

ਇਤਿਹਾਸ ਮਹਾਭਾਰਤ
ਕਾਵਿਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

[Handwritten signature]

$$2 \times 10^4 \times 1.5$$

१२ ਭੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਤਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤੀ ॥ ੧ ॥
 ਮਥਾਇਤਾ ਸਾਖਾ ਭਾਇਖਾਤੇ ॥ ਨਾਗਾਇਨ
 ॥ ਗ੍ਰੰਥੀ ॥ ਨਰਚੈ ਵਨ ਰੋਤ ਮੀ ॥ ਦੇਵੀ ਸੁਰਸਤੀ ਚੈ ਵ
 ਤਤ ਜਬ ਮੁਦੀ ਰਤੀਯੇਤ ॥ ੧ ॥ ਭੈ ॥ ਭੈ ॥ ਭੈ ॥
 ਰਬ੍ਹ ਮਾਸਿ ਰਨਾਉ ॥ ਨਿਰਭੈ ਕਥਾ ਕਹਤ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥
 ਨਰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਥਾਨ ਕਰ ਲੀਯੋ ॥ ਆਸਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ
 ਰਕੀਯੋ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰੁ ਯੋਥੇ ਦ ॥ ਅਰਥ ਤਾ ਅੰਗ ॥ ਆਸ
 ਸਪੁਰੰ ਨ ਸਥ ਸੰਗ ॥ ੩ ॥ ਸਿਵਾ ਬਿਰੰਚ ਗੁਰ ਕੋ ਪਰੰ
 ਨਾਮ ॥ ਪਾਉ ਬਿਸਲ ਬੁਧਾ ਬ੍ਰਿਸ਼ੰਗ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸਕ ਲਬ
 ਪੈ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸਥ ਕੋ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸਿ
 ਥਾ ਸੋ ਲਹ ਸੋ ਰੀਤਾ ਲਾ ॥ ਗੁਜ ਅਕ ਬੰਗ ਸਾਹ ਰੂਪ

ਲਾ। ਭਈ। ਕ੍ਰਿਸਨਪਛਾਤਿ ਸੇਤਾਤ। ਸਾਂਚੇ ਬੁਧ
 ਹਸੁਭਜਾਤ। ੫॥ ਤਹਾ ਕਥਾ ਕ੍ਰਿਤ ਮੰਤ੍ਰ ਲਕੁ ਪਯੋ
 ਜਾ। ਤੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੋਲਯੋ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੰਮ ਬੰਦੋ ਸਿਰਨ
 ਸਾਪਨੋ ਸਦਾ ਮਨਾਉ। ੬॥ ਕਿਰਨ ਅਯਦੋ ਸੇ ਅੰਤ
 ਜਾਂ ਮੀ। ਰੁਦ੍ਰਾ ਬੀਰੀ ਸਬ ਨਿਕੋ ਸੁੰਮੀ। ਮੰਗਲ ਸੂਥ
 ਰੁਪਗੁਨ ਸਾਗਗ। ਬੰਦਨ ਪਸਨ ਬੁਧੀ ਗੁਨ ਆਗਗ।
 ੭॥ ਉਦਗ ਸਿਆਮ ਕਮਲ ਦਲ ਲੋਚਨ। ਕਰਨ ਸਿ
 ਧਤ ਗਤ ਭੈ ਮੋਚਨ। ਮੇਰੇ ਅਵਗਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾ
 ਯੁਕਤੁ ਮਤੇ ਸਬ ਹੋ। ੮॥ ਰੁਤੋ ਸਬ ਸਾਧਨਿ
 ਕੋ ਦਸ। ਦੇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਬੁਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ। ਤੁਮ ਹੋਯ
 ਮਕਥ। ਇਹ ਕਹੋ। ਬੀ। ਲਕੁ ਬੁਧੀ ਪ੍ਰਦੇ ਮੋਧਯੋ।

॥ ਪਾਗਸਾਰਬਾਚ ॥ ਬਯਾਸਬਚਨਯੋਕਮਲਪ੍ਰਬੀਧ
 ॥ ਤਮੋਗੀਤਾਅਰਥਸੁਗੀਧਾ ॥ ਕੈਸੇਯੋਗਧਰਮਅਧਾ
 ॥ ॥ ਫ਼ੀਸਨਕਥਾਕੇਸਭਾਰਿਭੰਗ ॥ ੧੦ ॥ ਤਹਾਂਜੁਖਟਪ
 ਦਬਸਾਹਿਜੁਸਾਧਾ ॥ ਤਾਰਸਮਗਨਮਤੋਅਗਾਧਾ ॥ ਕੋਮ
 ਲਕਮਲਭਾਗਬਨਿਗਮਯੋ ॥ ਕਮਲਕਥਤੰਸੁਤ
 ਸਮਗਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨਮੋਨਮੋਨਾਰਾਂਘਨਵੰਮੀ ॥ ਮਹਾਸਮੁ
 ਦ੍ਰਸੈਬੰਸੰਮੀ ॥ ਆਦਿਬਹਾਜਗਬਧੋਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਮਗਨਹੋਤਆਤੀਤਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਦਗਨਅਗਸੋਸੋਹਤ
 ਐਸੋ ॥ ਸਸਾਹਿਕਏਕਏ ॥ ਧਏਜੈਸੋ ॥ ਉਗਰੁ
 ਨਗਸਿੰਘਤੁਮਾਰੋ ॥ ਬਜ੍ਜਸਮਾਂਨਖਾਨਿਉਰਠਗੋ

॥१३॥ ਤੰਮੇ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਅਵਸਾਂਨਾ ॥ ਪਰਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬ
 ਨ ਮੋਭ ਗਵਾਂਨਾ ॥ ਸਿਵਾ ਬਿੰਦੁ ਚਮੁ ਨਿਸੇਵਤ ਜਾਂਹਿ ॥ ਤੁ
 ਮ ਹੀ ਸੁਖ ਰੂਪ ਮਾਰਿ ਆਹਿ ॥ १॥ ਬੈਸਿ ਪਾਯੋ ਨੈਥਾ ਚ
 ॥ ਬਿਦੇ ਬਯਾਸ ਚ ਰਨੁ ਗਵਾਂਨਾ ॥ ਅਰਬ ਸੰਬੁਗ ਸਪੁ
 ਰਨੁ ਗਵਾਂਨਾ ॥ ਬਯਾਸ ਰੂਪ ਨਾਗਾਂ ਪਾਨੁ ਭਯੋ ॥ ਬਿਦੇ ਪੁਰੰ
 ਨ ਸਬੈ ਨਿਗੁਯੋ ॥ १५॥ ਜੈ ਨ ਬਯਾਸ ਨਾਗਾਂ ਪਾਨੁ ਹੋਈ ॥ ਰ
 ਰਬ ਭੋਗੁ ਨ ਬਰੈ ਕੋਈ ॥ ਬਯਾਸ ਬੁਧੀ ਕੀ ਗਈ ਬਾ
 ਈ ॥ ਬੇਦ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮਥਯੋ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ १६॥ ਤੰਮੇ
 ਭੈ ਬਉ ਪਯੋ ਸਾਗ ॥ ਸਕਲ ਬਿਸੇ ਕੋ ਪਰਉਪ
 ਕਾਰ ਭੋਗੁ ਨਿਅਪਨੋ ਹਰਬ ਕਰਯੋ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ

ਬਯਾਸਮਨਰਹਯੋ॥੧੭॥ਸਿੰਘਨਾਵਦੇਗਾਜਯੋਬਯਾ ੩
 ਸਾਸਕਲਅਰਥਾਦਿਖਾਯੋਬਾਦਾ॥ਮੋਛਅਰਥ
 ਧਰਮਜਬਚਾਯੋ॥ਸੁਵਨਕਥਾਭਾਰਥਅਵਗਯੋ॥
 ੧੮॥ਗਯਾਨਧਰਮਸਬਜਨੈਜਨਾ॥ਤਾਥੈਉਤਮ
 ਐਰਨਆਨਾ॥ਜੋਨਕਥਾਭਾਰਥਮੇਕਯੀ॥ਪ੍ਰਿਤੁਤਿ
 ਤਗਹਿਨਮਾਨੈਸਯੀ॥੧੯॥ਜੋਅਪਕੀਰਤਬਯਾਸ
 ਬਾਹਿਧਰੋ॥ਤਾਗੁਸਲਗੁਗਿਮੁਕਤਿਪਰਹਰੋ॥ਕਾ
 ਮਛੋਧਬਰਨਤਭਯੋ॥ਚਾਹਾ॥ਇਹੈਜੀਵਕੋਸਹਜ
 ਸੁਭਾਵਾ॥੨੦॥ਕਾਂਮੀਕਾਂਮਸੁਨਾਵੇਕੋਈ॥ਸੁਨੈਕ
 ਹਮਾਕੋਛਲਹੋਈ॥ਗਪਾਟਿਗਰਤਹਰੈਰਾਗੀਯੋ॥
 ੨੧॥ਰਪਟਤਮੇਧਕਾਮਾਗੀਯੋ॥੨੨॥ਤਾਥੈਬਯਾਸਰੂਪ॥

ਮਨਧਰੀ॥ ਤਬਾਇਤਹਾਸਕਥਾਬਿਸਤਰੀ॥ ਸਬਭ
 ਰਥਮਾਥਿਕਾਢੁਯੋਸਾਗ॥ ਸਕਲਾਬਿਸਕੋਪਰਉਪਕ
 ਰ॥ ੨੨॥ ਭਾਗਬਸੋਧਿਸਾਗਮਨਧਰੀ॥ ਸਬਜੀਵ
 ਨਿਕੋਆਤਿਤਿਤਕਰੀ॥ ਗਉਸਾਤਿਸਿੰਗਸੋਵਗਨਜਾਂ
 ਨੀ॥ ਥੀਧਿਸੋਥਪ੍ਰਾਨਿਦੀਜੈਦਾਂਗੀ॥ ੨੩॥ ਇਤਨੈਕਰੇ
 ਜੋਇਠਲਸੋਈ॥ ਭਾਗਬਕਥਾਕੀਇਜੋਯੋਈ॥ ਜਿਗ
 ਉਸਹੀਸਕਦੀਜੈਦਾਂਗਤੀ॥ ਪ੍ਰਾਨਿਧਰਮਕੀਜੈਦਿਨਗ
 ਤੀ॥ ੨੪॥ ਥੀਪ੍ਰਬੇਦਅਸਦਾਂਨਜੁਤੇਤੋ॥ ਭਾਗਬਕ
 ਥਾਉਨਤਠਲਤੇਤੋ॥ ਬਯਾਸਬਚਨਅੰਮਿਤਅਨੁ
 ਸਾਗਹੀ॥ ਪਰਮਪੁਨੀਤਿਸੁਨਤਅਘਜਾਗਹੀ॥ ੨੫॥
 ਕੰਚਨਆਇਦਾਂਨਦੇਜੇਤੋ॥ ਸੁਮੇਗਸਤੁਲਿਠਲਦੈ

ਤੇਤੋ॥ ਰਤਨਾਗਰਭਾਰਥਉਦਧੀਸੋ॥ ਤਾਮਾਬਿਕਥਾਕਰੀ
 ਬਤੀਸੋ॥ ੨੬॥ ਬਤੀਸਕਥਾਕੇਨਾਂਮਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਸੋਨਿਜ
 ਤਗੋਤਮੀ॥ ਮੁਦਗਛਾਸਿਵਰਿਸਤਸਿਗਤਿਗੁਨੀ॥ ਸ
 ਤਵਾਸੇਰਜਗਭਯੋਜਥਾ॥ ਜੀਤੀ॥ ਮਿਤਸੁਦਗਸਨਕ
 ਥਾ॥ ੨੭॥ ਅਰਪੁਨਿਸਤਾਰਿਖਾਕਿਕਥਾ॥ ਅਵਰਅ
 ਬੈਥਰਨਤਉਜਥਾ॥ ਪੁਨਿਤਾਬੈਛੋਮਸਰਥਾਂਨਾ॥ ਅ
 ਗੋਐਰਕਥਾਉਨਮਾਂਨਾ॥ ੨੮॥ ਜਾਨੁਇਕਥਾਐਰ
 ਕਰਧਾਗਾ॥ ਮਕੀਬੋਧਸਤਮਗੁਨਸਾਗਾ॥ ਏਵ੍ਹਯਾਂ
 ਏਕਾਸਿਥਸਮਥਾਯੋ॥ ਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਬੈਗਾਗੀਦਿਖਾਯੋ
 ॥ ੨੯॥ ਸੁਕਸਿਥਾਦਭੋਮਿਗੋਦਾਂਨਾ॥ ਅਨਿਦਾਨਗੀਗਾ
 ਅਸਨਾਨਾ॥ ਨਪੁਖਕਰੀਜੋਬਚਨਚਿਤਕਥਾ॥ ੩

ਆਖੁ ਮਦੇਖ ਗੁਣ ਜਥਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਾਸ ਨਿਥਾ ਪੁਖ ਕੀ
 ਕਥਾ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਆਨਿ ਦਿਵੈ ਜਥਾ ॥ ਬਹੁ ਲਾਧੈ ਨਿਸੁ
 ਬ੍ਰਤ ਸਾਧਾ ॥ ਪੁਨਰੀ ਕਨਾਹੁ ਦਸਿ ਬਾਦਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨਿ ਸੀਸ
 ਹੁਟਖ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਜੋ ਸਮਝੈ ਤਾ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਗਾ ॥ ਬਯਾਸ ਬ
 ਚਨ ਲੇਪੀ ਪੋਸੀ ਸਾਇਸੁ ਨਿਨਾ ਮਕਥਾ ਬਤੀਸਾ ॥ ੩
 ॥ ਜਨਮੇ ਜਪ ਉਬਾਚਾ ॥ ਜਨਮੇ ਜੋਯ ਬੋਲੇ ਕਰ
 ਜੋਗਾ ॥ ਬੈਸਿਧਾਇਨ ਕਚੇ ਬਹੋਗੀ ॥ ਪਾਂਚੋ ਥੀ ਭ੍ਰਿਸ
 ਨ ਕੇ ਸੀਗਾ ॥ ਜਬ ਸਨਾ ਕਰਨ ਗਏ ਗੀਗਾ ॥ ਤਿਲਮੀ
 ਨੁਲਦੋ ਬੀਲ ਬੇਗਾਤਾ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਕਰਾ ਚਲੀ ਤਹਾ ਬ
 ਤਾ ॥ ੩੩ ॥ ਬੈਸਿਧਾ ਪਨੋ ਬਾਚਾ ॥ ਭ੍ਰਿਸਨ ਸਹਤ ਧੰਚੇ
 ਬਲ ਥੀਗਾ ਕਰਤ ਸੋਗੀ ਗਾ ਕੇਤੀਗਾ ॥ ਗਾਨਾ ਲਿਖਿ

ਉਚੇਚੇਉਸਾਸਾਜਾਨਪੁਸਰਪਹੋਪਕੇਤਾਸਾ॥੩੮॥ਬੋ 4
 ਲਤਬਚਨਾਕ੍ਰਿਸਨਸਮਝਾਏ॥ਤੀਰੰਠਾਂਸਕਲਰਖੀ
 ਸਰਆਏ॥ਰਿਖਨਾਂਮਾ॥ਨਾਰਦਕਰਨੁਪੋਮਿਅਰੁਖਾ
 ਸਾ॥ਕ੍ਰਿਗੁਲੋਮਸਰਿਖਿਸ੍ਰਜਸ੍ਰਅਠਸੀ॥ਜਿਨਕੀ
 ਸਰਨਕਟੈਜਮਧਾਸੀ॥੩੯॥ਜੁਪਿਸਰੋਬਾਚਾ॥ਸਕ
 ਲਾਗੀਖਾਨਿਕੋਬੁਝੀਬਾਤ॥ਵੈਠੈਆਨਿਦਹਿਭਾਤਿ
 ਅਕੁਲਾਤ॥ਜਰਤਸੋਕਕਰਿਮੇਰੇਤੀਯੋਮੇਅਪ
 ਰਾਧਸਥਾਨਿਕੋਕੀਯੋ॥੪੦॥ਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਭਯਾਗੁਰ
 ਮਾਰੇ॥ਰੁਪੇਦੇਖਦੇਖਆਤਿਭਾਗੇ॥ਜਾਭੀਖਮਕੀ
 ਬੈਠੇਛੰਗਾਬੰਨੇਛਾਇਕੀਯੋਤਾਅੰਗਾ॥੪੧॥ਭੁ
 ਠੇਬੋਲਿਦੇਨਮੇਮਾਰੇ॥ਜੇਠੇਬੰਧੁਕਰਨਸੰਘਾਰੇ॥

ਜਿਹਾ ਅਗਨੀ ਤੇ ਜਰੈ ਸਰੀਰਾ। ਤਾ ਬੈ ਜੋਗ ਨ ਕਰਈ ਪੀਰਾ।

ਕਹਿਓ ਭੈਰਵ ਕੀ ਮੁਖੀ ਏਹ ਮਾਗੇ। ਨਰ ਪੈ ਦੇਖ ਦੇਖਿ ਆਉ
ਭਾਗੇ॥੩੮॥ ਸਜਨ ਮਿਤ ਬਾਝ ਕਸੀ ਪਾਗੇ। ਜੈ ਹੋ ਕੇ
ਨਸੁ ਨ ਝਕ ਮਝਾਗੇ। ਅਬ ਤੁਧਾਂ ਏਸੇ ਗਫਾਰਿ ਮਾਗੇ॥੩੯॥
ਪਿਥੀ ਕੋਠਾ ਜਨ ਕਰੈ॥੪੦॥ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਰਿਖ ਕਹੋ
ਭੀਚਾਰੀ॥ ਆਜ ਕੋ ਨਗਾਤੀ ਹੋ ਏਹ ਮਾਗੀ॥ ਗਾਜ
ਸੋਕ ਮਗਨ ਭਯੋ ਜਗਾ॥ ਬਖਸਿਸ ਮਧਾਰਿ ਖਿਅਣ
ਤਗਾ॥੪੧॥ ਰਖੀ ਸਰੋਬਾਚਾ॥ ਪੁਰਖ ਸਜੀ ਤੁਰਾਜਾ
ਆਹੀ॥ ਸਮਾਇ ਦੇਖਿਯੋ ਸੋਚ ਗਈ ਕੀ ਗੋ॥੪੨॥ ਸੋ
ਚੇ ਬਾਸੁਨ ਆਵੈ ਗਾਥੀ॥ ਸੋਕ ਫੁਹੇ ਨਗਰੁ ਏਨਾ ਬੀ
ਸੁਖ ਪਾਏ ਨਹੀ ਛੁਣੈ ਰਿਜਾਨੀ॥ ਦੁਖ ਪਾਏ ਨਾ
ਪਦਾ ਮਾਨੀ॥੪੩॥ ਤੁਮ ਸੋ ਸੋਕ ਮੋਹ ਜੇ ਕਰੈ॥ ਤੇਸੁ

ਬਸਾਸਤ੍ਰਕ੍ਰਮਪਾਚੀਮਰੈ॥ ਤੁਮਸੇਸੋਕਮਗਨਵ੍ਰਿਜਾਹੀ॥
 ॥ ਤੋਂ ਮੁਰਖ ਬਪੁਰੇ ਕਹਾ ਕਹਾਂਹੀ॥ ੩੪॥ ਮੁਰਖ ਸੋਕ ਸਦਾ
 ਤੋ ਕਰੈ॥ ਅੰਨ੍ਹ ਦਿਨੁ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮਾਨਿਯੈ॥ ਪੀਰੈ ਤਾਪ
 ਨੋ ਕਾਰੀ ਨਾਹਿ ਮਾਨੈ॥ ਅੰਨ੍ਹ ਸਪਸਾਰ ਜਾਤ ਸਬ ਜਾਨੈ॥ ੩੫॥
 ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬੰਨਸੈ ਆਪਾ॥ ਬੂਠੋਂ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ਸੀਤਾਪਾ
 ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋ ਨਿਗਰਹੇ ਜਹਾ॥ ਕਰਮ ਤਨੋ ਛਲਾਪਾ
 ਵੈਤਹਾ॥ ੩੬॥ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸੋਗ ਸਾਧਨਾਹਿ ਕਰੈ॥ ਸੰਪ
 ਤਿ ਬਿਪਾਤਿ ਗਯਾਨ ਮਨ ਪਰੈ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਏ ਕਰੈ
 ਜੋ ਕੋਈ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੋ ਨਹਾਗ ਸੋ ਹੋਈ॥ ੩੭॥ ਜਾਂ
 ਸੋ ਮਾਨਿਓ ਤਸੀ ਜੋਗਾ॥ ਤਾ ਸਬਹੀ ਸੋ ਪਰੈ ਬੰਨੋਗਾ
 ਅਸਤ੍ਰੀ ਜੀਤ ਸੰਧਾਤਿ ਸੁਖ ਟਰੈ॥ ਤਾ ਦੁਖ ਕੋ ਪੀਰੈ

੬

ਮਨਧਰੈ॥੪੭॥॥ਬਿਦਿਯਾਬਲੀਗਾਜਉਛਾਹਿ॥ਜੇਸੇ
 ਕਰੈਮਹਾਂਮਨਤਾਹਿ॥ਰੂਪਸੀਲਜੇਤੇਗੁਣਅੰਗਿ॥ਏ
 ਕਸੰਗਤੇਸਬਮਿਟਿਜਾਂਹਿ॥੪੮॥॥ਬਾਲਕਾਬੀਧੀਤਰ
 ਨੂਹੇਜਿਤੇ॥ਮਿਤ੍ਰਅਬਸਯਜਾਂਨਹੁੰਸਬਤਿਤੇ॥ਹਰਖ
 ਸੋਕਕੀਜੇਨਾਰਿਕਾਂਉ॥ਬਰਤਮਾਨੁਬਰਤੀਏਭਾਉ॥
 ੪੯॥॥ਸੁਨਾਇਤਹਾਸਕਥਾਚਿਤਲਾਈ॥ਬਰਨੋਕ
 ਥਾਸੇਨਾਜਿਤਹਾਈ॥ਗਾਜਾਸੰਗਪੁਤ੍ਰਕੋਕਰਯੋ॥ਗੀ
 ਯਾਂਨਵੰਤਸਮਸ਼ਵਤਭਯੋ॥੫੦॥॥ਬ੍ਰਹਮਾਉਥਾਚਾ॥
 ਮੁਛਸੋਕਕਾਕੋਤੁਕਰੈ॥ਅਪਨੈਸੋਕਆਪਜਾਰੀਮ
 ਰੈ॥ਹਮਤੁਮਔਰਗਾਜਾਯੈਜਿਤੇ॥ਕਾਲਮਿਤਥਾ
 ਸਜਾਨੈਤਿਤੇ॥੫੧॥॥ਨਾਸੋਪਗਟਆਵਤਜਾਨੈਇ॥

॥ ਸੱਜੀ ਵਤ ਜਤਮਾਨਿਏ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਰਿ
ਤੇਗੇ ॥ ਝੂਠੇ ਸੋਗ ਕਰੈ ਮੈ ਮੇਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਜੇ ਉਪਜੈ ਸਬਰੀ
ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ਕਾਹੁ ਸੋ ਨਾਰਿ ਏਕ ਤਥਾਸਾ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪਜ ਜੇ
ਤਮਰੇ ਦੇਹਾ ॥ ਸੋ ਪੁਨਿਭਯੋ ਐਰ ਕੋ ਗੇਹਾ ॥ ੫੩ ॥ ਵਾ
ਪਾਰਿ ਲੈ ਐਰ ਕੋ ਰਾਯੋ ॥ ਐਰ ਪ੍ਰਿਥਮ ਐਰ ਕੋ ਜਾ
ਯੋ ॥ ਵਹ ਵਾ ਕੋ ਵਾਹਿ ਵਾ ਕੋ ਰੋਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪੁਨਿ ਝੂਠੇ ਸੋ
ਕਾਥੀ ਗੋਵੈ ॥ ੫੪ ॥ ਝੂਠੇ ਤਨ ਕੋ ਸੋ ਕਰਹਾਂ ਹੀ ॥ ਨਿਜ
ਆਤਮ ਨਾਰਿ ਸੋਚੈ ਮਾਂਹੀ ॥ ਕਰਤ ਸੋ ਕਯਾਂ ਕੋ ਅਸਨੇ
ਹਾ ॥ ਪਚ ਲੇ ਕਹਾਂ ਹੁਤੀ ॥ ਇਹ ਦੇਹਾ ॥ ੫੫ ॥ ਅਬਾਰਿ
ਮਧਯ ਪ੍ਰਗਟਯਾ ਭੁਈ ॥ ਬਹੁ ਯੋ ਅੰਤ ਭਸਾਇੰਗ

ਈ॥ ਇਹ ਤਾਂ ਤੇ ਫੂਠੇ ਸਤਿ ਪਾਮਨ ਕਾਰੀ ਮਾਂ ਨਿਬੀਯੋ
 ਜੋਆਪਾ॥ ੫੬॥ ਜਾਂਕੋ ਤੁਸਧਿ ਤਕਤਗਯੋ॥ ਐਰਕ
 ਹੁੰਕਹਾਪਿਤਾਮਹਕਯੋ॥ ਵੇਨਤੋਹਿ ਦੇਖਤਾਚਿਤਝ
 ਈ॥ ਤੇਪੁਨਿਉਨਕੀਸੁਾਧੀਬੀਸਗਈ॥ ੫੭॥ ਐਸੈ
 ਐਰਸਬੈਏਜਗਨੀ॥ ਫੁਲੈਸੋਗਾਕਿਦੈਪਾਰਿਗਯਾਂ॥
 ਕਾਤੁਸੋਕੀਜੈਨੀਮੋਹਾ॥ ਨਿਜਸਬਹੀਮੈਪਗੈਬਿਛੋ
 ਹਾ॥ ੫੮॥ ਉਚੈਆਖਿਕਪਰੋਹੀਰਿਸੋਈ॥ ਸਾਂਚਿਤ
 ਤਹਾਸਪੁਨਿਹੋਈ॥ ਤਹਾਸੀਜੋਗਾਬੀਜੋਗਾਮਪ
 ਗਾਜਹਾਂਉਪਜੇਤਹਾਮਨੁਅਗਾ॥ ੫੯॥ ਜੀਵ
 ਨਜੋਬਨਸੁੰਦਰਗੁਮਾ॥ ਗਰਬਦਰਬਜੋਮਿਲੇਅਨੁ

੫॥ ਏਯਾਨਿਤ ਤੁਦੇਖਿ ਥਿਚਾਰੀ॥ ਜੇਸੈ ਏਛਾਈ ਸੁਖ
 ਕਾਰੀ॥ ੬੦॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਤਿਭੁਰਖ ਨਿਬਲ ਬਲੀ॥ ਧਨ ਨਿ
 ਧਨ ਕੋਏ ਕੋ ਗਲੀ॥ ਮਿਤ ਅਥ ਸਭ ਸਭ ਜਾਨੁ ਗਈ
 ਕਾਲ ਕਰਮ ਸੋ ਕਹੁ ਨ ਬਸਾਈ॥ ੬੧॥ ਜਿਥੀਏ
 ਕਹੈ ਕਹੈ ਪ੍ਰਯੋਗੇ॥ ਧੁਠੇਜ ਗਤ ਸਭ ਕਹੈ ਜੁਮੇਗੇ॥ ਸ
 ਬ ਕੋ ਸਭ ਸੀਚਿਤ ਸੁਖ ਟਹੈ॥ ਭਿਦ ਮਿਸ ਬਭਿਧਾਏ
 ਮਿਤ ਜਹੈ॥ ੬੨॥ ਸਬੈ ਮਿਤ ਅਥ ਸਾਵਧਾਂ ਕੋ ਕਹੈ॥
 ਸਾਵਧਾਂ ਮਿਤ ਸਿਰ ਪਾਰਿ ਜਹੈ॥ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ
 ਨੋ ਰਖ ਤੇਤੇ॥ ਸਬ ਕੋ ਮਿਤ ਅਥੀਨ ਸੋ ਤੇਤੇ॥ ੬੩॥
 ਜੇਸੈ ਪਾਥਿ ਕਾਥਿ ਰਹਾ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਐਸੈ ਸਭ ਹੁੰਦਿ ਬ
 ਸੁਖ ਧਾਮਾ॥ ਪਰ ਸਿਜੇ ਹਜਾਨਿ ਬੇਐਸੈ॥ ਮਿਲਤ

ਪ੍ਰਵਾਹਿਕਾਠਜਲਜੈਸੇ। ੬੪॥ ਐਸੈਮਿਲਾਬੰਢੁਗਤ
 ਸਬਪੁੰਨੀ॥ ਨਾਸਵੰਤਸਰੀਰਸੁਖਜਾਂਨੀ॥ ਜਹਾਂਸੰਪਦ।
 ਆਪਦਾਤਹਾਂ॥ ਸੁਪਨੈਕੀਸੰਪਾਤਿਸੁਖਕਹਾਂ॥ ੬੫॥
 ਦੁਖਕੋਚਿਤਯੇਦੁਖਆਤਿਬਾਛੈ॥ ਤਬਕੋਮੋਹੁ
 ਪਤੇਕਾਛੈ॥ ਏਕਦੁਖਬਛੈਬਸਤਕੀਹਾਂਨੀ॥ ਪੀਰੁ
 ਤਸੋਕਲਕਹੀਜਾਂਨੀ॥ ੬੬॥ ਗਏਮਨੋਰਥਕਰੈਜੈ
 ਸੋ॥ ਦੁਹੰਗੀਭੀਰਪੀਰਮਨਐਸੋ॥ ੬੭॥ ਬਯਾਸੋਬਾ
 ਚ॥॥ ਗਯਾਨਵੰਤਕਾਰਿਗਜਾਂਨਸੁਨਾਯੋ॥ ਗਾਇਸੋਨਿ
 ਜਿਤਸੋਗਗਵਾਯੋ॥ ਧੁੜਸੋਗਛਾਨੁਯੋਬਾਰਿਬੀਰ
 ॥ ਸਾਧਾਰੰਧਾਥੇਕਾਰਿਮਨਪੀਰ॥ ੬੮॥ ਤੁਮਜੁਸੰਤ
 ਬੁਧਿਹਿਰਦੈਧਰਹਾ॥ ਛਾਨੁਸੋਗਾਨਿਮਲਮਨਕਰੋ॥

॥ सुपनैसब भेसै ही राजा ॥ बिसकागि ऐह माया ॥ ६८ ॥
 साजा ॥ ६८ ॥ ॥ बहउतय कारसै गगातं करी ज्यो ॥ ब
 हज्ये सै गवईत बेली ज्यो ॥ नुपि सरु उबाचा ॥
 ॥ भेसै बचन सुनतारि खगए ॥ भेरे भन के सै ग
 नजाए ॥ ७० ॥ ॥ भेउं बहउत अयग मज करी ज्यो ॥
 ॥ तबै सै गमै ह भन दी ज्यो ॥ गज लै बुक री राज
 मारे ॥ भिउ पुत्रु भया नु सी ज्यो ॥ ७१ ॥ ॥ प्यर प्य
 सै ग करै सब के ए ॥ भे के कल नर कर गति जे
 ए ॥ ॥ असरी पुत्र पति न करी ज्यो ॥ जह तग
 रुद न करै सब दीन ॥ ७२ ॥ ॥ रै वतति नहि दै
 अति दुखी ॥ भे प्ये रज्ये जग ई कहुं सुखी ॥ भे

ਸੰਪਾਇਨੋਬਾਚਾ॥ ਗਾਜਾਸੋਕਵਿਤਦੇਰਯੋ॥ ਬਹਰਯੋ
 ਯਾਸਾਕੀਪਾਕਾਰਿਰਯੋ॥ ੧੩॥ ਅਬਤੁਮਗਜਾਂਨਬੁਧਿ
 ਮਨਧਰੋ॥ ਭਏਗਏਕੋਸੋਗਨਕਰੋ॥ ਸੁਪਨੈਕੀਨਿਧਿ
 ਯਾਕੋਭਰੋ॥ ਮਨਮਨਜਥਾਮਨੋਰਥਕਰੋ॥ ੧੪॥ ਜੇਸੰਪਾ
 ਤਬਧੈਤੇਨਾਹਿ॥ ਦਿਸਿਧਸਾਰਸਬੋਮਾਇਜਾਹਿ॥
 ਤਰਵਹਪੜਪਵਨਬਸਿਆਹੀ॥ ਮੁਗਤਿਬਹੁਰਿ
 ਫੇਰਿਨਹਿਵਧੀ॥ ੧੫॥ ਨਾਂਤੈਨਾਵੇਅਰਜਨਮਾਰੋ॥ ਨਾਂ
 ਤੈਐਰਕੋਓਨਸੰਪਾਰੋ॥ ਅਧਨੈਕਰਮਹਤੇਸਬਗੰਈ
 ਤੁਮਕਹੈਮਾਤ੍ਰਹੋਭਾਈ॥ ੧੬॥ ਜਾਕੋਪ੍ਰਯਾਪ
 ਯਹੋਸੋਈ॥ ਏਸਬਕਾਣਕਰਮਕਰਿਹੋਈ॥ ਜੇਸੇ
 ਪ੍ਰਿਥਮਕਰਮਨਕਰੋ॥ ਐਸੇਅਥਾਹਿਮਿਤਮੁਖਪ

ਗੈ॥੭੭॥ਬੁਧਿਵਿਤਿਕਛੁਵੈਮਨਪਰੈ॥ਪ੍ਰੇਰਯੋਕਰਮਕ
 ਛੁਟਿਰੀਕਰੈ॥ਵਿਯਕਰਤਾਆਦਿਗਿਗਤਿਜਾਗੀ॥
 ॥ਸੁਣਿਅਤਿਬੁਧਿਕਰਮਅਨੁਸਾਰੀ॥੭੮॥ਭਾਜਨ
 ਜੀਵਿਆਵਤਸੀਸਾਗ॥ਅੰਧਨਕਆਵਾਜੁਅਪਾ
 ਗ॥ਕਰਤਦੇਖਿਕੁਲਾਝਕਹਾਵੈ॥ਕਾਲਅਗਨਮੇ
 ਆਂਨਿਪਚਾਵੈ॥੭੯॥ਪਿਤਾਬੀਜਮਾਤਾਦ੍ਵੈਤਹੰ
 ਕਰਮਮੇਘਬਰਖਾਭਚੀਜਹੰ॥ਪ੍ਰਾਨੀਅੰਨੁਭਏਤਿ
 ਹੰਠਾਂਈ॥ਕਾਲਝੁਨੈਅਪਨੇਕਾਂਈ॥੮੦॥ਤੰਤੇਜੋ
 ਗਕੈਨਕੋਕੀਜੈ॥ਸੋਗਕੀਏਬ੍ਰਿਖਾਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਸ਼
 ਓਬਾਚ॥ਏਸਰਬਗਯਬਖਸਤਗਵੇਨ॥ਤੁਮਅ
 ਸ਼ੇਤਕਹੰਏਹਗਯੋਨ॥੮੧॥ਛਾਰੂਸੋਗਗਯੋਨਮ

ਨਦੀਜੈ॥ ਤਤੋਸੋਗਕੋਨਕੋਕੀਜੈ॥ ਬ੍ਰਿਥਗਯਾਂਨਮੁਖ
 ਹੀਸੁਨਵੈ॥ ਬੁਧੀਵਿਤਸਮਏਸਮਝਵੈ॥ ੮੨॥ ਬੋਸ
 ਪਾਇਨੋਬਾਚ॥ ਸੁਨਿਜਨਮੇਜਾਗੀਗਾਨੀਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਸਾਰਿ
 ਤਪਚੈਬਲਬੀਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਮਹੁਗਤਿਕਾਪੁਨਜਨਮੇ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮਯੋਗਜਾਅਤਿਅਕੁਲਾਂਤ੍ਰੀ॥ ੮੩॥ ਬਯਾਸਸ
 ਹਤਸਥਕੈਮਨਆਈ॥ ਭੀਖਮਾਪਿਤਾਦੇਖੀਏਜਾਈ
 ॥ ਭਾਇਨਿਸਤਿਚਲਾਮਨਿਦ੍ਰਾ॥ ਗੁਰਨਿਮਾਧੀਮਾਨੋਸੋ
 ਹੋਚੰਦ੍ਰਾ॥ ੮੪॥ ਪਰਿਸਕਲਬੁਧੀਮਨੁਭਈ॥ ਸਥਾਅ
 ਏਤੀਖਮਯੋਸਹੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਕਥਾਬਰਨੀਏਤਹਾਸਾ॥
 ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਚਰਨਬਲਲਾਦਾਸਾ॥ ੮੫॥ ॥ ਏਤਸ੍ਰੀਮ
 ਹਾਰਾਹੋਏਤਹਾਸਸਾਗਸਮੁਦ੍ਯਏਪ੍ਰਿਥਮੋਧਯਾਉ॥

॥ जन्म मे जै बँधा च ॥ ॥ सव जी मल बरी धमये गये ॥ ११
 ॥ गजा कहर तत जं बुरे ॥ परमा सुख पराई के
 गाथा कजा डी धम के पुढी धाता ॥ ॥ बैसे पीयाई
 ते धा च ॥ ॥ ब्रिहस्पति तज्जगसाई के कजो ॥ तबति
 निरजं नमसा निपा रिल जे ॥ तदपर ज्ञा के मल
 भो ॥ सोग करत डी धम पा रिल जे ॥ ३ ॥ बजुत प
 कार बजस ममष्टा जे ॥ ततु नमन सिंदे रगवा जे
 ॥ गजं निषपुदे जी की तं टी ॥ तुम रोग सकी जे मी
 सां टी ॥ ४ ॥ अथ कजु सुख मन जे ईज मारी ॥ देव
 तप पूवा रग मारी ॥ बंन पूवा रग मारी ॥ अति प
 टी ॥ तुमारी दो धम मारी ॥ अकल टी ॥ ५ ॥ तु

ਮਹਿਦੇਖਿਕੈਸੈਸੁਖਿਗੁੰ। ਜਾਂਨੈਨਹੀਕੋਨਗਾਤਿਲਹੀ। ਅਬ
 ਮੇਰੋਕਾਇਜੁਗਮੇਬਾਸ। ਕੋਨਭਾਂਤਿਕਾਰਿਹੋਇਨਿਕਾਸ।
 ੫॥ ਭੀਖਮੋਬਾਚ।। ਸੁਖਮਗਾਤਿਕਰਮਕੀਅਧਾਗਾਹੇ
 ਤਜਾਨੈ।। ਹਿਲਾਗਾਯਬਾਗ।। ਰਚੀਜਬਰਤਕਰਮਕੀਜੇ
 ਈ॥ ਮਨਿਪਹਲੇਤੇਸੇਹੀਹੋਈ॥ ੬॥ ਮਨਬਚਕਰਮਕ
 ਕੋਧਾਵੈ। ਜੋਕਛੁਕਰਮਤੇਸੀਮਨਿਅਵੈ।। ਭਾਵੀਹੋਨਹਾਰ
 ਸੋਹੋਈ। ਕੋਟਿਬਾਰਅਨਿਥਾਨਹਿਕੋਈ॥ ੭॥ ਦਿਨਾਇ
 ਨਾਚੰਤਾਬੀਖੇਤਨੁਫੀਜੋ।। ਤਾਂਤੇਗਯਾਨਾਅਮਿਤਮੇਪੀ
 ਜੋ।। ਸੁਨੀਏਤਹਾਸਕਥਾਚਿਤਧਾਰਿ।। ਪਾਨਿੰਗਬਾਧਿਕ
 ਗੋਤਮੀਨਾਗੀ॥ ੮॥ ਤਪਗੋਤਮੀਕਰੈਬਹੁਤੇਗੋ।। ਬਾਝ
 ਕਏਕਪੁਤ੍ਰਤਕੇਗੋ।। ਸੋਬਾਝਕਥੇਲੈਬਨਮਾਹੀ।। ਜ

१२
 १०॥ ਗਾਂਧਾਰੀ ਬੈਠੀ ਬਿਛਕੀ ਛਾਂਝੀ ॥ ੯ ॥ ਖੇਲਤਤ ਜਾਂਸਪ
 ਸੋਖਾਯੋ ॥ ਸਪਾਰੀ ਬਾਧੀ ਕਬਾਂਧੀ ਲੈ ਆਯੋ ॥ ਬਾਧੀ ਕਸ
 ਰਪ ਲੈ ਆਗੈ ਭਾਗਯੋ ॥ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਜਾਈ ਨਿਮਾਯੋ ॥
 ੧੦॥ ਬਾਣ ਪਾਤਾਈ ਰੀਯੋ ਅਭਯੋ ॥ ਮਾਰੇ ਯਾਰ
 ਤੁਮਾਰੈ ਆਗੈ ॥ ਗੋਤ ਮੀਉ ਬਾਧਾ ਪਾਨਿ ਗਾਰਿ ਛਾਡੇ
 ਕਹੇ ਹਮਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਕਾਣ ਮੇਰੇ ਪਰਧਾਰੇ ॥ ਅਪਨੀ
 ਮੀਚ ਸਬੈ ਕੇ ਮਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕ ਜੀਵ ਆਗੈ ਨ ਮੇਜ ਗੈ ॥
 ਇਕ ਤੇਰੇ ਗਥਾ ਗਧੀ ਧਾਰੇ ਮਾਰੇ ॥ ਇਕ ਛੁਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਗਵਾਂਢੈ ॥ ਇਕ ਸਸਤ੍ਰ ਜਗ ਮਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਇਕ
 ਸਿੰਹ ਜਕੈ ਬਾਸਿ ਪਰੇ ॥ ਇਕ ਸਰਪਾ ਬੀਖਾਤ ਕਾਰੇ ਮਾਰੇ

੫

॥ ਜਾਕੇ ਜੋ ਨਿਮਿਤ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਤਿਹਿ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਮਿਤ ਪਾ
 ਈ ॥ ੧੩ ॥ ਪਾਪੀ ਕਹੁ ਸਪਾਸ ਮਨ ਪਰੈ ॥ ਅਪਨੈ ਪਾਪਿ ਵ
 ਹੈ ਜਾਗਿ ਮਰੈ ॥ ਅਪਨੈ ਪਾਪ ਜਰੈ ਹੈ ਜਾਗੈ ॥ ਅਪਨੈ ਸੁਕੁਤ
 ਆਪ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥ ੧੪ ॥ ਬਾਧਿ ਕਉ ਬਾਚਾ ॥ ਪਾਪੀ ਮਾਰੇ ਪ
 ਪਨ ਹੋਈ ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਹਤ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ਬਾਝ ਕ
 ਪਾਤ ਕੀ ਯੋਜੁ ਅਕਾਜੁ ॥ ਯਾਹੀ ਨ ਜੀਵਤ ਛਾਰੈ ਅ
 ਜੁ ॥ ੧੫ ॥ ਗੋਤ ਮੀਥ ਬਾਚਾ ॥ ਐ ਗੁਨ ਕੋ ਐ ਗੁਨ ਮਨ
 ਪਰੈ ॥ ਗੁਨ ਕੋ ਗੁਨ ਸਬ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਆਪਨੈ ਸੁਭ
 ਲਾਗੈ ਰਹੈ ॥ ਫੁੱਲ ਭੁਲੀ ਸਬ ਕੋਈ ਗੁਰੈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਖ
 ਪਗ ਯੋਜੋ ਨਾਹੀ ਗੁਰੈ ॥ ਤਾਕੇ ਜਸ ਜਗਤ ਭਰਿ ਰਹੈ ॥

॥ ਅੰਪਟਭੁਗੇਕੋਭਲੋਜੁਹੋਈ ॥ ਮਹਾਸਾਧਕੇਸਮਹੇਸ १੩
 ਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅਤਿਨਕਰਿਪ੍ਰਿਥੀਸੇਹੈਐਸੇ ॥ ਗੋਰਸਥੁਰ
 ਕਰਿਦੀਸੇਤੇਸੇ ॥ ਐਰਜੀਵਕੋਜੇਦੁਖਦੀਜੇ ॥ ਤੇ
 ਦੁਖਸਬੈਆਪਦੋਕੀਜੇ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇਕੋਉਦੁਖਤੇਰੁ
 ਰਪੈਤਾਈ ॥ ਤੇਦੁਖਐਗਹਿਦੈਨਨਜਾਈ ॥ ਜਦ
 ਪਿਥਹੁਤਭਾਂਤਿਕੋਉਕਹੈ ॥ ਤਦਪਿਰੁਮਾਤਿਸਾਧ
 ਨਹਿਬਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਕੋਸਹੁਪਰਪਾਪਹਿਨਹਿਹੈ ॥
 ਜਨਮਸੁਭਾਧਿਠਾਂਮਮਨਧਰੈ ॥ ਤਾਂਕੋਪਨਜਸਦਾਰੁ
 ਰਿਹੈ ॥ ਕਥਹੁਨਕੋਈਅਪਜਸਕਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਧ੍ਰੇਰੇ
 ਹੁਪਾਪਸਾਧਨਹਿਕਹੈ ॥ ਵਹਅਪਨੋਸੁਭਾਦਮਨ

ਪਰੈ॥ ਪਾਪੀਸਮਝਾਵੈਜੋਕੋਈ॥ ਬਕੈਲਾਘਸਾਂਉਜਲਜ
 ਤੋਈ॥੨੧॥ ਜਨਮਅਨੇਕਬੁਧਿਹੋਜੋਮੀ॥ ਜੀਵਪਰ
 ਟਢੇਉਪਜੈਤੈਸੀ॥ ਪਹਲੇਜਨਮਬਾਸਨਾਹੋਈ॥
 ॥ ਅਬਪੁਨਿਪ੍ਰਗਟਜਾਂਲੋਸੋਈ॥੨੨॥ ਉਪਜੈਮਨਿ
 ਜੋਅੰਕੁਰਾਯਾਈ॥ ਤਾਤੇਅਥਾਹਿਸਿਖਾਵੈਬਾਈ॥
 ॥ ਸਰਪਜਾਂਨਿਜੀਵਨਕੀਆਸਾ॥ ਨਰਭਾਖਾਥੇਲੇ
 ਪਠਕਾਸਾ॥੨੩॥ ਪਾਨਿੰਗਉਥਾਚਾ॥ ਅਬਸੁਨਿ
 ਬਾਧਿਕਨਹੀਬਿਸਿਮੇਰੈ॥ ਹੁੰਪੁਨਿਪ੍ਰਗਟਨਮਿਤਕੋਰੈ॥
 ॥ ਨਹੀਉਥਾਰਿਕਾਢਕੇਘੋਰੈ॥ ਹੁੰਪੁਨਿਰਸਤਮਿਤਾ
 ਬਾਸਿਕੋਰੈ॥੨੪॥ ਕੁਧਿਸੋਥਾਚਾ॥ ਸਰਪਬਚਨਸੁਨਿ

ਕੈਮਿਤ੍ਰੀਆਈ। ਤਸੇਕਥਾਕਹੀਸਮਝਾਈ। ਥਾਵਰਜਿ ੧੦
 ਗਮਜੋਕਛੁਆਹੀ। ਕਾਲਬਾਸਿਸਬਜਾਪੁਤਾਹੀ।
 ੧੨੫। ਤੀਨਿਲੋਕਉਦਰਮਹਿਜਾਂਕੈ। ਆਇਅੰਤ
 ਕਛੁਨਹੀ। ਭਾਕੈ। ਧਰਮਧਾਂਮਸੁਖਸਬਛਲਟਰਹੀ।
 ੧੨੬। ਯਥਾਬ੍ਰਹਮਛਲਪਾਕੀਰੀਰਿਪਰਹੀ। ੧੨੭। ਗਧੇਰ
 ਹੈਨਕਹੁੰਬੁਥਾਗ। ਕਾਲਬਸਯਾਇਹਸਬਸੀਸਾਗਾਤੀ
 ਨੋਕਾਛੇਪਾਸਿਹੈਯਥੀ। ਜਨਮਾਥੀਵਾਹਮਿਤਯਕੀ
 ਬਾਤ। ੧੨੮। ਤੀਨੋਪਾਸਿਅਪਗਥੀਛਾਛਾਗੀ। ਕਾ
 ਰੁਪੇਜਾਂਹਿਨਿਵਾਰੀ। ਪ੍ਰਾਸਿਤਹੰਤੈਸੀਹਿਤੰਗੀ
 ੧੨੯। ਜਨਮਾਥੀਵਾਹਮਿਤਯਜੋਆਹੀ। ੧੩੦। ਯੋਧਾਅ
 ਕਾਸਬਾਇਬਾਸਿਜੈਸੈ। ਇਸਬਨੀਵਬਸਤਹੈਐ

ਜੈ॥੨੯॥ਭੀਖਮਉਬਾਚ॥ਇਤਨੀਕਹਤਕਾਏਤਹ
 ਆਯੋ॥ਤਿਨਹੁਜੋਇਹਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ਮੇਤੈਜਨਮ
 ਹੀਗਤਿਮਾਂਨੋ॥ਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਸਬਾਨਿਪਾਰਿਜੰਨੋ॥੩੦॥
 ਹਮਹੁਕਰਮਪਾਸਿਮੈਆਵਤਾ॥ਕ੍ਰਮਹੀਤੇਦੁਖਰਵ
 ਪਾਵਤਾ॥ਆਯੋਜੀਵਗੁਭਮੇਜਬਹੀ॥ਪਵੈਬਾਸ
 ਲਿਖੀਵੈਤਬਹੀ॥੩੧॥ਆਯੁਰਬਲਾਬੰਦਾਧਾਨ
 ਕਰਮ॥ਐਹਪਾਖਮਾਸਕੋਮਰਮ॥ਜਯੁਕੁਲਾਏਮ
 ਟੀਕਰਧਰੀ॥ਜੋਕਛੁਕਰਜੋਚਹੇਸੋਕਰੀ॥੩੨॥ਥਾ
 ਵਰਜੰਗਮਜੀਵਕੀਜਾਤਿ॥ਜੈਸੋਕਰਮਤੇਸੀਸੁ
 ਤਿਪਾਤਿ॥ਪ੍ਰਿਥਮਹੀਪ੍ਰਗਟਪੁਰਾਤਨਮੁਏ॥ਜੈ
 ਸੈਰੀਤਿਪਾਈਛਲਛੁਲ॥੩੩॥ਪ੍ਰਿਥਮਕਰਮ

ਕੀਏ ਤੇ ਜੋ ਸੋ। ਭੁਗਤੇ ਥਨੈ ਅਬੋਸ ਬਤੇ ਸੋ। ਐਸੇ ਹੋ ੧੫
 ਸੀਮਾ ਕੋ ਬਣੀ। ਹੋ ਕੈ ਚਲਤ ਕਰਮ ਕੀ ਗਈ। ੩
 ਮ। ਧੀਨਿ ਸਹੀ ਸਾਮਿ। ਏਕੈ ਤੇ ਜਾਂ ਜਾਂ ਹੀ। ਬਫੁ ਮਾਤ ਕੋ
 ਲੇਤ ਜੁ ਚਹੀ। ਦੇਸ ਬਦੇਸ ਕੁੰ ਕੀ ਨਿਜਾਈ। ਕ
 ਰਮ ਕਰਮ ਲੇਤ ਇਤ ਜਾਂ ਆਈ। ੩੫। ਕਬ ਧੁੰ ਕਰਮ
 ਨਛਾ ਤੇ ਅੰਗ। ਸੋਵਤ ਸੋਵੈ ਜਗੇ ਸੀਗਾ। ਨਾਗੇ ਨਹੀ ਬ
 ਰਮ ਕੇ। ਮਾਂ ਹੀ। ਜੋ ਸੈ ਚਲਤ ਦੇਖਏ ਫਹੀ।
 ੩੬। ਲਾਭ ਜਾਂ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਬ ਜਾਂ ਹੀ। ਸਬ ਹੀ ਮਾਂ
 ਹੀ ਕਰਮ ਪਰਪਾਨ। ਜਜੁ ਬਨ ਸੇ ਰਛ ਕਨ ਹਿਕੋਈ।
 ਗਾਖੇ ਕਰਮ ਬਣੀ ਹੋ ਸੋਈ। ੩੭। ਉਲਟੈ ਕਰਮ
 ਸਬੈ ਦੁਖ ਸਹੈ। ਘਰੇ ਮੇਬ ਸਤ ਨਗਾਖੀ ਹੋ। ਕਰਮ ਬਿ

ਨਾਨਕੇਗਾਨੀਰਬਰੇ॥ਜਲੁਬਿਨਤੇਲਦੀਵੇ॥ਨਹੀਰਹੈ॥
 ੩੮॥ਪਾਨੀਗਮਿਤੁ॥ਕਾਝਕੋਭਰਮਾ॥ਇਤਯੋਸਬਬਾ
 ਲਕਕੋਕਰਮਾ॥ਦੁਖਦਰਯਾਦੁਆਪਹੀਆਵੈ॥ਜੇ
 ਸੈਅਗਨਿਕਾਠਉਪਜਾਵੈ॥੩੯॥ਕੁੀਖਮਉਥਾ
 ਚਾ॥ਪੀਰਜਸਾਹਿਤਬੁਧਿਸੋਰੁੰਦੀ॥ਤਬਗੋਤਮੀ
 ਬਾਧਿਕਸੋਬੋਈ॥ਗੋਤਮੀਬਾਚਾ॥ਕਾਝਕੁਜੀਗੁ
 ਮਿਤਿਨਹਿਕੋਈ॥ਅਪਨੈਕਰਮਭਲੋਕਫੁਜੇਈ॥
 ੪੦॥ਮੋਸੋਕਰਮਐਸੈਹੀਕਹੀ॥ਮੇਜੁਬਚਨਕਯੋ
 ਸਤਿਸਹੀ॥ਤਭਛਿਨਬਾਧਿਕਰੂਪਜਬਗਯੋ॥ਉਰ
 ਆਤੰਤਆਨੀਦਿਤਭਯੋ॥੪੧॥ਗਾਜਅਜਤੁਦੇ
 ਖਿਬਿਚਾਰੀ॥ਉਨਿਤਸੋਗਗੋਤਮੀਨਾਰੀ॥ਸਕਲ

੧੬
 ੨੦੧ ॥ ਰਾਮਾਜਨਾਸੇਧਾਨੁਕੀਯੋ ॥ ਕਰਮਾਨੁਪਭਾ
 ਰਥਉਪਜੀਯੋ ॥ ਬੇਸੰਧਾਯੋਥਾਚਾ ॥ ਸੁਨੈਬਚਨੁਤੀ
 ਧਮਕੇਜਥਾ ॥ ਗਾਜਾਸੁਗਤਿ ॥ ਚਿਤ੍ਰਭਯੋਤਬਯੀ ॥
 ੨੦੨ ॥ ਯੁਰਥਸੀਸਕਾਗਮਾਤਿਯੋਸੀ ॥ ਸੁਨਿਸਬਥੁ
 ਯੀਮਾਨੀਯੋਜੋਸੀ ॥ ਪੰਚਤਮੁਰਥਸੁਨੀ ॥ ਇਤਗਾ
 ਕਥਾਬਚਾਗੀਲਲਾਦਾਸਾ ॥ ੨੦੩ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮ
 ਹਥਾਗਬੋਇਤਗਾਸਾਗਸਮੁਚਏਦੁਤੀਯੋਧੀ
 ॥ ੨੦੪ ॥ ਯੁਧਿਦਰਉਬਚਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ੧੨੮ ॥
 ਛਾਤ੍ਰਯੋਸੇਗਗਜਾਨਮਨਦਯੋ ॥ ਗਾਜਾਤਾਬਯਾਸ
 ਪੁਛਿਯੋ ॥ ਤਪਅਗੁਦਾਨਦੇਉਜੋਆਗਾ ॥ ਦੋਉ

ਮੇਕਹੋਆਧੀਕਠਲਕਹੀ॥੧॥ਬਖਾਸੋਬਾਚਾ॥ਤੁਪ
 ਤੇਦਾਂਨਆਧੀਕਹੋਸਹੀ॥ਸੁਧਰਮਸਾਹਿਤਬਾਤਮੇ
 ਕਹੀ॥ਚਿਤਉਤਚਲਤਦੁਬਮਨਆਗੋ॥ਆਤਿ
 ਪ੍ਰਾਪ੍ਰਾਂਨਕੁਟਿਬਾਹਿਤਤੁਆਗੋ॥੨॥ਬਨਪਰਬਾਤਿਸ
 ਮੁਦਮੇਬਹੋ॥ਪਨਕੇਕਾਜੀਇਤੇਦੁਖਸਹੋ॥ਗ੍ਰਿਖ
 ਉਪਾਇਉਦਿਮਬਹੁਕਹੋ॥ਨਿਸਦਿਨੁਦੁਬਆਸ
 ਨਪਹੋ॥ਮਨਦੇਪਨਕੀਗਛਾਕਹੋ॥ਤਾਪਨਲਗੀ
 ਪ੍ਰਾਂਪਰਹੁਕਹੋ॥੩॥ਬਹੁਤਜੁਨਕਰਿਧਨਸੰਚੀਯੋ
 ਐਸੋਦੁਬਜਾਇਕੁਟੀਯੋ॥ਜਾਕੇਕਾਜੇਕੀਜੇਸ
 ਰਬਾ॥ਪ੍ਰਾਂਨਜੀਵਤੇਪਨਕੇਦੁਬਾ॥੪॥ਆਕ੍ਰਿਤਸੁ
 ਹ੍ਰਿਤਕਾਰਿਉਪਜਾਵੀ॥ਸੋਧਨਦੀਯੋਕੇਨਪੇਜਾਵੇ

॥ ਐਸੇ ਦੁਬਤੇ ਤਨੁ ਚਿਤਾਹੀ ॥ ਸੋਦਾਤਾ ਤ੍ਰਿਵੇਨੈ ਮੈਆ ॥ ੧੭ ॥
ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਸਬ ਤੇ ਸਰਧਾ ਆਧੀ ਕਾਬੀ ਚਾਹੀ ॥ ਸਰਧਾ ਸੇ
ਕੀਜੈ ਸੋ ਸਾਹੀ ॥ ਸਰਧਾ ਐਰਨ ਪੁਜੈ ਕਰਮ ॥ ਸਰਧਾ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਨਿਜ ਪਰਮ ॥ ੬ ॥ ਜੇਧਨ ਗ੍ਰਿਥ ਬਹੁਤ ਕ
ਰਿਦੀ ਜੈ ॥ ਸੁਧਰਮ ਧਰਮ ਐਰਨ ਹੀ ਪੁਜੈ ॥ ਸੁਧਰ
ਮ ਸਰਹਿ ਤਬੋਹੋ ਉਕਰੈ ॥ ਤਾਤੇ ਕੋਟਿ ਗੁਨੈ ਦ੍ਰਿਯੁ ਰੈ ॥
੧੭ ॥ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਸਰਧਾ ਧੀਨ ਐਸੋ ॥ ਕੀਸਰ ਬਰਸੇ
ਹੋਈ ਨ ਜੈ ਸੋ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਕਹੁ ਸੁਣਈ ॥ ਮੁਦਿ
ਗਾਇਨਾਂ ਮਥ੍ਰਾ ਮਾਹੀ ਖਿਰਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਉਛਾ ਬ੍ਰਤ ਤਿ
ਯ ਪੁਤ੍ਰ ਸਮੇਤ ॥ ਪਰਮ ਸੁਧਰਮ ਰਹੈ ਕੁਰਬੇਤ ॥ ਜੋ
ਰਤਾਇਨ ਪੰਦ੍ਰਹ ਜਬ ਜਾਹੀ ॥ ਤਾਇਨ ਆਤਿ ਬਪੁ

॥ ਜਿਕਰਿਖਾਂਹੀ॥੮॥ ਕੁਟਿਬਸਾਹਿਤਤਾਕੋਬਨਥਾਸਾ॥
 ॥ ਅਤੀਤਦੇਖਿਮਨਭਯੋਉਛਾਸਾ॥੯॥ ਭੁਖਿਯੁਖਿਯੁਖਿ॥
 ॥ ਅਤੀਤਦੇਖਿਮਨਭਯੋ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਆਯੋ॥ ॥ ਅ
 ਨੋਆਤੀਤਪਤੇਜਦੁਗਯੋ॥੧੦॥ ਉਦਮਦਗੁਪਾਦਿ
 ਬਰਹੀ॥ ਬਚਨਐਕੋਐਕੈਕੈ॥ ਅੰਨਮਾਂਗੀਠੰਦੇ
 ਵੇਰਯੋ॥ ਮੁਦੰਗਾਇਬਚਨਬਹੁਰਿਤਥਕਯੋ॥
 ॥੧੧॥ ਉਦਗਛੋਬਾਚਾ॥ ਮੇਰੇਪਰਮਭਾਗਪਾਰਿਆਏ
 ॥ ਅਜਮੈਰਥਮਨਕੋਪਾਏ॥ ਅਤੀਤਦੇਖਿਮਨਾਚੀ
 ਤਾਕਗੀ॥ ਧੀਨਿਸੁਛਲਾਅਜਕੀਘਰੀ॥੧੨॥ ਦਿਖਤ
 ਨੈਨਸੁਛਲਭਏਮੇਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਪਬਚਨਸੁਨਿਤੇਰੇ
 ॥ ਐਸੈਪੁਜੀਅੰਨਜਬਦੀਯੋ॥ ਤਬਦੁਰਥਾਸਾਭੁਯੇ

ਨਕੀਯੋ॥੧੩॥ਜੀਵਤਜੁਠੈਉਬਸੇਜੋਉ॥ਅਗਲ ੧੮
ਗਾਇਚਲਯੋਲੇਸੋਉ॥ਐਸੇਜਬਾਵੇਤਬਚਾਵਾ
ਮੁਦੇਗਾਇਕੇਮਨਿਦੁਨੋਭਾਵਾ॥੧੪॥ਨਾਹੀਨਿਦੁ
ਈਕੁਛਜਾਕੈ॥ਨਹੀਮਨ੍ਹੈਪਾਛਿਪਨਤਾਤਕੈ॥ਭਲੇ
ਜਾਂਸਿਸਾਧਯੋਰਹਯੋ॥ਦੁਰਬਾਸਾਪਰਸੰਨਤਬਭਯੋ
॥੧੫॥ਦੁਰਬਾਸੇਬਾਚਾ॥ਤੋਸੋਦਾਤਾਅਤਿਭਲਜੋਈ॥
ਤੁਮਰੋਜਸਬੋਲੇਸਬਕੋਈ॥ਧੀਰਜਸਹਿਤਬਬੋ
ਕਾਬੀਚਾਗਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਂਛੁਪਾਜੀਤਿਗਯੋਧਾਗਾ॥੧੬॥ਕਾਂ
ਮਲੋਭਮਦਤਾਜੀਅਹੰਕਾਗਾ॥ਛਾਡੀਛੁਪਨਤਾਭ
ਯੋਉਦਾਗਾ॥੧੭॥ਸਮਾਵ੍ਰਿਤੀਤਤਗਯਾਂਸੀਜੋਈ॥
ਅਬਾਹੰਪਰਮਗਾਤਿਤੁਮਕੋਹੋਈ॥ਮੁਦੇਗਲਉ

ਬਾਚਾ। ਤੁਮਸੇ ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾ ਜੋ ਕਰੈ। ਹਮਸੇ ਜੀਵ ਕਪੁਟੀ ਨਿ
 ਸਤਰੈ। ੧੮। ਧੀਨ ਜਸੁ ਤੁਤੁਮ ਸਰਵੈ ਆਪੋ। ਸਾਧ ਸਮ
 ਗਮ ਸਬ ਛਲ ਪਾਯੋ। ਬਜਾਸ ਉਬਾਚਾ। ਇਹ ਸੁਨਿ ਦੁਰ
 ਬਸਾਮ ਨਿਭਯੋ। ਦੇਵ ਦੁਤ ਬੀਵਾਂ ਲੈ ਆਯੋ। ੧੯। ਰ
 ਤਨ ਜਤੁਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਸੋਈ। ਕੀਕ ਨੀਜਾ ਲਸਬ ਦਯੁ
 ਨਿਹੋਈ। ਤੀਰਿ ਚਾੜਿ ਚਲੈ ਬ੍ਰਹਮਾਰਿਖ ਗਈ। ਦੇ
 ਵਲੋ ਕਸਬ ਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮਾਈ। ੨੦। ਮੁਦਿ ਗਲ ਉਬਾਚਾ
 ਮਾਰਗ ਛਲਤ ਭਲੈ ਜੋ ਕੋਈ। ਸੋਤ ਪੇਰੁ ਪਰਿਮਿਤ
 ਜੋ ਹੋਈ। ਤਾਥੇ ਤੁਮ ਕੋ ਪੁਛੋ ਭੇਵਾ। ਸੁਸਦੁਰਗ ਕਹਾਂ ਗੁਰ
 ਮੋ ਗੁਨ ਦੇਵਾ। ੨੧। ਦੇਵ ਦੁਤ ਉਬਾਚਾ। ਤੁਮਾਰੀ ਖਿਸਰ
 ਬਬੁਧੀ ਗੀਖਿ ਜਨਤਾ। ਤਦਾ ਪਿਰਮਾਹਿ ਪੁਛਿ ਪਾਹਿ ਚਾਤ

१८
 ॥ ਵਰਗਾ ਦੇ ਕਸੁਖ ਬਨ ਦਿਨਾ ॥ ਪੁਰਵੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੈਕਾਂ ॥
 ਨਾ ॥ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੈਵਾਂ ਨਿਅਪਛਰਾ ਜਾਂ ॥ ਸਕਲ ਕਾਂ ਮਥੇ
 ਗਾ ਦੇ ਕਤਾਂ ॥ ਕਰਮ ਮਥੇ ਮਈ ਹਾਧਰਮ ਮਨ ਬਵਤਾ ॥
 ॥ ਵਰਗ ਜਾਇ ਤੇ ਸਬ ਸੁਖ ਪਾਵਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਐਸੇ ਜੀਵ ਸ
 ਰਗਨਾ ਹਿੰਜਾਂ ॥ ਜੇ ਪਰਧਨ ਮਾਯਾ ਹਰਿਖਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧੀ
 ਕ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਦਿ ਕਪਾਪੀ ॥ ਅਦਿਸਤਿ ਸਚੋਰ ਸਿਤਾਪੀ
 ॥ ੨੪ ॥ ਅਹਿਕਾਰ ਦੇ ਭੀ ਨਿਗੀਸਾ ॥ ਦੁਖ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪਰ
 ਯੋ ਅਸਾ ॥ ਸਤ ॥ ਵਰਗਾ ਇਤਨਾ ਨਿਕੋ ਨਹੀ ॥ ਚੈ ਪੁਨਿ
 ਵੀਤੀ ਤੇਈ ਜਾਂ ॥ ੨੫ ॥ ਏ ਦੁਖ ਕੋਈ ਵਰਗ ਨੁਨਾਂ
 ਹੀ ॥ ਫੁਧਾ ਪਿਪਾਸਾ ਜਰਾ ਮਰਨਾਂ ਹੀ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਸ
 ਬ ਛਾਭ ਅਗਾਂਹ ਨਿ ॥ ਏ ਨਹੀ ਵਰਗ ਬੇਹੁ ॥ ਇਹ ਜਾਂ

॥ ੨੬ ॥ ਸੁਣੈ ਸੁਰਗ ਕੇ ਅਬ ਗੁਨ ਜੀਤੋ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਥੀ ਪ੍ਰਕ
 ਭੁੰਭੁਤੀਤੋ ॥ ਰਜਾ ਥੀ ਮਲਾ ਚੰਦ ਮਨ ਧਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਰਮ
 ਦਾ ਅਨਿਸਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਨਜਾਇ ਉਪਾਇ ਬਹੁ ਪੀਨ ਬੰਤਰਾ ॥
 ॥ ਕੀਜੈ ਸਤ ਜਪ ਰਮ ਉਪਗਾਗ ॥ ਪਰਮ ਰਜਾਂ ਨ ਭਲਾ
 ਦਾ ਸੁਦੇਨਾ ॥ ਰਜਾਂ ਨਾ ਸੀ ਪੀਪ ਵੈ ਛਲਵੇਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਦਿ
 ਗਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਛਲਹੋਈ ॥ ਥੀ ਜਾ ਸਾਫ਼ਿ ਪਾਤਿ ਪਾਵੈ
 ਸੋਈ ॥ ਬਕਤਾ ਥੀ ਸਨ ਲੋਕ ਛਲ ਲਯੋ ॥ ਸੋ ਤਾ ਸੁ
 ਨਤ ਪਾਪ ਨਾਹਿ ਰਹੇ ॥ ੨੯ ॥ ਉਦਿ ਗਲਿ ਕਥਾ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਗਵੈ ॥ ਸੋ ਤਾ ਸਕਲ ਲੋਕ ਛਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਬਤ ਜੀਹ
 ਰਿਚ ਰਨਾਨੀ ਚੰਤ ਦਯੋ ॥ ਸੁਰਗ ਸੁਖ ਨਿਤੈ ਨਿਸਪ੍ਰ
 ਰਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਧ ਬਚਨ ਕਹੈ ਲਾਲ ਦਾਸਾ ॥ ਮਾਤਿ ਮ

ਨੁਸਾਰ ਕਰ ਜੋ ਇਤਹਾਸਾ ਥਾਸ ਬਚਨ ਕਰਿ ਭਾਖ
 ਲਈ॥ ਉਦਿ ਗਲ ਕਥਾ ਤੀਸਰੀ ਭਈ॥ ੩॥ ਈਤਿ
 ਸੀਮਾਂ ਭਾਰ ਥੋਇਤਹਾਸਾ ਸਮੁਚ ਏਤ੍ਰੀ ਜੇ
 ਧਿਯਾਈ॥ ੩॥ ੧੫੮॥ ਜੁਧਿਸਰ ਉਥਾਚਾ॥ ਰਾਜ
 ਕਾਰਿ ਜੈ ਰੋਸਿ ਗਨਾਵੇ॥ ਜੀਵਦਯਾ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾਵੇ॥
 ਲੋਮਸਾਰਿ ਖਰ੍ਹੇ ਪੁਛੀ ਮਰਮਾ॥ ਸਰਨਗਾਤਿ ਰਛਾ
 ਕੋ ਧਰਮਾ॥ ੧॥ ਲੋਮਸ ਉਥਾਚਾ॥ ਸਕਲ ਦੇਵਤਾਨਿ
 ਕੇ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਬਹੁਤ ਸੁਧ ਗਮ ਕੋ ਨਹੇ ਭਾਈ॥ ਧਰਮ
 ਸਮੇਤ ਤੁਥਾ ਕਾਰਿ ਧਰੀ॥ ਦੁਖ ਤਜੀਵ ਕੀ ਰਛਾ ਭ
 ਰੀ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਛਨਾਸਮੇਤ॥ ਕਾਂਸੀ ਗ੍ਰੰਥ

ਦਾਂਨਕੁਰਬੇਤਾ॥ ਨਾਰਿਨਔਰਧਰਮਕਛੁਮੈਸੋ॥ ੧॥ ਏਕੁ
 ਜੀਵਹਛੁਆਲਜੈਸੋ॥ ੨॥ ਕਥਾਪੁਰਤਨਕਤੁਸੁਨਾ
 ਈ॥ ਅਗਨਿਇੰਦ੍ਰਗਜਗਸਿਵਹਾਈ॥ ਰਾਜਾਸੁਛਿ
 ਜਗਮਉਰਬਯੋ॥ ਤੀਰਿਠਾਏਕਮਚੰਡਾਭਯੋ॥ ੩॥ ਇ
 ਵਸਿਚਾਂਨਾਂਬੁਪਤਹਾਕੀਯੋ॥ ਅਗਨਿਕਪੇਤਾਂਹੋਈ
 ਭਾਜੀਯੋ॥ ਦੁਰਯੋਭਾਜੀਗਜਕੇਸਰਨਾਂ॥ ਲਾਗੋਧਰ
 ਮਪਰਛੁਆਕਰਨਾਂ॥ ੪॥ ਤਥਾਸਿਚਾਂਨਾਂਅਗੈਦ੍ਵੇਭਾਈ
 ॥ ਰਾਜਾਸੋਬੋਲਯੋਅਕੁਲਾਈ॥ ਸਿਚਾਂਨੋਬਾਚਾ॥
 ॥ ਪਰਮਾਤਮਾਂਭਲੋਤੁਗਜਾ॥ ਕਰਹਿਧਰਮਾਬਿਰੋਧ
 ਅਕਾਜਾ॥ ੫॥ ਰਾਜਾਤੁਸਬਧਰਮਸਾਗੋ॥ ਛੁਪਾ

੨੧
 ਵੰਤਾਪਨਪੁੰਮਕੁਲੰਯੋ। ਰਜਾਏਬਾਚਾ। ਰੁਗਪਿਬਿ
 ਗਕੁਯੋਸਰਨੰਈ। ਰਜਾਈਯੋਕੀਠਿਲਗਾਈ।।
 ਸਰਨਾਥਜੋਤਾਗੇਕੋਈ। ਤੁਆਬ੍ਰਹਮਦੇਖਾਤਿ
 ਹਿਰੋਈ। ਲੋਭਦੋਖਭੈਜੋਪਰਹਰੇ। ਤਕੇਪਾਪਮ
 ਪਜਾਰੀਮਰੇ।। ਪਾਟਿਮਿਟਾਏਸਬਕੋਦੋਖ। ਸਰਨ
 ਇਤਮਾਗੈਨਹਿਮੋਖ। ਜੈਸੇਦੁਖਮੋਹਨਿਤੁਆਪ
 ਤਾਂਤੇਸਰਨਬਰੋਹੈਜਾਪਾ।। ੯। ਜਤੁਰੁਰੁਗਪਿਆਪ
 ਦੁਖਹੋਈ। ਤਤੁਰੁਰੁਪਿਜੰਗਿਸਬਕੋਈ। ਭੈਸੰਕ
 ਕਟਤੇਗਥੇਪੰਨਾ। ਸੋਈਬੁਧਿਵੰਤਭਲੈਸਯਾਂਨ।। ੧੦
 ਜਨਮਮਿਤਯਭੈਜੁਗਗਰਸੇ। ਨਿਤਹੀਜੀਵਮਾਨੈ

ਤੇਰਾ ਸੈ।। ਸੋਕ ਤਾਸ ਸਿਕਟ ਤੇਰੇ।। ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਧ ਦਾ ਮਨ
 ਹੈ।। ੧੧।। ਦੁਖੀ ਜੀਵ ਕੀ ਰਛਾ ਕੀ ਜੋ।। ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ
 ਸਬ ਨਿਸੁਖ ਦੀ ਜੋ।। ਜੋ ਸੇ ਮਰਤਿ ਕਰੈ ਦੁਖੁ ਆਪਾ।। ਐ
 ਸੋ ਅਉਗੁ ਕੋ ਸਤਿ ਆਪਾ।। ੧੨।। ਜੋ ਸੇ ਆਪ ਹੀ ਜੀਯੋ
 ਤਾਵੈ।। ਤੁੰ ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ।। ਐ ਰਹੁ ਮਨ ਆਵੈ।। ਜੋ
 ਸੇ ਆਪ ਅਪਨ ਪੋ ਮਾਨੈ।। ਐ ਸੇ ਐ ਰਸ ਬੇ ਜੀਵ ਜਾਨੈ
 ੧੩।। ਕੰਭ ਸਗਨ ਤੇ ਦੇਉ ਨ ਤੋਤਾ।। ਇਹੈ ਭੇਭੀ ਤਰ
 ਹੋ ਗਾਰੰ ਮੋਹੀ।। ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਮਕੁ ਸਗੰਤਾ।। ਅਬ ਤੁਮ
 ਕਹਾ ਕਹੋ ਗੇਤਾਤਾ।। ੧੪।। ਸਿੰਢ ਨ ਉਬਾਚਾ।। ਅਹਾ
 ਤੇ ਜੀਵਤ ਸਬ ਪ੍ਰਾਨੀ।। ਅਹਾ ਰਤੇ ਬਾਧਾ ਬਾਬ ਏਜ

ਨੀ॥ ਅਹੁਰਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਲਏ॥ ਬਿਨਾ ਅਹੁਰਧਰੇ ੨੨
 ਸਬਰ ਹੈ॥ ੧੫॥ ਮੋਰੀ ਅਹੁਰ ਦੇ ਹੁਜੇ ਨਾਂ ਹੀ॥ ਤੋਂ ਅਬ
 ਪ੍ਰੰਨਹ ਮਾਰੇ ਜਾਂ ਹੀ॥ ਮੇਰੇ ਮੁਏ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਹਾਈ॥ ਦਾ
 ਰਾਸੁਤ ਕੁਟਿਓ ਮਾਰਿ ਜਾਈ॥ ੧੬॥ ਇਕ ਜੀਵ ਕੀ ਰਹੁ
 ਥਾਕੇ ਹੀ॥ ਤਾਲਾ ਹੀ ਜੀਵ ਬਹੁਤ ਸਿਪ ਹੀ॥ ਜਾਕਰ
 ਮਨ ਤੇ ਧਰਮ ਨਹਾਈ॥ ਤਾਂ ਸੋ ਧਰਮ ਨ ਪੀਰੀਤ ਕਹਾਈ
 ੧੭॥ ਸੁਫੁ ਮਗਾਤਿ ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਾਵੈ॥ ਧਰਮ ਕਰ
 ਤਾ ਅਧਰਮ ਦੈਆਵੈ॥ ਬਹੁਤ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਪੇ
 ਹੀ॥ ਸਾਪ ਰਹੁ ਗਾਗੁ ਨ ਤੇ ਹੀ॥ ੧੮॥ ਗਾਗੁ ਉਥਾਚਾ
 ਤੁਮ ਗਾਗੁ ਨੀ ਜਾਂ ਨਿਤ ਸਬ ਠੇਗ॥ ਅਭੈ ਦਾਨ ਤੇ ਦੋਸ
 ਨ ਐਗ॥ ਅਭੈ ਜੀਵ ਦਾ ਫਲ ਐਸੀ॥ ਐਹ ਧਰਮ

ਮੇਰੇ ਹਰ ਦਲ ਤੇ ਦਿਨ ਸਾਗਰ ਤਪਤੀ ਰਸਮੇਵਾ ਮੇਰੇ

ਕੁਛ ਵੈ ਨਹਿ ਜੈ ਸੋ ॥ ੧੮ ॥ ਦੁਖੀ ਜੀਵ ਰਛ ਜਾ ਜੋ ਕੋ
 ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਭੈ ਸੰਕਟ ਦੁਖ ਪਰੋ ॥ ਐ ਰਦਾਂ ਨ ਜਾਂਨੈ ਸਬ ਕੋ
 ॥ ਅਭੈ ਦਾਂ ਨ ਦੁਖ ਭੈ ਮਾਤਿ ਹੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਐ ਰਦਾਂ ਨ ਛਲਾਂ
 ਹੀਰ ਹੋ ॥ ਅਭੈ ਦਾਂ ਨ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਸੁਨਿ ਭੋਵਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਅਭੈ ਦਾਂ ਨ ਕੋ ਐ ਰਜੁ ਛਲਾ ॥ ਪੂਜੈ ਨਹੀ ਸੋ ਰਹੀ ਕਿਲ
 ਤਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਤ ਕਰੈ ਬਿਚਾਗਾ ॥ ਯਾਹਿ ਧਰਮ ਤੇ ਐ ਰਸ
 ਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਾਹਿਤ ਦਾਤਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਭੈ
 ਦਾਂ ਨ ਮਾਤਿ ਚਾਗਾ ॥ ਰਾਜ ਸਰੀਰ ਜਾਹੁ ਸਬ ਸਾਗੋ ॥ ਏਹ
 ਨਤ ਜੋ ਤੁਮ ਦੋਖਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ੨੩ ॥ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰੀਤ
 ਮੈ ਕੀਏ ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਿਅ ਗਪਿ ਕਾਰੀ ਏ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਕੋ ਏਹ ਛਲ ਪਾਉ ॥ ਦੁਖ ਤਜੀਵ ਕੋ ਦੁਖ ਗਵਾਂਉ ॥

Flair HYDR

॥੨੪॥ ਆਧੁਠੈ ਬਚਨ ਨ ਬੋਲੈ ਆਨ ॥ ਜੇ ਮੋ ਕੋ ਪਰਸਨ ॥੨੨॥
 ਭਗਵੰਨ ॥ ਤੇ ਹਿ ਸੀਤ ਜੋ ਭੁਧੀ ਬਿਚਾਰ ॥ ਦੇਵ ਅਨੇਕ
 ਭਾਂਤਿ ਅਹਾਰ ॥੨੫॥ ਸਿ ਚੰਨ ਉਬਾਚ ॥ ਸਿ ਚਾਨ ਕੰਧੇ
 ਤਖਾਏ ਜੀਵੈ ॥ ਹਮ ਕੋ ਭਛਾ ਬਿਧਾਤਾ ਦੀਵੈ ॥ ਐਸਕ
 ਹਾਕ ਹਿ ਬੀਬ ਧੁਬਾਤਾ ॥ ਉਤਰ ਸਮਾਝਿ ਦੇ ਪੁਮਾਰਿ
 ਤਾਂਤਾ ॥੨੬॥ ਰਾਜ ਉਬਾਚ ॥ ਮਾਚੈ ਬਚਨ ਹਮ ਰੋਮ ਪੁ
 ਅਭੈ ਦੰਨ ਦੰਨ ਨਿਧਿ ਰਧਾਂਤੁ ॥ ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ ਕੀਨੋ ਨਿਰਧ
 ਗ ॥ ਸਬ ਮੇਜੀ ਵਦਯਾ ਏਕ ਸਾਗ ॥੨੭॥ ਸਕਲ ਜਗ
 ਯਤੀ ਰਬ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਸੇਛ ਲਜ ਵਦਯਾ ਮਨ ਧਰੈ ॥ ਚਿ
 ਤ ਵਤ ਚਲਤ ਦਆ ਮਨ ਕਰੈ ॥ ਸੋਧੁ ਨਿਕਾਰੇ ਨ ਹਿਤ ਰੈ
 ॥੨੮॥ ਅਭੈ ਜੀ ਵਦਯਾ ਨ ਹਿਜਾਂਸੀ ॥ ਸੋਈ ਪਸੁ ਮੁਰ

ਪਅਰਜਾਂਨੀ॥ ਅਪਨੀਸਕਤਨਏ॥ ਏਫਿਰਾਈ॥ ਤੇਪੁ
 ਨੀਅਪਾਹਿਨਰਕਸਿਧਾਂਈ॥ ੨੮॥ ਜੋਚਹੈਸੁਭੇਦੁ
 ਮੋਪਾਸਾ॥ ਯਾਕਪੋਤਕਤੀਜੀਤੁਆਸਾ॥ ਸਿਚਾਂਉਖ
 ਚ॥ ਜੋਗਬੋਭਫੁਹਮਾਰੋਏਹੁ॥ ਅਪਨੋਮਾਸਬਗਾਥੀ
 ਦੇਹੁ॥ ਅਪਨੋਬੀਤਪ੍ਰਣਏਦੀਜੋ॥ ਜੋਉਪਗਾਰ
 ਐਕੋਕੀਜੋ॥ ੨੯॥ ਰਾਜਉਥਾਚ॥ ਕੀਗਤਿਦੁਪ
 ਬਚਨਪ੍ਰਯਤੇਰੋ॥ ਸੁਪਨਤਪ੍ਰਸਿਨਕਯੋਮਨਮੋਰੋ॥
 ਤੋਕੋਦੇਹਯਾਸਰਕਾਰਿਦੇਹੁ॥ ਝੂਠੀਸੋਜਾਚੋਜਸ
 ਏਹੁ॥ ੩੦॥ ਝੂਠੇਤਨਤੇਹੋਇਬਰਾਈ॥ ਯਾਤੇਐ
 ਰਕਹਾਂਅਧਕਾਈ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਜੋਆਵੇਏਹੁ॥ ਤੋ
 ਕਤਬਿਥਾਸਿਵਾਰੈਦੇਹੁ॥ ੩੧॥ ਏਹਤਨਾਬਿਗਨਾਨਿ

॥ १ ॥ ਸਿੰਘਾਗਾਥੀ ਸਵਾਸ਼ਿਮਤ ਨਜਾਰਿ ਦੈਏ ਛਾਗਾ ਅਪਨੈ ॥ ੨੪ ॥
 ਸਰਬੰਸੁ ਠਾਠਾਥੇ ॥ ਥੀਥਾ ਦੇਹ ਅਧਰਮ ਕਰਿ ਗਥੇ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਮਾਤਾ ਗਰਭ ਭਧ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋਤ ਨ ਪਰਉਪਕਾਰ
 ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਿਚੈ ਨੋ ਬਿਛਾ ॥ ਅਪਨ ਮਾਸ ਧਰਿ ਤਾ ਲਚ
 ਦਾਈ ॥ ਯਾਹਿ ਬਰਾਬਰਿ ਕਰਿ ਦੈ ਗਈ ॥ ੩੫ ॥ ਜੋਰਿ
 ਆਪਿ ਕਸੈ ਨਾਂਹੀ ਕਜਾਗਾ ਸਾਤੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਆਹਿ ਤੁਹਿਗ
 ਜਾਗਾ ਉਥਾਚਾ ॥ ਜਾਤੇ ਇਹ ਉਥੈ ਸੋ ਕਰੈ ॥ ਅਪ
 ਨੈ ਪਰੈ ਤੇ ਕਥਾ ਤੁਨਟੈ ॥ ੩੬ ॥ ਅਪਨੈ ਮਾਸ ਕਾਟਿ ਪਰੈ
 ਗਾਜਾ ॥ ਦੁਖੈ ਸਹੈ ਸਾਧ ਪਗਏ ਕਾਜਾ ॥ ਗਰਹੈ ਪਲਾ
 ਕ ਪੋਤੀ ਕੀਯੋ ॥ ਗਾਜਾ ਅਵਰ ਅੰਗ ਕਾਟਿਯੋ ॥ ੩੭ ॥
 ॥ ਤੋ ਕਪੋਤ ਸਰਭ ਰਿਨਾਂਹੀ ॥ ਗਾਜਾ ਬਹੁ ਰੰਯੋ ਅੰਗ ਕਟੈ

੨੬੬ ੴ ਤਉ ਬਰਬਾਰਿ ਜੋਇ ਨ ਜਬ ਜੀ ॥ ਆਪ ਨ ਰਜ ਥੈ
 ਠੇਤ ਬਹੀ ॥ ੩੭ ॥ ਦੋਖਿ ਦੁੰਦਾ ਰਿਬ ਜਾਵਾਹਿ ॥ ਗਾਜਾ
 ਸੀਧਾ ਨਿਸਗਾਂਵਾਹਿ ॥ ਧੀਰਜ ਦੋਖਾਇ ਵਪਗਾਣੇ
 ਤਬਾਨਿ ਜਮ ਪੋਨੇ ਰੁਪਾਇ ਖਾਜੇ ॥ ੩੮ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਚਾ
 ਅਗਨਿ ਕਪੋਤਾ ਰੁਸੁ ਸਿਚਾਨਾ ਦੇਖੇ ਜੋ ਸਤ ਤੁਮਰੇ
 ਬਲਵਾਨ ॥ ਐਸੇ ਕਰੈ ਨ ਕਰਿ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਗਾਜਾ ਸਤ
 ਤੁਮਰੇ ਹੋਈ ॥ ੩੯ ॥ ਜਦਾ ਪਿਕਰ ਮਥਾ ਸਿਸਬ ਜੀਵੀ
 ਤਾ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੀ ਧੀਰਜ ਵੰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਕੀਨਿ ਪਰ
 ਕਾਜਾ ॥ ਮੋਪਾ ਬ੍ਰਿਛ ਅਰੁ ਤੁਮ ਸੇਰਾਜਾ ॥ ੪੦ ॥ ਦੋਇ
 ਅਪਨ ਪੈਰ ਬੇਪਾਨਾ ॥ ਹੋਤੁ ਪਰਮਗਾਤਿ ਪਦ ਨਿਰਬਾ
 ਨਾ ॥ ਦੇਤੁ ਅਪਨ ਪੈਰ ਬਗੀਚਾਗਾ ॥ ਜੀਵਨ ਸੰਯੋਪ

ਰਉਪਕਾਗ॥੪੧॥ਅਪਨੇਸੁਰਬਜੀਵਨਐਸੋ॥ਦਿਨ ੨੫
ਉਠਿਭਾਗਵਹੈਪਸਜੈਸੋ॥ਅਰਬਪਗਏਜੀਵਨਸਾਗ
॥ਆਚੈਰਜਕਹਾਧਗਮਉਪਕਾਗ॥੪੨॥ਆਪਤਧਰ
ਮਸਬਕੋਉਪਕਾਗ॥ਸੋਈਪਨਸਬਜੀਮੇਸਾਗ॥ਸੁ
ਠਲਾਬੀਛਸੀਤਲਜਲਭਾਈ॥ਪਰਉਪਕਾਗ
ਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥੪੩॥ਗਜਾਧਗਮਆਪਿਕਤੈਕੀ
ਯੋ॥ਤੀਨਿਲੋਕਮੇਤੁਮਜਸਲੀਯੋ॥ਲੋਮਸਉ
ਥਾਚ॥ਇੰਦ੍ਰਆਪਨੇਲੋਕਹਿਗਯੋ॥ਸਿਵਾਰਿਕੋ
ਜਗਜਸੁਠਲਾਗਤਿਭੈਯੋ॥ਜਗਜਸਿਗੰਨੋਸੀ
ਏਕਾਜਾ॥ਤਥਮਨੋਮੇਆਨਿਦਯੋਗਜਾ॥੪੪॥ਸਿਵ
ਰਿਚਾਰਿਤਜੋਸੁਨੈਸੁਨਾਵੈ॥ਨਾਮੋਧਾਪਸਕਲਸੁਖ

ਪਾਵੇ) ਸਾਧਾ ਹੀ ਪਾਜੇ ਸੀ ਮਨਾਹੀ) ਮਾਤਿ ਅਨੁਸਾਰਿ ਕ
 ਥਾਜੇ ਕਹੀ) ੪੫॥ ਜੈ ਸੇ ਪਕ ਪਰਬਤ ਹਿ ਨਖੋ) ਲਾਲਾ
 ਦਾ ਸਕ ਬਾਯੋ ਭਾਖੋ) ਭਾਖੇ ਕਥਾ ਹੋਇ ਆਇ) ਹਿਚ
 ਲਭ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ਗੋਬਿੰਦ) ੪੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਭਾ
 ਥੋਇ ਤਤਾ ਸਾਸਾ ਸਮੁਚੇ ਚਤੁਰਬੰਧੀ ਥੀ ਆਇ)।
 ੪੭੨੧॥ ਚੋਪਈ) ਬੇਸੰਪਾਯਾ ਨਿਬਾਚਾ) ਦਰਸਾ
 ਭੀਖ ਮਕੈ ਪ੍ਰਯਾਜ ਜਗ) ਸਕ ਲਗ ਥੀ ਸਰਾਏ
 ਤਗ) ਸਰਸਜਾ ਭੀਖ ਮਾਥੀ ਸੰਮਾ) ਅਥ ਸੁਨਿ ਪ
 ਗਟ ਰਿਖ ਨਿਕੇ ਨਾਮ) ੧॥ ਕ੍ਰਿਗੈ ਸਿਦ ਪਾਰਾ ਸੁਰਬੰ
 ਸਾ ਚੇਵ ਨਿਅਤਿ ਅੰਗ ਪ੍ਰਕਾਸ) ਅਗਾ ਸੁਨਾਹ
 ਪਰਬਤ ਨਾਮ) ਪ੍ਰਦ੍ਰਿਹ ਰਥਾ ਸਾਗਮ) ੨॥ ਗੁਇ
 ਮ

ਬਜਾਸਮਤਗਰਵਜਾਸੁਰਗੁਰਸੁਰਬ੍ਰਹਮਾਰਿਖਿਰ २੬
 ਜਾਪਰਮਕਰਮਮਾਰਕੰਡੇਵਾਥੀਵਾਮਿਤ੍ਰਸਤਨਿਦੇ
 ਵਾ॥੩॥ਥੀਧਿਸੋਸਬਪੁਜੇਸੁਖਦੀਯੋਗਜਾਨਮਸਕ
 ਰਤਬਕੀਯੋਗਯੁਧਿਸਰੋਬਾਚਾਪਰਬਤਨਦੀਦੇਸ
 ਸਬਭੋਨਾਕਹੋਪੁਨੀਤਠੇਗੇਕੋਨਾਭੂਮਿਪੁਨੀਤਕਹੋ
 ਸਮਝਾਈ॥ਜਾਦੇਖਤਦੁਖਪਾਪਨਸਾਈ॥੪॥ਭੀਖ
 ਮੋਬਾਚਾ॥ਕਥਾਪੁਰਾਤਨਸੁਨਿਏਤਹਾਸਾਝਰੀ
 ਜੋਬੀਪ੍ਰਸਿਧਾਮੁਨਿਪਾਸਾਥੀਪ੍ਰਏਕਅਤਿਤਪਾਅਪ-
 ਗਾਰਹੇਸੁਪਰਮੀਬ੍ਰਿਤਿਥਯੋਗਾ॥੫॥ਆਯੋਸਿਧ
 ਥੀਪ੍ਰਕੈਧਾਮਾ॥ਇਹੋਕਥਾਪੁੰਛੀਬਿਸਾਮਾਬਰਨੀ
 ਸਿਧਾਥੀਪ੍ਰਸੋਐਸੀ॥ਕਥਾਪੁਨੀਤਿਕੁੰਭਾਬਤੈਸੀ॥

॥६॥ ਸਿਧ ਉਥਾਚਾ ॥ ਦੇਸ ਪੁਨੀ ਤਜਹਾਂ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਪਰਸਤ
 ਪਾਪ ਹੋਏ ਨਹੀ ਅੰਗਾ ॥ ਜੋ ਅਨੇਕ ਤਪ ਕੋਠ ਲਹੋਇ ॥ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗ ਵਰਸ ਨ ਤੇਜੋਇ ॥ ੭ ॥ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਜਗ ਸਫਲ ਦਾ
 ਨਾ ॥ ਨਹਿ ਪੂਜੈ ਸਤ ਸੰਗ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕੰਚਤ ਅੰਗਾ ਨਿਚੁਈ
 ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਜਗਤਿ ਪਾਪ ਚਰਨੋ ਦੇ ਕਪਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਸਰਬ ਦੇ
 ਸਚੰਦਾ ਇਨ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਅਚਾਰ ਬਹੁਤਾ ਜਿ ਪਾਪਹੈ ॥ ਚ
 ਹਨੋ ਦੇ ਕਾ ਅਚਵੈ ॥ ਇਕ ਥਾਗ ॥ ਤਜੈ ਦੋਖ ਤਾਵੇ ਹਾਪ
 ਗਾ ॥ ੯ ॥ ਵੰਤੋ ਵਹਾਨਿ ਗੰਧੂਰੈ ॥ ਬਰਖਾਸਤੰ ਸਦਾ
 ਭੀ ਸਦਾ ਖਲਹੈ ॥ ਸਤ ਸੰਗ ਨਿਕਟਿ ਰਹੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥
 ਵੰਤੋ ਵਹਾਨਿ ਬਹੁਤ ਲਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਕੋਊ ਇਕ ਥ
 ਖਉ ਗਤ ਪਕਰੈ ॥ ਅਗਧਾ ਸਿਉ ਹਧ ਪਾਧਹੈ ॥ ਅਸ

ਏਕਸਤਸੰਗਤਿਰਹੈ॥ ਵੰਤੈਬਹੁਤਾਛੈਛਲਛਲੈ॥
 ੧੧॥ ਸੰਤਚਰਨਰਜਮਾਥੈਧਰੈ॥ ਸੋਰਜਰੂਪਪਾਪਸਬਰ
 ਹੈ॥ ਜੋਅਠਸਾਠਿਕੀਏਅਸਨਾ॥ ਸੋਛਲਸਿਤਦਰਸ
 ਤੈਜਾਨਾ॥ ੧੨॥ ਸੰਤਨਿਕੋਨੁਧਜਾਂਮਾਧਰੈ॥ ਮੁਖਤੇਬ
 ਸਨਾਮਭਿਚਰੈ॥ ਸੰਤਸੰਗਦੇਉਤਾਰੇਬੀਸਾ॥ ਸਿਗਤਿ
 ਕਰੈਪਾਪਾਬਿਧੀਸਾ॥ ੧੩॥ ਪਗਾਯਾਸਾਮਗਬੰਨ੍ਹਹੋਈ॥
 ਸਤਸੰਗਮਨਕਰਿਯਯਦੇਕੋਈ॥ ਜੋਸੰਤਨਿਕੋਮਨਕਰਿ
 ਯਯਾਵੈ॥ ਹੋਈਪਾਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪੁੰਝਪਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਜਿਨਿ
 ਸਤਸੰਗਤਿਦੇਖੀਨਾਹੀ॥ ਅਧੈਰੋਜਾਨੁਜਨਮਤਹੀ॥
 ੧੫॥ ਜਿਨਿਪਾਇਨਿਭੇਟੇਸੰਤਸੰਗ॥ ਤੇਉਪਾਵਿਤ੍ਰਪ੍ਰੰ
 ਨਸਬਅੰਗ॥ ਸਤਸੰਗਜਾਇਪਰਖਨਾਹਿਕੀਯੋ॥

ਪੁਨਿਨਿਪਾਇਨਿਦਰਸਨਿਨਹਿਜਾਈ॥ ਤਿਪ੍ਰਗੁਣਜਾਨੀਜੇਗਈ॥

ਸੋਕਤਮਾਏਜਨਮਗਰੁਭੀਯੋ॥੧੬॥ਮੁਤਾਬਾਹੁਸਤਿ
 ਕੋਧਾਵੈ॥ਤਉਅਨੇਕਦੁਰਗਸੁਖਪਾਵੈ॥ਜੀਤੋਦੇਵਸਾ
 ਧਾਨੀਮੇਰਹੈ॥ਇਤਨੇਦੁਯੋਸਾਦੁਰਗਸੁਖਲਹੈ॥੧੭॥ਜਾ
 ਸਤਸੰਗਤਹਾਸਥਦੇਵ॥ਅਠਸਾਠਤੀਰਬਸੁਨਿਗੁਨ
 ਏਵ॥ਗੰਗਾਘੋਦਾਵਰੀਦੁਰਸਤੀ॥ਪਰਮਪੁਨੀਤਬਸੁ
 ਸਥਾਥਤੀ॥੧੮॥ਮੁਕਤਿਪੰਥਸਤਸੰਗਨਾਮੁਹੀ॥ਐ
 ਰਾਨੈਰਪਈਏਕਤੁਨਾਂਹਿ॥ਬੀਸ੍ਰਚਰਨਮਿਸਤਫਲ
 ਲਹੈ॥ਸਾਧਸੰਗਮਾਹਿਮਾਂਕੋਕਹੈ॥੧੯॥ਸਾਧਸੰਗਮਾ
 ਤਿਭਾਰੀ॥ਸੇਵਤਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਧਾਰੀ॥ਗੁਜਾਬ
 ਚਨਹਮਾਰੇਮਾਂਨੇਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਮਾਹਿਮਾਂਅਤਿਜੰਗ
 ਹੁਮ॥ਸੁਨੇਮਾਹਾਤਮਸੰਗਤਿਤਨੈ॥ਪਾਵੈਸਥਤੀ

ਰਬਛਲਘੋਨੋ ਜੋਯਾਕਥਾਸੁਨੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ। ਤਾਂ ੨੮
 ਕੋ ਸਰਬ ਪਾਪ ਛੁਯ ਜਾਇ। ਸੁਨੋ ਪੁਰਾਨ ਲਾਲਕੁ
 ਕਹੈ। ਸੀਤਨ ਕੀ ਮਾਮਾ ਕੋ ਲਹੈ। ੨੧॥ ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਂ
 ਚਾਰਬੋਇਤਿ ਗਾਥਾ ਸਾਰ ਸਮੁੰਦ ਪੰਚਮੋਧ ਜਾਇ॥ ੫॥ ਚ
 ੨੩੩॥ ਜਨਮੇ ਜਉ ਬਾਚਾ। ਜਗਤ ਜਸੀ ਚੋਯੋ ਪ੍ਰਾਂ
 ਮਾਨ। ਬਿਪ੍ਰਾਥੀ ਬਿਪ੍ਰਾਥੀ ਪ੍ਰਾਨਵੀਨੇ ਦੰਗ। ਬਿਪ੍ਰਾਥੀ
 ਸਬਦ ਪੁਨਿ ਕਹੈ। ਜੇ ਜੋ ਸਬਦ ਸਬੈ ਉਚਰੈ। ੧॥ ਸੁਨ
 ਯੋ ਕਹੁ ਮਾਚੇ ਰਜ ਸੋਭਾਈ। ਜਗਤੁ ਗੰਧੀ ਪ੍ਰਾਨਵੀਨੇ
 ਨਿਲਾਈ। ੨॥ ਜੇ ਗਏ ਕਨਕ ਗੰਧੀ ਮੇ ਆਯੋ। ਸਬਯੋ
 ਸਿਧਿ ਕਥਾ ਚਨ ਸੁਨਾਯੋ। ੩॥ ਸਬਯੋ ਤਗੰਧੀ ਜਗਤ
 ਸਗਾਯੋ। ਤਬਯੋ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਿਧਯੋ ਰਤੇ ਆਯੋ। ੪॥ ਜਗ

ਉਥਾਚੁ॥੧੬੭॥ਇਹਨਹੀਦੇਖੋਕਛਮੈਸੋ॥ਸਤਵਸੇਰਜ
ਗਯਭਯੋਜੈਸੋ॥ਸਤਵਸੇਰਜਗਯਆਪਿਕਾਈ॥ਤਹ
ਦੇਖਿਤੁਆਯੋਭਾਈ॥੧੮॥ਰਖੀਸਰੰਬਾਚੁ॥ਕਾਰਿਕਰਿ
ਜੋਰਜਗਯਕੀਥਾਤਾ॥ਕੌਤਿਗਸੁਨਨਚਹਤਸਬਗ
ਤਾ॥ਬਿਪ੍ਰਸੇਰਸਤਵਕਰਿਲਯੋ॥ਅਬਸੋਜਗਕੋਲਖ
ਯਿਭਯੋ॥੧੯॥ਜੋਰਉਥਾਚੁ॥ਦੇਖਦਾਬਿਦਯਮਾਂਨਹ
ਲਲਯਯੋ॥ਸੋਈਥਾਚੁਤਤੁਕਯਯੋ॥ਬਿਪ੍ਰਦੇਕਰੇ
ਪ੍ਰਾਂਤੀਚਰਿ॥ਦੰਪਤਿਪੁਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਕੀਨਾਰਿ॥੨੦॥ਬੀਨਤਾ
ਨਬਹੁਤਾਦਿਨਜਾਂਰਿ॥ਤਬਸਮਤੀਤਪੂਜੀਕਰਿਖਾ
ਐਸੈ॥ਦਿਨਹੀਥਨਮੇਜਾਂਈ॥ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਿਤਬੀਨੈ
ਚਿਤਲਾਈ॥੨੧॥ਚੁਹੰਦਨਿਬੀਨਿਸੇਰਭਰਿਕੀਯੋ॥

॥ ਬੀਧੀ ਸੋ ਅੰਨ ਤੂੰ ਜੀ ਪੀ ਜਿਯੋ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਚੁਚੇ ਸੋ ਸਤ
 ਵਾਕੀਯੋ ॥ ਤਾ ਕਰਿ ਪੰਚ ਭਾਗ ਕਾਰਿ ਲੀਯੋ ॥ ੮ ॥ ਕਬ
 ਆਵੇ ਅਤੀਤ ਮਾਨ ਲਾਯੋ ॥ ਭੂਖੋ ਅਤ੍ਰਿ ਆਦਰ ਸੋ
 ਲੀਯੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ਚਰਨ ਪੁਛਾ ਲਿਆਧਿ ਕਹਿਤਿ
 ਕੀਯੋ ॥ ਭਾਗ ਪਾਚ ਉਤ ਕੋਟੀਯੋ ॥ ਜੇ ਵਤ ਛੁਪਾਵਤ
 ਜਬ ਹਯੋ ॥ ਅਪਨੋ ਅੰਸ ਬਿਪਦੁਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤ ਅਬ
 ਚਨ ਪੁਛੇ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਅਜਗੁ ਰਿਪ ਤਨਹੀ ਤੁਮ ਦੇਵਾ
 ਅਤੀਤ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਕਯੋ ਬਹੋਗੀ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਨੀਬੋ
 ਲੀ ਕਰ ਜੋਗੀ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਨੀਬਾਚਾ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਗੁਸਾ
 ਈ ਲੀਯੋ ॥ ਆਜ ਅਤੀਤ ਕੀ ਪੁਜਾ ਕੀਜੋ ॥ ਜੇ ਕੀ
 ਜੇ ਅਤੀਤ ਸਿਤੋਖਾ ॥ ਯਾ ਤੈਐ ਐ ਗੁਰ ਨੀਗਾਤਿ ਮੋਖਾ ॥ ੧੨ ॥

੨੯
 ਬਿਥੇਕ ਤਾਂ ਅਯੋਧੀ ਸਥਾਨਿ ਕੇ ਸਧਾ ਅਨਿਆਈ
 ਅਤਿ

ਥ੍ਰਮਨੋਥਾਚ॥ ਅਸਤ੍ਰੀਕੋਧੋਥੈਸੀਸਾਗ॥ ਅਸਤ੍ਰੀਕੋ
 ਰਤਾਥਾਗ॥ ਤਤੈਤੋਸੋਕਯੋਨਜਾਈ॥ ਹਸਾਹਸ
 ਆਕੀਕਹੋਥਤਾਈ॥ ੧੩॥ ਰਿਖਪਤਨੀਬਾਚ॥ ਚੇ
 ਸਥਪਰਮਸਿੰਹਾਥਾਚੋ॥ ਤੁਮਹੀਛਾਤ੍ਰਿਕਪੁਰੋਜਨ
 ਕਹੋ॥ ਪਾਤਿਪਰਮੇਸੁਰਮੇਰੇਜਾਨ॥ ਤ੍ਰਿਅਕੋਐਰਨਪਤ
 ਹਿਸਮੰਨ॥ ੧੪॥ ਪਾਤਿਦੇਵਤਾਪਰਮਗਾਤਿਮਾਨੋ॥ ਪ
 ਤਿਪ੍ਰਸੰਨਸਥੇਸੁਖਜਾਨੋ॥ ਜੋਮੋਪਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਥਗੁਪ
 ਈ॥ ਏਕੈਦੇਹੁਆਤਿਥਕੈਤਾਈ॥ ੧੫॥ ਜੋਊਅਤੀ
 ਤਜੋਇਜਥਗਯੋ॥ ਤਬਊਠਿਪੁਤ੍ਰਪਿਤਾਸਿਕਯੋ
 ਪੁਤ੍ਰਊਥਾਚ॥ ਤੁਮਤੈਮੇਥਦਆਤਨਪਾਯੋ॥ ਪਰਮ
 ਦੇਵਗੁਰਪਿਤਾਕਯੋ॥ ੧੬॥ ਜੋਤੁਮਪਿਤਾਕਹੋਆਤਿ

ਨੇਹੁ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਅਤਿ ਬਾਰਿ ਦੇਹੁ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਗ ਪੁਤ੍ਰ ਜਬ ३੦
 ਦੀਯੋ॥ ਮਧੁਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਧੁ ਬੋਲੀਯੋ॥ ੧੭॥ ਪੁਤ੍ਰ ਬਧੁ ਬ-
 ਚ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਹੋ ਸੇਵ ਗਾ ਅਨੁਗਾਮੀ॥ ਤੁਮ ਹਮ ਹੋ ਸੇ-
 ਮੀ ਕੇ ਸੰਮੀ॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵ ਨਿਗੁ ਦੇਵਾ॥ ਹਮ ਤੇ ਅ-
 ਰਕ ਹਾਵੇ ਸੇਵਾ॥ ੧੮॥ ਬ੍ਰਹਮ ਛੇ ਬਾਚ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਜਾਪ-
 ਏ ਸਬ ਲੋਕ॥ ਮੇਰੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗਾ॥ ਦੇ-
 ਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਤੁ ਮਾਠੀ ਕੀਜੇ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਰਾਗ ਕਾਰਿ ਕੇ-
 ਲੀਯੋ॥ ੧੯॥ ਪੁਤ੍ਰ ਉਥਾਚਾ॥ ਅਪਨੇ ਹੋਇ ਸੁਜਾ-
 ਨੈ ਬਾਤਾ॥ ਧਰਮ ਸਹੀ ਅਬ ਕੀਜੈ ਤਾਤਾ॥ ਤਥੈ ਇਹ
 ਸਰਧਾ ਸੋ ਕਰੇ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਅਤਿ ਬਧੁ ਗਮ ਜਨੁ ਰੇ॥ ੨੦॥
 ॥ ਚਹੁ ਵਾਨਿ ਅਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋ ਦਯੋ॥ ਅਤੀਤ ਜੋਇ ਸਪੁਰ

ਦੁਬਯੋ। ਸਰਧਾ ਸਾਧ ਚ ਪੁੰਨਿ ਕੀ ਜਾਂਨੀ। ਧੁਮਰ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਭਯੋ ਤਬ ਅੰਧੀ। ੨੧॥ ਤੀਰਿ ਲੋਕ ਜਸ ਬਢੋ ਅਪਾਹ
 ਕਾਠਿ ਨ ਛੁਪਾ ਜੀਤੀ ਸੀਸਾਗ। ਜੈ ਸੀ ਗੀਤਿ ਦੇਵ ਸਾਸਿ
 ਸੁਗ। ਤੁਮਹੋ ਏਸੇ ਪ੍ਰਸਿਧਿ ਮਤ ਪੁਰਾ। ੨੨॥ ਅਚ ਵ
 ਨ ਲੋਇ ਤਾਂ ਜਲ ਰਾਗੋ। ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਭਯੋ ਸਬ ਸੋ ਕਾਨਿਵ
 ਯੋ। ਵਾਜੁ ਠਾਨਿ ਮੈ ਲੋਟੇ ਜੋ ਜਬ ਹੀ। ਸੁਰਨ ਅਰਧ
 ਅੰਗ ਭਯੋ ਤਬ ਹੀ। ੨੩॥ ਤਾਲਾ ਗੀਤਿ ਰਯੋ ਸਕਲ
 ਸੀਸਾਗ। ਛੁਟੇ ਬਹੁਤ ਜਗਾ ਆਚਾਗ। ਤੀਰ ਬਜਾ
 ਯਾ ਸਬ ਹੀ ਪੁੰਗਯੋ। ਕਉਨ ਅੰਗ ਕਨਕ ਕੋ ਭਯੋ। ੨੪॥
 ਮੇਰੋ ਬਚਨ ਸੁਨੋ ਸੀਰੀ ਧਰਾਈ। ਗਾਤਿ ਧਰਮ ਕੀ ਜਾਂਨਿ
 ਨ ਜਾਂਈ। ਕਰਤ ਸੁਧਗਮ ਗਰਬ ਮਨ ਆਵੈ। ਪਾਯੋ ਯਥ
 ਕਰਮ

ਗਰਬਹੀਗਵਾਂਵੈ॥੨੫॥ਕੀਜੈਪਰਮਛਾਡੁਆਭਿਮਾਂ
ਜਾਂਤੈਸਬੈਠਲਹੋਇਪ੍ਰਮਾਂਨਾ॥ਸੁਨੀਏਤਹਾਸਬੁਧਿ
ਜੋਲਹੀ॥ਛਾਛਾਦਾਸਕਥਾਸੋਕਹੀ॥੨੬॥ਜੋਇ
ਯਕਥਾਸੁਨੈਨਿਰਥਾਹੀ॥ਕੀਨੈਸਕਲਜਗਯਠਲ
ਤਾਹੀ॥ਕਥਾਛੁਠੀਜੋਗਕੀਗਾਵੈ॥ਪਰਮਪੁਨੀਤਿ
੪ ਸਦਾਸੁਖਧਾਵੈ॥੨੭॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਭਾਗਵੇਇਤਿ
ਹਾਸਸਾਰਸਮੁੰਦੇਯੋਖਸਮੋਧਯਾਇ॥੬॥੨੬੭॥ਚੋ
ਪਈ॥ਯੁਧਿਸਰੋਬਾਚਾ॥ਗਤਿਦੇਵਸਜੰਜਾਰਿ
ਤਿਥੀਤੋ॥ਪ੍ਰਾਰਥਿਮੈਮੁਖਕਵਚੁਨਾਥੀਧਿਜੀਤੋ॥
॥ਕਹੋਪਿਤਾਮਹਾਇਤੋਬੀਚਾਗਾਤੁਮਰੋਥਚਨਸਰ
ਬਮੇਸਾਗਾ॥੧॥ਤੀਖਮੋਬਾਚਾ॥ਇਛਾਕਥੇਸਜੁਜੋ

ਰਧਾ ਆਈ। ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਆਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਤਕੈ ਘਾ
 ਨਰ ਬਦਾਜੁ ਨਾਹੀ। ਤਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗਾ ਨਿਭਾ ਚੰਕਾਰੀ। ੩॥
 । ਤਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਦਰਸਨ ਕੁੰਭੀ। ਤਿਹੀ ਨਿਜ ਨੇਮ ਅਤੀਤ
 ਬ੍ਰਤ ਲਯੋ। ਉਛਾ ਬ੍ਰਤ ਘਾਹੀ ਤ੍ਰਿਆਸ ਸੇਤਾ। ਧਰਮ ਆਤ
 ਮਾਹਰੁ ਰੇਖੇਤਾ। ੪॥ ਅਤੀਤ ਧਰਮ ਤਕੈ ਮਾਨਿ ਰਹਯੋ।
 । ਤਥਾ ਤਿਹਿ ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੋਕ ਰਹਯੋ। ਜੋ ਸਬ ਛਾਹਿ ਅਤੀ
 ਤ ਬ੍ਰਤ ਲੀਜੋ। ਐਸੇ ਮਤ ਜ ਜੀਤਿ ਬਸਿ ਕੀਜੋ। ੫॥
 । ਹੋਇ ਜੁਥੀ ਮੁਖ ਆਤਿ ਬਘ ਰਾਮਾਈ। ਤਕੈ ਸਕਲ
 ਪੁੰਨ ਲਏ ਜਾਈ। ਤਕੈ ਸੁਰੂਤ ਲੇਸ ਬਾਪਾ। ਤਹਿ
 ਦੇਇ ਚਲੈ ਅਪਨੋ ਪਾਪਾ। ੬॥ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗੀ ਆਤਿ ਬਘ
 ਰੀ ਆਵੈ। ਬਚਨ ਠੋਗ ਬੀਸਾ ਮਨ ਪਾਵੈ। ਤਕੈ ਧਰਮ

॥ ਬਿਥਾਸੁ ਨਿਕਰੇ ॥ ਜਿਉ ਛੁਟੈ ਪਟ ਜ ਲਨੀ ਰੇ ॥ ੬ ॥ ੩੨
 ਜੋ ਕ ਛੁਪ ਗਏ ॥ ਏਨੇ ਗਾਪਾਂ ਨੀ ਬਚਨ ਦੇ ॥ ਇਸੁਖ
 ਠੰਗ ॥ ਸੋਗੁ ਸਥ ਦਾਤਾ ਮਾਤਿ ਪੁਰੇ ॥ ਨਾਂਤ ਗੁਰ ਸੋ ਕੁਪ
 ਅਧੇ ਗੇ ॥ ੭ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰਿ ਨਾਂ ਹੀ ਕੈ ॥ ਅਪਨੈ ਸਦ
 ਗਥਿ ਪਸਪਾਚੇ ਮਰੈ ॥ ਨਰਕ ਕੁਪ ਪਰ ਜਨੈ ਤਾਸਾ ॥ ਜਹਾਂ
 ਅਤੀਤ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਗਤਿ ਜੋ ਪੁਰ
 ਥਾਹਿ ਨਾਹਿ ਭਾਂਦੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਗਤ ਨੁ ਸੋ ਉਪਗਾਰ ਨੈ ਆਵੈ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਿ ਗਤ ਨ ਜਾਤੇ ਪਰਮ ਨਹੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਗਤੁ ਬਕਾਜਿ ਨ
 ਆਵੈ ਸੋਇ ॥ ੯ ॥ ਅਤੀਤ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਗਤਿ ਸੋ ਗੇ ॥
 ਜਹਾਂ ਅਤੀਤ ਸੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰੇਰਾ ॥ ਜਹਾਂ ਅਤੀਤ ਬਿਮੁਖ
 ਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਹਾਂ ਨ ਪਰੈ ਸਾਧਕੀ ਪਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਜਹਾਂ ਨ ਮਾਛ

× ਬੇਈ ਨਰਿ ਤਾਗਾ ਤਮੇਰੇ ਸੁਖ ਮਿਥਾਵਨਾ ਮੇਰੇ

ਪੁਰਖਾ ਬਿਸੰਮਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਿਥਾਵਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ
ਤ੍ਰਿਯਸੀਲ ਨੇਮਾ ਰਿਗਯੋ ॥ ਅਤੀਤ ਪਰਮ ਮੇਰੇ ਸੇਵ
ਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਕਹਯੋ ਸਮਝਾਈ ॥ ਸੁਨਿ ਤ੍ਰਿਯਸ
ਤੀਤ ਬਿਮੁਖ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਉ ਅਪਨੋ ਸਰਬ ਸ
ਯਨਾ ॥ ਗਾਂਧੋਕੀ ਤਤੁ ਮਾਰੋ ਪ੍ਰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਬਚਨ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਬ
ਕਹੇ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਰਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪਾਏ ਤਪ
ਗਮ ਬਹੁਤਾ ਦੇਨ ਭਏ ॥ ਆਪਨ ਪਰਮ ਅਤੀਤ ਦੇ ਆਏ
ਅਤੀਤ ਪਰਮ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਾਲਹੁ ਦੇਹਾ ॥ ਤੋਹ ਮਕੋ ਆਜ
ਅਪਨ ਪੈ ਦੇਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਪਾਤਿ ਕੈ ਬਚਨ ਨ ਮੇਟੈ ਜਾਈ
ਅਤੀਤ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਰਹੀ ਲਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਮੁਖ
ਜਾਇ ਕਜ ਘਰੇ ॥ ਉਪਾਤਿ ਬ੍ਰਤਾ ਦੇਖ ਤੇਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਹ

ਕਾਤਿਤਾਕੋਆਵੁਰਕੀਯੋ। ਤਨਧਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਦੀਯੋ ੨੨
 । ਚਾਰੀਸੁਦਰਸਨਬੋਲਯੋਆਂਗਨੀ। ਉਤਗਤੀਯਾਨਦੀ
 ਨੋਜਾਨੀ। ੧੬। । ਭੀਤਰਿਭਯੋਅਤੀਤਬੋਲਿਯੋ। ੧੭
 । ਹਿਸੀਤੋਖਹਮਾਰੋਕੀਯੋ। ਸੁਨਤਬੋਨਮਨਕ੍ਰੋਧਨਭਯੋ
 । ਸਮਝਯੋਮਨਪ੍ਰਸੰਨਕਰਿਲਯੋ। ੧੮। । ਵੁਰੋਮਿਤ੍ਰ
 ਰਹੀਤਹਾਂਆਂਗਨੀ। ਜੋਸਤਟਰੈਤਤੋਰੈਕਾਂਗਨੀ। ਅਪ
 ਨੋਧਰਮਰਯੋਦਿਢਜਹਾਂ। ਪ੍ਰਰਤੋਮਿਤ੍ਰਾਗਈਫਿ
 ਰਿਤਹਾਂ। ੧੯। । ਧਰਮਪ੍ਰਗਟਭੀਤਰਿਤੇਆਇ। ਤਾਂ
 ਪਾਰੇਸੁਗਨਿਪੁਖਾਬਰਖਏ। ਕੀਗਤਿਧਰਮਬਹੁਤ
 ਤਹਾਂਘਰੀ। ਇਹਪਾਤਿਬ੍ਰਤਾਸਧਸੁੰਦਰੀ। ੨੦।
 । ਸਰਧਾਸਾਤਿਤਾਬਿਸਨਸੋਪ੍ਰੀਤੀ। ਪ੍ਰਰਮੋਮਿਤ੍ਰ

ਛਈਯੋਜੀਤਿ॥ਜੋਇਹਕਥਾਮੁਨੋਚੰਤਛਾਈ॥ਤੁ
 ਕੀਅਛਪਾਮਿਤ੍ਤਦੁਖਜਾਈ॥ਹਰਿਚਰਿਤ੍ਰਸੁਦਰ
 ਨਛਾਵਾ॥ਸੋਜਾਂਨਿਬੀਸਤਮੀਯਜਾਵਾ॥੨੦॥ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀਮਹਾਂਭਾਗੋਇਤਹਸਸਾਗਸਮੁਚਏਸਤਮੋਯਜਾ
 ਿਇ॥੭॥ਚੋਪਈ॥੨੮०॥ਜੁਧਿਸਰਉਬਾਚ॥
 ਕੋਨਅਕਗਮਨਰਕਦੁਖਸਯੋ॥ਕੋਨਸੁਕਗਮਾਵਗ
 ਛਛਛਯੋ॥ਇਹਮੇਰੇਮਾਨਿਬਰਤੀਆਈ॥ਭੀਖਮ
 ਪਿਤਾਕਹੋਸਮਾਝਾਈ॥੧॥ਭੀਖਮਉਬਾਚ॥ਬਿਖ
 ਛੋਭਤੇਛਾਝੇਧਗਮਾ॥ਇਹੈਨਰਕਪਾਰਿਥੇਕੋਕਗਮਾ
 ਅਹੰਕਾਰਵਸਮਾਤਿਯੋਈ॥ਸਮਝੁੰਦੇਨਸਮਝੁਏ
 ਸੋਈ॥੨॥ਬਚਨਕਠੋਰਹੁਆਭੀਮਾਨਿ॥ਯੇਸੇਨ

ਗਰੀਬ ਰੋਆਗੀ ਜਾਨੀ॥ ਨਰਕ ਹੁਤੇ ਜਗਤ ਤਨੁ ਪਯੋ॥ ੩੪
 ॥ ਅੰਧ ਰੂਪ ਮੇ ਸੋਨ ਰਪਯੋ॥ ੩॥ ਖੂਠੇ ਬੋਝਿ ਜੁਪ ਰਪਨ
 ਹਰੈ॥ ਦੁਖੀ ਜੀਵ ਕੀ ਪੀਰ ਨ ਹਰੈ॥ ਜਾਤ ਬੁਰੈ ਪ
 ਗਯੋ ਕਰੈ॥ ਐਸੇ ਬੋਝੀ ਨਰਕ ਮੇ ਪਯੋ॥ ੪॥ ਮੋਟੇ ਰੂਪ ਬ
 ਵਰੀ ਤਾਲਾ॥ ਰੋਪੈ ਪੈਰੈ ਕਟਕ ਜਾਲਾ॥ ਦੇਵ ਰਿਖ
 ਬੈਸਨ ਵਸਿ ਤਾਟੈ॥ ਐਸੇ ਜੀਵ ਨਰਕ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੫
 ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਿਭੀ ਨਹਿ ਜੇਤੋ॥ ਨਰਕ ਰੂਪ ਮੇ ਜਾਨੁ
 ਤੇਤੋ॥ ਜੇ ਅਨਦੇਖ ਯੋ ਦੇਖ ਲਗਾਵੈ॥ ਜੇ ਬੈਸਾ ਸਪਾ
 ਤ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ੬॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬੈਸਨ ਤਗਤ ਸੋ ਜਾਨੀ॥ ਤਿਨ
 ਗਸਦਾ ਨਰਕ ਮੇ ਬਾਸੀ॥ ਜੇ ਕੁਤਿ ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਸੀ ਗਜਾਂ
 ਹੀ॥ ਸੁਗਮਾਂ ਸਾਥਿ ਕ੍ਰੀਯ ਕਰਾਂ ਹੀ॥ ੭॥ ਜੁਯਾ ਚੋਰੀ

ਪੰਗਤ੍ਰਿਯਾਸਿਗਕਰੋ॥ ਐਸੇਜੀਵਨਰਕਮੇਪਰੋ॥ ਉਦ
 ਮਦਬੀਰਾਸਥੀਠੰਗਰੋ॥ ਦੋਸਥਕਾਂਜਲਕਾਂ
 ਛਾਬੀਚਰੋ॥ ੮॥ ਰਜੁਦਲਾਤ੍ਰਿਯਾਸਿਗਕਰੋ॥ ਤੇਨਰ
 ਸਦਾਨਰਕਗਾਤਿਪਰੋ॥ ਬੰਦੀਜਲਸਰੀਰਮੇਕਰੋ॥
 ਗੋਸਾਲਮੇਪਾਦਨਕਧਰੋ॥ ੯॥ ਦੇਵਾਏਤੁਰਸੀਬ
 ਨਗਈ॥ ਕਰੋਉ॥ ਚਿਦਨਰਕਮੇਜਾਈ॥ ਸਾਧਾਸਿ
 ਸਤ੍ਰਾਜੀਨਤਿਅਤਿਧਾਰਿ॥ ਖੜਕਛੁਗੀਬੇਚਤਿਧੀ
 ਯਾਗ॥ ੧੦॥ ਨਿਗਤਿਗੀਤੁਰਕੀਬੰਨੁਗੁਨਗੰਦੈ॥
 ਐਸੇਜੀਵਨਰਕਗਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਪਗਨਿਦਿਜੇਤਿਉ
 ਠਿਕਰੋ॥ ਤੇਨਰਜੀਵਨਰਕਮੇਪਰੋ॥ ੧੧॥ ਐਸੇਜੀ
 ਵਾਦਰਗੋਮੇਜਾਂਗੀ॥ ਗਾਜਾਂਏਸੋਮੇਸਿਸਯਾਨਾਂਗੀ॥ ਹ੍ਰਿ

ਪਨਜੀਵਅਸਾਥਜੋਏਈ।ਦੀਨਦੋਖਿਦੁਆਕਰੇਸੋ ੨੫
 ਈ॥੧੨॥ਐਸਨਿਦੋਖਿਦੁਆਜੋਕਰੈ।ਤੇਸਬਜੀਵ
 ਸੁਰਗਪਗਧਰੈ।ਸੀਤਲਬਚਨਸਾਤਿਤਪ੍ਰਿਯਦਾਂ
 ਨਾਂ॥ਹੋਮਜਗਜਪਤਪਅਸਨਾਂ॥੧੩॥ਸੀਪਦ
 ਨਾਥਕਥਾਕਰੇਜੇਤੇ॥ਪ੍ਰਗਟਸੁਰਗਯਲਪਾਂਵੈਤੇਤੇ
 ਸਥਿਸਨਭਗਤਿਗਾਇਤ੍ਰੀਦੇਵਾਂ॥ਸਰਧਾਮਾਤਪਿਤਾ
 ਗੁਰਦੇਵਾਂ॥੧੪॥ਸਾਸਤ੍ਰਸੁਤਿਕੋਕਯੋਕਰੰਯੀ॥ਐ
 ਸੇਏਕਸੁਰਗਕੋਜੰਯੀ॥ਦਿਨਹਰਿਕਥਾਥਿਚਰੈ
 ਗਾਤਾ॥ਐਰਜੁਕਰੇਧਰਮਕੀਥਾਤਾ॥ਸੀਲਸਿਤੋਖ
 ਦੁਆਮਾਧਿਪਰੈ॥ਐਸੇਜੀਵਸੁਰਗਾਨਿਸਤਰੈ॥੧੫॥
 ਪਰਦਾਰਾਧਨਹੋਤਨਕਰੈ॥ਸਬਕੈਭਾਵਭਏਮਨਪਰੈ

ਫ਼ੋਪਭੰਮਨਕਪਟਨਕਰੈ॥ਐਸੇਪੁਰਖਸੁਰਗਪਗਧ
 ਰੈ॥੧੬॥ਅਪਨੀਅਸਤੁਤਿਆਪਨਕਰੈ॥ਪਰਉਪਬ
 ਦਨਹਿਉਚਰੈ॥ਗੁਬੇਬਚਨਪਗਯੋਮਾਂਨ॥ਤਿਨਕੋ
 ਆਦਰਸੁਰਗਾਬਿਦਾਂਨ॥੧੭॥ਕਥਾਅਠਈਜਾਂ
 ਨੈਸਹੀ॥ਸੁਰਗਨਰਕਮਾਰਗਗਤਿਕਹੀ॥ਜੋਯਾਕ
 ਥਾਸੁਨੈਚਿਤਲਾਈ॥ਤੋਸੀਸਾਰਨਰਕਰੁਰਜਾਈ॥
 ੧੮॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਂਭਾਰਥੋਈਤਹਾਸਸਾਰਸਮੁ
 ਚਯੋਅਸਮਪਯਾਈ॥੯॥ਚੌਪਈ॥੨੮੮॥ਲੁ
 ਧਿਸਰੋਬਾਚ॥ਭੀਖਮਾਪਿਤਾਕਰੋਯੋਫਿਰਿਮਰਮਾ॥
 ਕਹਾਸੁਰਨਰਛਜਾਕੋਪਰਮਾ॥ਅਪਨੈਆਸਮਆਵੈ
 ਕੋਈ॥ਤਾਸੁਖਦੀਏਕਹਾਛਲਹੋਈ॥੧॥ਭੀਖਮੋ

ਬਾਚਾ॥੧੫੪॥ਸਰਸਰਛਾਕੋਐਸੋ॥ਗਜਾਰਕਦੇਵ ੩੬
 ਸਿਵਜੋਸੋ॥ਸੁਨਿਇਤਹਾਂਸਪੁਗਾਂਤਨਬੰਤਾਕਬਬ
 ਧੀਕਕਪੋਤਕੀਤਾਤਾ॥੨॥ਦਿਨਪ੍ਰਤਿਬਾਧਿਕਰੋਪਕ
 ਜਿਗਾ॥੧੩੦॥ਅਨੇਕਜੀਵਅਹਾਗਾ॥ਏਕਾਦਿਵਾਸਿ
 ਉਠਿਚਲਯੋਅਹੋਰੋ॥ਬਨਮੇਥਾਧਿਕਰਗਮਕੇਘੋਰੇ
 ॥੩॥ਛਿਰਤਛਿਰਤਬਨਮੇਜਬਆਯੋ॥ਤਾਦਿਨਕ
 ਫੁਜੀਵਨਹਿਧਾਯੋ॥ਬਪਕਹਿਭਟਕਤਰੁਈਅਵ
 ਗਾਨਿਰਫਲਉਦਿਮਫੁਧਾਅਧਾਗਾ॥੪॥ਮਾਘ
 ਮਾਸਉੜਗਾਜਿਯੋ॥ਆਗਤਿਵਿਤਬਾਧਿਕਰਾ
 ਜਿਯੋ॥ਬਰੇਖੇਮੇਘਜੁਪਰਛੇਕਾਗਾ॥ਭਰਿਗਏਸ
 ਬਖਾਰਧਾਗਾ॥੫॥ਧੀਬਨਸੁਝੇਚਲਯੋਨਜਾਈ॥

ਸੀਤਕੀਤਕਪੈਅਕੁਲਾਈ॥੬॥ਐਸੇਬਾਧਿਕਚਲਤ
 ਰਜੋਤਯ॥ਜਲਭੇਤੀਤਕਪੋਤੀਜਹਾਂਦੇਖਾਤੀਦਿਸਿ
 ਪਕਰਿਤੀਨਿਲਈ॥ਅਪਨੈਆਨੰਜਾਗੇਦਈ॥੭॥ਦੁ
 ਥਕਪੋਤੀਕੇਮਾਨਿਆਪੌ॥ਪਗਲਪੁਰਖਆਜਨਾਹਿਪਾ
 ਯੋ॥ਬਾਰਬਾਰਕਪੋਤੀਕਹੈ॥ਕੀਤਅੰਕੇਲੋਕਪੰਥਨ
 ਹੋ॥੮॥ਐਸੇਬਾਧਿਕਆਈਯੋਭੁਯਾਂਦੁਜੋਕਪੋਤ
 ਆਸਾਜਹਾਂ॥ਸਪਨਾਬੰਢਤਹਾਂਦੇਖਯੋਆਈ॥੯॥
 ਨੰਦਗਰਚੋਬਨਾਈ॥੧੦॥ਉਦਿਮਯੁਗੈਨਕਫੁਥ
 ਸਾਈ॥ਤਤੁਲਿਬਾਧਿਕਰੁਜੋਅਰਸਾਇ॥ਅੰਗ
 ਭੀਜੀਬਿਯਬਲਤਨਭਯੋ॥ਫੁਪਾਅਪਾਰਅੰਗਭੇ
 ਦਿਯੋ॥੧੧॥ਤੰਤੈਕਫੁਨਜਾਈਕਹਯੋ॥ਅੰਗਸਭ

॥ ਠਿਕਾਠ ਦੋਹਰੀ ॥ ਤਹ ਬੈਠੇ ਕਪੋਤ ਪਾਇਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਜ- ੩੭
 ਪੰਥ ਦੇਖੈ ਅਕੁਲਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋ ਤੈ ਪਰਾਵਤੀ ਅਗ
 ਰ ॥ ਆਜ ਕਹਾਂਤੀ ਨਿਕਰੀ ਅਵਾਗ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਬਿਛੋਰੀ
 ਧਾਤਾ ਦਯੋ ॥ ਅਜ ਅਕੇਲੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ॥ ੧੨ ॥ ਜਬ
 ਯੈਹ ਸਿਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ਕਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਰੂਪ ਮਾਯਾ ਬਿਸਤ
 ਰੀ ॥ ਜਗਦੀਨਿ ਤ੍ਰਿਯਾ ਸੋ ਪਰੇ ਬਿਛੋਰ ॥ ਤਾਇਨ ਮਿਥਾ
 ਪਰਸੋ ਮੋਹ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰਸੋ ਰਾਪਰ ਨੀਸੋ ਨੇਹ ॥ ਕੇਦੁ
 ਖਸਰੈ ਆਜੀ ਏਹਿ ਗੋਹ ॥ ਏਤ ਉਤਾ ਦੇਸ ਕਪੋਤ
 ਕਰੀ ॥ ਵੇਖੀ ਤ੍ਰਿਯਾ ਜਾਹੇ ਮੋਪਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਆਚੇਰਜ
 ਦੇਖਿ ਮੁਸਕਾਰੀ ਹਰੀ ॥ ਤਬ ਸੋਖਨ ਕਪੋਤੀ ਕਹੀ ॥
 ਮੇਰੈ ਪਲਾਭ ਗਾਮੇ ਸਹੀ ॥ ਜੋ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮਹੇ ਹੀ ॥

॥१५॥ ਤਿਯ ਕੋ ਬਰੋਭਾਗ ਆਧਿਕਾਈ ॥ ਪਾਤਿਅ ਪਨੈ ਮੁਖ
 ਕਰੇ ਬਰਾਈ ॥ ਜਾਂ ਲੋਦਾ ਮੀਆਤਿ ਅਕੁਲਾਈ ॥ ਤਬ
 ਤਿਲੀਕੀ ਕਰਮ ਕੀ ਥਾਤ ॥ ੧੬ ॥ ਦੁਖ ਰੂਪ ਤਿਯ ਜਹੰ
 ਪ੍ਰਯਸੀਸਾਗ ॥ ਛਾਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਕਰਿ ਧਰਮ ਬਿਚਾਗ ॥ ਅਬ
 ਤੁਮ ਕਹਾ ਸੋਚ ਤੋਰੇ ਨਾਥਾ ॥ ਬੀਛੁਰ ਮਿਲਨ ਕਰਮ ਕੋਰੇ
 ਥਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪੀਰ ਜਧਰਮ ਸੀਭਰੇ ਅੰਤ ॥ ਆਯੋ ਅਤੀ
 ਤ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰੇ ਅਪਦਾ ਧਰਮ ਜੁ ਕੋਰੇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਜ
 ਸਜਗਤ ਬੀਸਤਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਪੀਲਾ ਸੁਗ੍ਰਹ ਅਤੀਤ ਕੀ
 ਸਾਗ ॥ ਪੀਲਾ ਸੁਤਨ ਪਲਾਪ ਹਉ ਪਕਾਗ ॥ ਨਾਰੀ ਪਲਾ
 ਸੁਪੁਰਖ ਹਿਭਾਵੈ ॥ ਪੁਰਖ ਪਲਾਪ ਧਰਮ ਹਿਮਨ ਲਭਾਵੈ
 ॥ ੧੯ ॥ ਛੁਪਾ ਦੁਖੀ ਸੀਤ ਤੇਭੀਤ ॥ ਐਸੇ ਆਯੋ ਗੋ

੨੫ ਅਤੀਤ। ਜੋ ਕਢੁ ਜੋਇਆਵੈ ਉਪਗਾਗ। ਤਿਥੇ ਐਂਗ ੩੮
 ਧਰਮ ਨਹੀ ਸਾਗ। ੧੦। ਤਿਥੇ ਇਹ ਤੁਮਰੈ ਆਸਾ। ਤੁਮ
 ਤੇ ਜੋਇ ਕਰੋ ਸੋ ਪਰਮ। ਐਸੋ ਬਚਨ ਕਧੋਤੀ ਕਯੋ। ਸੋ
 ਸੁਨਿ ਮਨਿ ਕਧੋਤ ਕੈ ਰਯੋ। ੧੧। ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਧੋਤ ਪਰਮ
 ਸੀਤਾਪਾ। ਤਬ ਕਧੋਤ ਨਿਰਭਾਸੇ ਆਪਾ। ਕਧੋਤ ਉਥਾ
 ਚਾ। ਪੁੱਖੀ ਉਤਪੰਨਾ ਕਾਗ। ਸੋ ਤੇ ਕਯੋ ਜੋਇ ਉ
 ਪਗਾਗ। ੧੨। ਪੁੱਚੁ ਗਿਉ ਦ੍ਰੁਆਪਨੋ ਬਗੋ। ਕੋਨ ਭਾਂਤ
 ਅਤੀਤ ਧਰਮ ਕਰੋ। ਉਦਮ ਕਾਰਿਉ ਠੰਚ ਲਯੋ। ਬਿ
 ਸੁਰਿ। ਦੇਖੀ ਬਸਤੀ ਅਗਨਿ ਉਰਿ ਦੁਰਿ। ੧੩। ਘਰ
 ਰਿਚੈ ਚਬਰਤੀ ਲਾਕਗੀ। ਅਗਨਿ ਬਿਧਿ ਕਕੇ ਆਗੇ
 ਧਰੀ। ਅਗਨਿ ਚੈ ਚ ਸੋ ਲਕਗੀ ਖਾਤਾ। ਬਾਗੀ ਅਗਨਿ

ਪਾਖਿਕਾਰੀਆਤ॥੨੪॥ਆਗੇਅਗਨਿਪ੍ਰਜਾਗੀਜਹਾ॥
 ਆਪਬਾਧਿਕਉਠਿ॥ਤਾਪਯੋਤਹਾ॥ਫੁਯੋਸੀਤਫੁਪ॥
 ਅਕੁਲਤੋ॥ਬਹੁਰਿਕਪੋਤਦੇਖਿਪਾਛਿਤਾਨੋ॥੨੫॥ਅਧਿ
 ਗਾਧੀਗਰਮਪਛੀਪਸੁਜਾਤੀ॥ਅਪਨੋਪੇਟਭਰੇਦੇਨ
 ਗਾਤੀ॥ਇਕਸਰਅਜਨਹਿਦੇਖਾਹੀ॥ਹਮਅਪਨੋਨਹੀ
 ਉਦਭਗਾਹੀ॥੨੬॥ਬਾਰੰਬਾਗਬੀਸੁਭੀਆਪਾ॥ਕਮੇ
 ਕਾਰਿਹਰੰਦੁਖਸੀਤਪਾ॥ਧਰਮਪਛੁਲੋਪੁਰੰਜਾਨਿ॥ਵਾਂ
 ਕੇਮਨਿਵਾਉਪਜੀਆਂਨਿ॥੨੭॥ਅਪਨੀਦੇਹਪ੍ਰਾਪ
 ਰਹਗੋ॥ਭੋਜਨਅਜਅਤਿਥਕੋਕੋਗੋ॥ਯੋਕਰਿਅਗ
 ਨਿਮਧਜਸੋਪਕੁਜੋ॥ਬੀਧਾਦੇਖਿਮਨਿਆਚਿਰਜਕ
 ਰੁਜੋ॥੨੮॥ਧਰਮਅਰਥਉਠਿਛਡੁਯੋਪ੍ਰਾਨ॥ਦੇਖਿ

ਬਾਧੀਕਰੈਉਪਜਯੋਗਜਾਂਨ॥ ਤਬਸੋਬਧਕਅਧਿਧਿਕ॥ ੩੮
 ਹੈ॥ ਮੁਖਤੈਕੋਮਲਬਚਨਉਚਾਹੈ॥ ੩੯॥ ਬਧਿਕਉ
 ਬਾਚਾ॥ ਹੁੰਮਨੁਖਕਹਾਕੋਤਯੋ॥ ਸਬਾਦਿਨਪਾਪਕਰ
 ਤਮੋਗਯੋ॥ ਮੋਮਾਨਿਖਦ੍ਰੇਕੀਏਅਕਰਮਾ॥ ਦੇਖੋਯਾਪ
 ਖੀਕੋਧਰਮਾ॥ ੪੦॥ ਮੋਸਬਹੀਦੀਨੋਸਤਾਪਾ॥ ਕੀਯੋ
 ਅਨੇਕਜੀਵਕੋਪਾਪਾ॥ ਹੋਨਿਜਸਰਪਪਾਪਕੋਭੋਨਾ॥ ਮੋਰਿ
 ਨਰਕਬੈਰਾਖੇਕੋਨਾ॥ ੪੧॥ ਜਿਹਿਤਨਪਨਰਿਤਪਧਰਮ
 ਨਕੀਯੋ॥ ਜਿਹਿਤਨਪਰਉਪਗਾਹਦੀਯੋ॥ ਸੋਤਨਪਾ
 ਪਰੁਪਾਮੇਕੀਯੋ॥ ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਜੀਯਦੁਖਦੀਯੋ॥ ੪
 ੨॥ ਗਇਨਨਹਿਪਸਪਖੀਕੋਮਰਮਾ॥ ਸੋਈਧੀਨਜਕਰੈ
 ਜੁਸੁਕਰਮਾ॥ ਯਾਹਿਕਹਿਓਕਰੀਗਾਹੀਤੋਗਿ॥ ਜਿਹਿ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਤੀ॥ ਸਤਸੋਬਗੀ॥ ਜੈਜੈਦੇਵਲੋਕਤਬਭਯੋ॥ ਦੇਵ ੪੦
 ੭੪੬॥ ਨਸੁਰਗਤੇਅਯੋ॥ ੩੫॥ ਤਿਤਿਚਾਹਿਪੁਰਖਸ
 ੭੪੭॥ ਸੋਚਲੀ॥ ਅਗੋਪ੍ਰਗਟਪਰਮਭਯੋਬਲੀ॥ ਕ
 ੭੪੮॥ ਅਭੁੰਠਬਰਖਸੁਖਲਹੇ॥ ਐਸੋਸਤਾਏਕਸੋਗੇ॥
 ੭੪੯॥ ਜਜੁੰਗਾਰਕੁਸਰਪਤਨਚਹੀ॥ ਮੰਤ੍ਰਸਕਾਤਿ
 ੭੫੦॥ ਗਹਿਲਾਵੇਤਹੀ॥ ਤੁੰਤ੍ਰਯਾਪਤਹਿਨਰਕਤੇਕਾ
 ੭੫੧॥ ਦੇ॥ ਏਥਜਾਬੰਦਨਸਾਹਿਤਸੁਖਬੰਦੇ॥ ੪੦॥ ਕੈਸੋਪਾ
 ੭੫੨॥ ਪਪੁਰਖਾਕਿਨਕਰੇ॥ ਕਹੈਪੁਰਾਨਸਤੀਲੋਤਿਰੇ॥ ਰੋਗਟ
 ੭੫੩॥ ਤਦਾਏਦ੍ਰੀਹੋਈ॥ ਸੁਖੀਸੁਖੀਜਾਨੈਸਬਕੋਈ॥
 ੭੫੪॥ ਫੁੱਧੀ॥ ਰੂਪਨਪਾਤਿਤਦੇਹਯੋ॥ ਅਸੁਕਿੰਤਰ
 ੭੫੫॥ ਤਾਗਾਤਿਕਯੋ॥ ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ॥ ਸਾਧਸਾਗਰੋਈ

ਤੇ ਫਲ ਭਾਈ ॥ ਪਰਮੈ ਬੁਧਿ ਬਾਧਿ ਕਰੇ ਆਈ ॥ ੪੨ ॥
 ॥ ਨਿਗਬਿਕਾਰ ਪਰਮ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ਥੀਸਨ ਸੁਮਿਰਿ ਉਤਰ
 ਯੀ ਸਿਧਯੋ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਥਾਸਯੋ ॥ ਆਸਿ
 ਥੀਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਤਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਉਨ ਮਨ ਗਯਾਂ ਬੈਰਾਗ
 ਉਚਾਟਾ ॥ ਚਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਉਬਟ ਬਾਟਾ ॥ ਸਿੰਘਟ ਅਗਨਿ
 ਉਠ ਬਨ ਮਾਂਝੀ ॥ ਜਾਰਿ ਥੀ ਸਬ ਦੇਹ ਭਾਸਮਰ ॥ ਉਇ ਤਹੀ
 ॥ ੪੪ ॥ ਗਯੋ ਪਾਪ ਹਰਿ ਸਨ ਮੁਖ ਭਯੋ ॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ਬ
 ਧਿ ਕਰੇ ਅਯੋ ॥ ਜੋ ਇਕ ਬਾਸੁ ਨੈ ਅਰੁ ਕਰੇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾ
 ਪ ਦੇਖ ਨ ਰਿਹੇ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਇਹ ਉਤ੍ਤਮ ਸਮੋ ਹਮਾਤਿ ਬੋਧੀ
 ॥ ਬਾਛ ਦਾਸ ਕਰੈ ਕਰ ਜੋਗੀ ॥ ਕਥਾ ਕਧੇ ਤ ਬਾਧਿ ਕਰੀ
 ਜਾਂਸੀ ॥ ਨੈਮੀਯ ਜਾਇ ਕਹੀ ਪਰਵਾਨੀ ॥ ੪੬ ॥ ਇਤਿ

ਸ਼੍ਰੀਮਤਾਗੁਰਬਾਣੀਤੀਤਾਸਸਾਰਸਮੁਚਯੇਨਵਸੋਧਯਾਇ ੪੧
 ॥ ਲੇਚੋਪਈ ॥ ੩੦ ॥ ਯੁਧਿਸਰਉਬਾਚ ॥ ਕੇਸੈਜਸ
 ਬੈਲੈਸਬਕੋਈ ॥ ਕੀਤੋਬਾਧੀਸਰਬਸੋਜੋਈ ॥ ਕਯੁਆ
 ਪਦਾਕਲੇਸਕੁਮਹਗੈ ॥ ਕਨੁਸੀਸਾਹਦੁਗਗਤਿਤੇਤਗੈ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਭੀਖਮਉਬਾਚ ॥ ਸਾਤਿਬਾਚੈਨਬੈਲੈਸਤਿਤਾਦਾ ॥
 ॥ ਗਰਿਸੋਪ੍ਰੀਤਧਰਮਪਾਰਿਚਾਦਾ ॥ ਪਰਦਾਗਪਰਧਨ
 ਪਰਹੈ ॥ ਸਰਧਾਸੋਹਰਿਸਿਮਰਨਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸਬਗੀ
 ਥਿਖੈਆਤਮਾਜਾਨੈ ॥ ਉਰੈਪਰਿਏਕੈਸਾਤਿਮਾਨੈ ॥ ਸੀ
 ਤੋਖਾਇਦ੍ਰੀਜੀਤਸੁਰੈ ॥ ਪਰਮਉਦਾਗਗਜਾਂਮਤਿ
 ਪੁਰੈ ॥ ੩ ॥ ਸਭਾਸੋਹਰਿਸਿਮਰਨਕਰੈ ॥ ਸੋਸੀਸਾਹਦੁ
 ਗਗਤਿਤੇਤਗੈ ॥ ਪਰਮਸੁਦੈਸਸਬਕੋਉਪਕਾਰੀ ॥

ਬੋਲੈ ਮਾਠੇ ਬਚਨਾ ਬੰਦਾ ਹੀ॥੪॥ ਆਤਿ ਸੁਧੋ ਮਾਨਿ ਗਾਂਠਿ
 ਨਹੀ॥ ੫॥ ਕੁਦੈ ਔਰ ਮੁਖਿ ਔਰ ਨ ਕਹੀ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਪਰ
 ਮਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਤਾ ਕੋ ਜਸ ਬੋਲੈ ਸਬ ਕੋਈ॥ ੫॥ ਪਰ ਮਾਯਾ
 ਤੇ ਹੋਏ ਉਦਾਸ॥ ਅਰੁ ਆਤਿ ਉਗਰ ਜਾਂ ਪਗਾਸ॥ ਬੀਸ
 ਨਤ ਗਵਾਤਿ ਸੁੰਤਿ ਮਾਥਿ ਕੋਈ॥ ਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ ਸਬ
 ਕੋਈ॥ ੬॥ ਜੋ ਆਨਿ ਨ ਦੇਹਰੀ ਮਾਨਿ ਲਾਵੈ॥ ਗਤਿ ਦੇ
 ਵਸ ਗੋਬੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਸਬਤ ਜੀਗਮਨਾਂ ਮਮਾਨਿ ਪ
 ਰੈ॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਗਤਿ ਸੋ ਤਰੈ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਸ
 ਭਗੋਤ ਪੁਰਾਂ॥ ਭਗਵਤ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਦੇਵਾਂ॥ ਸਾਂਖ
 ਭਗਤਿ ਜੋ ਗਹਿ ਮਾਨਿ ਪਰੈ॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਗਤਿ
 ਸੋ ਤਰੈ॥ ੮॥ ਸੁਨਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਔਰ ਕੋਹੈ॥ ਅਪਨੇ

॥ ਧਰਮਾਨੀ ਉਚਰੈ ॥ ਹਰਿਭਗਤਿ ਨ ਕੋ ਸੰਗ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ੪੨ ॥
 ॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਰਗਤਿ ਸੋ ਤਰੈ ॥ ੯ ॥ ਅਤੀਤ ਮੁਨੀ ਸੁ
 ਰਸਾਧਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਜਗਯਗਜਾਂਤ ਪਤੀਰਥ ਸੇਵ ॥
 ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰੋ ॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਰਗਤਿ ਤੇ ਤਰੈ
 ॥ ੧੦ ॥ ਅਸਤ੍ਰੀ ਧਰਮਾਨਿ ਜੋ ਪਾਹਿ ਚਾਂਨੈ ॥ ਪੁਰਖ ਹਿਨ
 ਗਏਣ ਕਾਰਿਆਨੈ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਰਖ ਬਚਨ ਮਾਨਧ
 ਰੈ ॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਦੁਰਗਤਿ ਤੇ ਤਰੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਬ ਕੁਛ ਧਰ
 ਮ ਨ ਜਾਈ ਕੀਯੋ ॥ ਤਾਬੀਤਿ ਨ ਲਾ ਕੁ ਕਥਾ ਮਨ ਦੀਯੋ
 ॥ ਕਥਾ ਦੁਰਗਤਿ ਤਿਹ ਨ ਕੀਕੀ ॥ ਦਸੋ ਮੇਧ ਜਾਇ ਜਾਂ
 ਨੀਯੋ ਸਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਂਭਾਰਤੋ ਇਤਿ
 ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸਮੁਦ੍ਰਵੇਦ ਸਮਾਪੀਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਛੋਪਈ

॥ ३५६ ॥ ਯੁਧੀ ਸੁਰ ਉਥਾਚਾ ॥ ਥੀ ਪ੍ਰਭੇਤ ਮਨ ਸਿਕਾਧੈ ॥
 ॥ ਕੈਸਾ ਭੁੰਤੁੰਗੁ ਹਕ ਹੈ ਕਹਾ ਪਾਤਿਗੁ ਹੈ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਅਬ
 ॥ ਹਿੰ ਪਤਾ ^{ਪਾਤਿ} ਮਹਕਹੈ ਬੈਚਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੀਖਾ ਮਉਥਾਚਾ ॥
 ॥ ਸੁਨੀਨ੍ਹਿ ਏਕ ਕਥਾ ॥ ਇਤਹਾਸਾ ਜਬਾਹਿ ਸਤਗਿੰਖਰ
 ॥ ਏਉਦਾਸਾ ॥ ਬੀਖ ਦੁਖ ਜਗੰਜਾਹੁ ਜਬਾ ॥ ਅਬ ਭੂਤਿ
 ॥ ਸਤਗਿੰਖਰ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਾ ਸਿਬ ਗੋਤ ਮਭਾਗੁ
 ॥ ਜਾ ਅਤ੍ਰੇਬ ਸਾਇਬੁ ਹਮਾਰੇ ਬਿਗਾਜਾ ॥ ਗਾਜਾਰੀਖ ਅ
 ॥ ਗਬੀਲਾ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜਮਦਗਾਨਿ ਸਾਤਿ ਗਿੰਖਰ ਨਿਬਚਿਤਾ
 ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾਸੁ ਪਤੀ ਅੰਧੀ ਦਾਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਪੰਖ ਸੇਵਗ
 ॥ ਚਗਨਿ ਦਾਸੀ ॥ ਬਹੁਤ ਦਿਵਸਤ ਪਕੀਨੈ ਜਹਾਂ ॥ ਪ
 ॥ ਕੋਕਾ ਲਮੇ ਪਾਬੀਨਤਹਾਂ ॥ ੪ ॥ ਸੋਆਸੁ ਮਤਾ ਜਿ ਚਲੇ

੪੩
 ਰਖੇਸਾ॥ ਆਏਬਖਾਵੁਬਕੇਦੇਸਾ॥ ਲਾਗੀਛੁਪਾਗਏ
 ਸਬਤਗਾ॥ ਥਾਲਕਮਿਤਕਪਯੋਜੋਜਗਾ॥ ਪਾਗਜਾ
 ਨਿਕਸਜੋਤਗਾਅਰੋਗੈ॥ ਆਯੋਤਗਾਕਰਮਕੇਪਯੋਗੈ॥
 ਮਿਤਕਛੁਪਾਪਾਕਤਗਾਕੀਯੋ॥ ਗਜਾਦੇਖਿਬਚ
 ਨਬੋਲੀਯੋ॥ ੬॥ ਗਜਉਥਾਚ॥ ਮਿਤਕਪਿਸਾਚ
 ਛੁਪੋਕਯੁਜਾਈ॥ ਤੁਮਤਪਰੂਪਥੁਗਾ॥ ਰਿਖਗਈ॥
 ਮੇਰੇਕਹੇਛਾਡੀਏਹਦੇਹ॥ ਚਾਰੋਅਨਿਦਿਦਰਬਸੇ
 ਲੇਹ॥ ੭॥ ਸਤਰਿਖਉਥਾਚ॥ ਗਜਪਤਿਗੁਰੁ
 ਮਨਹਿਕਰੈ॥ ਗਜਸਘੋਰਪਾਪਮੇਧਰੈ॥ ਬਗਈਹਭ
 ਲੋਮਿਤਕਕੋਖਾਨਾ॥ ਅਤਿਕਨਿਸ਼ਗਜਾਕੋਦਾਂਨਾ॥
 ੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਦਸਦੁਸਸਮੋਚਰੀ॥ ਦਸਚਰੀਸਮੋ

ਧੁਜਾ॥ ਦਸ ਧੁਜਾ ਸਮੇ ਬੇਸਾ॥ ਦਸ ਬੇਸਾ ਸਮੇ ਨਿਪਾ॥
 ॥ ੮॥ ਇਹ ਸੁਨਿ ਮਨਾ ਬਿਲਖਾਨੋਂ ਗੋਈ॥ ਉਲਟਿ ਗੰਦ
 ਮਨਿ ਕੀਯੋ ਉਪਾਈ॥ ਗਾਜਾਏ ਕਮਤੋ ਮਨਿ ਕੀਯੋ॥
 ॥ ਗੁਲਰ ਲੇ ਮਾਰਗੇ ਮੇਧ ਗੀਯੋ॥ ੯॥ ਗਾਖੇ ਛਲਕ
 ਹੀਤਿ ਰਿਬਿਧਿ ਤਹਾ॥ ਬਨ ਭੂਖੇ ਆਏ ਗੀਖਿ ਲਾਹਾ॥
 ਤਬ ਸੋ ਮਿਤ ਕਚ ਲੇ ਛਿਟਕਾਈ॥ ਆਗੇ ਗੁਲਰ ਜੇ
 ਖੇਜ ਗਈ॥ ੧੦॥ ਤਾਬੀਤਿ ਨਿਬੀ ਨਿਗ ਬਿਕਰ ਲਏ॥
 ਧੋਖੇ ਮਨ ਗੁਲਰ ਕਜੁ ਕਜੋ॥ ਅਤੇ ਉਬਾਚਾ॥ ਇਛ
 ਲਾਭ ਨ ਛੀਵੈ ਆਜਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਜਾ ਬਿਨ ਹੋਈ ਮ
 ਕਾਜਾ॥ ਟੇਰੇ ਆਪਨੇ ਸਰਬ ਸਪਰਸਾ॥ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰ
 ਕੈ ਕੀਜੈ ਕਰਮ॥ ੧੧॥ ਬਾਸਿ ਸੁ ਉਬਾਚਾ॥ ਸਿਚਤਿ

ਸਦਾਧਰਮਕੋਕੀਜੈ॥ ਅਰਥਹਿਕਬਹੀਮਨਜੀਵੀ
 ਜੈ॥ ਸਿਚੈਅਰਥਧਰਮਬਹੁਛਤੋ॥ ਅਰਥਗਏਪਨ
 ਧਰਮਨਰਹੇ॥ ੧੩॥ ਗੋਰੀਉਬਾਚ॥ ਭਏਸਮਝੀਸੀ
 ਤੋਖਹਿਗਹੇ॥ ਤਾਂਤੇਬ੍ਰਹਮਤੇਜਤਪਰਹੇ॥ ਅਰਥਛੇ
 ਭਤੇਉਪਜੇਦੋਖ॥ ਤਾਥੈਰਿਖਜੁਭਏਸਿਤੋਖ॥ ੧੪॥
 ਕਾਸਿਬਉਬਾਚ॥ ਜੋਪੈਅਰਥਦ੍ਰਬਸਿਗਹੇ॥ ਤੋਕ
 ਤਿਬ੍ਰਹਮਤੇਜਤਪਰਹੇ॥ ਨਿਗਸੀਜੋਕੀਚਤਮੁਲਿ
 ਤੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਛੇਕਪਦਪਾਵਹਿਤੇਤੇ॥ ੧੫॥ ਭਾਗਵਾਨ
 ਉਬਾਚ॥ ਸਰਬਬਸਤਨੀਗਨ੍ਹੈਜਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਾ
 ਤਗਨੀਦਿਨਆਧਿਕਾਈ॥ ਗਯਾਂਨਾਬਿਨਜੇਸੇਮਨਮੋਚ
 ਕੀਜੇ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਕੋਸਿਕੋਚ॥ ੧੬॥ ਬਿਵਾਮਿਤੋਬਾਚ॥

੪੪

ਏਭਕਾਂਮਾਂਜੰਭੁਉਪਜਾਵੈ॥ ਜਤੁੰਤੁੰਮਨਸੰਤੋਖਨਘਣੈ
 ॥ ਬਾਵੈ ਏਭਕਾਂਮਾਂਕਰੈ॥ ਜੇਸੈ ਅਗਾਨਿਬੰਧੈ ਪ੍ਰਤ
 ਪਰੈ॥ ੧੭॥ ਜਸਦਗਨਉਥਾਚ॥ ਜਹੰਤਹੰਥੀਪ੍ਰ
 ਪਾਤਿਗੁਰਕਰੈ॥ ਅਪਨੋਬ੍ਰਹਮਤੇਜਪਹਰੈ॥ ਜੰਗਦੇ
 ਨਕਰੈ ਪਾਤਿਗੁਰਜੰਗਨ॥ ਤਾਹਦੇਨਬ੍ਰਹਮਤੇਜਕੀਜੰਗਿ
 ॥ ੧੮॥ ਅਰੁੰਧਤੀਥਾਚ॥ ਜੇਸੈ ਕਮਲਨਾਏ ਕੇਤੰਤ
 ਯੋਤ੍ਰਿਸਨਾਬਾਢਿ ਜਾਇ ਅਨੰਤ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਢੇਬਢੇ
 ਪਰਥਾਚ॥ ਤਾਂਤੇਤ੍ਰਿਸਨਕਹਹਿਨਸਾਧ॥ ੧੯॥ ਪਸ
 ਪਖਉਥਾਚ॥ ਤਾਹਿਪਢੇਗੁਨਯੋਸਬਜਾਸਯੋ॥
 ॥ ਜਿਹਿਆਸਾਕੋਕਹਯੋਨਮਾਨਯੋ॥ ਤਾਹੁਪੈਪਢੇਸਬਾ
 ਹੁਨਯੋਸਬਜਾਸਯੋ॥ ਜਿਹਿਆਸਾਕੋਕਯੋਬੀਚਾਗ

॥੨੦॥ ਜਾਅਸਾਕੋਵਾਰਨਪਾਗ॥ ਜਿਹਿਆਸਾਬੰਧੋ ੪੫
 ਸੀਸਾਰ॥ ਜਾਅਸਾਕੋਸਬਜਗਦਾਸ॥ ਆਸਾਹਿਦਾਸ
 ਕਰੈਸੋਖਾਸ॥ ੨੧॥ ਹੋਇਨਿਗਸਆਸਪਰਹੋ॥ ਤਾਂ
 ਕੋਆਦਰਬ੍ਰਹਮਾਕਰੈ॥ ਤਿਨਪਾਯੋਆਸਾਕੋਪਾਗ॥ ਤ
 ਕੋਹਿਰਦੋਖਰਮਉਦਾਗ॥ ੨੨॥ ਚੰਦਉਥਾਚ॥ ਜੋਕਛੁ
 ਕਰੈਸਾਧਮੁਨਿਗਯਾਂਨਿ॥ ਸੋਕੀਜੈਸੈ॥ ਇਹਤਲਜਾਂਨੀ
 ॥ ਪੀਤ੍ਰਤਸਾਧਆਚਰੈਕਰਮ॥ ਮੇਰੈਮਾਤਿਇਹਉਤਮ
 ਧਰਮ॥ ੨੩॥ ॥ ਇਹਕੋਹਿਗੁਲਰਛੁਰੈਤਹਾਂ॥ ਆ
 ਗੇਚਲੈਸਰੋਵਰਜਗਾਂ॥ ਆਏਨਿਕਟਿਸਰੋਵਰਪਾਸ
 ॥ ਸੁਰਪਾਤਿਮਿਲਯੋਜਤ੍ਰਿਏ॥ ਤਾਸ॥ ੨੪॥ ਚਤੁੰਦਿਸ
 ॥ ਬਿਛੁਸੁਗਈਫੁਗ॥ ॥ ਮਿਲਜਲਦੇਖਯੋ॥ ਤਿਸਮਾਂ

॥ ३॥ ਤਾਂ ਮਹਿਅਮ ਬਕਮਲ ਰਹੇ ਛੁਈ ॥ ਦੇਖਤ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕੋਕਲ ਕੀ ਰਸੁ ਗਾਇ ਮੋਗ ॥ ਚਕਵਾਂ
 ਕਤਤ ਹੀ ਸਚ ਕੋਗ ॥ ਤਾਹੀ ਦੇਖਿ ਸਬ ਕੋ ਮਨ ਮਾਨੁ ਜੋ ॥
 ॥ ਤੀਰਥ ਗੁਮ ਸਰੋਵਰ ਜਾਂਜੋ ॥ ੨੬ ॥ ਕਾਂਢੀ ਭੀ ਸੁਰੇਅ
 ਗੇਧਰੇ ॥ ਛਾਨਿ ਸਨਾਂ ਸਬ ਨਿਮਿਤਿ ਕੋਗ ॥ ਕੀਟੀ ਪਗ
 ਪਰੁ ਜਾਂਜੀ ॥ ਛਲ ਕਾਰੀ ਏ ਦੁਰੁ ਗਾਇ ਅੰਗੀ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਕਾਰੀ ਸਿਮਰਨ ਮੁਨਿ ਆਇ ਜਗ ॥ ਦੇਖੋ ਨਹੀ ਭਿਉਂ
 ਰੇਤ ਜਾਂ ॥ ਇਹਾਂ ਤੋਂ ਮਪੇ ਏਹੀ ਆਹੀ ॥ ਚੋਰੀ ਔਰ ਬ
 ਗਾਵੈ ਕਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਆਪ ਸਮੇ ਬਿਕ੍ਰਮ ਭਯੋ ਜਗ ॥
 ॥ ਲਾਗੇ ਸੋਹਾਖਾਂ ਸਬ ਤਗ ॥ ਆਪ ਸਮੇ ਸੀਸੈ ਭਯੋ
 ਏਹੀ ॥ ਅਪਨੋ ਪਗ ਸੀਭਾਰੋ ਜਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਅਤ੍ਰੇਓਂ ਬਾ

ਚਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬਿਸਨੁ। ਦ੍ਵਜੇ। ਆਪਾ। ਇਨ੍ਹੈ। ਭੇਦ। ਕਰੇ। ਕੇ। ੪੬
 ਪਾਪਾ। ਅਤੀ। ਤਦੇ। ਵਗੁ। ਰਹੇ। ਦਿ। ਦਿ। ਜਾ। ਕਰੇ। ਸੁ। ਨਿ। ਬਿ
 ਪ੍ਰੀ। ਤਿ। ਬ੍ਰਾ। ਧੀ। ਮਨ। ਪਰੇ। ੩੦। ਤਾਂ। ਕੋ। ਪਾਪ। ਹੋ। ਏ। ਤਿ। ਨਿ। ਜਾਂ
 ਨਿ। ਜੀ। ਨਿ। ਏ। ਹੋ। ਭੇ। ਸੁ। ਤੇ। ਆਂ। ਨਿ। ਰੂ। ਬ। ਕਾ। ਜੀ। ਪਰਮ
 ਜੋ। ਕਰੇ। ਨਿ। ਚ। ਜਾਂ। ਤੇ। ਸਿ। ਗ। ਤਿ। ਮਨ। ਪਰੇ। ੩੧। ਨੀ। ਤਿ। ਧਰ
 ਮ। ਮਾ। ਗ। ਨ। ਹਿ। ਗ। ਤੇ। ਬਿ। ਚਿ। ਹੀ। ਅਪ। ਮਾ। ਗ। ਸਿ। ਹੋ।
 ਤਾਂ। ਕੋ। ਪਾਪ। ਹੋ। ਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ। ਨਿ। ਜਿ। ਨ। ਏ। ਹੋ। ਭੇ। ਸੁ। ਤੇ
 ਆਂ। ਨਿ। ੩੨। ਧਰਮ। ਬੇ। ਦ। ਗੁ। ਹ। ਨਿ। ਦਾ। ਕਰੇ। ਸਾ। ਪਾ। ਨਿ
 ਕੇ। ਜੁ। ਦੇ। ਖ। ਮਨ। ਪਰੇ। ਸੁ। ਗ। ਪਾ। ਨ। ਆ। ਮੁ। ਖ। ਜੋ। ਪਾਪਾ। ਨਿ
 ਨਿ। ਏ। ਹੋ। ਭੇ। ਸੁ। ਤੇ। ਆਪਾ। ੩੩। ਕਾਂ। ਮਾਂ। ਪੀ। ਨ। ਤ੍ਰਿ। ਜਾ
 ਬ। ਸਿ। ਹੋ। ਏ। ਮਾ। ਤ। ਪਿ। ਤਾ। ਮਾ। ਨੇ। ਨੀ। ਕੋ। ਏ। ਜਾ। ਸਿ। ਹੋ

॥ ਇਤ ਸਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਜਗੇ ਭਿਉ ਤੇ ਆਪਾ ॥ ੩੫ ॥
 ॥ ਥੀ ਸਿਸੁ ਉਥਾ ਚਾ ॥ ਨਿਕਟਾ ਰਿਪੁ ਮੇਸਰ ਪਰ ਹਰੇ ॥
 ॥ ਆਨਿ ਦੇਵ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ॥ ਕਥਾ ਪੁੰਕਥਾ ਨ ਚੁਨੈ ਇਤ
 ॥ ਹਾਸਾ ॥ ਅਰਜੇ ਰਹੇ ਦੁਸਰੇ ਪਾਸਾ ॥ ੩੬ ॥ ਆਰਸ ਸਾਹਿਤ
 ॥ ਸੁਨੈ ਗਰੀਬਾ ॥ ਔਗ ਜੀਏ ਖਿਸਟ ਖਿਬ ਕੈ ਆਨਿਥਾ ॥
 ॥ ਪਰੇਤਾ ਹਿਯੇ ਸਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਜਗੇ ਭਿਉ ਤੇ ਆਪਾ ॥
 ॥ ੩੭ ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹਿ ਕਰੇ ॥ ਔਰ ਕੁਛ
 ॥ ਕਥਾ ਮੁਖਿ ॥ ਅਨੁਗਿਤਾ ਦੇਨ ਮੇਥ ਨ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ਦੋਸ
 ॥ ਸਪੁਰ ਬਜ ਬੁਝ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ੩੮ ॥ ਥੀ ਨਹੀ ਕਾਜ ਪਿ
 ॥ ਤਾ ਸੋ ਰੋਸਾ ॥ ਅਗ ਬੀਨ ਕਾ ਲਗਾਵੈ ਦੋਸਾ ॥ ਪਰੇਤਾ ਹਿਯੇ
 ॥ ਸਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜੀ ਨਿਏ ਜਗੇ ਭਿਉ ਤੇ ਆਪਾ ॥ ੩੯ ॥ ਭਾ

ਰਵਾਜ ਉਥਾਚਾ॥ ਸੁਨੈ ਕੈ ਕੈ ਫੁਧ ਗਮਨੀ ਗਹੇ॥ ਅਪ ੪੭
 ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਜਾਪਾ ਮੁਖਿ ਕਰੇ॥ ਮੀਠੀ ਬਸਤ ਤਿਯਾ ਉਠ
 ਖਾਈ॥ ਪੁਰਖਾ ਹਿਥੀ ਚਿਅ ਕੇ ਛੀਕਾਈ॥ ੩੯॥ ਕਰਕ
 ਸਬ ਚਨ ਪਤ ਹਿ ਦੁਖ ਦੇਈ॥ ਆਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਆਗੈ ਤੇ
 ਲੇਈ॥ ਨਿਸੰਕ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਲ ਹਿ ਕੀ ਖਾਂਨੀ॥ ਗਾਂਧੇ ਨੀ
 ਪੁਰਖ ਕੀ ਕਾਂਨੀ॥ ੪੦॥ ਤਾਹਿ ਸਿਰੀ ਏਸੀ ਤਿਯ ਨਿਕੋ ਪਾਪਾ
 ਨੀ ਨਿਏ ਹੋਭਿ ਸੁੰਨੇ ਆਪਾ॥ ਬਾਟਨੁ ਮਾਰੇ ਚੋਰੀ ਕਰੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਨਿਯਾ ਏਵੇ ਸਬ ਜੋ ਹੋ॥ ੪੧॥ ਤਾਹਿ ਹੋਭਿ ਏਸੇ
 ਸਨਕੋ ਪਾਪਾ॥ ਨੀ ਨਿਏ ਹੋਭਿ ਸੁੰਨੇ ਆਪਾ॥ ਬਿਸੁਮਿ
 ੩੯ ਥਾਚਾ॥ ਤੀਸ ਬਜਾਇ ਕਰੇ ਜੋ ਪਾਪਾ॥ ਸਾਧਰ ਸੀ
 ਤਾ ਬਿਰੋਧੈ ਆਪਾ॥ ੪੨॥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਗੁਗਨਿ ਦਿਯਾ ਕਰਈ

ਖਰਾਪ ਵਦ ਕਰੈ ਮਨ ਪਰਈ ॥ ਪਰੈ ਤਹ ਰਿਐ ਸਨ ਕੇ
 ਪਾਪਾ ॥ ਜਿ ਨਿਏ ਹੋਰੇ ਭੀ ਸੁਤੇ ਆਪਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗੋਤ ਮੀ ਬ
 ਚ ॥ ਜਾ ਕੇ ਅਤੀਤ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਜਾਈ ॥ ਪਾਨੀ ਪੀਵ
 ਤ ਬਿਰਾਏ ਗਾਈ ॥ ਪੰਗਤਿ ਭੇਦ ਸਭਾ ਮੇ ਕਰੈ ॥ ਸੁਰਾਮ
 ਸਕੀ ॥ ਬਿਰਾਜਿਯਾਏ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁੰਦਰ ਅੰਨ ਬਿਪ੍ਰਲੋਧਾਈ
 ਕਰੈ ਬਿਸਾਸ ਪਾਤਕ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਐਸ
 ਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜਿ ਨਿਏ ਹੋਰੇ ਭੀ ਸੁਤੇ ਆਪਾ ॥ ੪੫ ॥ ਜਾ
 ਦ ਗਾਨਿ ਥੰਬਾਚ ॥ ਬੁਰੇ ਜਾਨਿ ਪੁਰਖ ਰਿਪ ਰਿਤ ਜਾਏ ॥
 ਅਪਨੈ ਦੁਗਥਿ ਐਹ ਰਿਲਾਏ ॥ ਬੁਗਤਾ ਦੀ ਨਦਾ ਲਿਏ
 ਰੋਗੀ ॥ ਛੁਡੈ ਤਹ ਰਿਦੋ ਖਾਦਿ ਨ ਜੋਗੀ ॥ ੪੬ ॥ ਤਹ ਸਿਰਿ
 ਏਸੀ ਤਿਯ ਨਿਕੋ ਪਾਪਾ ॥ ਜਿ ਨਿਏ ਹੋਰੇ ਭੀ ਸੁਤੇ ਆਪਾ

॥ ਚੰਦ੍ਰੀਯੋ ਬਾਹ੍ਯਾ ॥ ਤਾਮਸਜੋ ਨਿਪਾਪਘਨੋ ਗੋਸਾਕਤ ॥ ੪੮ ॥
 ਕੈਘਰਿਜੋਹੋਇਚੇਰੋ ॥ ੪੯ ॥ ਸਾਕਤਿਕਰਮਕਛੁਆ
 ਚਰੋ ॥ ਧੁਠੀਸੋਹਆਪਜੋਕਰੋ ॥ ਤਾਰਿਹੋਇਐਸਾਨਿਕੋ
 ਪਾਪਾ ॥ ਜੀਨਿਏਹੋਰਿਉਰੋਆਪਾ ॥ ੫੦ ॥ ਪਸੁਪਥੋਬਾ
 ਚਾ ॥ ਜੋਮੁਖਤੋਨਿਕਸੋਜੋਈਕਰੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਕੈਰੁ
 ਨਹੀਗਰੋ ॥ ਤਾਕੋਦੁਖੈਸੋਪਾਪਾ ॥ ਜੀਨਿਏਹੋਰਿਉਰੋ
 ਆਪਾ ॥ ੫੧ ॥ ਸਿਨਯਾਸੀਉਬਾਚਾ ॥ ਪੁਜੇਅਤੀਤਬੇਦ
 ਧੁਨਿਪਛੈ ॥ ਹਰਿਹਿਤਬ੍ਰਤਤੇਜਾਇਨਬਛੈ ॥ ਜਪਤਪ
 ਸੀਲਾਤਿਨੋਛਲਜਾਸਾ ॥ ਜੀਨਿਹੋਰਿਉਰੋਤਾਸਾ ॥
 ॥ ੫੨ ॥ ਜਗਜਨੋਮਬ੍ਰਤਪੁਜਾਕਰੋ ॥ ਦਿਹਾਬ੍ਰਤਪ੍ਰਮੋਸ
 ਗਮਨਧਰੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਂਨਛਲਉਪਜੇਤਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ

ਏਹੇਭੀਉਂਦੇਜਾਂਹਿ॥੫੧॥ ਸਾਧਅਤੀਤਗੁਰਸੇਵਾਕਰੈ॥
 ਛਾਤੀਬਿਕਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਧਰੈ॥ ਪਰਉਪਗਾਰਤਨੋਛਲ
 ਤਾਹਿ॥ ਜਿਨਿਏਹੇਭੀਉਂਦੇਆਹਿ॥੫੨॥ ਅਧਯਾਤ
 ਮਾਬਿਦਯਾਬਰੁਕਾਗਾ॥ ਬਿਖੇਨਿਬ੍ਰਤਹੋਇਬੈਰਾਗਾਦੁ
 ਖਸੁਖਸਾਜਨੀਲਹੋਇਰਹੇ॥ ਸਰਬਕੁਪਨੰਗਾਇਣ
 ਕਰੈ॥੫੩॥ ਸਰਧਾਸਰਬਧਰਮਛਲਜਾਂਹਿ॥ ਜਿਨਿ
 ਏਹੇਭੀਉਂਦੇਆਹਿ॥ ਰਿਖੀਸਰਉਬਾਚ॥ ਸਦਾਮੀ
 ਸੋਹਤੁਮਾਰੀਨੀਕੀ॥ ਜੰਨਤਸਬੈਧਰਾਏਜੀਕੀ॥ ਤੁਮ
 ਹੀਸਾਧਚੋਰਸਿਨਾਸੀ॥ ਮਮਾਰੀਸੋਹਤੁਮਾਰੀਹਾਂਸੀ॥
 ੫੪॥ ਤੁਮਕੋਅੰਤਰਿਕਰੋਸਤਭਾਵ॥ ਕੋਨਅਰਥਾਇਹ
 ਕੀਯੋਉਪਾਵ॥ ਏਵਉਬਾਚ॥ ਤਾਂਤੇਮੈਕੀਨੋਛਲ

ਕਰਮ। ਚਾਹੈ ਸੁਲਯੋਤੁ ਮਾਰੋ ਪਰਮ। ੫੫। ਵਿਖੋ ਸਤਤੁ ੪੮
 ਮਾਰੋ ਭਾਵ। ਨਿਕੋ ਸੁਲਯੋ ਪਰਮ ਰਿਖ ਗਵ। ਚਾਹੈ ਏ
 ਆਪ ਨਾ ਦੇ ਬਜਾ ਬਿਵੰਨ। ਸੁਗਸ ਸਬਦ ਬਾਜੇ ਨੀਸਾਂ
 ਨ। ੫੬। ਕੀਖ ਮਉ ਬਾਚ। ਤਬੀ ਰਿਖ ਸੀ ਗੀਏ
 ਕੈ ਗਏ। ਲੋਕਾ ਬਿਗਾਜ ਮਾਂ ਨ ਜੋਭੋ। ਜੋ ਕੁਝ ਕਥਾ ਸੁਨੈ
 ਚਿਤ ਲਾਈ। ਤਾ ਕੋ ਸਕ ਲਧਾ ਪਦੁਖ ਜਾਈ। ੫੭।
 ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਜੋਇਤਾ ਸਾ। ਚਗਨ ਕਮਲ ਬ
 ਭਿਲਾ ਲਾ ਦਾਸ। ੫੮। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜਾ
 ਤਾਸ ਸਾਗ ਸਮੁਚੇ ਜੇਕਾ ਦਸ ਮੋਘਾਇ। ੧੧।
 ਚੌਪਈ ੧੧੩। ਯੁਪਿ ਸਰਉ ਬਾਚ। ਧਾਪ ਕਰੋ
 ਤੈਉ ਪਜੇ ਤਾਤ। ਮੋਸੋ ਨਿਕਾਰਿ ਜੋਇਤਾ ਬਾਤ। ਕਹਿ

ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੋ ਸਾ ਕਜੇ ਰਹਿ ਮਨ ਸੀਤੋ ॥ ੧੭ ॥ ਭੀਖ ਮਉ
 ਬਾਛਾ ॥ ਜਨੁ ਰਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬ ਬਯਾਪਾ ॥ ਜਨੁ ਸਲੋਖ
 ਮਾਦੁਖ ਕੀਆ ਦੀ ॥ ਥੋਰੁ ਜੀ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬ ਪਾਪਾ ॥ ਤਾ
 ਬੋਹੋ ਏ ਦੁਖ ਸੀਤਾਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਨੁ ਪਰੇਸਾਨੁ ਵਾਕਾਂ ਮਕ
 ਅੰਧਾ ॥ ਤਿਯ ਜਨੁ ਤਾਜੀਐ ਮਨ ਮਾਨੈ ਅੰਧਾ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਤਿਸ
 ਬਦੀਅਪਾਗਾ ॥ ਪਾਯੇ ਹੁਨੁ ਤਿਯਾ ਤਿਸੀ ਸਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜਨੁ
 ਛਾਹੁ ਏ ਪਾਪ ਰਦੇਖਾ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਮੇਧ ਰਯੇ ਸੀਤੋ ॥ ਥੋਰੁ
 ਹੀ ਤੇ ਸਬਦੇਖ ਸੀਤਾਪਾ ॥ ਉਪਜੈ ਮਨੁ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾ
 ॥ ੨੦ ॥ ਕਾਂ ਮਕਰਮਾ ਤਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਕੇ ਜੈ ਪਾਪ ਥੋਰੁ
 ਦੁਖ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਸਾਧਨ ਕੋ ਸੀਤੀ ॥ ਪਾਵੈ ਬੀਸਨੁ
 ਗਤਿ ਕੋ ਅੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਬੀਸਨੁ ਗਤਿ ਮਨੁ ਪਾਰਿਸੀ

ਸਦਾ

ਤੋਖਾਨਾ ਸੈਸਰ ਬਪਾਧ ਅਰਦੇਖਾ ਸੁਨੈ ਪੁਰਾਨ ਬਿਚਾ 40
 ਹੋਸਾਗਾ ਐਸੈ ਲੋਕੁ ਤਜੇ ਜੀ ਜਾਗਾ ॥੬॥ ਕਾਂਮਾ ਬੰਗ ਸਿੰਘ
 ਜਗਹੈ ਪਰਯੋਜਾ ਜਯੋ ਪਤਿ ਗਦੇ ਸੁਜਗਿ ਮਯੋ ॥੭॥ ਬ
 ਨਸੀ ਮੀਨ ਗਹੈ ਜਯੋ ਜਾਇ ॥ ਤਯੋ ਲੋਕੁ ਤੇਜੀ ਵਨਰ
 ਕਸਮਾਇ ॥ ਸਾਧਾ ਨਿਕੀ ਸੰਗਾ ਤੇ ਅਨੁਸਰੈ ॥ ਦਿਨੁ ਦੇ
 ਨ ਲੋਕੁ ਲਹਿ ਪਰਹੈ ॥੮॥ ਜਯੋ ਚੰਤਾ ਬਾਇਯੋ
 ਖਹੈ ॥ ਤਯੋ ਅਗਜਾਨ ਨ ਕਲੇਧਰੈ ॥ ਸਥਤ ਨ ਸੇਤ
 ਕੋਨੁ ਜਯੋ ਦੇ ॥ ਤਯੋ ਲੋਕੁ ਤੇ ਪਰਮਾਨਹੈ ॥੯॥ ਤਾਂਤੇ
 ਸੁਨੈ ਸਤਾਇ ਬਾਤਾ ॥ ਜਯੋ ਤਯੋ ਲੋਕੁ ਫਾਰੈ ਤਾਤ
 ਗਜਾ ਸਬੁ ਮਥਾਧਿ ਪਰਹੈ ॥ ਫਾਰੈ ਲੋਕੁ ਨਿਜ ਲ
 ਮਨ ਕਰੈ ॥੧੦॥ ਕਾਂਮਾ ਰੋਪਸ ਦ ਲੋਕੁ ਲਵਾਏ ॥ ਸੋਬੈ

ਕੰਠਪਗਮਪਦਪਾਵੈ) ਜੋਯਾਕਥਾਸੁਨੋਚਿਤੁਛਾਈ॥੩॥
 ਕੋਸਕਲਪਾਪਫੁਜਜਾਈ॥੧॥॥ਹਰਿਜਨਪਰਮਕਥ
 ਮਨਹੈ॥ਜੋਯਾਕਥਾਸੁਨੋਅਨੁਕਰੈ॥ਪਾਪਏਭਕੀ
 ਆਦਿਬਖਾਂਸੀ॥ਧਜਾਇਬਾਹਰੀਲੀਜੋਜਾਂਸੀ॥
 ॥੧੩॥॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਂਭਾਗਬੋਇਤਹਾਂਸਸਾਂਹਸਮੁਚੈ
 ਦ੍ਰਾਦਸੋਧਜਾਇ॥੧੪॥ ਚੋਪਈ॥੧੫॥ਯੁਧਿਸ਼ਠ
 ਉਬਾਂਚ)॥ਤੁਮਕੋਦੇਵਕਰੋਪ੍ਰਸੰਨ॥ਤੁਮਰੇਬਚਨਸੁਨ
 ਤਾਬੰਸੰਨ॥ਬਚਨਤੁਮਾਰੇਬੇਦਪ੍ਰਸੰਨ॥ਤੁਪਬਰੋਕੀ
 ਮਤਾਗਮਾਂਨ॥੧॥ਸਕਲਰਿਖਾਨਿਮਾਇਕਕੀਯੋਬਿਚ
 ਗਤਪਤੇਸਮਤਾਆਧਿਕਅਪਾਗ॥ਸਬੰਨਿਮਾਇਕ
 ਯੋਬਿਚਾਹੀ॥ਜਪਤਪਤੇਸਮਤਾਆਧਿਕੁਰੀ॥੨॥

॥ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ॥॥ਆਬਿਸੁਨਿਤਪਸਮਤਾਕੀਬਾਂਤਾ॥ ੫੧
 ॥ਕਥਾਪੁਰਾਂਤਨਬਰਨੋਤਾਤ॥ਤਿਪਛਲਅਰਸਮਤ
 ॥ਛਲਜਥਾ॥ਜਾਜਲਤੁਲਾਧਾਗਕੀਕਥਾ॥੩॥ਆਸਨ
 ॥ਤਟਸਮੁਦ੍ਰਕੇਤੀਗ॥ਸੁਨਿਜਾਜੁਲਕੋਤਪਗੀਭੀਗ॥
 ॥ਆਪਿਕਉਗਤਪਕੀਨੋਜੰਗੀ॥ਪੰਖਜਟਾਨਿਮੇਬਯਾਂ
 ॥ਨੀਅੰਗੀ॥੪॥ਸੇਵਕਤਪਪਛੀਉਰਿਗਏ॥ਤਬਪ
 ॥ਸਿਪਿਜਾਜੁਲਆਤਿਤਏ॥ਪੰਖੀਦੇਖਿਗਰਬਮਾਨਿ
 ॥ਕਰਜੋ॥ਤਬਅਕਾਸਬਾਨੀਉਚਰੁਯੋ॥੫॥ਜਾਜੁਲ
 ॥ਗਰਬਬਹੁਤਮਨਿਧਰੁਯੋ॥ਤੁਲਾਧਾਗਸਮਤਉਨਕ
 ॥ਯੋ॥ਐਸੇਗਰਬਮਾਨਿਮੈਅੰਨਿਯੋ॥ਬਾਂਨਾਗਸਾਇਕ
 ॥ਬਸੈਬਾਂਨੀਯੋ॥੬॥ਇਹੁਸੁਨਿਮਨਮੇਅਚਿਰਜਅੰਗੀ

ਜੋ। ਤੁਲਾਧਾਰ ਦੇਖਨ ਮਨ ਠਨ ਜੋ। ਸੁਬਾਂਸੀ ਆਕਾਸ ਸੁਨਾਂ
 ਈ। ਤੁਲਾਧਾਰ ਕੀ ਬਹੁਤ ਬਹਾਈ। ੭। ਤਬ ਰਿਖਿ ਤਹੇ
 ਚਲੇ ਮਨ ਲਾਂਈ। ਬਲਾਸੀ ਪਉਚੈ ਜਾਈ। ਤਾ ਕੋ ਨਿਕ
 ਟਿਜੁ ਆਇ ਜੋ ਜਬ ਹੀ। ਤੁਲਾਧਾਰ ਉਠਿ ਬੋਲੇ ਜੋ ਤਬ ਹੀ।
 ੮। ਆਵਹੁ ਜਾਨੁ ਲਿਏ ਹਰ ਮਜਾਂਸੀ। ਪੀਨਿ ਮਾਗਾ ਕੁਗ
 ਸੁਨਿ ਵਾਸੀ। ਸੁਨਿ ਬਾਂਸੀ ਉਪ ਜੋ ਮਨ ਰਾਗ। ਦਰਸਨ ਪੀ
 ਨਾਹ ਮਾਰੇ ਬਾਗ। ੯। ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਬਹੁਤ ਮਨ ਹਰੀ। ਬੋ
 ਲੇ ਮਨਿ ਬਚਨਾ ਬਿਚਾਰੀ। ਤੁਮ ਆਏ ਅਬ ਮੇਰੇ ਗੇਹੇ।
 ਕੁਛੁ ਮਾਰਿ ਅਬ ਆਗਯਾ ਦੇਹੇ। ੧੦। ਜਾਨੁ ਲਿਏ ਬਾ
 ਚ। ਜਾਨੁ ਸਕ ਬਹੁਤ ਮਸੀਸਾਗ। ਸਮਝਹੁ ਬਹੁਤ
 ਗਯਾਨ ਬੋਲੇ ਹਾਗ। ਔਹ ਅਚੰਭਾ ਜਾਨੁ ਛੁਕਰੇ। ਧਰ

ਮਕਹਾਗਸਾਬੀਕੀਰਹੇ॥੧੧॥ਸੋਸਮਸ਼ਾਈਕਹੋਇਹਬਾ 42

ਤਾ॥ਆਚਿਰਜਬਤੁਤਹਮਾਰੇਗਾਤਾ॥ਤੁਝਧਾਰਉ

ਬਾਚਾ॥ਤਾਂਤੇਮੈਜਾਨਤਸੋਕਹੁ॥ਸਮਤਾਂਗਯਾਂਨਸਰ

ਬਸੁਖਲਹੁ॥੧੨॥ਪੁਰਬਸੀਸਕਾਗਮਤੀਸਾਗਾਯੰਤੇ

ਉਪਜੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਗਾ॥ਨਾਂਮੇਪਛੜੋਨਆਤਿਤਪਕੀਯੋ

ਨਾਉਪਾਸਨਾਬ੍ਰਤਮਨਦੀਯੋ॥੧੩॥ਜੋਕੁਛਦੇਖੋਗਯਾਂ

ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਸੋਸੇਰੋਪੁਰਬਅਭਾਸਾ॥ਦੁਖੀਦੇਖਿਦੁਖ

ਟਰੋਸਹੀ॥ਸੋਨਿਜਧਰਮਬਾਤਇਹਕਹੀ॥੧੪॥ਕਾਂ

ਹੁਕੋਨਦੇਖਹੁਕਰੋ॥ਐਸੋਧਰਮਸਦਾਅਚਰੋ॥ਬਿਸਨ

ਤੇਤਕਰੋਸਬਕਾਜਾ॥ਹਰਿਸੰਘਾਤਹਰਿਮੰਦਿਰਸਾਂਜਾ॥

੧੫॥ਬਿਪ੍ਰਯੋਨਗੁਰਕੋਪਾਤਿਚੰਨੋ॥ਸਬਹੀਮੈਨਹੁਇਨ

ਜਾਨੋ ਛਾਡੋ ਪਾਖੀ ਰੂਨ ਕੋ ਸਿੰਗਾ ਸਦਾ ਕਰੋ ਸਾਪਾਨਿ ਕੋ ਸਿੰਗਾ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ਤੁਝਾ ਪਕਰਿ ਘਾਟਿ ਨਾ ਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਅਸਿ ਪਗਯੋ ਛਾਡਿ ਰੂਨ ਲੈਵਾ ॥
 ॥ ੧੭ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਲਦੀ ਮੁਰਖ ਮਾਂਗੀ ॥ ਏਨੈ ਜੁ ਕੋਈ ਰੁਝ ਕੇ ਜਾਂਗੀ ॥
 ॥ ਨਿਜ ਕਾਰਿ ਅੰਧ ਨ ਗਫੀ ਸੇਧ ਗੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਦ ਲਦੀ ਦੇ ਅਵਤਰੈ ॥
 ॥ ੧੮ ॥ ਮਦਾ ਬਿਨ ਗਸਾ ਬਿਕ੍ਰੀ ਸਬ ਕਰੈ ॥ ਗੁਨੀ ਲਾਭ ਕਛੁ ਮਾਨਿ ਨਹਿ
 ਧਰੈ ॥ ਭਏ ਗਏ ਕੋ ਨਹਿ ਸਿਦੇਹਾ ॥ ਸਮਤੁ ਗਯਾ ਨਹ ਮਾਰੇ ਏਹਾ ॥
 ॥ ੧੯ ॥ ਦੁਖ ਅਵਗਨ ਕਾਂਤੁ ਦੇਵਾ ॥ ਅੰਗੁ ਨਿਤ ਜਿ ਸਬ ਕੇ ਗੁ
 ਨ ਲੈਵਾ ॥ ਨਹਿ ਉਸਤਾਤਿ ਨਹਿ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ॥ ਸਬ ਹੀ ਬਿਖੇਰਾ
 ਵਸਨ ਧਰੈ ॥ ੨੦ ॥ ਅੰਧ ਕੁਬੁਧੀ ਬਹੁ ਰੋਏਈ ॥ ਏਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਬਿ
 ਖੇ ਕ੍ਰਿਦੈ ਸੋਈ ॥ ਸੁਧ ਭਾਵ ਸਬ ਸੋ ਸਮਠੈ ॥ ਕਾਂਸੋ ਸਤ੍ਰਿਮ
 ਤ ਅਬ ਕਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਨ ਮਾਂਗੈ ॥ ਨਿਜ

ਆਤਮਸਥੀਮੈਜਾਨੈ॥ ਸਗਵਨਦੀਸਮੁੰਦਸਮਾਨੈ॥ ਤੀਰਥਮ ५੩
 ਟਪਰਥਤਸਥਥਾਨੈ॥ ੨੨॥ ਆਸਮਥਗਨਥਗਥਰਿਮੇਰੈ॥
 ਸਥੀਮੈਪਰਮੇਸਰਹੇਰੈ॥ ਸੋਚੇਦੀਨਤਪਕਰੋਚੁਧਰਮ॥
 ਮਮਤਾਬੀਨਾਆਚਰੋਕਰਮ॥ ੨੩॥ ਲੋਭਮੋਹਸਥਛਰੇਕ
 ਗੋਕਥਪੁਰੋਧਨਮਨੇਸੈਧਗੋ॥ ਮੇਵਿਸਾਕਯੀਕੁਸਗਤਾ॥ ਜਾਨੁ
 ਏਸਮਥਿਏਤੁੰਬਾਤਾ॥ ੨੪॥ ਜਾਨੁ^{ਏਹ} ਏਤੁਲਾਧਾਰੋਜਹੰ
 ਤੇਪਖੀਉਰਿ^{ਇਹ} ਆਏਤਹੰ॥ ਤੁਹਾਜੇਜਟਾਮਧਜਮਾਸਥਾ
 ਜਾਨੁ^{ਇਹ} ਏਪੇਪਖੀਏਜੰਨਾ॥ ੨੫॥ ਪਖੀਉਬਾਚਾ॥ ਚਰਿ
 ਥਾਸੀਜਟੀਬਾਧਾ॥ ਹੁਰੀਰੀਮੁਰੁਏਵਚਃ॥ ਥੀਥਾਜਸ
 ਕਲਤੇਸਸਜਾ॥ ਜਤਾਤੰਨਮਾਨਸਾ॥ ੨੬॥ ਅਥਾਥੀਥਾ
 ਤਮਛਾਰੁਪਦੰਮੀ॥ ਸਮਤਤਪਕਰਿਹੋਤੁੰਕਿਮੀ॥ ਏ

ਖਕਰਿਤ ਪਕੀਜੇ ਆਧਿਕਾਈ॥ ਸੋਤ ਪਟੈ ਗਰਬ ਤੇ ਜਾਂਈ॥
 ੧੭॥ ਛਾਡੈ ਮੋਹਿ ਦਿਭੁਤ ਪਹਾਂਨਿ॥ ਧ੍ਯਾਨਿ ਜੋਗ ਸਮਤਾ ਪਹ
 ਚਾਂਨਿ॥ ਭਸਮ ਚੁਰੀ ਗਯਾ ਮਨ ਧਰੈ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀ ਰੀਤ ਗੁਰੀ ਰੀ
 ਕਰ ਧਰੈ॥ ੧੮॥ ਥ੍ਵਿਥਾ ਕਲੇਸ ਮਰੇ ਪਾਚਿ ਜੋਈ॥ ਜਾਂਕੇ ਮਨ
 ਮੈ ਸਾਂਤ ਨਹੋਈ॥ ਮੁਖ ਕਰਿ ਗਯਾ ਨ ਬਚਨ ਪਾਹਿ ਚਾਂਨੈ॥ ਅਸ
 ਥਿਰ ਹਨੀ ਹਿਰਦੈ ਨਹਿ ਆਨੈ॥ ੧੯॥ ਮਨ ਬਚਏ ਕਰਹਨਿ
 ਨਹਿ ਰਹੈ॥ ਸਮਿਥ ਜਾਚਹੁ ਸਦਾ ਸੋਝੈ॥ ਏਵੀ ਹਥਿ ਆਪ
 ਨੈਨ ਹੀ॥ ਤੋਂਕਾ ਤੀਥੀ ਸੋਝਨ ਮਾਹੀ॥ ੨੦॥ ਏਵੀ ਜੀਤ ਪਰ
 ਹੀ॥ ਕਿਨ ਰਹੈ॥ ਸੋਨਰ ਪਰਮ ਗਯਾ ਨ ਪਦ ਲਹੈ॥ ਥਿਨਾ ਗਯਾ
 ਜਪਤ ਪਾਆ ਚਰੈ॥ ਸੋਕ ਲੇਸ ਦੇਹ ਕਤ ਕਰੈ॥ ੨੧॥ ਕੋਹੇ
 ਦੇਹ ਥ੍ਵਿਥਾ ਸਮਾਜੈ॥ ਜੋ ਸਮਤਾ ਘਾਹਿ ਥਾ ਸਿਕਰਿ ਰਹੈ॥

॥ ਗ੍ਰੀਖਮਉਬਾਚਾ ॥ ਪੰਛੀ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਰਯੋ ਤਬਾਰੰ
 ਖਿਧਰਮਗਜਾਂ ਪਵਲਹਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੋਇ
 ਠਲ ਰੁਈ ॥ ਜਾਨੁ ਲਿਕੇ ਸਮਤਾ ਮਨਿਆਈ ॥ ਅਹਿਕ
 ਰਮਤਾ ਮਾਤਿ ਗਈ ॥ ਪਰਮਪਰਗਜਾਂਗਜਾਂ ਮਾਤਿ ਭਈ ॥
 ॥ ੩੩ ॥ ਸਮਤਾ ਭਈ ਗਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸਯੋ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਪਰਮੇ
 ਸਰਜਾਯੋ ॥ ਸਬਦੀ ਮੇਰਾ ਜਾਯੋ ਜਾਨਾ ॥ ਸਬਉਪਮਾਂ ਸੇਧ
 ਰਲ ਗਜਾਂ ॥ ੩੪ ॥ ਜੋ ਜਾ ਕਥਾ ਪਛੈ ਅਰੁ ਕਥੋ ॥ ਤਾ ਕੇਗ
 ਯਾਂ ਪਰਮਾਨਿਤ ਹੋ ॥ ਲੰਗਾ ਰਹਿ ਦਾਸ ਨਿਕੋ ਦਾਸਾ ਗੁਰ
 ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਯੋ ਇਤਹਾਸ ॥ ੩੫ ॥ ਤੁਲਾਧਾਰ ਰਿਖ ਸਿੰਘ
 ਜੋਈ ॥ ਕਥਾ ਤੇਰੁ ਵੀਨਾਂ ਸੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਇਤਿ ਸੀਮਾਂਤ
 ਰਥੋ ਇਤਿ ਹਾਂਸ ਸਾਹਸ ਮੁਚਏ ਤ੍ਰਿਯੋ ਦਸੋ ਪੰਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥

॥३५॥॥६०॥।।ਯੁਪਿਸਰਉਬਾਚ।।ਅਰਥਧਰਮਦੋਉ
 ਛਲਛਲੇ।।ਸੁਨੋਪਤਮੇਰੋਮਨਹੈ।।ਅਰਥਧਰਮਦੋਉ
 ਅਵਗਯਹੈ।।ਦੁਹੰਮੇਆਪਿਕਰਛੋਕੋਆਹੈ।।੧।।ਭੀਖਮ
 ਉਬਾਚ।।ਧਨਇਛਮਨਾਬੀਖਛਲਛਲੇ।।ਧਨਤੈਧਰਮਛੋ
 ਰਿਖਿਕਰੇ।।ਕਥਾਪੁਰਾਨਸੁਨਿਏਤਿਗਾਸਾ।।ਬੀਖੁਏ
 ਕਧਨਕਾਜੀਉਦਾਸ।।੨।।ਧਨਕਜੇਅਗਧੈਦੇਵ।।ਕਰਿ
 ਯੇਖੀਸਭਾਕੀਸੇਵਾ।।ਸੇਵਾਕਰੇਜਬਧਨਰਯੋ।।ਬਹੁ
 ਤਰਾਂਤਿਉਦਮਿਜੀਨਿਠਯੋ।।੩।।ਸਬਤਜਿਉਦਮਕੀ
 ਜੈਸੇ।।ਜਾਤੇਕਾਮਧਾਮੁਨੋਈ।।ਕ੍ਰਿਤਧਾਰਕੀਸੇਵਾ
 ਠਾਨੀ।।ਧਨਪਾਵਨਕੋਯਹਮਤਿਜਾਨੀ।।੪।।ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਤਪਕੋਉਦਮਕੀਯੋ।।ਸੇਵਾਬੀਜਨਸਰਨਮਨਦੀਯੋ।।ਕ੍ਰਿ

ਰਧਾਧ੍ਰਮੀਤਬਭਯੋ। ਪਨਦੇਢੇਕੋਉਦਮਭਯੋ। ਪਾਗ੍ਰਿਤ
 ਮਟੋਬ੍ਰਿਤਘਨਜੋਤੋਈ। ਅਪਚਸਮਯਨਿਜਗ੍ਰਿਨਿਏਸੋਈ। ਈਤ
 ਕਾਰਿਕੁਰਧਾਧ੍ਰਮਯੋਜਯਾਂ। ਸਰਬਾਨਿਪਾਨਦੇਵਕੀਤਯਾਂ।
 । ਜਾਇਚਗਨਗਾਹਿਬਿਨਈਸੇਵ। ਜੋਮੋਪੈਪਰਸਨੋਦੇਵ
 । ਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਜੋਮੋਪਾਰਿਕੀਜੈ। ਜੋਕਛੁਤੁਚਾਤੁਸੋਦੀਜੈ।
 । ਮੁਨਿਦ੍ਰਉਬਾਚ। ਕੁਰਧਾਧ੍ਰਮਤੁਮਚਾਹੋਜੋਈ। ਰਮਧ੍ਰਮ
 ਨਿਦੇਏਯੋਸੋਈ। ਚਾਰੇਧਨਮਾਂਧਿਜੋਈ। ਪਰਮਾਥਿਨਪਨ
 ਕਥਤੁਨੋਈ। ੮। ਜੋਦ੍ਰਿਫਧਰਮਥਸੋਮਨਮਾਂਹਿ। ਰਜ
 ਭੁਪਾਵੇਪਨਅਹਿ। ਪਰਮਤ੍ਰਿਥਿਦ੍ਰਿਯਾਤਨੋਈਗੁਮਾਧ
 ਗਤਿਤੇਸੁਖਹੋਈਅਨੁਪਾਦਿ। ਪਰਮਹਿਤਿਮਨਸਥਸਿਤੋਖ
 । ਪਰਮਹਿਤਿਨਰਪਾਵੇਮੋਖ। ਪਰਮਕੁਣੀਨਕਣੀਨਕਯਾਂ

ਵੈ। ਧਰਮ ਹਰਿ ਤੇ ਵਰਗ ਮੋਢੁ ਜਲ ਛਪਾਂ ਵੈ॥੧੭॥ ਕਰਿ ਤਸੁ ਜ
 ਸ ਉਤਪਦ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਸਬੈ ਧਰਮ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਅਗਥ ਲੇ
 ਭਮ ਮਤਾ ਛੋਟ ਕਾਈ॥ ਮਨ ਗਾਖਿ ਏਧਰ ਮਹੀ ਲਾਈ॥੧
 ੮॥ ਜਤਨ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਤਾ ਜਿ ਕਰੈ॥ ਧੂਰਿ ਸਮੋਟੀ ਬ੍ਰਿਥਾਪ
 ਰਚਿ ਮਰੈ॥ ਧਰਮ ਬਾਸ ਨਾ ਜੋ ਮਾਨਿਭਾਵੈ॥ ਦਗ ਲਿਵੀ ਪਰਿ
 ਵਰਗ ਹਿ ਪਾਵੈ॥੧੯॥ ਜੋ ਪਨ ਆਛਿ ਤਧਰਮ ਨਾ ਹਿ ਕਰੈ॥ ਦੇ
 ਖਤਨ ਰਕ ਕੁਪ ਮਾਹਿ ਪਰੈ॥ ਕੁੰਰਧਾਗੁ ਨਿਸਮ ਸੁਟਿ ਗਾਥ
 ॥ ਯਾ ਮਾਨਿਭ ਦੁਕਹੀ ਜਿ ਜਥਾਤ॥੨੦॥ ਨਾਹੀ ਔਰ ਜਤਨ
 ਸੋ ਕਾਜ॥ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਛਲ ਸੁਖ ਸੋਗਾਜ॥ ਕਹਿ ਮਾਨਿਭ ਦੁ
 ਬਸ ਤਾ ਤਿਨਿ ਦੀਯੋ॥ ਬੀਪ੍ਰਬਾਂ ਪੀਮਾ ਬੈਸੋ ਲੀਯੋ॥੨੧॥ ਬ
 ਹਮਣ ਉਥਾਚ॥ ਸਿਅਗ ਜਾਂ ਨਜਾਂ ਜੋ ਭੇਵਾ॥ ਅਬ ਭੁਈ

ਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾ। ਆਸਾਸਹਿਤਲੋਕਮਨਪਛੋ। ਤ੍ਰਿਸ 4੬
 ਨਾਂਜਾਂਨਿਬਹੁਤਾਦਿਨਜਠੋ। ੧੫। ਏਤ੍ਰਿਸਨਾਂਆਸਾ
 ਧਾਪਪਨੀ। ਗੋਮਗੋਮਮੇਰੇਸਨਜੀਨੀ। ਸਬਸੁਖਛਾਤ੍ਰਿ
 ਕਰੋਬਨਬਾਸ। ਐਰਸਬਹੀਤੇਯੋਈਨਿਗਾਸ। ੧੬। ਧਰਮ
 ਛਾਤ੍ਰਿਪਨਉਦਮਕਰੋ। ਤਿਪਸੰਯੀਬ੍ਰਿਥਾਪਾਚਮਰੋ। ਧਰ
 ਮਸਮੁੰਦ੍ਰਾਨਿਕਾਟਿਬਿਸਠਾਯੋ। ਫ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਅਤਿਨ
 ਪਾਯੋ। ੧੭। ਸੁਖਦੁਖਧਨਦਾਛਿਦ੍ਰਿਹਿਯੀ। ਪੁਰਬਜਨ
 ਮਾਰੇਯੋਛਲਸੋਈ। ਤਾਂਤ੍ਰੇਚਿਨਕਲੇਸਨਕਰੀਏ। ਪੁਰਬ
 ਕੀਯੋਸਛਲਮਨਧਰੀਏ। ਸਕਲਪੁਰਾਂਨਬੋਦੀਇਕ
 ਯੀ। ਪੁਰਬਕੀਯੋਪਾਈਏਸਯੀ। ੧੮। ਯੋਈਪਤਛਾਕਰ
 ਮਜੋਕਰੋ। ਬਾਦੇਯੀਬ੍ਰਿਥਾਪਾਰਿਸਮਧਰੋ। ਪੋਰਥਾਬ੍ਰਿਥਾ

ਸ

ਭਾਗਬੀਨਜਾਗੋ। ਕਛੁ ਨ ਭੁਭੇਰੈ ਰਾਮ ਕੈ ਆਗੈ। ਜੋ ਕਛੁ ਭੁਭੇਰੈ
 ਵਤਾਥੀ ਕੈ ਹਥ। ਤਪਤੈ ਰਿਖ ਪੁਨਿ ਭਏ ਸਾਥਾ। ੧੯। ਗ੍ਰਿਖ
 ਮਉਥਾਚਾ। ਯਾਰਿ ਕਾਹੀ ਬੀਪੁ ਤਪੈ ਬਨਗਯੋ। ਸੁਛੇ ਨਰਤ
 ਆਇ ਬ੍ਰਤ ਲਯੋ। ਬਖੈ ਜੁਥਾਇ ਉਗਤ ਪਕਰੈ। ਕੰਠੁਧਾ
 ਰਿਪੁ ਸਾਇ ਮਨ ਪਰੈ। ੨੦। ਬਨ ਮੋ ਬੀਪੁ ਕਰੈ ਤਪ ਜਗਾ। ਕੀ
 ਰਧਾ ਰਿਖੁ ਲਿਖਾਇ ਬਥੈ। ਗਈ ਬਾਸ ਨਾਨਿਗ ਮਲ ਬਾਂਨੀ।
 ਤਬਾਤਿ ਨਿਦਿਗ ਸਨਕੀ ਨੋ ਆਨੀ। ੨੧। ਦੇਖਿ ਬੀਪੁ ਮਨ ਪੁਜ
 ਕਰੀ। ਮੋਪਾਰੀ ਰੁਪਾ ਬਹੁਤ ਮਨ ਪਰੀ। ਜਾਧਨ ਸੋ ਮੋਰੀ ਮਨ
 ਮਾਨੀ। ਜੋਧਨ ਨਗ ਕੰਗੁ ਪਕਰਿ ਜਾਨੀ। ੨੨। ਦੇਖ ਜਚ
 ਛੁਮੇਰੈ ਉਗਭਏ। ਤੁਮਰੀ ਰੁਪਾ ਸਕਲ ਦੁਖ ਗਏ। ਕੰਠੁ
 ਧਾਰਿ ਉਥਾਚਾ। ਸਾਧਾ ਰੁਪਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਗੰਗਾ। ਸਬ

ਲਐ ਰਧਗਮ ਤੇ ਜਾਂਨਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਚੋਰ ਮਨ ਚਿੰਤਾ ਗਯੋ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ५੭
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਭਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਭੀਖ ਮਊਥਾ ਚਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਤਥ ਕੀਯੋ ॥ ਕੇਵਲ ਗਜਾਂਨ ਪਰਮ ਮਨਦੀਯੋ
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ਜਾਂਨੀ ਸਹੀ ॥ ਕੋਰੀ ਚਾਰ ਤੇ ਮੇਮਾਨੀ ਚਰੀ
 ॥ ੨੪ ॥ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਲੋਭ ਮਨਦੀਯੋ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿ
 ਤਾਰਥ ਕੀਯੋ ॥ ਜਨੁ ਨਿਸਨਾ ਸੈ ਪ੍ਰਗਟ ਭਾਂਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਭਯੋ ਮੁਹਿ ਗਯਾਂ ॥ ੨੫ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਗਟ ਬੈਰਾ
 ਗਾ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਵ ਸਮਤਾ ਬਰਭਾਗਾ ॥ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਦੁ
 ਥਿਤਾ ਮਨ ਗਈ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੋਟੀ ਸੀ ਲਮਾ ਤਿਰਈ ॥
 ॥ ੨੬ ॥ ਗਗਨ ਦੇਖ ਖੁਠੈ ਸੋ ਸਹਯੋ ॥ ਤਥਾ ਜਿਥੀ ਪ੍ਰਧ
 ਮ ਪਦ ਲਯੋ ॥ ਬਜਾ ਸਬਰ ਨਾਮ ਲਮਾ ਤਿਜਥਾ ॥ ਓ

ਪਜੈਧਰਮਸੁਤਯਕਥਾ॥੨੭॥ਕਿੰਨ੍ਹਧਾਗਿਬਿਪ੍ਰਹਿਮਤਿ
ਦਈ॥ਲਾਲਸੁਕਥਾਚਵਦਹੀਕਹੀ॥੨੮॥ਈਤਿਸੀਮ
ਹੰਭਾਰਥੇਈਤਿਹਸਸਾਗਸਮੁਚਏਚਤਰਦਸੋਧਯਾਇ
॥੧੪॥ਚੌਪਈ॥੪੮੯॥ਯੁਧਿਸਰਉਥਾਚ॥ਜੋਤਿਸ
ਨਕਾਰੀਆਤਿਅਕੁਲਾਈ॥ਤਾਕੀਜਗਨਿਕੋਨਬਿਪਿਜਾ
ਈ॥ਕੋਨਕਰਮਨਸੈਸਥਦੋਖ॥ਕੀਹਿਬਿਪਿਉਪਜੈਮਨ
ਸਿਤੋਖ॥੧॥ਭੀਖਮਪਿਤਾਕਹੋਸਮਸ਼ਾਈ॥ਤੁਮਰੇਬਚ
ਸੁਨਤਸਮਜਾਈ॥ਭੀਖਮਉਥਾਚ॥ਭਾਵੀਹੋਨਹਾਰ
ਸੋਹੋਈ॥ਇਹਜਾਨੈਮਤਜਰੋਜਿਕੋਈ॥ਇਹੇਜਾਨਿਧਰ
ਮਹਿਮਨਧਰੋ॥ਤਿਸਨਾਜਗਨਿਕਥਹਿਮਤਿਜਰੋ॥ਜਾ
ਤੇਤਿਸਨਾਤਪਾਤਿਬੁਝਾਈ॥ਮਕੀਕਥਾਕਹੋਸਮਸ਼ਾਈ

ਮਕੀਜਤਨਬਤੁਤਬਿਧਿਕਰੈ॥ਤਾਹਿਅਰਥਉਦਮਨ 4c
ਹਿਭਰੈ॥੩॥ਉਦਮਕਢੁਕਰੈਚਿਤਲਾਈ॥ਸਰਤੋਕਢੁ
ਮੁਲਤੋਮੇਜਾਈ॥ਉਦਮਕੀਓਪਹਾਯੋਅੰਨਿ॥ਤਬਤਿਰਿ
ਲੀਏਬ੍ਰਿਖਰਵੇਜਾਸੀ॥੪॥ਬ੍ਰਿਖਰਨਿਕਾਢੁਨਥਾਗੋ
ਜਬਹੀ॥ਆਰੋਕਰਮਆਈਯੋਤਬਹੀ॥ਜੋਗੋਬ੍ਰਿਖਰ
ਗਏਦੋਉਤਹੰ॥ਮਸੂਉਦਚੇਠੋਯੋਜਹੰ॥੫॥ਅਰਥਉ
ਟਆਤਰਸੋਭਯੋ॥ਬ੍ਰਿਖਰਕਢੋਰਿਕਉਲੈਗਯੋ॥ਦੇਵ
ਸੰਜੋਗਮਿਲਯੋਯੋਆਈ॥ਇਹਿਬਈਕਾਕਤਾਏਕਾ
ਲਾਈ॥੬॥ਮਕੀਉਬਾਚਾ॥ਸਬਉਦਮਜਾਂਨਿਮਨਲਾਂ
ਯੋ॥ਨਿਰਠਲਸਬਅਰਥਨਹਿਪਾਯੋ॥ਰਚਯੋਜੁਦਪ

ਸੁਖਸੋਕਯੋ। ਦੁਖਪ੍ਰਬੀਨਾਬੀਬਸਮਕਰੋ। ੧। ਅੰਗੇ
 ਚਿੰਤਤਯੋਰੇਤਈ। ਸੋਤੀਚਾਹਤਮਾਇਗੀਰਿਪਈ। ਜੇ
 ਏਤਹੀਰਿਸਨਾਪਰਜਗੇ। ਕੇਧਨਜਾਇਕੇਧਨਵਿਤਮਰੋ।
 ੧੦। ਅਤਿਉਦਮਕੀਜੈਮਲਾਈ। ਬਿਦਯਾਮਾਂਸਨਿਯ
 ਲਸੋਜਾਈ। ਜੇਕੋਈਆਧਿਕਆਧਿਕਮਨਧਾਵੇ। ਤਾ
 ਗਬਿਨਸੋਕਾਦਿਹੀਨਪਾਵੇ। ੧੧। ਅੰਧਾਬ੍ਰਿਧਗੋਗੀਅਸ
 ਮਰਥਾ। ਬਿਨਉਦਿਮਹੀਇਨਕੋਅਰਥਾ। ਬਹੁਤਕੰਮਨਾਂ
 ਸੁਗਤਿਕੁਮਾਵੇ। ਪੁੰਨਹੀਤੇਨਰਕਸਥਸੁਖਪਾਵੇ। ੧੨। ਬੁ
 ਧਜਬਲਮੰਤ੍ਰਿਨਹੀਬਲਹੋਈ। ਪੈਰਖਕੋਟਿਕੋਗੋਰਿ
 ਨਕੋਈ। ਅਲਾਤੀਲਾਭਹੋਈਛੰਨਮਾਹੀ। ਤਾਧਨਕੋ

ਸੱਚਾ ਤੇ ਦਿਨ ਜਾਂਹੀ॥੧੧॥ ਪਰਮ ਸਾਹਿਤ ਜੋ ਉਦਮ ਕਰੈ॥ ੫੮
ਦੁਖੀ ਨਹੋ ਏਹੁ ਮਾਮਲਿ ਪਰੈ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਬ
ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗੰਗਾ ਨਹੋ ਏਤਾ ਮੇਪਰੈ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗੰਗਾ
ਸਿਥਰ ਮਾਤਿ ਹੋਈ॥ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਸਦਾ ਨਿਜ ਜੋਈ॥ ਐ
ਸੈਮ ਕਰੀ ਸਮਝੁ ਜੋ ਜਬ ਹੀ॥ ਮਨ ਸੁਖ ਰੂਪ ਭਯੋ ਨਿਤ ਬ
ਹੀ॥੧੩॥ ਜੇ ਸੋ ਮਧ ਯਣੋ ਕਸਬ ਲੋਕਾ॥ ਐ ਸੈ ਕਾਮ
ਮਧ ਯਸ ਬਦੋਖਾ॥ ਉਦਮ ਕਰਿ ਤਬਾਬੀਖ ਤਗਯੋ ਤ
ਹਾਂ॥ ਮੰਦੀ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਯੋ ਜਹਾਂ॥੧੪॥ ਕੀਨੋ ਸਕਲ
ਬਿਖੈ ਕੋਤ ਆਗਾ॥ ਪੁਰਬ ਅੰਕੁਸ ਮਾਤਿ ਬਰਿਤਾਗਾ॥ ਪਰਮ
ਉਦਮ ਗੰਗਾ ਮਾਤਿ ਭਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਿਸਾਰ ਤੁਛ ਮਾਤਿ ਗਈ
॥੧੫॥ ਜੇ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਚਿਤ ਲਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਥਾ ਚਿੰਤਾ ਦੁ

ਖਯਾਈ ਅਗੁਨਿ ਜਾ ਬਿਸਨ ਭਗਤਿ ਸਥਿਤੋ। ਜੋਯਾ ਕਥਾ
 ਪਵਿਤ੍ਰੀ ਕਰੋ। ੧੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਰਬੋ ਇਤਿ ਜਾਸਾ
 ਰਸ ਮੁਚ ਏ ਪਦ੍ਰੁਸੋ ਪਯਾਇ॥ ੧੫॥ ਚੋਪਈ॥ ੫੧॥ ਯਾ
 ਧੀਸਰ ਉਬਾਚਾ॥ ਧਰਮਾਦਿਕ ਧਰਮ ਤਪਦਾਨਾ ਅਗ
 ਯਾਸੇ ਵਾਸੇ ਸਗਜਾਨਾ। ਬੋਧ ਕਤਹਾਂ ਨ ਪੁਖ ਸੋ ਕਰਜੋ॥
 ॥ ਕੇਤੋ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਹਿਯੋ॥ ੧॥ ਭੀਖ ਮਉਬਾਚਾ॥ ਇਹ
 ਇਤਹਾਸ ਪੁਰਾਤਨ ਕਥਾ। ਬੋਧ ਕਰਯੋ ਨ ਪੁਖ ਸੋ ਜ
 ਥਾ॥ ਨ ਪੁਖ ਉਬਾਚਾ॥ ਮੁਕਤਿ ਇਹੁ ਅਗੁਰੁ ਗਜਾਨਉ
 ਛਾਹਾ॥ ਅਗੁਨਿ ਚੰਡ ਸਥਹੀ ਤੇ ਆਹਿ। ਅਜਨੁ ਨ ਪੁਖ
 ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗ। ਮੋਸੋ ਵਾਸੀ ਕੇਤੋ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਬੋਧ
 ਉਬਾਚਾ॥ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਆਦਿ ਸਤ ਗੁਰ ਕਰੋ। ਅਗਨਿ

ਤਜੀਤਿ ਨ ਕੇ ਗੁਨ ਢਾਢੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਸ ਜੋ ਲਾਗੀ ਮਾਨਿ
 ਧਰੀ ॥ ਤੇ ਲਾਗੀ ਜਗਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਲਾ ਕਰੀ ॥ ਜਬ ਦਾਹ ਨ ਦੁ
 ਖ ਆਸਾ ਗਈ ॥ ਤਬ ਸੁਖ ਰੂਪ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਲਾ ਭਈ ॥ ੪ ॥ ਕੁ
 ਰਮਾਸ ਏ ਚ ਦੁਜੋ ਅਕਾਸ ॥ ਸਿੰਹੁ ਹਛਾ ਰੇ ਸਬ ਰੁਗ ਸੇ
 ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਅਰਿ ਤਬ ਹੁਤ ਦੁਖ ਆਹਿ ॥ ਪਰ ਪਰ ਹੋ ਸਰ
 ਪ ਜਲੇ ਚਹਿ ॥ ਯੋਏ ਜੀ ਨਿਛਾ ਕੁਝੋ ਗੁਰੁ ਕੁਪਾ ॥ ਯੋਏ ਰ
 ਤੇ ਤਹਾਂ ਸੁਖ ਰੂਪਾ ॥ ੬ ॥ ਪਦਮ ਖੰਡ ਸਰ ਵਰ ਬਰੁ ਆਹਿ ॥
 ਪਰੈ ਗੀਰੈ ਭਵ ਰਜੁ ਚਾਹਿ ॥ ਜਲੇ ਸਰ ਕਰ ਸਰ ਮਾਧੁਸ
 ਮਾਨੇ ॥ ਆਗੇ ਗਜਾ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ੭ ॥ ਐਸੈ ਮਨਈ
 ਸਰਪ ਨ ਪਰੈ ॥ ਐਹ ਸਕਲਾ ਚਿਤਾ ਪਰ ਹੋ ॥ ਜਨੁ ਕ

੬੦

ਪਾਛਿ ਪਿਓਰਿ ਢੀਯੋ ਚਹੁ ਪਾਸ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਸਾਸ ਲਾਗੁ ਤਿਨਿ ਦਿਖਾ ॥

ਕਨਕੁੰਦਾਗੀਯਾਬਿ॥ਐਸੈਕਲਤਬਛੇਬਹੁਸਾਬਿ॥
 ੧੫॥ਤਾਬੇਛਾਨ੍ਹੇਏਸਬਸਿਗਾ॥ਨਿਜਾਨਿਰਬਤਗਜਾਂਨਕੋਅ
 ਗਾ॥੯॥ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ॥ਜਾਕਾਤਿਮਹਾਪੁਰਖਪਾਗੀਗ
 ਯੋ॥ਗਜਾਤਿਗਜਾਂਨਾਦਿਏਮੈਭੁਜੋ॥੧੦॥ਸਕਲਅੰਤਮ
 ਜਾਨੋਜੋਈ॥ਸਮਤਾਗਜਾਂਨਬਹੁਮਮਾਤਿਓਈ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਿਕੀਕਥਾਬਖਾਂਨੀ॥ਯਜਾਇਜੋਲਤੀਲਤੀਜੋਜੋਨੀ॥
 ੧੧॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਂਚਾਰਬੋਈਤਿਗਸਸਾਗਸਮੁਚਏ
 ਖੋਲਸੋਧਿਜਾਈ॥੧੬॥ਚੋਪਈ॥੫੨੬॥ਯੁਧੀਸਰਭੁ
 ਬਾਚਾ॥ਭੀਖਮਸਰਸਜਾਤੇਜਗਾਂ॥ਕ੍ਰਿਸਨਸਾਰਿ
 ਤਸਬਰਿਖਿਸੁੰਨਿਤਗਾਂ॥ਕੋਓਖਿਤਾਪਾਗਸਰਭੋਨਾ॥

॥ अंगुला बुसबजंनैवेन ॥ १ ॥ पूरुजा बुमिरासबांजति ॥ ६९

॥ अंगुले सकलमनेरबजंनति ॥ सवसीसागसकलसुखजं

॥ ति ॥ तबबेरागांजो ईमनभांति ॥ २ ॥ पूरुजा गजंनति

॥ ऐंजो ईजबजी ॥ पूरुजांनैजो ईमनतबजी ॥ पूरुजांन

॥ जबैमनलागजो ॥ दु^{गजं}खसीसागसुखानिजेजगजो ॥ ३ ॥ जे

॥ पूरुलावनवपुंदांन ॥ मिकीकैबजंजैसैगजंन ॥ क

॥ बापुगाउनकतुषभांति ॥ बौसऐकमनमदआविभांति

॥ ४ ॥ गवचादुचछजैगारबमनपगजो ॥ तंवेयकाधि

॥ पूगीरुपगजो ॥ ऐंअबदुधीकजजीदकैगो ॥ अब

॥ जीपुंदाउनगीकरिभगै ॥ ५ ॥ कासिबकैदुखजाईन

ਸਭੋ॥੬੬॥ਸਿਕਾ ਲਗੁ ਪ੍ਰੈ ਕਯੋ॥ਸਿਕਾ ਲਉ ਬਾਜਾ॥
 ਤੁਮਾਜੀ ਨੀਬੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੀ ਕੁਆਰੀ॥ਪੁਰਬ ਕੀਯੋ ਦੁਖ ਸੁ
 ਖ ਪਰਵਾਨੋ॥੬॥ਸਿਪਾਤੀ ਬਿਪਾਤੀ ਸਬੈ ਸਾਰਿ ਲੀਜੈ॥ਕਾਂਤੁ
 ਔਗਰਿ ਦੇਸ ਨਦੀ ਜੈ॥ਹਮ ਪਸ ਗੁਪ ਕਰੈ ਕਹਾਂ ਕਰਮਾ॥ਤੁਮ
 ਮਾਂ ਨਿਖ ਜਾਂਨੈ ਸਬਧ ਗਮ॥੭॥ਸਤੁ ਅਬਾਤ ਸਮਝਾਉ ਤੋਰਿ
 ਤੁਮਾਜੀ ਸੇ ਹਮ ਗਨਮਾਤਿ ਹੋਰੀ॥ਲਿਜਿ ਰਿਖੇ ਗਜਾਨਨ
 ਨਚੰਗੀ॥ਦੇਖੋ ਸਬੈ ਦਾ ਲਿਖੀ ਆਹੀ॥੮॥ਬਿਖਈ ਪਾ
 ਏਛਾ ਮਨ ਕਰਈ॥ਗਜਾਨ ਬਿਖੈ ਪਾਈ ਪਰਤਰਈ॥ਜੈ
 ਸੀਸਾ ਗੁਬੰ ਮਨ ਰਹੈ॥ਸੋ ਸੀਸਾ ਗੁਮੈ ਛੁੱਲ੍ਹੇ॥੯॥ਜਗਿ
 ਬਹੁਤਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋ ਜਗਾਂ॥ਦੇਖੋ ਰੋਭ ਗਵਨ ਸੁਖ ਕਹਾਂ॥

ਜੀਪ੍ਰਥਮੀਕੋਪਾਵੈਗਜਾ। ਲੋਭੀਤ੍ਰਿਸਮਤਿਨਹੋਈਕਾਜਾ। ੬੨

੧੭। ਮੁਰਖਮੇਮੇਰੀਮਨਹੋ। ਇਹਮੇਰੋਸਥਕਰੇ। ਤ੍ਰਿਯਾਪੁ

ਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਾਦਿਕਭਾਈ। ਇਨਹਿਛਾ^{ਮੇਰੇ}ਤ੍ਰਿਜਮਕੋਪਾਰਿਜਾਈ।

੧੮। ਧਨਅਸਪ੍ਰਤਭਲੋਪਰਹੋ। ਧਨਤੇਧਨਿਕਸਥਰਿ

ਮੇਰਹੋ। ਪ੍ਰਥਮਧਨਿਕਗਜਾ^xਰਹੋ। ਕੁਟਿਬਬੀਸਜਿਕਾਮਨ

ਧਰੋ। ੧੯। ਚੋਰਕਲੇਸਤੇ^{ਤੇ}ਰੁਪੇਭਾਈ। ਪਾਂਤੀਅਗਨਿ

ਦੇਖਿਅਕਲਾਈ। ਜੇਸੇਅਮਿਖਪ੍ਰਥੀਮਾਂਹਿ। ਸਾਂਸਿ

ਯਾਗਸਬੈਮਿਲਿਖਾਂਹਿ। ੨੦। ਜੇਅਮਿਖਆਕਸੇਜਾਈ

। ਪਿਛੀਥੁਤਲਗੈਤਾਧਾਈ। ਮਛਕਛਪਾਂਤੀਮੇਖਾਂਹਿ।

ਤ੍ਰਿਯੁਖਕਤੁਧਨੀਕੋਨਾਂਹਿ। ੨੧। ਤੰਤੈਧਨਤ੍ਰਿਸਨੇ

ਛਾਡੀਜੇ। ਨਿਜਸਿਤੋਖਵਿਦੈਮਾਂਗੀਜੇ। ਜਯੇਤਰਿਗਓ

ਪਜੈ ਜਲ ਮਾਂਹਿ॥ ਜਲੁ ਬਿਗਨ ਹੀ ਬੀਛ ਕੀਛਾਹਿ॥ ੧੫॥ ਨਦੀ
 ਸਜਲ ਬਾਂਹ ਜਲੁ ਬਹੇ॥ ਜਲੁ ਜਲ ਮੀ ਨਹੀ ਬਿਗਰਹੇ॥
 ਨਹੀ ਸੁਧੈ ਚਿਤ ਵੈਧ ਨਗਈ॥ ਪਨ ਉਦ ਮਾਦ ਕਰੈ ਬੁਝਿਆ
 ਈ॥ ੧੬॥ ਇਤਨੇ ਦੇਖ ਨ ਬਯਾਏ ਤਾਂਹਿ॥ ਬੁਝਿਓ ਤਿ ਗਯਾਂ
 ਨਿਤੇ ਆਂਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨ ਮਊਤ ਮਜੋਹ ਵੈ॥ ਸੋਕਾ ਹਿਕਮੁ
 ਇਨ ਸੋਤ ਨੁਖੈ॥ ੧੭॥ ਹਮ ਤੇਧ ਹਮ ਏਕ ਨਹਿ ਸੋਹੇ॥ ਤਉ
 ਨਹ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਹੁੰਚੈ॥ ਪੀਰੈ ਤਗਯਾਂ ਨ ਪ੍ਰਥੀ ਨ ਸੁਯੰਨਾ॥
 ਤੁਮ ਕਉ ਬਿਪ੍ਰਤ ਜਹੁ ਏ ਪ੍ਰਾਨ॥ ੧੮॥ ਮੁਸੈ ਮੇਰੁ ਕਸਰੁ ਪ
 ਜੁ ਅਪਾਗ ਜੋ ਨਿਰੰਗੁ ਮੈਰੈ ਸੀਸਾਗ॥ ਬਹਰੈ ਅਪ ਪੰਗੁ ਮ
 ਰੋਗੀ॥ ਗੁਗਨੀ ਵਨ ਮਤਿ ਬਿਜੋਗੀ॥ ੧੯॥ ਅਪਨੇਧ
 ਹਮ ਰੋਏ ਬਿਗਰਜੇਈ॥ ਤੰਤੈ ਪੀਰੈ ਤਮੋਰ ਨ ਕੋਈ॥ ਜਨਕ

ਇਕ ਗਜਾ ਜੋ ਤਏ। ਗਜ ਕਰਤਾ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਲਏ। ੨੦ ॥ ੬੨ ॥
ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸ ਪਰ ਹੀ ਬੇਗਾਨਾ। ਬਿਖੇ ਤੇ ਜਾਗ ਸਬ ਹੀ ਬ
ਰਭਾਗਾ। ਸਬ ਤਜਿ ਬਿਸਨ ਸਗਾ ਕਿਨ ਜਾਈ। ਕਿਤ ਸਿ
ਸਾਹ ਦੁਖ ਅਕੁ ਲਾਈ। ੨੧ ॥ ਸਗ ਬਹੁ ਪਨ ਆਇ ਨ ਭਾਵ
ਨਿਰਭੈ ਚਗਨ ਕਵਲ ਚਿਤ ਲਾਵ। ਬ੍ਰਹਮਨੋ ਬਾਚਾ।
ਤੁਮ ਤੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਸੁਗਾਵ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੁਛ ਆਚਰ
ਜਭਾਵ। ੨੨ ॥ ਧਰਮ ਗੁਪ ਪ੍ਰਯ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ। ਸੁਨ
ਤਸ ਕਲ ਦੁਖ ਗਯੋ ਤੁਮਾਰੇ। ਸਿਕਾ ਲੋ ਬਾਚਾ। ੨੩ ॥
ਜੋ ਨਿਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਨਿ ਰਿਖ ਗਜਾ। ਆਯੋ ਬਿਪ੍ਰਤੁ ਮਾਰੇ ਕਾ
ਜਾ। ਇਹ ਕਰਿ ਇੰਦ੍ਰ ਦੁਗ ਪੁਰ ਗਯੋ। ਕਾਸਿ ਬਰੋ ਮਨ

ਨਿਗਮਲਭਯੋ॥ ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ॥ ਸਾਚੈ ਪਰਮੇਸਰਮਨ
 ਆਂਸ ਪ੍ਰਗਯਾਮਨ ਸਬਦੀ ਪਗੁ ਜਾਨੇ॥ ੨੪॥ ਸਕਲ ਸਾਧ
 ਗੁਰ ਕੋ ਪ੍ਰਨਾਮ॥ ਪ੍ਰਗਯਾ ਲਾਭਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਾਪਿ ਜਕਾਂਮ॥ ਕਥਾ
 ਸਤ੍ਰਵੀ ਕਾਭੀ ਬਖਾਂਨੀ॥ ਕਹੀ॥ ਏਵੁ ਕਾ ਸਿਥ ਜੋ ਆਂਨੀ
 ॥੨੫॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਗੁਰੂ ਬੋਇਤਿ ਹਾਸ ਸਾਗ ਸਮੁਚੇ
 ਸਤ੍ਰਵੇ ਪਯਾਇ॥ ੧੭॥ ਚੈ ਪਈ॥ ੫੫੧॥ ਯੁਪਿ ਸਰ
 ਉਥਾਚਾ॥ ਸਬਦੀ ਕੋ ਬਖਾਂਧੈ ਭਵ ਦੁਖ॥ ਯਾਸੀ ਸਾਗਮ
 ਯਜਨ੍ਯੇ ਸੁਖ॥ ਸਬਤੇ ਕਹਾਂ ਸੇਯ ਕਲਯਾਣ॥ ਭੀਖ
 ਮਪਿ ਤਾ ਕੋ ਹੀ ਨਿਗਯਾਨ॥ ੧॥ ਭੀਖਮਉਥਾਚਾ॥ ਸਬ
 ਹੀ ਭੀਖ ਸੰਦਯਾਮਨ ਪਾਏ॥ ਅਗਸਥਾਇ ਵੀ ਨਿਗੂੜਕ

॥ १ ॥ ਸਬ ਸੀਸਾ ਗਮਿ ਤਜ ਕਾਰਿ ਮਾਂ ਨੈ ॥ ਪਰ ਮੇਰ ਹਿਸਤ ਜਕ
 ਰਿਜਾਂ ਨੈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਏਹ ਸੇਯੋ ਮੇਥਰ ਨਜੋ ਨਥਾ ॥ ਸੁਨਿ ਇਤਹ
 ਸਪੁਗਤ ਨਕਥਾ ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਸੋ ਕਹੀ ॥ ਸੁਨਤ
 ਗਯ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਹੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਤ੍ਰ ਮੋਧਾ ਥੀ ਭਯੋ ॥ ਪੁ
 ਛਨ ਗਜਾਂ ਨ ਪਿਤਾ ਪੇਗਯੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਉਥਾ ਚਾ ॥ ਸੁਤ ਕੋ
 ਅਰਥ ਕਹੋ ਤੁਮ ਕਹੈ ॥ ਕੋ ਸੋ ਰਹੇ ਕਹਾ ਬਯੁ ਹੋ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਕਹਾ ਸੁਾਇ ਨਾਇ ਨ ਕਹੈ ਬਿਚਾਗ ॥ ਮੋ ਸੋ ਪਤਾ ਕਹੋ ਤੁਮ
 ਸਾਗ ॥ ਪਿਤ ਉਥਾ ਚਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੇਟ ਪਾਛੇ ਕਹੈ ਸੁਕ
 ਗਾ ॥ ਪੀਛੈ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਜ ਕੋ ਮਗਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸਤਿ ਤਿ ਕਹੈ
 ਬਹੁਤ ਪਰਿਆਈ ॥ ਪੁਨਿ ਪੀਛੈ ਨਿਜ ਬਨ ਕੋ ਜਾਈ ॥
 ॥ ਪੁਤ੍ਰੋ ਥਾ ਚਾ ॥ ਕਾਲ ਭੁਜ ਗਗਨੋ ਮੁਖ ਥਾਈ ॥ ਇਨ

੬੪

॥੧॥ ਏਨੁ ਬਚੈ ਰੋਗੁ ਆਪਿ ਕਾਈ ॥੫॥ ਛਿਨ ਮਾਰਿ ਛਿਨ ਤੰਗ
 ਤਜਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਯੁੰ ਕਰੀ ਸਦਾ ਰਖ ਕੀਥਾਤਾ ॥ ਜੋ ਆਯੁਰ
 ਬਲਾ ਛਿਨ ਛਿਨ ਛੀਨਾ ॥ ਜਨੁ ਅਤੁਰ ਗਏ ਛੈ ਜਲ ਮੀਨ
 ॥੬॥ ਕਾਲ ਗਏ ਛਿਨ ਮੇ ਅਕੁਲਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਅਥਾਸ
 ਰਖ ਕਰੋ ਕਯੁੰ ਬਾਤਾ ॥ ਸਬ ਕੁਛ ਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ ਥਾਗਾ ॥
 ਕਿਉ ਬਿਗਨਾਂ ਹੀ ਸੀਸਾਗਾ ॥੭॥ ਸੁਖਿ ਬੁਧਿ ਜਾਤ ਗਰ
 ਨੀਤਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਕਯੁੰ ਸਦਾ ਰਖ ਕਰੋ ਕਯੁੰ ਬਾਤਾ ॥ ਜਬ
 ਲਗਨਾਂ ਹੀ ਜੁਗ ਹੀ ਲਾਂਗੀ ॥ ਜਬ ਲਗਨਾਂ ਹੀ ਗੁਸਾ
 ਨ ਹੀ ਆਂਗੀ ॥੮॥ ਜੋ ਲੋਨ ਹੀ ਕਾਲ ਸੋ ਦਾਪਾ ॥ ਤੋ ਲਗ
 ਬੋਹੀ ਸੀਤਾ ਰੋ ਆਪਾ ॥ ਜੋ ਲਾਗੀ ਮਾਤਿ ਆਪ ਦਾਨ ਆਂ
 ਈ ॥ ਤੋ ਲਾਗੀ ਦੁਰਿ ਬਲੇ ਆਗੀ ਲਾਈ ॥੯॥ ਜੋ ਲ

ੴ ਦੇਹ ਗੇਹ ਨ ਬਹਾਤਾ ਤੋ ਬਿਗੀਸ ਨ ਸਿਭਾ ਗੈ ਤਾਤਾ। ੬੫
 ਦਾਹ ਨ ਕਾਲ ਮਿਤ ਅਕੋਰੇ ਰੇ ਮਾਥਾ ਬਾਝ ਕਰ ਤੇ ਕੀਜੈ ਧਰਮ
 ੧੦) ਜਿਯੋ ਬਿਛੁਛ ਲਪਾਕੀ ਗੀਰ ਪਯੋ। ਯੋਹੀ ਕਾਲ ਤੇ
 ਸਥਾ ਸਤਿਗੋ। ਬਾਝ ਕਰੇ ਤਗਨ ਪੈਰੁ ਯੋ। ਤਗਨ ਤੇ ਬਿ
 ਧਾਯੋ ਅਯੋ। ੧੧) ਸਾਢੀ ਕਾਲ ਗਤਿ ਦੇ ਨ ਆਜਾਐ
 ਸੇ। ਦੇ ਨ ਦੇ ਨ ਹੋ। ਏ ਅਕਾਜਾ। ਜੇ ਸੇ ਪਰਜੀ ਗਨਿ ਗਿਰ
 ਪਗੈ। ਐ ਸੇ ਤਨ ਪਨ ਸਥਾ ਸੁਖ ਟਗੈ। ੧੨) ਜਨੁ ਮਾਤਾ ਮੇ
 ਰੀ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ। ਆਪਸ ਮੇਤ ਜਾਤ ਨ ਤਿਜਾਨੈ। ਯਾ ਮੈ ਕਹੀ
 ਸੁਮਾਨੈ। ਥਾਂਤਾ। ਸਿਰ ਪਾਰਿ ਕਾਲ ਨ ਸੁਏ ਤਾਤਾ। ੧੩) ਜਬ
 ਆਇ ਰਬ ਲਗੀ। ਬਿਛਾਈ। ਆਤ ਵਕਾਲ ਨ ਜਾਨੈ
 ਜਾਈ। ਆਇ ਤੇ। ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਛਿ ਬਨ ਕੀਜੈ। ਬੀਸ ਨ ਚਗਨ

ਧਰਮਾਹਿੰਸਾਦੀਜੋ॥੧੪॥ਸਿਸਾਰਪ੍ਰਵਾਹਘੋਰਮੇਧਗੋ॥ਅ
 ਧਨੈਕਗੁੰਤਿਭਗੋ॥ਜਬਤੇਕੁਏਅਪਨੋਪੋਗਯੋ॥ਤਬਤੇ
 ਜਨਮ^{ਕੁਰਮ}ਮਿਤ੍ਰਜਬਾਸਿਤੁਜੋ॥੧੫॥ਸਬੈਚਣੈਮਿਤ੍ਰਕਾਛਿਟਕਾ
 ਈ॥ਧਰਮਏਕਸਿਗਤਤੇਜਾਈ॥ਜਾਂਜੋਕਾਛਾਸਿੰਘਤਹਾਂ
 ਬਛੀ॥ਬਨਸੀਸਾਰਸਾਂਕਰੀਗਈ॥੧੬॥ਤਾਗੁਜਾਹੋਗ
 ਸੁਨਿਐਗ॥ਕਯੁਨਿਭੈਰੀਏਇਹਠੰਗ॥ਦਾਗਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰ
 ਆਧਿਕਾਈ॥ਮੋਬਿਨੁਏਕੋਜੀਵੈਭਾਈ॥੧੭॥ਬੀਬਾਧਰ
 ਤਅਪਨੈਸਿੰਗਾਹੋ॥ਬੀਸਰੇਅਬਾਹਿਗਰਭਰਖਵੋਹੋ॥
 ਗਰਭਮਧਯਉਤਪਾਤਿਤੇਕੀਜੋ॥ਕਗਨਖਬਚਨਕਗਨਓ
 ਹਿਦੀਜੋ॥੧੮॥ਪਾਂਨੀਅਨਛਜਹੈਸਬਤਹਾਂ॥ਜਠਰਅ
 ਗਨਿਮੈਗਖਯੋਜਹਾਂ॥ਖੰਨਪਾਂਨਪੁਜਯੋਸਬਸਾਜਾਸੋਰੀ

ਤਪਨਕਯੁਥੀਸਰਯੋਆਜੁ॥੧੮॥ਕੋਤੂਆਂਹਿਕਤਾਤੇਆ ੬੬
 ਯੋ॥ਜੈਰੈਕਤਾਂਕਾਹਿਮਨੁਲਾਯੋ॥ਕੋਨਬਿਧਮੇਰੈਸੀਸਾਗ॥
 ਯੋਕੀਜੈਆਤਮਾਬੀਚਾਗ॥੨੦॥ਹੋਐਰਕੋਨਮੇਰੈਕੋਆ
 ਹਿ॥ਯਾਸੀਸਾਗਨਅਪਨੈਚਹੁਹਿ॥ਮਾਰਗਮੇਪਬੀਦਿਨ
 ਚਾਗੇ॥ਐਸੇਸੁਤਿਕੁਟਿਬਅਰਨਾਹਿ॥੨੧॥ਪਹਲੈਐ
 ਰਕੁਟਿਬਪ੍ਰਭੂਠੋ॥ਤਾਬੈਸਗ੍ਰਿਥਕਾਰਿਮੀਠੋ॥ਪ੍ਰਾ
 ਮੇਹਿਤੁਜਾਨੀਏਸੋਈ॥ਮਰਤਸੀਗਿਉਨਿਚਾਏਕੋ
 ਈ॥੨੨॥ਨਾਂਹੀਰੈਕਾਤੁਕਾਕੋਹ॥ਇਹਸਬਭੂਠੋਮਾਯ
 ਮੋਹ॥ਹਾਹਾਤਾਤੰਕਰਿਹੋਵੈ॥ਸਰਪ੍ਰਸੰਗੇਮੀਰਕਜਯੋ
 ਜੋਵੈ॥੨੩॥ਐਸੇ^{ਤਾਕ}ਐਮਤ੍ਰਗ੍ਰਾਸੈਸਬਕੋਈ॥ਪੀਤਿਤ
 ਚਤੁਰੰਭੂਟੇਕੋਈ॥ਦੇਹਮਾਨਿਤਜਾਂਨਿਯੋਈਜੋ॥

॥ ਗਰਿਐ ਤਿਭਤਾ ਹਿਮਨਦੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਹਿਮਾਕਾਤੁ ਕੀਨ
 ॥ ਹਿਕਰੇ ॥ ਤੁੰਤੁ ਸੰਗਿ ਸੋਢ ਮਨਧਰੇ ॥ ਕੀਖ ਮਉਥਾਚਾ ॥
 ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਬਚਨ ਉਪਜ ਜੇਥੈ ਗਾ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗੰਗਾ ਬਰ
 ॥ ਭਾਗਾ ॥ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਂਗੀ ਨਿਸਪ੍ਰੇਰੀ ਭਿਯੋ ॥ ਪਰਮਸਾਹਿਤ
 ॥ ਬਿਸਨ ਮਨਦੀਜੈ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਯਾਂ ਮਪੀਤ ਪਟੁ ਗੰਜੋ
 ॥ ਸਿਖਿ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮਾ ਬਿਗਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਮੁਦਿਤ ਕਮਲ ਨੈ
 ॥ ਨਾਮ ਭਿਗੰਮਾ ॥ ਬਦਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਗਤਿ ਸੁਖਯਾਂਮਾ ॥ ੨੬ ॥
 ॥ ਹਿਮਦੈ ਪਰੰਯੋ ਦਿਨ ਐਸੇ ਧੰਯਾਂ ॥ ਪਰਮ ਉਦਾਰ ਪ੍ਰ
 ॥ ਗਟ ਭਯੋ ਗੰਗਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਸੋ ਬਰਨੁ ਜੈ ਨਥਾ ਸੋ
 ॥ ਬਾਚਿਤ ਮਠਾ ਰਹੀ ਕਥਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਈਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਭਾਗੁ
 ॥ ਈਤਿ ਹਾਸ ਸਾਗ ਸਮੁਦ੍ਰਏ ਮਠਾ ਰਹੇ ਧੰਯਾ ਈ ॥

٤٧

ਰਾਖਾਗ। ਇਭਵੇਹਨਿੰਦਾਸਿਸਾਗ। ਸਾਚੇਸੁਪਭਾਵਮਨਪਰੇ
 । ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਚਰਜਆਚਰੇ॥੫॥ ਹਿੰਸਾਹਰਿਤਾਛਮਾਮਨ
 ਆਨੇ॥ ਨਿਰਮਲਸੁਰਗਪੰਥਯੋਜਾਨੇ॥ ਹਿੰਸਾਜਾਅਨਿਤ
 ਪਾਪਰਧਨਨਹਿਗਾ॥ ਪਗਨਿੰਦਾਪਗਤ੍ਰਿਯਾਸਿਗਤਯਾਗ
 । ੬॥ ਸਦਾਅਯੁਕਤਿਐਗੁਨਸੋਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਇਸਬਆਰਿ
 ਅਧਰਮਕੀਰੀਤਿ॥ ਜਹੰਮੁਛਲਾਬ੍ਰਿਛਾਬੀਸੁੰਮਾ॥ ਜਹੰ
 ਨਪਰਮੇਸੁਰਕੋਨਾਂਮਾ॥ ੭॥ ਜਿਹਠਾਧਰਮਾਂਤਮਾਂਨਕਹੀਏ
 । ਤਹਿਠਾਇਗਾਵਦੇਸਨਹੀਰਹੀਏ॥ ਸੋਵਤਸਿਗਦੁਰਿ
 ਜਬਦ੍ਰੋਹੇ॥ ਜਾਗੀਦੋਖਤਬਾਠਿਰਿਪਾਛਿਤੇਰੇ॥ ੮॥ ਮਿ
 ਠਿਬੋਗੀਆਈਜੁਸਕਾਗਾ॥ ਸਾਵਧਾਨਦ੍ਰੋਹੇਬੀਚਾਗ
 । ਜੇਨਸੋਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਆਪੀਕਾਂਉ॥ ਤੇਸਬਾਛਿਨਮੇਭਏ

ਟਾਂਊ॥੯॥ ਜਾਂਤਿਬੰਧਮਰਹਟਥੇਅੰਵੈ॥ ਆਗੈਪੈਰੁਏਕ
 ਨਹਿਜਾਵੈ॥ ਆਗੋਚਲਯੋਅਕੇਲੋਜਾਈ॥ ਕੇਉਸੀਗ
 ਨਲਤਾਗੈਧਾਈ॥੧੦॥ ਪੁਨਿਤਿਤਿਹਿਪਥਨਹੀਬਿਸੁਆ॥ ਨ
 ਹਿਅਵਲੰਬਨਏਕਜਾਂਮਾ॥ ਪਥਿਅਕੇਲੋਕੰਟਕਜਾਂ
 ਅਧਕਾਰਨਹਿਸੁਏਤਾਂ॥੧੧॥ ਸਜਾਂਮਹੁਪਥਿਅਕ
 ਲਾਈ॥ ਯੋਜਮਪਥਿਅਕੇਲੋਜਾਈ॥ ਸਤਦੀਵੈਹਿ
 ਰਹਮੇਧਰੇ॥ ਧਰਮਅਨੇਕਤੇਲਤਪਕਰੇ॥ ਦਇਆ
 ਭੁਈਕੀਥਾਤੀਹੋਈ॥ ਛੇਮਾਅਗਨਿਸੋਧਰੇਸੰਜੋਈ॥
 ੧੨॥ ਯੋਦੀਪਕਥਾਗੀਏਬਨਾਈ॥ ਜਾਂਤੇਅਧਕਾਰਮਿਟਜਾ
 ਈ॥ ਚੇਤਵਤਚਲਤਮਿਤਯਤੇਰੂ॥ ਜੈਸੇਮਨਿਜਾਲ
 ਥੈਕਰੇ॥੧੩॥ ਛੇਨਮੋਛੇਨਭੀਗਰਤਜਾਂਤਾ॥ ਤੇਤੇਥੇਗ

੬੮

ਸਮਝੀਏਤਾਂਤਾ। ਕੋਨਪਿਤਾਕੋਕੋਪੁਤਾ। ਅਪਨੇਵਾਰਥਸਥਾ
 ਪੁਤਾ॥੧੪॥ ਨਹਿਕਛੁਪਿਤਾਪੁਤ੍ਰਕੋਕਰੇ॥ ਅਥਕਤਪੁ
 ਤ੍ਰਪਿਤਾਉਪਹਰੇ॥ ਹਿਮਗ੍ਰੀਖਮਾਰੀਤਿਬਰਖਥਾਈ॥
 ਆਯੁਰਥਲਯੋਗਯੋਸਿਗਈ॥੧੫॥ ਭੁਨਤਗਯੋ
 ਹਿਰਦੈਨਹਿਪਰੇ॥ ਜਯੁਕਾਰਿਦੀਪਕਵਾਮਹਿਪਰੇ॥
 ਈਦ੍ਵਾਨਿਰੁਪਕਯੋਤੇਨਹਿਜਨੈ॥ ਬੀਸਨਸੁਮਿਤ੍ਰਨਹਿ
 ਪਹਿਚਾਨੈ॥੧੬॥ ਜੋਨਿਯਕਾਮਉਗ੍ਰਤਪਕਰੇ॥ ਸੋਕਮੋ
 ਹਦਾਰਨਦੁਖਸਹੈ॥ ਨਾਤਗੁਰੁਆਮ੍ਹਨਿਜਬਗ੍ਰਹੈ॥ ਦੇਹ
 ਗਾਇਤਮਾਤਿਬੁਧਿਨਹਿਰਹੈ॥੧੭॥ ਪ੍ਰਵ੍ਰਜਤੇਪਚੀਸ
 ਕੋਭਯੋ॥ ਤਉਨਗਯੋਨਰਤਨਮਨਦਯੋ॥ ਪਰਮਤੇਪਾਪ
 ਜਾਇਸਥਦੁਗਿ॥ ਪ੍ਰਗਟੇਗਯੋਨਸਜੀਵਾਨਿਮੁਗਿ॥੧੮॥

ਜੇਉਪਜੈਸਾਚੈਸੰਤੋਖਾਗਜਾਂਨਾਹਿਤੋਪਾਵੈਨਗਮੋਖਾ॥
 ਮਨਬਚਕਰਮਧਰਮਜੋਕਰੈ॥ਮਨਮੈਤਾਕੋਛਲਨਹਿਧੈ॥
 ੧੮॥ਤਾਪਰਮਤੇਜੋਇਨਿਜਗਜਾਂਨਾਸਾਂਚੈਬਜਾਂਸਬਚ
 ਨਾਇਹਮਾਂਨਾ॥ਸ੍ਰੀਸੁਕਉਬਾਚ॥ਤੁਮਵਾਮੀਇਹਧਰਮ
 ਸੁਨਾਯੋ॥ਮਿਥਜਾਂਕਰਿਸੀਸਾਗਦਿਖਾਯੋ॥੨੦॥ਉਪਜੈ
 ਮਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਾ॥ਅਰੁਤੁਮਕਰਜੋਤਤਸਬਸਾਗਾ॥
 ਬਿਥਾਸਉਬਾਚ॥ਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਇਹਬਨਬਾਸਾ॥ਬਿ
 ਨਾਬਿਦ੍ਵਜਾਨਾਹਿਗਜਾਂਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੨੧॥ਗਜਾਂਨਾਬਿਨਾਂਨਹੀ
 ਨਿਰਦੇਖਾ॥ਤੋਲਗਿਜੀਵਨਪਾਵੈਮੋਖਾ॥ਤੰਤੋਪਾਪ
 ਪਾਛੁਲੋਟੈ॥ਬਿਦ੍ਵਜਾਬ੍ਰਹਮਜੀਵਉਪਰੈ॥੨੨॥ਜ
 ਯੋਮਧੁਅਨੁਮੋਇਕਰਿਖਾਈ॥ਅਨੁਧੁਯਾਮਧੁਰੋਗ

੬੭

ਨਸਾਂਈ॥ ਅਗਯਾਂਤਿ ਮਰਜ ਬਨੈ ਨਿਛਾਯੋ॥ ਜਨਮ ਅੰਧ ਜੋ
 ਮੁਢਕ ਹਾਯੋ॥ ੨੩॥ ਜੀਵਨ ਕੋਧ ਰੋਮੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
 ਕੋ ਕੇਵਲ ਗਯਾਂਤਿ॥ ਗਯਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰ ਪਰੇ ਮਨ ਪਯਾਂਤਿ॥ ਸਦਾ
 ਮੁਕਤਿ ਜੋ ਪਦਾਨਿ ਰਥਾਂਤਿ॥ ੨੪॥ ਨਿਤ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰ ਕ
 ਰਤ॥ ਪਦਾਮਾਸਨ ਕੀਜੈ ਮਨ ਹਾਥ॥ ਮਨ ਬਚਕ ਰਮਾ ਬਿਸਨ
 ਮਨ ਆਵੈ॥ ਸੋ ਸਿਸਾਰ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ੨੫॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁ
 ਰਖ ਕੋ ਪਾਵੈ ਭੇਦ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਚਨ ਸਮਝੈ ਸੁਖ ਦੇਵ॥ ਭੀ
 ਖਮੋ ਬਾਚ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਕਰੇ ਸੁਖ ਸਮਝੈ ਜਥਾ॥ ਸੋ ਗਯਾਂਤਿ
 ਨਮ੍ਹਰੀ ਗੀਏ ਕਥਾ॥ ਪਰਮ ਸਹਿਤ ਸੁਨੈ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਨਿਜ
 ਮੋਛ ਪਾਵੈ ਸਾਤਿ ਸੋਈ॥ ੨੬॥ ਬੈਸਿਯਾ ਜਨੋ ਬਾਚ॥ ਸੁੰਕ
 ਛੀ ਬਾਦ ਬਰਨੀਯੋ ਜਗਾਂ॥ ਨਿਦ ਸਕ ਬਾਜਾਂ ਲੋਤਗਾਂ॥

॥ ਭੁਨਯੋ ਪੁਰਾਨ ਜਿਸੀ ਮਨ ਰਹੀ ॥ ਛਾਛਾ ਦਾਸ ਕਥਾ ਸੋ ਕ ੨੦
 ਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂਭਾਰਤੋ ਇਤਿ ਪੰਚਮਾਸਕਾ ਪੁਰਾਣੇ
 ਉਨੀਸਮੇਧਯਾਂਗੁ ॥ ੧੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ੬੦ ॥ ਯੁਧਿਸ਼ਠਿਰੋ
 ਚ ॥ ਉਪਜੀ ਸਰਧਾ ਸੇਰੇ ਗਤਾ ॥ ਭੀਖਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਜਯਗ੍ਰ
 ਤਾ ॥ ਯਾਤੇ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਬ ਜਾਇ ॥ ਭੂਮਿ ਦੰਨ ਕਰਿ ਜੇ ਸਮਝ
 ਏ ॥ ੧ ॥ ਭੀਖ ਮੋ ਬਾਚਾ ॥ ਭੂਮਿ ਦਈ ਤਿਨ ਦੀ ਨੈ ਸਰਬਾ ਕ
 ਨਿਕਾਯਾ ਦੇ ਦਰਬਾ ਦੇ ਕਮਰਬਾ ॥ ਬਾਪੀ ਰੂਪ ਤਲਾ ਦੇ ਕ
 ਦੀਏ ॥ ਬਾਗ ਬਾਵਰੀ ਸਤ ਜੀ ਕੀਏ ॥ ਮਾ ਅਗਾ ਹਿਓ ਮਜ
 ਗਯਾ ਦੇ ਕਾਜਿ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਸਬ ਜਾਂ ਨਹੁ ਤਿਤੇ ॥ ਭੂਮਿ ਦੰ
 ਨ ਦੰਨ ਨਿਮੇਸ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਾ ਸਿਬ ਸੋਯੋ ਕਹੀ ॥ ੩ ॥ ਮੋਰਿ
 ਦੇਏ ਬਿਨ ਮੋਰਿ ਨ ਲਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸੋ ਕਹੈ ॥ ਗੁਰੂ

॥ ਹਿੰਦੁ ਰਿਪ੍ਰਤਿ ਗਯਾ ਲਈ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਾ ਸਿਥ ਕੋ ਦਈ ॥ ੪ ॥
 ॥ ਸਬ ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਿਪ੍ਰਨ ਦੇ ਆਜੀ ॥ ਸਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਪੁਰਨ ਕਾਜ ॥
 ॥ ਏਵ ਕਹੀ ਸੁਰਗੁਰ ਸੋਥਾਤ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾ ਨ ਬਰੋ ਜੈ ਤਤਾ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਸੋ ਸੋ ਨਿਜ ਯਾਬੁ ਮਾਕਹੀ ॥ ਸੁਨੋ ਕਥਾ ਮੇਰੇ ਮਾਨਿ ਰਹੀ ॥ ਜ
 ਬ ਗੋਰੁ ਛਾਤ ਬਯੋ ॥ ਹਰੀ ਭੂਮ ਕੋ ਦਾਨ ਜੁ ਕਰੈ ॥ ੬ ॥
 ॥ ਉਖ ਸਮੇਤ ਖੇਤ ਕੋ ਦਾਨ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੁਰਗ ਨਾ ਗਿਰੈ ਬਿਦਾਨ ॥
 ॥ ਸਿਜ ਯਾ ਸਿਧਾ ਸਨਾ ਸਿਰਿ ਫੁੜਾ ॥ ਰਜ ਰਥ ਰਤਨ ਔਗ ਬ
 ਚੜਾ ॥ ੭ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਪੁਰ ਬਜ ਬਬੀਤੈ ਆਂਹਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦਾਨ
 ਪਾਪ ਸਬ ਜਾਂਹਿ ॥ ਪਾਤ੍ਰਾ ਬਿਪ੍ਰ ਕੁਟੀ ਬੀਜਾਂਹਿ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾ
 ਨ ਦੈ ਜੇਤਾ ਆਂਹਿ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੋਇ ਵੇਜੇ ਕੋਈ ॥ ਜਗ
 ਸਮਾਨ ਸੁਰਗ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਬੇਦਾ ਗਾਥ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਜੋ ॥

੨੧
 ਮੈਛੈਵਰਗਾਮੀਮਤਰਸੁਪੀਜੈ॥੨॥ਇੰਦੁਬੁਮਿਸੁਰਗ
 ਕੋਦਈ॥ਕੀਰਤਿਸਕਲਲੋਕਤਾਰਈ॥ਐਸੈਗਜਾ
 ਤੁਮਤੂੰਦੇਹੁ॥ਸੁਰਤਧਰਮਕਰੋਈਮਸੇਯਾ॥੧॥ਜੁਧਿ
 ਸਰੋਬਾਚ॥ਜੇਕਾਤੁਕੀਲੋਈਛਿਨਾਈ॥ਤਾਕੋਦੇਖਕ
 ਰੋਸਮਝਾਈ॥ਪ੍ਰਿਥੀਹਰੇਪਾਧਕਹੋਈ॥ਮੋਸੋਪਤਾਕ
 ਰੋਤੁਮਸੋਈ॥੧੧॥ਭੀਖਮਉਬਾਚ॥ਜੋਪ੍ਰਿਥੀਹਰਿਲੇ
 ਏਪਗਈ॥ਸਾਠਜਤਿਸਜੇਨਿਰਕਹਿਜਈ॥ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਹਰੇਪਾਧਕਹੋਈ॥ਕੋਟਿਸਤਿਸਨਰਕਮਹਿਸੋਈ॥੧੨॥
 ਐਰਜੋਬੁਮਾਬਿਪ੍ਰਕੀਰੈ॥ਬਨਮੋਸਿੰਧਜਾਈਅਵਤਰੇ
 ਏਈਬੁਮਜੇਲੋਈਨਾਈ॥ਜੋਨਿਜੋਨੀਨੀਚਗਤਿਜਾ
 ਏਈ॥੧੩॥ਸੁਰਗਾਦਿਕਈਨੀਬੁਮਜਾਨੈ॥ਰਾਜਤੁੰਗੀ

ਤੁਮਪਗਮੈ॥ ਸੁਗਰੋ॥ ਏਮੈਰਪਗਜਗ॥ ਭਲੈਬਿਚਰਿ
 ਨਬੇਲੈਤਗ॥ ੧੪॥ ਜਿੰਜਾਨੈਤੈਸਾਚੀਕਰੈ॥ ਬੋਲਤਤਗ
 ਪਗਮਨਹਿਰੈ॥ ਸਦਾਕਾਲਸਰਪਸੋਪਵੈ॥ ਸੋਤਾਛਲ
 ਪਾਵੈਜਸਬਵੈ॥ ਭੁਮਿਦਾਂਨਕੀਮਾਹਿਮਾਂਜਗ॥ ਕਥਾਬੀਸ
 ਵੀਜਾਂਨੋਤਗ॥ ੧੫॥ ਇਤਿਸ਼ੀਮਾਂਗਰਬੋ॥ ਇਤਿਗਾਂਸਾ
 ਰਸਮੁਚਏਬੀਸਮੋਪਿਜਾਇ॥ ੨੦॥ ਚੋਪਈ॥ ੬੧੮॥
 ॥ ਯੁਪਿਸਰੋਦਗ॥ ਭੁਮਦਾਂਨਕੋਸੁਨਜੋਪਵਾਂਨਾ॥ ਮੋਸੋਪ
 ਤਾਕੋਰੋਗੋਦਾਂਨਾ॥ ਤੁਮਸੋਬਚਨਗੁਜਾਈਕਰੈ॥ ਪੇਨਗਜਾਂ
 ਨਕੀਮਾਹਿਮਾਂਲਤੈ॥ ੧॥ ਭੀਖਮੋਬਾਚਾ॥ ਅਤਪਾਵਿਰ
 ਸਬਤੇਗੋਦਾਂਨਾ॥ ਗਜਾਪਗਮਪਗਮਾਇਜਜਾਂਨਾ॥ ਬੀਧਿ
 ਸੋਦਾਂਨਗਉਜੋਕਰੈ॥ ਕੁਲਸਮੇਤਸੋਲੈਉਪਰੈ॥ ੨॥ ਗ

ਉਖੀਰਮੀਮ੍ਰਤਜੁਸਮਾਂਨਾਦੋਇਸੁਮੀਮ੍ਰਤਪਾਵੇਨਾਸਾ ੭੨
 ਨਿ। ਬਛਸਾਹਿਤਾਨਿਕਲਪਗਾਈ। ਕਨਕਸਿੰਗਪਟਿ
 ਬਰਛਾਈ। ੩। ਅਰਧਪ੍ਰਸੁਤਿਗਉਸਿੰਗਮਈ। ਮੀ
 ਨੋਸਬਪ੍ਰਿਥੀਸੇਵਈ। ਤਰਨੀਸੁਪੀਅਰੁਦੁਪਾਗ। ਬ
 ਛਰਾਸਾਹਿਤਸੁਕ੍ਰਤਿਬਜੋਯਗ। ਮ। ਦੀਜੈਤਹੰਸੁਖੀਜਹੰ
 ਹੋਈ। ਪਟਗੁਥਿਪ੍ਰਕਲੀਨਜੁਸੋਈ। ਆਰਸਮੁਰਖ
 ਆਤਿਅਕੁਲਾਂਗੋ। ਐਸੇਗਾਇਨਦੀਜੈਦਾਂਗੋ। ੫। ਬਿ
 ਧੀਸੋਗਾਇਕਰੰਗੋਦਾਂਨਾ। ਪਾਵੇਉਚਲੋਕਪਰਵਾਂਨਾ।
 ਤਿਹਿਗੁਪਤਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਅਧਿਕਾਈ। ਮ੍ਰਿਤਮਲੋਕਪੁ
 ਨਿਹੋਇਬਤਾਈ। ੬। ਗਜਾਸੁਨਤੰਪੁਗੰਤਨਕਥਾ
 ਸੰਪਯੋਪੁਤ੍ਰਰਖੀਸਰਜਥਾ। ਉਦਾਲਕਤਪਕਰੇਘ

ਏਰੋ। ਬੇਟਾ ਸਕੇਤ ਤਕੇਰੋ॥੭॥ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਅਨ
 ਧਰੋ॥ ਏਨ ਪ੍ਰਤਿਟੁ ਤਥਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਕਰੋ॥ ਕਹੈ ਜੋ ਰਖੀ ਸਰ
 ਬ ਚਨ ਸੁਭਾਵ॥ ਕੁਛ ਭਛੁ ਭਛੁ ਸਮਧ ਲੇਆਵਾ॥੮॥
 ਜਪ ਓਠੀ ਕੀ ਜੋ ਭਈ ਬਹੁ ਬਾਗ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹਿ ਬਨੇ ਮੇਰੀ
 ਅਵਾਗ॥ ਨਾ ਸਕੇਤ ਅਵਾਗ ਕਰਿਆ ਜੋ॥ ਕੁਸਭ ਭ
 ਛੁ ਭਛੁ ਸਮਧ ਨਹਿ ਲਯੋ॥੯॥ ਗੀਤ ਦੇਖਿ ਭੁਯੋ ਮਨਾ
 ਪਾ॥ ਤਬ ਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਦੀਯੋ ਸਗਾ ਪਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਉਪਜ ਜੋ ਛੁ
 ਭ ਅਕਾਜ॥ ਨਿਸਚੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਦੇਖੋ ਆਜਾ॥੧੦॥ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਤਜਤ ਤਿਹਿ ਪਕਰੇ ਪਾਈ॥ ਪਰੀ ਦੇ ਜਮ ਦੇਖੋ
 ਜਾਈ॥ ਤਾਤ ਤਾਤ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਸੋਈ॥ ਮੇਜੋ ਕੀਯੋ ਸੁ
 ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥੧੧॥ ਐਸੇ ਸੋ ਗਾਤਿ ਨਿਕੀਯੋ ਭੋਰੁ

ਏਸੇ ਬਹੁ ਯੋਜੀਯੋ। ਉਠੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪਾਇ ਨਿਲਾਗਯੋ।
 ਮਾਯੇ ਨਿਸਤੋ ਸੋ ਵਤ ਜਾਗਯੋ। ੧੨। ਨਾਸ ਕੇ ਤਉ ਬਾਚਾ।
 ਸੁਨੀਏ ਪਿਤਾ ਸੁਰਗ ਕੀ ਬਾਤ। ਮੋਹਿ ਦੇਖਿ ਜਮਾ ਬਿਹ
 ਸਯੋ ਗਾਤ। ਬਹੁਤ ਕਉ ਰਧਤ ਪਕਗੈ। ਬਹੁਤ ਕਪੁ ਮਘੇ
 ਟਿਕੈ ਮਰੈ। ੧੩। ਬਹੁਤ ਕਤ ਪਾਗੀ ਕੈ ਤੀਗਾ। ਬਹੁਤ ਤ
 ਪਾਗੀ ਰਕੰਦ ਲਥੀਗਾ। ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਜੋ ਰੇਡੁ ਸਲਤਾ। ਕ
 ਰਿਕਾਤਿ ਦੇਵਾ ਸੁਰਗ ਕੀ ਬਾਤ। ੧੪। ਧਰਮ ਗੰਧੀ ਇਹ
 ਬਚਨ ਸੁਨਯੋ। ਤੁਰਿਖ ਗਇ ਤੁਝੈ। ਇਹਾ ਮਾਯੋ। ਹੋ
 ਦੇਖਿ ਗਠਿ ਰਿਜੈ ਤੁਆ ਪਾਗੀ ਬਿਕੋ। ਬਿਖਾਨਾ ਜਾਇ ਸ
 ਗਾ। ੧੫। ਮੇਧੈ ਕਛੁ ਮਾਂਗ ਬਰ ਲੇਹਾ। ਜਾਇ ਪਿਤਾ
 ਕੋ ਉਤਰ ਦੇਹਾ। ਧਰਮ ਗੰਧੀ ਜੋ ਕਰੈ ਪਸਾਵਾ। ਪਿਨ ਦੰਗ

੨੨

ਛਾਛਮੋਰਿਬਤਾਵ॥੧੬॥ਗਉਦੰਨਲੋਕਹੋਜਿਤੇ॥ਹੁ
 ਫਾਨਿਦੇਖਯੋਚਾਂਹੋ॥ਤਿਤੇ॥ਤਬਹੁਇਯੋਬਿਵੰਨਚਢਾ
 ਈ॥ਦਿਬਜਲੋਕਮੇਦੇਖਯੋਜਾਈ॥੧੭॥ਦਿਬਸਰੂਪ
 ਅਪਸਰਾਜਹਾਂ॥ਮਧੁਪਿਤਛੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਤਹਾਂ॥
 ਦਿਧਿਪਿਤਤਹਾਂਨਦੀਬਹਾਂਈ॥ਮਿਸ਼੍ਰਿਕੇਪਾਖਾਂਨਤ
 ਹਾਂਈ॥੧੮॥ਸਰਧਾਰਸਗੋਰਸਕੋਦੰਨ॥ਇਨਲੋਕ
 ਨਿਵੇਅਵੇਜਾਂਨ॥ਭੀਖਮਉਬਾਚਾ॥ਅਥਵਾਤਿਥ
 ਪਿਤਧੋਨਬਨਾਵੇ॥ਅਗਤਿਲਦੰਨਸਥੈਛਾਪਾਵੇ॥
 ੧੯॥ਇਹਸਬਸਰਧਾਰੀਕੋਦੰਨ॥ਸਬਤੇਭਲੋਸਦ
 ਗੋਦੰਨ॥ਜਿਤਨੇਰੋਮਗੋਉਕੇਅੰਗੁਰੀ॥ਇਤਨੋਦਿਬ
 ਬਰਖਬਸੇਤਾਹੀ॥੨੦॥ਧੋਨਿਮਹਾਂਮੁਕਯੋਬਖਾਂਨੀ॥
 ਤੁ

ਜੇਨਗਸੁਨੈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਜਗਨੀ। ਤਾਂਕੋਧਗਮਹੋਇਅਧਿਕਾਈ ॥ ੨੦ ॥
 ਜੇਕੋਉਦੇਇਪ੍ਰੀਤਿਸੋਗਾਈ॥ ੨੧ ॥ ਐਸੇਗੋਦਾਂਨਕੀ
 ਬਗਾਂਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਸਹਿਤਦੇਇਜੋਗਾਈ॥ ਜੇਏਕੋਤਰਬ
 ਗਸਬਸਾਂਈ॥ ਬੇਕੁਠੀਮਾਹਿਜੋਸੋਭੈਗਾਈ॥ ੨੨ ॥ ਦਿਬ
 ਯਲੋਕਯਲਪਾਵੈਜੋਈ॥ ਕਬਗੁਇਕੀਸਸੁਨੈਜੋਕੋਈ॥
 ੨੩ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਂਭਾਗਬੋਇਤਿਗਸਸਗਸਮੁਚਏ
 ਗੁਇਕੀਸਮੋਧਗੁਇ॥ ੨੪ ॥ ੬੪ ॥ ਯੁਪਿਸੁਰਉਥਾਨਾ॥
 ॥ ਦੰਨਮਹਾਂਤਮਕਹੋਅਬਤਾਤ॥ ਉਪਜੀਸਰਧਮੋਰੇ
 ਗਾਤਾ॥ ਪਿਤਾਧਿਚਗੁਰੀਕਹੋਉਨਮਾਂਨਾ॥ ਦੰਨਮਿਧ
 ਯਬਰੋਕੋਦੰਨਾ॥ ੧ ॥ ਸਤੀਖੋਉਥਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਥਾਤਮੋਰੇ
 ਮਨਹੀ॥ ਰਿਖਨਗਦਮੋਜੋਇਹਕਹੀ॥ ਨਾਗਦੇਥਾਨਾ॥

॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਧਰਮਰਹੇ ਨਿਜਭਾਈ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਬੁਧਯਥ ਲਗਜਾਂਨਰ
 ਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਦੇਹਰਹੇ ਨਿਤਪ੍ਰਾਨ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਨਸਮਐਰ
 ਨਦਾਨ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਪ੍ਰਾਣਦੈਕਾਰੰਜਾਨ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦਿਏਤਿਨਿਧੀਨਿ
 ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੩ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦਿਏਤਿਲੁਧਯਸਰੀਗ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦਿਏਥੇਮਨ੍ਹਰੇਖ
 ਥੀਗ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦਿਏਸਥਆਵੈਗਜਾਂਨ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਦਿਏਤੇਲਗੇ
 ਯਜਾਂਨ ॥ ੪ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਤਿਪਸਪਨਪ੍ਰਾਣਹੋਈ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਹਿਐਰ
 ਨਪੁਜੈਕੋਈ ॥ ਅੰਨ੍ਹਾਨਪਰਵਾਨਨਐਗ ॥ ਜਯੁਕੇਸੇਦਾਂ
 ਨਾਨਿਸਿਰੀਐਗ ॥ ੫ ॥ ਸਰਧਾਸਾਹਿਤਅੰਨਜੋਹੋਈ ॥ ਦੀਨਿ
 ਪ੍ਰੀਤਿਸਾਹਿਤਕਰਿਸੋਈ ॥ ਜਗਤਿਗੋਤਪਿਛਨਹਿਣੀ
 ਜੈਅਭੁਧਜਾਂਜਗਨਿਸਬਹੀਕੋਈਜੈ ॥ ੬ ॥ ਭੋਜਨਸੋਮੇਜੁ
 ਆਵੈਕੋਈ ॥ ਤੁਖੈਅਤੀਤਜਗਨਿਏਸੋਈ ॥ ਸਾਧਥਚ

ਨਕਹਿਦੀਜੈਤਹੀ॥ਸਾਚੋਬੀਸਨਹੋਤਸੋਅਹਿ॥੨॥ਸਿ ੨੪
 ਸੰਨਦਾਪੀਪ੍ਰਤਅੰਨਸਹੋਤ॥ਸਰਧਾਸਾਹਿਤਅਤੀਤਹਿ
 ਦੇਤ॥ਯੁਧਿਸ਼ਟਰਉਥਾਚ॥ਕਨਕਰਤਨਮੋਤੀਮਹਿਅੰ
 ਗ॥ਐਰਅਨੇਕਦਰਬਜਬਹੁਸੀਗ॥੮॥ਸਰਬਦਾਂਨਕੋਜੰ
 ਨਯੋਭੇਵ॥ਸਬਤੇਬਰਾਦਾਂਨਾਇਹਦੇਵ॥ਭੀਖਮੋਥਾਚ॥
 ॥ਬਰੋਆਨੰਦਾਂਨਾਨਿਮੈਭਾਈ॥ਕਥਾਪੁਰਾਤਨਕੰਠੁਸੁਨਾਂ
 ਈ॥੯॥ਬਨਮੇਬਛਤਪਾਹਿਅਚਰੈ॥ਸਿਖਸੁਭਟਸੇਵਾ
 ਨਿਤਕਰੈ॥ਕਹੀ॥ਸਿਖਜਗੁਰਸੋਇਹਬਾਤ॥ਜੀਵਿਛੁਧਾ
 ਕਰਿਅਤਿਅਕਲਤ॥੧੦॥ਮੇਰੋਬਚਨਬਛਗੁਰਛਰੈ
 ਛੁਪਾਦੇਖਮੇਸੋਸਬਕਰੈ॥ਗੁਰੁਥਾਚ॥ਖੜਗਾਤ੍ਰਿਸੁਭ
 ਐਰਸਬਧਾਗ॥ਇਤਨੇਪਾਇਨਿਛੁਪਾਅਧਾਰ॥੧॥ਮੁ

ਦਿਗੰਤਿ ਰਸਗਨ ਕੇ ਪਾਈ॥ ਏਨ੍ਹੇ ਫੁਧਾ ਜਾ ਅਤਿ ਅਕੁਲ
 ਈ॥ ਅਤਿ ਰਿਸਤੋ ਏ ਫੁਧਾ ਕੇ ਸੋਗ॥ ਮਾਨੋ ਅਨਥ ਗਸੇ
 ਸਬ ਰੋਗ॥ ੧੨॥ ਉਪਜੇ ਫੁਧਾ ਸਬੈ ਗੁਨ ਛਾਗ॥ ਸੋਹੈ ਨਹੀ
 ਭੁਪਸੀ ਗਾਗ॥ ਉਪਜੀ ਫੁਧਾ ਬੁਧੀ ਨਹੀ ਰਹੇ॥ ਪਰਿ ਰਜਕ
 ਰਿ ਫੁਧਾ ਜੋਗੇ॥ ੧੩॥ ਐਸੈ ਫੁਧਾ ਤੂੰ ਏ ਜਗੇ॥ ਬੇਰ
 ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਸੋ ਕਹੇ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਿ ਬੋਗੀ ਮਿਲਿ ਜਾ ਅਗਾ॥
 ਭੁਏ ਸਬੈ ਦਿਤ ਅਚਾਗ॥ ੧੪॥ ਬਛੁਓ ਬਾਚਾ॥ ਤੁਮਸ
 ਬ ਬਾਤ ਫੁਧਾ ਕੀ ਕਹੀ॥ ਸਤਿ ਜਸਤੁ ਜਾਵਾਂ ਮਿਸੇ ਮੇਠ
 ਹੀ॥ ਫੁਧਾ ਰੋਗ ਤਬ ਤਨ ਅਕੁਲਾਈ॥ ਦੀਜੈ ਐਖਰ
 ਅੰਨ ਬੁਲਾਈ॥ ੧੫॥ ਦਿਨ ਫੁਧਾ ਅਸਾ ਅਤਿ ਕਹੀ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਅੰਨ ਦਾਨ ਜੈ ਸਹੀ॥ ੧੬॥ ਬਛੁਓ ਬਾਚਾ॥ ਬਰੋ

ਅੰਨ੍ਹੇ ਐ ਰਨਦਾਂ ਨਾ। ਦੇਵ ਮਾਨੁਖ ਸਥਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ। ਬਹੁਤ ੭੬
 ਬਾਂਤ ਕਹਾਂ ਕਹੋ ਬਨਾਈ। ਆਤੁ ਰਪ੍ਰਾਨ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨਿਜਾਈ।
 ੧੭॥ ਕੁੰਧ ਮੋ ਬਾਚਾ॥ ਅਸੁ ਮੋ ਪਜਗ ਜਾਇ ਕਾਜਿ ਤੇ॥
 ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾਂ ਨ ਸਥਾਰਿ ਜੇ ਤਿਤੇ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾਂ ਨ ਸਥਦੀ ਨਿਮੋਖਾ
 ਮਾਨੁ ਸਦੇਵ ਪਿਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖਾ॥ ੧੮॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਾਂ ਨ ਕੀਮਤ ਮਾਜਾਂ
 ਨਾ। ਸਥਧਰ ਮਾਨਿ ਮੈਧਰ ਮਪ੍ਰਪੰਨਾ। ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਹਿ ਜੋ
 ਈਤਿ ਜਾਂਸਾ। ਗੰਮਚ ਰਨ ਬਾਇਲਾ ਲਾਦਾਸਾ॥ ੧੯॥ ਈ
 ਈਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਭਾਰੁ ਬੋਧਿ ਤਿਹਾ ਸਾਹਸ ਮੁਚੈ ਦ੍ਰੁਖੀ
 ਸਮੋਧ ਜਾਇ॥ ਨਾਚੈ ਪਈ॥ ੬੬੭॥ ਯੁਧੀ ਸਰਉ
 ਬਾਚਾ॥ ਤਿਲ ਸਥ ਤੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਆਤਿ ਕਹੈ॥ ਸੁਨਤ ਪਿ
 ਤਮੇਰੇ ਮਨੁ ਰਹੈ॥ ਸੋਸਮਾ ਭਾਇ ਕਹੈ॥ ਤਿਲ ਦਾਂ ਨਾ ਕਿ

ਹਿਥੀਧੀਕਰੇਹੋਇਕਲਤਯਾਂ॥੧॥ ਭੀਖਮੋਥਾਚਾ॥ ਤਿਲ
 ਸੇਦਾਂਨਭਣੇਪੇਜਥਾ॥ ਸੁਨਿਏਕਸਿਪਤਪੁਰਾਤਨਕਥਾ॥
 ਸੁਨਤਸੁਵਨਉਪਜੈਆਹਿਲਾਦਾ॥ ਧਰਮਗਈਬਿਪ੍ਰਸੰ
 ਥਾਦਾ॥੨॥ ਅਤਿਰਬੇਦਗਾਂਊਇਕਕਹੋ॥ ਤਹਾਂਸੁਬਿਪ੍ਰਗੇ
 ਹਕਰਿਹਯੋ॥ ਏਕਹੀਗੀਤਿਤਾਂਤਿਗੁਨਜਹਾਂ॥ ਏਕਹੀ
 ਨਾਂਮਾਬਿਪ੍ਰਦੋਤਹਾਂ॥੩॥ ਅਗਨਿਕਰਮਾਂਤਿਨਕੇਨਾਂਮਾ॥
 ਆਗਸਤਿਗੋਤਬੇਦਾਬਿਸ਼ਨਾਂਮਾ॥ ਤਾਕੋਜਮਕਯੁਕਰਜੁ
 ਪਠਾਏ॥ ਵਾਂਕੈਧੋਖੈਵਾਰਿਏਆਏ॥੪॥ ਵਾਂਕੈਧੋਖੈਵ
 ਹਜਥਆਯੋ॥ ਧਰਮਗਈਇਹਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ ਬਿ
 ਪ੍ਰਪ੍ਰੀਤਿਤੇਪਰਮਨਧਰੋ॥ ਜੋਤੇਰੀਇਛਾਸੋਕਰੋ॥੫॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਨੋਥਾਚਾ॥ ਜਾਂਦੀਨੇਥਾਢੈਆਤਿਧਰਮਾਮੋਸੋਦੇਵ

ਕਰੋ ਸੋ ਮਰਮਾ ਸੁਖ ਕੰਮ ਨ ਕਵ ਨ ਬਿਧਿ ਜੋਈ ਕਿ ਨ ਪੁ
 ਨ ਪਾਵੈ ਗੋ ਕੋਈ ॥੬॥ ਧਰਮੋ ਬਾਹੁ ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਜਮ ਦੁਤ
 ਸੋ ਰਹੈ ॥ ਸਿਜਮ ਸਿਜਮ ਬੂਤ ਸੋ ਕਰੈ ॥ ਤਿਥ ਪਾਵੈ ਤਜ
 ਨੋ ਏਧਰਮਾ ॥ ਤਿਥ ਕਰਿ ਜੋਈ ਜਗਜ ਸਬ ਕਰਮ ॥੬॥
 ॥ ਧਮਾ ਸਪੁਰ ਲੈ ਜੀ ਪਛਾ ॥ ਗੋਬਰਮ ਰੁਲਕੀ ਜੇ ਬਛ
 ॥ ਚਹੁ ਖੁਟੋ ਬਿਧਿ ਸੋ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਅਸਕਮ ਲਦਲ
 ਤਾਂ ਪਰ ਕਰੈ ॥੭॥ ਬਸਤੁ ਉਛਾਇ ਪਦਮਾ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ
 ॥ ਤਨ ਕਤਹਾਂ ਸੁਨੈ ਜੁ ਪਰੀਜੈ ॥ ਮਾਨਿ ਮੋਤੀ ਛਲ ਗੀਧ
 ਸੁਥਾਸਾ ॥ ਕਰਿ ਤਿਥ ਪ੍ਰਸਤ ਪਰੈ ਦਾਧਿ ਤਾਬ ॥੮॥
 ਸਿਏ ਪਤ੍ਰ ਮੰਨ ਰਹਿਯੋ ॥ ਬੂਤ ਕਰਿ ਦੰਨਾ ਤਿਥ ਨ ਕੋ
 ਕਰੈ ॥ ਤਾਦੇ ਨਿਤਿ ਲਨ ਕਰੈ ਮਹਾਗਾ ਬਾਸਿ ਦੇਵ ਸੁਮ

22

ਰੋਮਨਾਗ॥੧੭॥ਮਾਧੋਪ੍ਰੀਤਸਾਂਗਿਮਾਨਿਥੀਜੋ॥ਜੋਤਿਥ
 ਪਦਮਾਥਿਪ੍ਰਕੋਦੀਜੋ॥ਦਿਏਚੁਬਿਸਨਰਗਾਤਿਕੋਜੇਥੀ
 ਜੋਚਰੇਪਾਵੈਗਾਜੇਥੀ॥੧੮॥ਪਾਵੈਪਰਮਅਰਥਅਗੁਮੇ
 ਖਾ॥ਤਤਾਮੁਚੈਬ੍ਰਹਮਤਾਦੇਖਾ॥ਅਰੁਸੰਤੁਸ਼ਟਿਪਿਤ੍ਰਸ
 ਬਨਜੰ॥ਬੀਧਿਸੋ॥ਏਕੀਜੋਸਬਤੰ॥੧੯॥ਪਰਮ
 ਜੰਗਨਿਸਬਕੋਧਾਈਜੋ॥ਸਬਤਿਕੇਪਾਂਭੀਜਿਪੁਗੀਜੋ
 ਦਿਧਿਪ੍ਰਤਸਹਿਤਅੰਜੇਦੇਤਾ॥ਕੁਦਾਬਾਦਗੀਤਾਬ
 ਸਮੇਤ॥੨੦॥ਛਪਾਛਤਛੰਹਸੁਖਠੰਗ॥ਬਸਤ੍ਰਦਾਂਤਪ
 ਟੀਬਰਐਗ॥ਸਕਚੰਦਨਤਬੋਲ॥ਛਲਦਾਂਤ॥ਮਿਦਬ
 ਚਨਅਰੁਆਦਰਮਾਂ॥੨੧॥ਗੰਜਾਸਕਲਪਰਮਅਚ
 ਗੋ॥ਪੀਰਜਗੰਨਤਿਰਦਮੇਧਗੋ॥ਸਕਲਦੰਗਨਿਤਿ

ਛਬਗੇਜਗਾਂ ਤੇਈ ਸਕਥਾਜਗਾਂ ਜੋਤਗਾਂ॥੧੫॥ੲ
 ਤਿਸੀ ਮਹਾਭਾਰਥੋਈ ਤਿਹਾ ਸਸਾਗੁਸਮੁਚਯੇ ਤੇਈ ਸਮੇ
 ਯਗਾਈ॥੨੩॥ ਚੈਪਈ॥੬੭੫॥ ਯੁਪਿਸਟਰਉਥਾਚ
 ਜੋਹਰਿਲੋਈ ਪਗਈਗਾਈ॥ ਐਗਥੀ ਪ੍ਰਕੋਟੀ ਜੈਜਾ
 ਈ॥ ਤਕੋਛਲਾ ਅਬਕਰੀਏਜੋਈ॥ ਮੋਸੋਥਗਨਿਸੁਨ
 ਵੇਜੋਈ॥੧॥ ਭੀਖਮੋਥਾਚ॥ ਪਰਮਪੁਨੀਤਿਸੁਨੋਈ
 ਕਕਥਾ॥ ਨ੍ਰਿਪਨਪ੍ਰਧਕਰੀਨ੍ਰਿਸ਼ੈਸੋਨਥਾ॥ ਜਿਦਕੁਲ
 ਲਾਹਿਕਾਖੇਲੇਜਗਾਂ॥ ਰੂਪਏਕਾਤਿਨਿਦੇਖਜੋਤਗਾਂ॥੨॥
 ਰੂਪਮੇਦੇਖਜੋਕਿਲਕਾਂਸਾ॥ ਅਚਿਰਜਥਰੋਦੋਖਮ
 ਤਿਤੰਸਾ॥ ਨਿਕਰੈਨਹੀਖੈਚਿਤਗਾਂਗੇ॥ ਤਥਾਤਿਨਿਬਰ
 ਨ੍ਰਿਸ਼ੈਸੋਕਰੇ॥੩॥ ਦੇਖਜੋਆਜਸਬੈਹਮਸਾਥਾ॥ ਅ

ਚਿਰਜਏਕੋ ਸੁਨੋ ਜਦ ਨਾਥਾ ਕੁਪਾਹਿ ਮਾਂਹਿ ਬਹੁ ਕੀਲ
 ਕਾਸਾ ਟਰੈ ਨਕਾਢਿ ਹੋਹ ਮਤਾਂਸਾ ॥੪॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਸੁਨਿ
 ਉਨਿ ਕੈ ਬੈਨਾ ਜਾਂਨੀ ਥਾਂਤ ਕਮਲ ਦਲ ਨੈਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਹਿਤ ਉਨਿ ਆਇ ਤਹਾਂ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀਲ ਕਾਂਸ ਪਛੋ ਹੋ ਜਹਾਂ
 ॥੫॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੋ ਪਛੋ ਜਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਪ ਤੇ ਕਾਢੋ
 ਆਇ ॥ ਤਥਾ ਤਿਨਿ ਦਿਬ ਰੂਪ ਤਨ ਪਛੋ ॥ ਦਿਰੋ ਤਪਸਾਂ
 ਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋ ਕਛੋ ॥੬॥ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ਜੋ ਹੋ ਤਿਨਾ ਥਾ ਲਾ
 ਹੋ ਕਹਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੋ ਥਾਤਾ ॥ ਨਪੁਖ ਉਥਾਚਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਧੋ
 ਮੈ ਥੀ ਪ੍ਰਤਿਦਈ ॥ ਪਿਛੈ ਗੋਮੰਡਲ ਮਿਲਿ ਗਈ ॥੭॥
 ਫੁਨਿ ਦੁਸਰੇ ਦੀਨੀ ਗਈ ॥ ਥੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਰਸੁ ਗੰਗੇ ਆ
 ਈ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਥੀ ਪ੍ਰਕਰ ਮਨਾਹੀ ॥ ਬਦਲੇ ਲੇਹੁ ਸ੍ਰਜਾ

ਦਸਚਰਿ। ੮। ਕਾਰਿਮੁ। ਨਿਰਗੁਰਿ ਰਹਿਯੋ ਪਾਗਿ ਲਾਗਿ। ਬੁਝੈ ੨੨
 ਨਬ੍ਰਹਮ ਤੇਜ ਕੀ ਆਗਿ। ਮੇਰੇ ਮੀਨਿ ਪਟਯੋ ਦਿਨ ਤਹਿ
 ਲੇਗੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਜੋ ਜਗਿ। ੯। ਧਰਮ ਰਾਜ ਉਠਿਆ
 ਸਾਦੀਯੋ। ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਮਕੀਯੋ। ਤੁਮਹੋ ਦਾ
 ਨਾਦਿਏ ਹੈ ਜੀਤੋ। ਪ੍ਰਿਥੀ ਰੇ ਨੁਗਿ ਨੈਕੋ ਤਿਤੋ॥ ੧੦॥ ਤੇਰੇ
 ਪੁੰਨ ਪਾਰਨਾਹਿ ਜੋਈ। ਬਿਦਯਾ ਮਾਂਜੀ ਨੈ ਸਬ ਕੋਈ।
 ਏਕ ਧਰਮ ਸੁਨੈ ਨਨਕ ਆਪ। ਪਹੁਣੇ ਭੁਗਤੋ ਪੁੰਨ
 ਕੀ ਪਾਪ॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਾਪ ਮੇ ਭੁਗਤ ਨ ਕਰਯੋ। ਤਬ
 ਕੀਲਕਾਂਸ ਭੁਪਦੈ ਰਹਯੋ। ਧੋਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪੁੰਦਰ
 ਫਯੋ। ਤੁਮ ਕਰਿ ਰ੍ਹਿਪਾ ਭੁਪ ਤੇ ਕਾਹਯੋ॥ ੧੨॥ ਸਬ ਸੁਰਿ
 ਤਬਾਂ ਨੀਲ ਲਾਯੋ। ਦਰਸਨ ਦੇਵ ਭੁਗਤੋ ਪਾਯੋ। ਕੀ

ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ ਅਕਾਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ ਅਕਾਲਾ ॥

ਰੁਲਾਮੁਕਟਦਿਥਾਤਨਧਰੇ ॥ ਦਰਨਾਂਵਰਤਪਾਇਨਪਰੇ ॥
 ॥੧੩॥ ਜਦਕੁਲਦੇਖਿਅਚੰਬੰਭੁਯੋ ॥ ਯਾਕਹਿਰਿਬ
 ਪਲੋਕਸੋਗਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ ਅਕਾਲਾ ॥
 ਖਤਬੁਰੋਆਪਨੋਕੀਜੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ ਅਕਾਲਾ ॥
 ਚਨੀਚਸਬਹੀਕੋਦੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਕੋਈਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ
 ॥ ਪੁਰਖਾਸਤਨਰਕਸੋਜਾਇ ॥ ਅਰਜੋਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ
 ਸਤਰਿਲੇਈ ॥ ਏਕਈਸਪਿਤ੍ਰਨਰਕਮੋਦੇਈ ॥ ੧੫ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ ਅਕਾਲਾ ॥ ਐਰਦੇਖਸਬਟਾਯੋ
 ਟਰੈ ॥ ਬਿਖਸੋਬਿਖਕਹੀਏਨਹੀਭਾਂਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ
 ਬਿਖਤੇਆਪਿਕਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਖਖਾਂਦੇਸੋਈਧੋਮਰੈ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਸਤੋ ਹੋਇ ਅਕਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਐਸੇਸਬਜਾਂਦੇ

ਸਮਝਾਏ॥ ਯਾਕਹਿ ਰਿਸਵਾਰਕਾ ਆਏ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ੮੦
 ਤੇ ਅਤਿ ਫਲਦਾਏ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਸ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਸਯੋ॥ ੧
 ੮॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਸ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਹੀਏ॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰ
 ਸ ਤੇ ਰਹੀਏ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਸ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਜਾਂ ਨੌਕ
 ਥਾਥੀ ਸਾ ਅਰਚਾਰੀ॥ ੨੦॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਭਾਗ ਥੋਇ
 ਤਿ ਸਚ ਸਮੁਦਏ ਚੌਥੀ ਸਮੋ ਆਪਿ ਜਾਈ॥ ੨੪॥ ਚੌ
 ਪਈ॥ ੬੮੫॥ ਯੁਪਿ ਸਰਉ ਬਾਚ॥ ਮੋਸੋ ਤੀਖਾ ਮਕ
 ਹੋ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਬ ਹੀ ਮੇਸਾਗ॥ ਸਾਧਸੰਗ
 ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਲਭਤੁ॥ ਅਥਹਿ ਗੁਸਾਂਈ ਤੁਮ ਸੋ ਕਤੁ॥
 ॥ ਭੀਖਾ ਮਉ ਬਾਚ॥ ਈਵਰ ਸਤਿ ਤਮ ਛਪ੍ਰਤਿ ਬਾਦ॥
 ॥ ਚਿਵਨ ਸੰਗ ਉਧਰੇ ਨਿਖਾਧਾ॥ ਮੁਨਿ ਮਾਰਗ ਜਾਨੈ ਨਹਿ

ਪਰੇ। ਗੀਗਾਮਯਕੁਪਤਪਕਰੇ॥੨॥ ਕਰੇ। ਵਿਦਾਖਬਤਥੇ
 ਹਾਗ। ਗੀਗਾਮਯਪਸਾਠੇਜਾਗ। ਤਜਾਹੇਮੋਚੇਵਾਨਿ
 ਜਬਪਠੇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਾਨਿਖਾਦਦੇਖਿਮਨਰੁਝੇ॥੩॥ ਮਛ
 ਨਿਮਹਮੁਨਿਦੇਖਜੇਜਹਾਂ। ਸਥਾਨਿਖਾਦਮਿਲਿਅਏ
 ਤਹਾਂ। ਹਮਰੈਉਦਮਯਾਨਿਜਜਾਂਨਿ। ਤੁਮਕਯੁਪਰੇਜਾ
 ਰੇਮੇਅੰਗਨਿ॥੪॥ ਤੁਮਰਿਦੇਖਿਪੀਰਜਹਮਧਰੇ। ਅਬ
 ਹਮਕਹਾਂਗੁਸਾਂਈਕਰੇ॥ ਚਿਵਨਿਓਥਾਚਾ॥ ਗਜਾਨਪੁ
 ਖਹਿਸਾਰਨਜਨਾਵੈ। ਤੁਮਕੋਮੋਲਆਪਨੋਦਯਵੈ॥੫॥
 ॥ ਭਈਖਬਾਰਿਜਨਾਜਬਭਯੋ॥ ਗਜਾਸੁਨਤਬੋਗੀਤ
 ਹਾਂਆਯੋ॥ ਨਮਸਕਾਰਕਾਰਿਜੇਰੇਹਾਬਾ॥ ਆਗਜਾਂਕਹਾਂ
 ਦੇਹਾਰਿਖਨਾਬਾ॥੬॥ ਚਿਵਨਿਓਥਾਚਾ॥ ਮੋਰੇਮੋਏ

ਨਿਖਵਾਹਿਦੇਹਾ॥ ਇਨਕੇਜੀਵਨਿਉਦਮਗੋਰਾ॥ ਸਚੇਧਰਮ ੮੦
 ਥਿਚਾਰੋਗਾਤਾ॥ ਗੁਜਾਸਮਾਇਹਮਾਰੀਥਾਤਾ॥ ਗੁਜਾਥੰ
 ਥਾਚਾ॥ ਲਤਾਖਕਰੋਰਿਐਰਸਬਗਜਾ॥ ਤੁਮਰੋਮੋਲਿਲਤਾ
 ਆਤਿਆਜਾ॥ ਤੁਮਰੋਮੋਲਿਲਕਤਾ॥ ਤੁਜਾਨੂ॥ ਏਕਜੀਭਗੁ
 ਨਕਹਾਬਖਾਂਨੂ॥ ੮੧॥ ਚੇਵਨਿਓਥਾਚਾ॥ ਗੁਜਾਮਿਥਾ
 ਥੇਲਨਥੇਲਾ॥ ਏਅਬਸਮਾਇਹਮਾਰੋਮੋਲਾ॥ ਏਹਅ
 ਸੁਧਾ॥ ਗੁਜਾਅਰਚਾਂਮਾ॥ ਸੁਧਾਇਤੀਸੁਮਰੇਹਰੀਨਾਂਮਾ॥ ਏ
 ॥ ਗੁਜਾਓਥਾਚਾ॥ ਜਾਨੈਨਹੀਮੋਲਕੋਮਰਮਾ॥ ਰੀਖਿਐਨੋ
 ਰੇਪੈਜਯੋਧਰਮਾ॥ ਗੁਜਾਤੇਸੀਕਿਤਤਯੋਜਤਾਂ॥ ਗਗਥਿ
 ਜਾਤਰਿਖਿਆਯੋਤਤਾਂ॥ ੯੦॥ ਗਗਾਥਿਨਾਤਉਥਾਚਾ
 ॥ ਗੁਜਾਗੁਰਿਮੋਲਕਮੁਨਿਜਾਂਨਾ॥ ਇਤਨੋਮੋਲਐਰਨਾ

ਆਂਨਾ ਪੁਜੈ ਐ ਰਾਪਰ ਮ ਅਨੇਰੇ ॥ ਜੋ ਜਿਗਾਇ ਮੋ ਲਮੁਰਿ
 ਕੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੋ ਲਕਰ ਜੋ ਗਰਿਬ ਜਾਤਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਮਝੇ
 ਅਪਨੈ ਗਾਤਾ ॥ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਗਾਇ ਕਰੇਨਾ ॥ ਸਬ ਤੇ ਅਤਿ
 ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਪੇਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗਾਇ ਸਮਾਂ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਐ ਗਾਜ
 ਗੋਬਰ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਏਨੇ ਗਾ ॥ ਤਿਤੁ ਲੋਕਾ ਲਗੇ ਸਮਰਨ ਕਰੇ ॥
 ਤਕੋ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਬ ਹਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਅਗੇ ਦੇਇ ਗਊ ਕੋ ਗਾ
 ਸਾ ॥ ਤਕੋ ਬੀਸ ਨ ਲੋਕਾ ਨਿਜ ਥਾਸਾ ॥ ਸਾਚੀ ਸਰਬ ਦੇਵੇ
 ਗਾਈ ॥ ਬੇਦ ਪਰਮ ਤਾਚਾ ਗੋਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਖਾ ਦਓ
 ਬਾਚਾ ॥ ਰਮ ਗੀਰ ਮਤਿ ਆਪ ਦਾ ਗਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸਨ
 ਸੁਮਤਿ ਸਬ ਭਈ ॥ ਪਰਮ ਦੁਖ ਕਟਨ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਕੁਟਿ
 ਬਸਤਿ ਤਰਮ ਸਗਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਚਿਵ ਨਿਓ ਬਾਚਾ

॥ सायसीगाति की भाति भांकरै ॥ भेदा नि सति सवेष्टे ८१
 यै ॥ बेदे पुरां न जा भाति भां गां ॥ तीर बगु प सा
 पौं ॥ १६ ॥ गानि स बौ पी न ज स द्यौ ॥ प ग म
 सति त अ प नै थारि ग जौ ॥ सायसीगा की भाति भां न
 का ॥ चि दानि न्य पु ख य ची स टी र बा ॥ १७ ॥ जौ जा क बा
 सु नै चि तु टा टी ॥ तौ के दे थ स क ड बे जा टी ॥ ग र
 वी च र च र रि न न सु न जी ॥ ग र ते वी भु ख सु नि सु
 नि सि र पु न जी ॥ १८ ॥ इ ति श्री भ गं ब र गे इ त जं स
 सा र स भु च टे प ची स मे फ ज टी ॥ २५ ॥ चै प टी ॥ ७
 १३ ॥ जु यी र ग डि बा च ॥ की ति वी पि स व ती र ब ड
 स्या है ॥ कौ जौ स म र ह त प ग म म न आ वै ॥ त्रु म भु नि

ਸਬਤੀਰਬੰਦਲੋਹੀ॥ਮਨਸਾਤੀਰਬਮੋਸੋਕਹੋ॥੧॥ਕੀਖਮ
 ਉਥਾਚ॥ਗਜਾਸੁਨੋਪੁਗਤਨਕਥਾ॥ਏਮਸਕਹੀਜਨਕ
 ਸੋਜਥਾ॥ਏਮਸਸਬਤੀਰਬਜਬਨਾਏ॥ਐਸੇਕਰਤਜਨ
 ਕਕੇਆਏ॥੨॥ਪੁਜਾਕਰੀਬਹੁਤਮਨੁਹਾਗੀ॥ਬੋਲੇਮੀਠੈ
 ਬਚਨਾਬੀਚਾਗੀ॥੩॥ਤਬਯਹਜਨਕਚਲਾਈਥਾਤ
 ਜੋਕਛੁਤਮਮੋਹਿਪੁਛੀਤਾਤ॥੪॥ਤੁਮਦਾਂਮੀਜਾਨਤ
 ਸਬਭੇਵਾ॥ਮਨਸਾਤੀਰਬਕਹਿਅਬਭੇਵਾ॥ਚਾਂਹੋਸੁਲੋ
 ਅਬੈਯਾਧਗਮਾ॥ਮੁਝਸੋਕਹੋਮਹਾਮੁਨਿਮਗਮਾ॥੫॥ਏਮ
 ਸਉਥਾਚ॥ਤੀਰਬਗਜਾਂਨਾਛਿਮਾਂਮਾਨਿਧੋਗੇ॥ਨਿਜਤੀ
 ਰਥਾਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕੋਮਲਤਮਨਮਸਾ
 ਤੀਰਬਸਕਲਭੁਤਸੋਦਯਾ॥੬॥ਤੀਰਬਦੋਖਗਤ

ਬੈਗਾਗਾਨਿਜਤੀਰਥਾਹਿਸਾਕੋਤਿਯਾਗਾਬਨੁਤੀਰਥਾਹਿ ੮੨
 ਵੀਯਨਸੇਜੁਪਾਨਿਸਚੇਕਰਜੇਤੀਰਥਮਨਸੁਪਾ ੧੭)
 ਜਲਅਸਨਾਂਸੁਪਨਹਿਹੋਈ।ਜੋਲਾਗੀਮਨਚਸਿਕ
 ਰੇਨਕੋਈ।ਕੁਰਨਾਸਤੀਕੁਚੇਚਲਸੋਈ।ਤੀਰਥਗਏ
 ਸੁਪਨਹਿਹੋਈ।੮।ਜਬਲਾਗੀਮਨਮਿਲਨਹਿਭੁਜੇ
 ਤੀਰਥਦੁਸਰਗਯੋਅਨਗਯੋ।ਜਲਕੇਜੀਵਨਲਗੀਮੇ
 ਰੇ।ਤੇਤੀਰਥਕੋਛਲਨਹਿਲਯੋ।੯।ਤੁਝੈਨਿਰਬੀਕਾ
 ਗਨਹੋ।ਜੋਈਸਬਤੀਰਥਛਲਲਯੋ।ਤੀਰਥਸਬ
 ਪ੍ਰੀਤੀਕਰਿਅਵੇ।ਕਾਂਮਦੁਰਗੀਪਧਾਖਿਨੁਜਾਵੇ।੧੦)
 ਜਨੁਮਦਥਾਸਨਾਂਸੁਪਨਹੋਈ।ਜੋਸਹਿਸਥਾਨੁਗੇਕਰ
 ਧੋਈ।ਪੁਰਕਰਆਦਿਗਜਾਂਕੁਰਖੇਤ।ਪਾਵੇਸਬਤੀਰ

ਥਕ ਰਿਹੇਤਾ॥੧੧॥ ਈਦੀ ਬਾਸਿ ਨਿਗਮ ਲਮਨ ਤਹਾਂ॥
 ਸਬਤੀ ਰਬ ਘਟ ਹੀ ਮੇਜ ਹਾਂ॥ ਤੀਰਬ ਰਜਾਂ ਨ ਪਜਾਂ
 ਜਲ ਚੋਈ॥ ਗਗਦੇਖ ਮਲ ਰੁਏ ਧੋਈ॥੧੨॥ ਗਜਾਂ
 ਨਹ ਮਾਂਤੀ ਰਬ ਮਲ ਛਾਵੈ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਜੀਵ ਪਰਮ ਗ
 ਤਿਧਾਵੈ॥ ਜਹਾਂ ਸਾਪ ਸੰਗ ਤਿਕੋ ਬਾਸਾ॥ ਜਹਾਂ ਰੁਗ ਵਿ
 ਤਪ ਗਮ ਨਿਵਾਸਾ॥੧੩॥ ਜਹਾਂ ਰੁਰਿ ਕਬਾਗ ਜਾਂ ਨ ਮਦ
 ਗਾਹਿ॥ ਤਿਹਿ ਤੰ ਸਬਤੀ ਰਬਿ ਛਲ ਆਹਿ॥ ਬਾਸਿ ਦੇ
 ਵਨ ਗੁਣ ਨ ਜੇਤੇ॥ ਤੀਰਬ ਰੁਪ ਜਾਂ ਨੀਯੋ ਤੇਤੇ॥੧੪॥
 ਤਹਾਂ ਈਬਿ ਸਨ ਬੈਸਨ ਵਜਹਾਂ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਸਨ ਤੀਰ
 ਬ ਸਬਤ ਹਾਂ॥ ਜਹਾਂ ਹਰਿ ਗਤਿ ਤਹਾਂ ਰੁਗ ਵਿਤਾ॥ ਜਿ
 ਨ ਕੋ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਨ ਰਿਅੰਤ॥੧੫॥ ਉਚ ਨਿਚਿਤ ਰਿਸ

ਗਨਿਜੁਆਵੈ। ਸੋਈਧੀਨਿਸੁਜਸਜਾਗੀਪਾਵੈ। ਸੁਪ
 ਚਨਾਂਉਆਵੈ। ਰਸਗਨ। ਤਜੀਆਰੇਮਨਾਂਸੁਧਮਨਕ
 ਗਨ॥੧੬॥ ਤਾਕੀਜਾਤਿਜੁਏਪਟੈਕੋਈ। ਤਾਕੋਪਥਾਨ
 ਰਕਗਤਿਹੋਈ। ਸਲੋਕੁ॥ ਜੇਸੁਦ੍ਰਬਗਵਾਂਨਭਕ
 ਤਾ। ਨਿਖਾਵੈਸੁਪਚਸਤ੍ਰਥਾ। ਪ੍ਰਫਿਤਿਜਾਤਿਸਨਮਾਂਨ
 ਸਿਜਾਂਤਿਆਧੀਮਾਂਗਤੀ॥੧੭॥ ਸਿਤੋਖੀਹਰਿਰਕਤਿ
 ਜੁਹੋਈ। ਥੀਸਨਚੁਪਕਰਿਪੁਜੈਸੋਈ। ਤੀਰਥਯੋਰ
 ਬੁਧਪਰਿਜੇਤੋ। ਧਰਮਸਾਹਿਤਸੋਕੀਏਤੇਤੇ॥੧੮॥ ਤੋ
 ਲਗਤੀਰਥਯੋਰੇਨਗਜਾ। ਨਿਛਬੇਦਕੀਜਾਤ
 ਪਸਾਜਾ। ਨਿਰਮਲਮਨਪ੍ਰਸੰਨਹਿਹੋਈ। ਲਾਲਾਦਾ
 ਸਪ੍ਰੀਤਿਸੋਸੋਈ। ਮਨਸਾਤੀਰਥਕਰੇਬਖਾਂਨਿ। ਤਿਛ

੮੩
 ਤਿਛਗੀਬ੍ਰਿਥਾਕਰੇਸਮਕੋਈ॥੧੯॥ ਲੁਨਿਜਾਕਥਾਸੁ
 ਧਮਨਹੋਈ।

੬

ਥੀਸਕਥਾਏਜੰਗਨਿ॥੨੦॥ਇਤਿਸੀਮਹੰਧਾਗਥਾਇਤਿਗੰਸ
 ਸਾਂਗਸਮੁਚੇਏਥੀਸਮੋਧਜਾਇ॥੨੬॥ਚੋਪਈ॥੭੩੩॥
 ॥ਯੁਪਿਸਦਰਬਾਚ॥ਬੁਝਤਬਾਤਚਗਨਮਨਸਰਜੋਦੇਖ
 ਹੋਇਕਯੋਮਨਹੀਕਰਜੋ॥ਬਿਦਯਾਮੰਨਜੰਨੇਸਬਕੋਈ
 ਥਾਤਨਿਬ੍ਰਹਮਦੇਖਕਯੋਹੋਈ॥੧॥ਭੀਖਮੋਬਾਚ॥ਇਹ
 ਭੀਚਾਰਮੇਰੈਮਾਨਿਹੁਯੋ॥ਤਬੋਮੋਬਚਨਖਜਾਸਸੋਕਯੋ
 ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਮੁਨਿਬਰਾਜੇਜਬਾ॥ਗਨਾਮਬਾਹਿਕਯੋ
 ਕਥਾ॥੨॥ਨਜੋਤੀਬਿਪਰਗੀਏਅਰਗਾਇ॥ਬਿਲਯੋਦਿ
 ਜਪਾਰਿਤੋਠਿਰਿਜਾਇ॥ਜੋਕਛੁਟੈਨਕਰੈਪਾਰਿਲੁਟੈ॥
 ॥ਤਤਾਬ੍ਰਹਮਦੇਖਨਹਿਛੁਟੈ॥੩॥ਜੋਤਿਬ੍ਰਹਮਤਿਜਾਬਿਪ
 ਕੀਹਰੈ॥ਅਗਬਿਨਕਾਜਿਸਿਪਸੋਏਤੇ॥ਖੰਡੈਸਭਾਸ

ਧਕੋਮਾਂਨਾ। ਤਤਤਾ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਤਾਜਾਂਨਾ। ੪॥ ਥੀਪ੍ਰਜਾਧਗੁ
 ਰੱਛੈਪਾਇਆਪਾਂਸੀਪੀਵਤਾਬੰਨ੍ਹਾਗੇਗਾਇ। ਸਰਬਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾਪਰਹਰੈ। ਤਤਤਾ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਤੇਧਰੈ। ੫॥ ਪ੍ਰਗੁਮ
 ਧਰੋਗੀਰੁਮਨਾਥਾ। ਇਨਕੋਸਰਬਸਜੇਤਰਿਖਤਾ। ਦੁਖਿ
 ਜਾਦੁਖਉਪਜਾਵੇਕੋਈ। ਤਤਤਾ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਤਾਹੋਈ।
 ੬॥ ਤ੍ਰਧਾਬ੍ਰਹਮਜਾਂਨੈਯਹਭੇਵਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਥੀਸਨਰੁਦ੍ਰ
 ਰੈਦੇਵਾ। ਇਨਕੀਕਰੈਅਵਗਯਜੇਤੇ। ਪਾਪੀਪਾਪਬ੍ਰਹ
 ਮਹਭੇਤੇ। ੭॥ ਛੁਪਾਵੇਤਦਿਜਆਵੇ। ਭੀਉਭੀਉਭਚ
 ਨਨਹਿਕਹੀਯੇਤਹਾ। ਜੇਵਤਾਬਿਪਨਕਰੇਜੇਕੋਈ। ਤ
 ਤਤਤਾ ਬ੍ਰਹਮਦੇਖਤਾਹੋਈ। ੮॥ ਹਿਰਦੈਕੂਰਗੁਰਸੋਅ
 ਥੀਮਾਂਨਾ। ਬਨਕੇਏਜੀਵਾਬੰਨ੍ਹਸੰਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਦੇਖ

੮੪

ਤਾਨੁ ਜੇ ਪਰੇ। ਜੇ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਐ ਸੇ ਕਰੇ॥ ੮॥ ਅਤਿ ਰੂਪੀ
 ਤਿਸਨ ਮਨ ਪਰੇ। ਜਾਨਤ ਬੁਝੈ ਪਗਯੋ ਕਰੇ॥ ੯॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਾ
 ਨਭ ਵੇਜਾਂਹੀ॥ ੧੦॥ ਤਜਾ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਹੋ ਇਤਹਾਂ॥ ੧੧॥ ਯੁਗ
 ਸਰੋ ਬਾਚ॥ ਐਸੇ ਕਰੇ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਿਆਵੇ॥ ਬਿਮੁਖਗ
 ਏਕੈ ਸੋਛ ਲਪਾਵੇ॥ ਦੇਨ ਕਰੇ ਅਰਦੀਯੋ ਨਜਾਇ॥ ਤਾਂ
 ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਣ ਲਾਇ॥ ੧੨॥ ਭੀਖ ਮੋ ਬਾਚ॥ ਕਾਹਿਕੈ
 ਦੇਇ ਨਹੀ ਜੋਤਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸੁਰੁਤ ਨਿਰਛ ਲਜਾਇ॥
 ਭੁਖੀ ਬਿਪ੍ਰ ਕੋ ਪਜ ਬਰੇ॥ ਤਾ ਕੇ ਦੇਖ ਆਪ ਜਾਹਿ ਮਰੇ
 ॥ ੧੩॥ ਜੇ ਸੇ ਅਗਨਿ ਧਾਸ ਚਰਿ ਜਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਹੋ
 ਸੁਰੁਤ ਨ ਸਾਈ॥ ਬਖਾ ਪੁਗਤ ਨ ਸਮਝੈ ਗਾਤ॥ ਸੁਨਿ
 ਸੁਕਾ ਲਭਾਂ ਨ ਰੀਕਥਾ॥ ੧੪॥ ਪਹ ਲੇਜ ਨ ਮਥਦੀ ਤੋ

੨੬੧) ਅਬਪਸਰਏਪਾਪਤੇਦੇਈ॥ ਇਕਾਸਿਕਾਏ
 ੨੬੨) ਇਕਬਾਂਸਰਜਾਂਤਿ॥ ਇਕਹੀਬਨਤਿਨਕੀਉਤਪਾਤਿ॥ ਮਿ
 ੨੬੩) ਬਨਇਕਮਿਤਕਪਰਜੋਰੋਜਗਾਂ॥ ਖਾਂਸਕਾਏਗਯੋਅਬ
 ੨੬੪) ਤਗਾਂ॥ ਬਾਨਰਬੇਠੀ॥ ਬੀਛਸੰਘਾਤਾ॥ ਏਗੋਕਰਨਜਨਕੀਬਾ
 ੨੬੫) ਤਾ॥ ੧੫॥ ਪਹਲੈਜਨਮਪਾਪਤੁਮਕਰੋ॥ ਅਬਾਹੀਸੁਕਾਏਰੁ
 ੨੬੬) ਪਤੁਮਧਰੋ॥ ਮਿਤਕਰੁਮਾਨਿਰੁਈ॥ ਬਿਹਾਏਕੋਨਪਾਪ
 ੨੬੭) ਤੁਮਰਏਸੁਕਾਏ॥ ੧੬॥ ਸੁਕਾਏਬਾਛਾ॥ ਪਹਲੈਦੇ
 ੨੬੮) ਨਰਛੁਮੇਕਰਜੋ॥ ਬਹੁਰਜੋਘਰਿ॥ ਇਰਦਾਰੰਗਜੋ॥
 ੨੬੯) ਤਬਮੇਕਛੁਬਿਚਾਰਨਕੀਜੋ॥ ਤਾਕੇਪਾਪਸੁਕਾਏਤੁਰੁ
 ੨੭੦) ਜੋ॥ ੧੭॥ ਤੇਰੁਪ੍ਰਥਮਪੁਨਜਸਬਗਯੋ॥ ਕੋਨਪਾਪਤੁਰੁ
 ੨੭੧) ਨਰਕੁਜੋ॥ ਜਾਸੀਦੇਹਕੁਜੋਮੋਗਾਤਿ॥ ਬਾਂਸਰਕਰੋਆਪਨੀ

੮੫

ਬਾਂਤ) १੮) ਬਾਂਨਰੋਬਾਚ) ॥ ਪਰਮਕਰਤਚੰਚਲਮਨਕ
 ਰੰਝੀ ॥ ਗੁਰਸੋਕਪਟਕੋਪਮਾਨਿਪਰੰਝੀ ॥ ਫਲਰੁਫੁਲਕੀ
 ਚੋਰੀਕਰੀ ॥ ਤਾਂਤੈਦੇਹੀਕਪਕੀਧਰੀ ॥ ੧੯) ॥ ਐਸੇਬ
 ਚਨਪਰਸਪਰੁਏ ॥ ਆਪਆਪਨੇਮਾਰਗਗਇ ॥ ਤਾਂਤੈ
 ਕਾਂਤੁਦੇਸਨਦੀਜੇ ॥ ਐਰਕਾਤੁਕੋਅੰਸਨਦੀਜੇ ॥ ੨੦
 ॥ ਅਪਨੋਸੁਕਤਪਰਮਨਕਹੈ ॥ ਮਨਹਰਿਸੁਮਿਰਿਪਰਮ
 ਗਤਿਥਹੈ ॥ ਜੇਯਾਕਥਾਸੁਨੈਦੇਕਾਂਨ ॥ ਤਾਂਕੋਸੁਖਮੇ
 ਹੋਈਬਿਹੰਨ ॥ ੨੧) ॥ ਈਤਿਸ਼ੀਮਹਾਭਾਰਥੋਈਤਹੰ
 ਸਸਾਰਸਮੁਚਯੇਸਤਾਈਸਮੋਧਯਾਈ ॥ ੨੨) ॥ ਚੋਪ
 ਈ ॥ ੨੫) ॥ ਯੁਪਿਸਰੋਬਾਚ ॥ ॥ ਬਿਨਅੰਮਿਖਨਾਂਹੀ
 ਸਿਤੋਖ ॥ ਬੋਏਸਾਂਖਿਦੈਮੇਏਦੋਖ ॥ ਜਿਨਕੋਅੰਮਿ

ਪਸਦਾਅਹਾਗਾ॥ਤਿਨਕੋਭੀਖਮਕਹੋਬੀਚਾਗ॥੧॥ਭੀਖਮੇ
 ਬਾਚਾ॥ਬਯਾਸਬਸੇਖਕੋਨਸਾਮਥਾ॥ਜਾਨੈਗੁਪਤਬੇਦ
 ਕੋਅਰਥਾ॥ਬੇਦਸਬੈਨਿਗਬੀਤਜੋਕਹੋ॥ਮੁਰਿਖਸਮ
 ਏਜਾਂਨਿਨਹਿਗਏ॥੨॥ਧਾਢੇਗੁਨਿਮੁਰਖਿਮਗਮਨਜ
 ਲੋ॥ਏਵੀਨਿਕੋਦਾਰਥਪਹਿਚਾਂਲੋ॥ਸਥਾਦਿਭੀਨ
 ਪ੍ਰਤਿਭਾਈਜੇਜੇ॥ਅਮਿਖਅਰਥਸੁਮਿਤਮਾਹਿਐਜੇ
 ॥੩॥ਚੰਚਲਮਤਿਬੀਖਈਨਾਬੀਚਾਗ॥ਸਮਾਏਨਸ
 ਕੋਅਰਥਐਗਾਗਾ॥ਜਿਨਕੋਤਨਅਮਿਖਪੋਖਾਏ
 ॥ਤਿਨਕੋਬਾਰਬਾਰਸੋਚਿਯੋ॥੪॥ਜੀਕੁਜਾਅਗੁਦ
 ਛੇਨਾਹਿ॥ਬੀਦਾਹਿਤਬਾਰਨਹਿਤਾਹਿ॥ਨਿਕਟਿ
 ਥਾਧਿਕਕੀਸੁਧਿਨਹੇ॥ਮੀਨਦੋਰਿਥਨਸੀਕੋਗਏ॥

८੬

ਕੰਨ੍ਹਰਸਥਯੀਠਾਂਹੋਈ॥੧੦॥ ਜੀਤਨੇਗੋਮਪਸੁਪਰਹੋਈ
 ॥੧੧॥ ਤੇਜਨਮਨਰਕਪਰੇਸੋਈ॥ ਹਥਿਦੀਪਛੇਪਰੇਜੁ
 ਕੁਪਾਏਆਠਾਂਹੀਜਾਕੋਗੁਪਾ॥੧੨॥ ਆਰੈਏਕਦੁਸਰੋਕ
 ਹੈ॥ ਇਕਾਬਿਸਵਾਸਪਾਤਪਰਹੋ॥ ਅਰਇਕਾਬਸ
 ਵਾਰਿਕਾਰਿਪਰੇ॥ ਅਰਜੇਆਸੇਖਾਬਿਕ੍ਰਿਕਰੇ॥੧੩॥ ਛ
 ਠੰਗਸੋਈਗਾਧੈਆਂਗਨੀ॥ ਅਰਸਾਂਤੋਉਪਰੇਸੇਆਂਗਨੀ॥
 ਥੈਠੰਆਂਠਵੇਗੁਚਿਸੋਖਾਇ॥ ਜਮਪੁਰਸਿਧਆਠਜੋ
 ਜਾਇ॥੧੪॥ ਆਠਪ੍ਰਕਾਰਮਾਰੈਜੇਕੋਈਆਠਤੁ
 ਕੋਏਕੋਵਰਗਹੋਈ॥ ਜੋਛੋਜੋਛਿਤੈਘਰਿਆਂਗਨੀ
 ਤਹਿਉਧਾਰਿਦੇਇਜੋਛਾਂਗਨੀ॥੧੫॥ ਤਹਿਉਧਾਰਿਦੀ
 ਏਆਤਿਦੋਖਾ॥ ਧਨਕੀਹੰਗਨੀਪਾਂਵੇਮੋਖਾ॥ ਜਿਨਕੋਅ

੯

ਮਿਖਤਾਇਚਾਇਆਯੋ। ਪੁਰਿਖਾਕਾਨਿਸਿਕਕਰਿਖਾਯੋ।
 ॥੧੫॥। ੨ਮਧੇਅਬਕਯੁੰਛਾਯੋਜਾਣੀ। ਪੁਰਖਾਗਤਿ
 ਸੋਕਰਿਏਆਈ। ਮਾਸਮਾਸੇਧੇਖੈਜਿਤੇ। ਵਾਨਸਿਕਾਏ
 ਰੂਪਬਾਸਿਤਿਤੇ॥੧੬॥। ਸੁਖਕੋਆਮਿਖਭਵੈਜੁਛੀ
 ਆਬੰਛਰੂਪਤਾਮਸਗਾਤਿਜੇਈ। ਬਹੁਯੋਤੇਇਅਪਮ
 ਗਤਿਸਤੀ। ਮੋਸੋਬਾਸਦੇਵਸਬਕਤੀ॥੧੭॥। ਤਿਸਾਪਧ
 ਦੇਖਤੇਰਹੈ। ਮਦਅਰੁਮਾਸਦੇਉਪਰਹੈ। ਗਜਮਾਜ
 ਨਿਮੇਰੇਮਾਨਿਰਹਯੋ। ਈਤੇਬਿਚਾਰਿਬ੍ਰਹਮਪਾਤਿਕਯੋ।
 ॥੧੮॥। ਜੋਜਨਮਤਹੀਛਾਯੈਮਾਸ। ਤਿਨਜੀਵਨਿਬੇਕੁੰਠ
 ਨਿਵਾਸ। ਦੁਰਗਮਨੋਰਥਪਾਵੈਸਤੀ। ਗਜਾਮੁਨਿਬਾਸਿ
 ਸੁਯੋਕਤੀ॥੧੯॥। ਸਾਪਸਭਾਰਿਖਸੁਮਿਤਸਤੀ॥

ਅਰਯਾਕਥਾਥੀਤਸਪਾਤਿਕਰੀ। ਰਾਜਸਾਮਾਇਬਿਚ ८८
 ਰਹੁਗਾਤ। ਸਮਤਾਸਕਾਤਿਕਰੀਇਤਬਾਤ। ੨੦। ਜੀ
 ਵਦ੍ਯਾਸਥਧਰਮਸਮਾਨ। ਸੇਵਰਣਕੁਮਿਦਾਂਨਗੋਦਾਂ
 ਨ। ਸਬਤੇਜੀਵਦ੍ਯਾਂਨਿਜਸਾਗ। ਪਾਗਸੁਰਯਯਕ
 ਯੋਬਿਚਾਗ। ੨੧। ਜਦਪਜਗਜਕੋਕਰੀਏਖਾਂਨ। ਤ
 ਦਪਿਆਮਿਥਛਾਰਹੁਲਾਨਿ। ਸਬਸੋਤੇਤਕਰੈਜੇਨੇ
 ਈ। ਕਾਗਵਿਤਾਨਿਕਾਵੇਸੋਈ। ੨੨। ਸੁਨਿਅਮਿਥ
 ਨਰਛਾਭੈਜਬੋ। ਅਦਮੇਧਯਲਪਾਵੇਤਬੋ। ਹਰਿਸੋ
 ਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਤਰਤਾਹਿ। ਸਕਲਧਰਮਪਰਿਟੀਕਾਜਾਂਹਿ
 ੨੩। ਧਰਮਗੁਪਗਾਜਾਸਿਵਜਯੋ। ਜੀਤਿਪਰਕਾਜ
 ਅਰਪਨੇਦਯੋ। ਬਿਸੁਤਿਅਗਧੋਇਤਹੀਤਿ। ਧਰਮਕ

ਬਾਸੁਨੈ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੨੪॥ ਜੋ ਯਾ ਕ ਬਾਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ॥
 ਯਹ ਮਸਾਹਿਤ ਧਰਮ ਗਾਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਏਤਿ ਸੀਮ ਹਰੁ
 ਬੋਏਤਿ ਹਸ ਸਾਹਸ ਮੁਚ ਏਅਸਾ ਬਿਸੋ ਪਿਯਾਇ॥੨੫॥
 ॥ ਏਖਈ॥੨੬॥ ਯੁਪਿ ਸਰੋ ਬਾਚ॥ ਸੁਨਿ ਬੇਕੀ ਸਰ
 ਧਾਰਿ ਗਾਤ॥ ਜਨ ਮੇਜੈ ਪੁਛੀ ਏਹ ਬਾਤ॥ ਕੇਸੈ ਭੀ ਵਸ
 ਗਪਿ ਬਾਸਿ ਰਹੇ॥ ਐਸੇ ਬਚਨ ਯੁਪਿ ਸਰ ਕਰੇ॥ ॥ ਬੇਸਿ ਪ
 ਏਨ ਬਾਚ॥ ਮਿਗ ਜਾ ਭੀ ਵਗਯੋ ਹੋ ਜਗ॥ ਦੇਖਯੋ ਸਰਪ ਸੋ ਵ
 ਤਏ ਕਤਯ॥ ਦੇਖਯੋ ਸਰਪ ਸੋ ਵਤੋ ਤਯੀ॥ ਆਤਿ ਸੀਕਾ ਉਪ
 ਜੀਮਨ ਮਹੀ॥੨੭॥ ਦੇਖਤ ਭੀ ਵਆ ਚੰਭੈ ਰਹਯੋ॥ ਸਾਹਸ ਭੀ
 ਮਾਹਾਂ ਨਿਸੋਗਯੋ॥ ਬਲ ਕਾਰਿ ਭੀ ਵਰਹੇ ਪਾਰਿ ਯਾਹੀ॥ ਛੁਟੈ
 ਨਹੀ ਸਰਪ ਆਤਿ ਭਾਹੀ॥੨੮॥ ਤਕੈ ਪੈਰ ਖਅਤ ਨ ਬਯੋ

ਤਹੰ ਭੀਵਿਆ ਸਿਥ ਰਹੇ ਇਹੁ ਜੋ। ਰਾਜਾ ਬੈਸੈ ਆਸਨ ਜਹੰ।
 ਅਸਗੁਨ ਦੇਖਨ ਲਾਗੇ ਤਹੰ। ੧੬। ਜਾਨਤ ਕੀਮਤ ਨੈਕ ਰਿਹਾ
 ਵਾਵ। ਚੁਏ ਦੇਖਿ ਸਗੁਨ ਨਿਕੋਰ ਵਾ। ੧੭। ਰਾਜਾ ਆਪ ਚੁਏ
 ਅਕੁਲਾਈ। ਪਾਛੈ ਸੀਰੀ ਪਰੋਹਿ ਤਿਜਾਈ। ਅਰਜੁਨ
 ਨਿਕੁਲ ਭੋਰ ਸਹ ਦੇਵ। ਦੇਖੋ ਚੰਪਨ ਬਿਰਹ ਤਏਵ।
 ੧੮। ਜਹੰ ਭੀਵਿਯਾਇ ਰਿਸ ਭਰੇ। ਤਹੰ ਤਹੰ ਬ੍ਰਿਛ ਉਪਰਿ
 ਗੀਰਿ ਪਰੇ। ਐਸੇ ਚਲਤ ਖੋਜਤ ਨਿਲਯੋ। ਸਥਹੀ ਕੇ
 ਧੀਰਜ ਮਾਨਿਯੋ। ੧੯। ਅਰੁਨ ਬੀਰਤੁ ਐਕਾ ਜਾ।
 ਭੀਵਿਕੁ ਸਲਸੇ ਦੇਖੈ ਆਜ। ਛਿਛਤ ਰਾਜਾ ਆਇ
 ਤਹੰ। ਭੀਵਿ ਸਰਪ ਪਕਰੇ ਹੈ ਜਹੰ। ੨੦। ਧੁਮਿ ਸੀਰੀ ਪਰੋ
 ਹਿਤ ਭਯੋ। ਆਪਨ ਰਾਜਾ ਅਗੇ ਗਯੋ। ਪਰਬਤ ਕੀ

ਅਨਮੋਗਾ ਜਾ ਬਿਲਖੇ ਭਯੋ। ਤੁਮਿ ਅਕੋਲੇ ਬਨੇ ਮੇਗਯੋ।

੮੨

ਕੰਦਰਾਅਪਾਗ। ਤਾਮਾਹਿਦੇਖਜੋਤੀਮਕੁਮਾਗ॥੮॥ ਗਜਉਬ
 ਚ॥ ਤੁਮਪੀਰ੍ਹਿਤਜਾਨੈਸਬਥਾਤ॥ ਸਬਤੇਤੀਵਬਣੀਅ
 ਤੀਗਾਤ॥ ਤੁਮਕਯੁਰਿਏਸਰਪਥਾਸਿਤਾਤ॥ ਕਯੁਥੀਧੇਸੋਕ
 ਹੀਏਤਾਤ॥ ੧॥ ਭੀਸੋਥਾਵਾ॥ ਦੇਤਾਅਪਰਬਣਗਨਇ
 ਜਿਤੇ॥ ਮੋਸੋਜੁਪਨਜੁਰਹੀਤੀਤੇ॥ ਸਰਪਦਰਪਮਾਰੋਸਬ
 ਚਾਂਹੀ॥ ਜਾਨੈਨਹੀਕੋਨਾਇਯਾਹੀ॥ ੧੧॥ ਇਤਸੁਨਿਅਰ
 ਜਨਭਿਠੇਗਿਸਾਇ॥ ਬੀਰਪਨਖਕਾਰਿਣੀਨੋਧਾਇ॥ ਏਥੁ
 ਅਥੇਉਭੈਭੂਰੰਗ॥ ਮਾਠੁਸਰਪਕਰੋਖੰਡਖੰਡ॥ ੧੨॥ ਸਰ
 ਦੇਵਨਿਕਾਣਿਭਿਠੇਕਰਿਥਾਤ॥ ਦੇਖਤਕੋਪਨਅੰਗੀਸਮ
 ਤ॥ ਜੋਗਜਾਕੋਆਇਸਾਪੁੰਊ॥ ਸਰਪਾਹਿਮਾਰਿਬੰ
 ਈਮੁਕਣਾਂਊ॥ ੧੩॥ ਗਜਉਬਾਚਾ॥ ਪਰੋਆਪਦਾਸ

ੴ ਏਕੀ ਗਾ ਕਿਪਨ ਕਰੀ ਏਅ ਗੁਨੁ ਨ ਪੀਗਾ ਜਾ ਸੋਭੀ ਵਰੇ ੨੦
 ਪਾਚੇ ਹਾਰੇ। ਸੋਤੁ ਮੇਧੇਅ ਬਜਾਹਿ ਨ ਮਾਗੇ॥੧੩॥ ਛੇਤ੍ਰੇ ਕੋਪ
 ਧਰੋ ਮਨ ਪੀਗਾ॥ ਏਹ ਕਾਰਨ ਕੁਛ ਐਹੈ ਬੰਗਾ ਤੁਮ ਕਤ ਬੀ
 ਧਦੇਖਿ ਅਕੁਲਾਤਾ। ਪੁਛਨ ਦੇਹੁ ਸਰਪ ਸੋਭਾਤਾ॥੧੪॥
 ॥ ਯੁਧੀ ਸੁਰ ਉਥਾਚਾ॥ ਕੋਨ ਭੁਪਾ ਏਹ ਕੀਯੋ ਉਪਾਇ॥
 ਕਿਉ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕੋਹੋ ਸਤਿਭਾਇ॥ ਕੋਦਿ ਨ ਸੁੰਘ ਮਾਇ
 ਨ ਮਦ ਅੰਛਾ॥ ਕਾਰਨ ਕੋਨ ਗਯੋ ਮਮ ਬੀਧਾ॥੧੫॥ ਸਰਪੋ
 ਥਾਚਾ॥ ਹੋਤੁ ਮਰੋ ਪੁਰਖਾ ਨਿਜ ਆਹਿ॥ ਆਤਿ ਪਚੰਤ
 ਜਾਂਨਤ ਬਸਤਾਹਿ॥ ਨ ਪੁਖ ਨਾ ਮਰਾਜਾ ਗੀਤੀਗਾ॥ ਜੰਨੋ
 ਸਕਲ ਧਰਮ ਗੁਨ ਪੀਗਾ॥੧੬॥ ਅਤਿ ਈਸਰ ਜਗ
 ਮਮ ਭਯੋ॥ ਅਗਸਤ ਤਤਾ ਸੁੰਘ ਮੋਹਿ ਦਯੋ॥ ਯੁਧਿ

ਸਰੋਥਾਚ॥ ਤੁਮਗਜਾਅਪਨੈਬਜੋਤਾਗ॥ ਜਦਪਿਆਤਿ
 ਪਚੰਡਸੀਸਾਗ॥ ੧੮॥ ਤੁਮਪੁਨਿਕਹਾਰੀਯੋਜੋਪਾਪਾਕਿਨ
 ਭਾਤਿਮੁਨਿਦੀਨੋਸੰਪਾ॥ ਨਮੁਖੁਓਥਾਚ॥ ਗੋਤਮਸਪ
 ਇੰਦੁਰਗਯੋ॥ ਇੰਦੁਲੋਕਸਿਉਤਿਬਭਯੋ॥ ੧੯॥ ਚ
 ਥਜੋਪਲਾਂਤਿਭੇਦਾਇਹਜਾਂਨਿ॥ ਜੋਇੰਦ੍ਰਸਾਨਿਬੇਯੋ
 ਆਨਿ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਨੀਹਰੀਦੁਰਿਜੰਨੁ॥ ਕੋਪਥਚਨਤੁਬੇਥਯੋਤ
 ਹਾਂ॥ ੨੦॥ ਨਿਨਯਾਵੇਜਗਯਕਾਰਿਥਯੋ॥ ਅਥਯਮਤੀਨਿਥੋ
 ਕਪਾਰਿਥਯੋ॥ ਪਾਯੋਤੀਨਿਥੋਕਕੋਸਾਜਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਸਮਾਂਨਿ
 ਆਰਿਮੋਹਿਗਜਾ॥ ੨੧॥ ਅਥਮੇਰੋਤ੍ਰਿਯਪਾਯੋਅੰਤਾ॥
 ਸਾਂਚਿਕੀਯੋਗੁਰਸੋਮਿਥਿਮੰਤਾ॥ ਜੇਥਾਗੀਕਾਥਨਪ
 ਤਿਥੇਆਈ॥ ਤੇਥਾਗੀਇੰਦ੍ਰਗਯੋਦੁਰਿਜਾਈ॥ ੨੨॥

ਜਿਥਾਗੀਗੋਤਮਾਸਪਕੋਰਾਟਾਤੋਲਗਛਲਕਰਿਦੁੰਗਜੇ ੨੧
 ਗਵਾ।ਸੁਨਿਸਾਚੀਤਹਾਂਛਲਕੀਯੋ।ਮੁਪੁਰਬਚਨਹਮਸੇ
 ਬੋਲੀਯੋ।੨੩।ਹੋਤੁਪਸਿਨਬਚਨਾਇਕਪਾਂਥੁ।ਗਜਗਨਿਕਟਿ
 ਤੁਹਾਗੇਆਂਥੁ।ਮੇਜੋਬਚਨਤੁਹਾਗੇਗਯੋ।ਤਯੋਤੁਅਕਰੇ
 ਹਮਾਰੇਕਹਯੋ।੨੪।ਇੰਦ੍ਰਸਮਾਂਨਿਗੀਨੂਤੋਤਾਈ।ਜੋਤ੍ਰ
 ਯਬਾਂਹਿਜਗਇਚਾਦੇਆਂਈ।ਤਾਂਥੁਪਾਰਿਚਾਫੇਪਾਲਕੀ
 ਥਿਗਜਾ।ਤੋਹੀਇੰਦ੍ਰਕਰੀਮਾਨੋਆਜਾ।੨੫।ਅਬਾਰੀ
 ਥਿਪ੍ਰਸੁਨਿਬੋਲਯੋਜਾਂਨਿ।ਤਬਤੁਚਛਯੋਪਾਲਕੀਆ
 ਨਿ।ਅਗਸੁਮਾਹਦਿਮਹਾਂਪੁਨਿਜੋਤੇ।ਏਪਾਲਕੀਚਲੇ
 ਸਬਤੇਤੇ।੨੬।ਆਤੁਗਸਰਪਤਬੇਯੋਕਹਯੋ।ਅਗ
 ਸਤਸਪਸਰਪਦੇਹਯੋ।ਉਤਯੋਛਕਚਰਨਗਹਿਰ

ਹਯੋ। ਦੀ ਨਬ ਚ ਨ ਮੇ ਮੁਨਿ ਸੋ ਕਯੋ। ੨੭। ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਜ ਕੋ ਲਯੋ
 ਨ ਭੇਦ। ਕਥਾ ਤਿ ਸਾਪ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੇਵ। ਚੁਕ ਹਮਾ ਗੀ ਬਕ ਸੋ ਸੁ
 ਮਨਿ। ਤੁਮ ਕਰੁ ਨਾਮ ਯ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮਨਿ। ੨੮। ਮੁਨਿ ਉ ਬਾਚਾ।
 ।। ਗੰਜਾਂ ਨਾਮ ਯੁਧੀ ਸੁ ਰਹੇਈ। ਤਾਂ ਕੋ ਧਰਮ ਜਾਨੈ ਸਥ ਕੋਈ
 । ਧਰਮ ਨੀਤਿ ਸੋ ਗਯਾ ਨ ਉਦਾਗ। ਨ ਪੁਖ ਬੀਸ ਤਾ ਕੋ ਅਵਤਾਰ
 । ੨੯। ਤਿਹੇ ਬੀਸ ਹੋਈ ਗੋਸੇਈ। ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੇ ਸਥ ਕੋਈ
 । ਤਾ ਕੋ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਗਾਤਿ ਹੋਈ। ਐਸੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਗਿਖ
 ਸੋਈ। ੩੦। ਐਸੇ ਕਯੋ ਦੇਵ ਛਲ ਮੋਹੀ। ਸੋ ਸਾਪ ਤੇ ਛੁਟ
 ਵੈ ਤੋਹੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਸੋ ਨਿਮੈ ਗਯੋ। ਚਾਹੁ ਬਚਨ ਤੁਮਾ
 ਕਯੋ। ੩੧। ਛੁਟੈ ਸਾਪ ਤੇ ਕਹੇ ਸਨੇਹ। ਜੇ ਪੁਛੋ ਸੋ ਉਤਰੇ
 ਹ। ਯੁਧੀ ਸੁ ਰਹੇਈ। ਜੇ ਕਹੁ ਪੁਛੋ ਸੋਈ ਕਹੇ। ਜੇ ਸੋ ਗ

ਨਬੁਧਯਜਮਨਲਭੇ॥੩੨॥ ਤੇਸੇ ਉਤਰਦੀਜੈਤਤਾ॥ ਬੁਧ 22
 ਸਮਾਨੀਕਹੋਸੇਬਾਚਾ॥ ਨਪੁਖਬਾਚਾ॥ ਤੁਮਾਰੀਦੇਖਿਉਪਜ
 ਪੈਚੁਸਨੇ॥ ਧਰਮਬਚਨਕੋਉਤਰਦੇਹਾ॥੩੩॥ ਤੁਮਗਜ
 ਜਾਨੈਸਬਮਰਮਾ॥ ਪ੍ਰਨਾਮਕਰੋਮੇਸੇਕਹੁਧਰਮਾ॥ ਯੁਧਿਸਰ
 ਉਬਾਚਾ॥ ਸਤ੍ਯਸੋਚਜਪਤਪਆਚਰੇ॥ ਸਮਦਮਸਿਤੋਖ
 ਲੇਮਨੇਮੇਧਰੇ॥੩੪॥ ਛਮਾਂਦਯਾਕੋਮਲਤਾਂਦੰਸਾ॥ ਸਿੰਜਮ
 ਸਹਿਤਾਬਿਚਾਰੇਧਜਾਨਾ॥ ਜਾਨੈਧਰੇਸਰਕੋਮਰਮਾ॥ ਯਾਸੁਨਿ
 ਲੇਹੁਸਕਲਮੁਨਿਧਰਮਾ॥੩੫॥ ਨਪੁਖੋਬਾਚਾ॥ ਕਹਤਪ
 ਮੋਹਿਸੁਨਾਵਹੁਦੇਵਾ॥ ਕਹਸਤ੍ਯਸਮਝੁ ਵੇਰੇਵਾ॥
 ॥ ਸਮਦਮਕਹਾਂਸੁਕਹੀਏਤਤਾ॥ ਕਜੈਜਾਨੀ ਏਸੋਚਕੀ
 ਬਾਤ॥੩੬॥ ਯੁਧਿਸਰੋਬਾਚਾ॥ ਸਤ੍ਯਸੋਚਪਰਮਤਪ

ਕਰਜੋ। ਦਮਸੋਮਨਥਾਸਿਨਰਿਗਰਜੋ। ਸਤਮਸਬਤੀਕੋਸਮ
 ਕਰਿਜਾਨੈ। ਸਤਮਿਤਕਛੁਭੇਦਨਅੰਯੋ। ੩੭। ਨਪੁਖਉਥ
 ਚ। ਕਹਾਛਜਾਕਰੀਏਨਿਪਗਈ। ਕਹਾਸਿਤੋਖਕਰੋ
 ਸਮਝਾਈ। ਕਹਾਂਛਮਾਂਕਰੀਏਯਾਥਾਤਾਕੋਮਲਤਾ
 ਸਮਝਾਵੈਤਾਤਾ। ੩੮। ਯੁਪਿਸਰੋਥਾਚ। ਛਜਾਥ
 ਕਰਮਕਰਤਾਗੀਲਾਂਨਿ। ਥੀਥੈਤਯਾਗੀਸਿਤੋਖਸੁਜਾਂਨਿ
 ਦੁਖਸੁਖਸਰੋਸੁਛਮਾਂਪਾਵੈਨਾ। ਕੋਮਲਤਾਕਰੀਏ
 ਸਮਝਿਤਾ। ੩੯। ਨਪੁਖੋਥਾਚ। ਕਹਾਂਗਜਾਂਨਕਰੀ
 ਏਸਮਾਂਏ। ਸਾਂਤਕੋਕਰੀਏਸੁਖਦਾਈ। ਦਯਾਕਰ
 ਕਰੀਏ। ਪ੍ਰਮਾਂਨ। ਕਹੈਸੋਕਰੀਏਮਨਪ੍ਰਯਾਂਨ। ੪੦
 ਗੰਜਉਥਾਚ। ਤਤਾਥਿਚਰੇਕਰੀਏਗਜਾਂਨ। ਮਨ

ਝਾਂ

ਪ੍ਰਸੰਨਸਾਂਤਮਨਯਾਂਨਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਸੋਜੋਸਥਰੀ। ਸੁਖਦੀਜੋ। ਯਜਾਂ ੮੩
 ਭਬੈ। ਨਿਬ੍ਰਤਿਮਨਕੀਜੋ। ੪੧। ਨਪ੍ਰੁਖਉਬਾਚਾ। ਸਦਾਸ
 ਤ੍ਰਬੈਰੀ। ਨਿਜਕੋਨ। ਕਹਾਂਸਥਰਗਥਾਯਿਕੋਭੋਨ। ਕੋਨ
 ਸਾਧਕਹੀਏਨਿਪਗਈ। ਸੋਸੋਥਚਨਕਹੋਸਮਸ਼ਾਈ।
 ੪੨। ਗਾਜਉਬਾਚਾ। ਬੋਰੀਸਦਾਕੋਪਯਤਿਜਗਨਿ।
 ਲੋਕੁਅਨਿਤਥਜਾਧਿਕੀਖਹੁਨਿ। ਸਥਸੋਤੇਤਕਹੇਸੋਸ
 ਧਾ। ਤਿਸਾਮਨਾਨਿਵਈਅਸਾਧਾ। ੪੩। ਨਪ੍ਰੁਖਉਬਾਚਾ
 ਜਾਕੀਸੰਗਤਿਉਪਜੈਪਾਪਾ। ਜਾਂਕੋਨਾਮਲੋਤਸਿਤਪ
 ਈਹਸੋਸੋਕਹੀਏਸਮਸ਼ਾਈ। ਅਛੈਨਰਕਕੋਨਾਬਿਧਿ
 ਜਾਇ। ੪੪। ਗਾਜਾਯੁਪਿਸੈਰੋਬਾਚਾ। ਕੋਲੋਬਿਪ੍ਰ
 ਪਾਰਿਕੋਰੇਨਿਗਸਾ। ਤਾਂਕੋਸਦਨਰਕੋਮੇਥਾਸਾ। ਅਧ

ਗਮਦੁਪਮੁਦਮਾਤਿਰਹੈ॥ ਧੁਨਬਚਨਸਬਜੀਸੋਕਰੈ॥੪੫॥
 ਉਘਟੇਪਰਮਪਰਾਯੋਪਾਪੀ॥ ਸਦਈਰਹੈਜੋਗਸਿਤਾਪੀ॥
 ਐਸੇਕਰਮਜੁਪ੍ਰਾਪੀਕਰੈ॥ ਅਛੈਨਰਕਮਾਧਿਸੋਪਰੈ॥੪੬॥
 ੬॥ ਪਨਗੁਰੁਆਛਿਤਪਾਤਿਗੁਰੁਏਈ॥ ਮਾਂਗੋਬੁਧ
 ਨਐਰੈਦੇਈ॥ ਨਾਂਗੁਇਨਕੀਭਕਾਤਿਨਕਰੈ॥ ਅਛੈਨਰ
 ਕਮਾਧਿਸੋਪਰੈ॥੪੭॥ ਛਿਦ੍ਰਪਰਾਯੋਤਕੇਰਹੈ॥ ਸਬਦਿ
 ਨਦੇਖਐਰਕੇਕਰੈ॥ ਕਰੈਜੁਗੁਰੁਸੋਕਪਟਸਮਾਂਨਾ॥ ਤਿਨ
 ਹਿਦੇਖਿਕਸਿਐਅਸਨਾਂ॥੪੮॥ ਦਾਸੀਨੀਚਗਵਨਜੇ
 ਕਰੈ॥ ਤਾਂਸੋਪਿਤ੍ਰਬੇਰਮਨਪਰੈ॥ ਮੀਠੀਬਸਤਅਕੇ
 ਲੋਖਾਈ॥ ਅਛੈਨਰਕਨ੍ਰਿਰਸੋਜਾਈ॥੪੯॥ ਨਪੁ
 ਖਉਥਾਚ॥ ਪਰਮਦੁਪਾਨਿਪਤੇਰੀਬਾਤਾ॥ ਸੁਨਤਬਹੁ

ਸੁਖਮੇਰੇਗਾਤਾ। ਰਾਜਾਸਮਾਇਬਚਨਾਇਕਕਹੈ। ਦੇਵਏਕ ੨੪
 ਕੇਸੀ। ਬੀਪਿਰਹੈ। ੫੦। ਯੁਪਿਰਹੈ। ਜਾਂਕੈਅਤੀਤ
 ਭੀਸੁਖਨਹੀਜਾਈ। ਅਰਹਾਰਕਥਾਸੁਨੇਚਿਤਛਾਈ।
 ਅਤੀਤਬੋਝਿਅਗੇਦ੍ਰੇਛੇਈ। ਮੀਠੇਬਚਨਬੋਝਿ
 ਸੁਖਦੇਈ। ੫੧। ਹਰਿਹਿਜੰਗਿਕਾਰਿਪੁਜੈਸੇਈ। ਅਨਿ
 ਸਚੈਦੇਵਏਕਾਤੀਹਿਏਈ। ਸੇਵਤਜਾਗਤਾਇਹੈਬੀ
 ਚਾਗ। ਜਹਾਂਤਹਾਂਮਨੇਉਪਗਾਗ। ੫੨। ਪਰਉਪਗਾ
 ਰਧਾਇਨਰਹੈ। ਦੇਵਏਕਸੇਧਾਂਨਿਛੇਈ। ਲੰਗਾਇਨ
 ਕੀਪੁਜਾਕਹੈ। ਭਕਤਿਸਾਪਸੰਗਾਤਿਮਨਪਹੈ। ੫੩।
 ਸਾਪਧਰਮਕੋਮਾਗਗਾਹੈ। ਸਦਾਸੁਨਰਬੈਕੁਠਹਿਹੈ
 ਸਿਖਕਰੇਗੁਰਕੀਨਿਤਸੇਵਾ। ਜੰਨੇਪ੍ਰਮੇਸਰਗੁਰਦੇਵ

॥५४॥ ਜੋਦੀਨ ਪ੍ਰਤਿਗੁਰੋ ਕੋ ਸਿਰਾ ਵੈ ॥ ਸੋਈ ਸਿਖ ਬੈਠ
 ਰਿਖਾਵੈ ॥ ਗੁਮ ਵਿਤ ਜੋ ਬਨ ਗੁਨ ਸਦਾ ॥ ਅਰਘ ਰਹੇ ॥
 ਸਕਲ ਸਿਪਦਾ ॥ ५५ ॥ ਜੋ ਭੇਜੈ ਈਦੀ ਜਿਤ ਰਹੈ ॥ ਕੋਮ
 ਲ ਬਚਨ ਸਬ ਨਿਸੇ ਰਹੈ ॥ ਕਹੁ ਭਾਗਿ ਮਾਨਸ ਮੇਲ
 ਹੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਨ ਬੈਠ ਰਿਖਾਵੈ ॥ ५६ ॥ ਨਾਪੁ ਖੋਬਾਚਾ ॥
 ਗਜਾ ਸੁਨਤੁ ਮਾਗੀ ਥਾਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰਪਾਉ ਪਜੀ ਗਾਤ
 ॥ ਸਰਪਾ ਕਰਿ ਕੀਜੈ ਸਬ ਥੋਤਾ ॥ ਤਾ ਸਰਪਾ ਕੋ ਕਹੈ ਥ
 ਥਾਤਾ ॥ ५७ ॥ ਯੁਧਿ ਸੇਰੋ ਥਾਚਾ ॥ ਜੋ ਕੁਲੀਨਾ ਈਦੀ
 ਜਿਤ ਰਹੈ ॥ ਸਰਪਾ ਪੀਤਿ ਜੋ ਪੁਜੈ ਕੋਈ ॥ ਸਕਲ
 ਰਮ ਮਾਨਿਉ ਪਜੈ ਜਗ ॥ ਤੀਰਥ ਯਥਾ ਹੋ ਸੋ ਤਹ
 ॥ ५८ ॥ ਗਜਾਨ ਪਰਮ ਤਪਤੇ ਨ ਬਢਾਵੈ ॥ ਜਾਤੇ ਬੇਸੀ

ਪਰਮਪਦਪਾਵੈ। ਗ੍ਰੰਥ ਅਨੇਕ ਪਦੈ ਆਧਿਕਾਰ। ਗੁਨ
 ਬਿਦਯਾ ਜਾਂਨੈ ਸਬ ਸਾਗ। ੫੮। ਫੁਮਾਂਦਯਾਂ ਸਿਤੋ ਖਏ
 ਲਾ। ਸਬੈ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਟਕੀ ਸੀਕ ਲਾ। ਬੇਸੀ ਪਾਇਨੋ ਬਾ
 ਚ। ਫੁਟੇਨ ਪੁਖ ਸ੍ਰਾਂਪ ਤੈ ਜਗਾਂ। ਤੀਵਿ ਜੋ ਨਿੰ ਆਯੋ
 ਤਗਾਂ। ੬੦। ਸਾਪਥੀ ਵੀਤੇ ਫੁਟੇ ਜਬ ਹੀ। ਗਜਾ ਕੀ ਅ
 ਸਤ ਤਿ ਕਰੀਤ ਬਹੀ। ਅਮਿਤ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਸਮਾ ਗਯੋ
 ਦਿਵਗੁਪ ਵੇਠਾ ਫੋਤਯੋ। ੬੧। ਸਾਪਥਚਨ ਸਬ ਕੋ ਉਪ
 ਗਾਰ। ਸਾਧ ਸਮਾਂ ਗਮ ਤੇ ਮਾਂਤਿ ਸਾਗ। ਸਾਧਨਿ ਕੀ ਮਤ
 ਮਾਂ ਆਧਿਕਾਂ ਲੀ। ਸਾਧ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਗਤਿ ਪਾਈ। ੬੨
 ਦੇਖਤ ਦੇਹ ਦਿਬਤ ਨਤਯੋ। ਦੇਖਤ ਤਪ ਲਾਟਿ ਕੈਗ
 ਯੋ। ਐਸੇ ਪੁੰਨ ਸੁਪਗਮ ਕਹਾਂ ਵੈ। ਸੋ ਤੋ ਪੁਰਤ ਗਤਿ

੬੩।
 ਤੀਵਿ ਜੋ ਨਿੰ ਆਯੋ। ਗਜਾ ਕੀ ਅਸਤ ਤਿ ਕਰੀਤ ਬਹੀ।

ਪਾਵੇ॥੬੩॥ਪੀਨਜਸੁਦੇਸਪੀਨਜਬੋਏਕ॥ਸਬਹਲਧੀ
 ਯਬੀਸਸਿਜੋਗ॥ਤੋਸੋਗਜਾਪੁਦੇਨਹੋਈ॥ਜਸਪ੍ਰਸਿ
 ਧਜਜੰਨੈਸਬਕੋਈ॥੬੪॥ਯੁਧਿਸਰੋਬਾਚ॥ਅਥਪੁ
 ਪੀਨਪੀਨਜਾਗਜਾ॥ਤੁਮਜੋਪ੍ਰਸਿਨਭਏਹੋਆਜਾਤੁਮ
 ਪੀਤੁਤਜਾਨਤਸਬਕਤ॥ਕਜੋਮਦਭਜੋਤੁਮਾਰੇਗਤ
 ॥੬੫॥ਮੇਰੇਮਨੋਮੇਧੋਖੋਭਯੋ॥ਜਾਨੋਤੁਮੇਗਰਬਕਯੋਭਯੋ
 ॥੬੬॥ਨਪੁਖੋਬਾਚ॥ਜੋਰੁਛਸੁਰਉਪਾਵਕੇਤਾਈ॥ਜੋ
 ਸੈਜਲੋਮੇਸੀਤਲਤਾਈ॥ਅਪਨੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਦੇਹਛੋ॥ਤ
 ਐਸੈਗਜਾਸਦਾਮਦਵਿਤ॥੬੭॥ਜਜੁਪਾਂਨੀਬਿਨੁਚਲੇ
 ਨਾਵਾ॥ਤਜੁਗਜਾਕੋਗਰਬਸੁਭਾਵਾ॥ਮਦਗਪੀਏਉਛ
 ਬਿਧੁਨਿਜਾਈ॥ਗਜਾਗਰਬਦਿਨਾਦਿਨਆਪਿਕਾਈ॥੬੮

੨ ॥ ਦੀਜੈ ਜਬ ਗਜ ਤੇ ਗੀ ਗਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸੁਰਗਾਤਿ ਮਰ ਛਾਟਿ
 ਜਾਈ ॥ ਏਤੁ ਬੁਝੀ ਗਕਾਮ ਦੇ ਉਥਰੀ ॥ ਤਬ ਤੇ ਸੁਰਗਾ
 ਜਮ ਦਬ ਦੇ ॥ ੬੯ ॥ ਮੁਨਿ ਅਗਸੂ ਦੀ ਨਿਉ ਨਗਰੀ ॥ ਤੁਮ
 ਏਕੀ ਜਯੋ ਗਜ ਸਿਤਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਨਿਸੀਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ ॥
 ॥ ਸਥਾਇ ਨ ਥ੍ਰਾਮ ਤੇ ਜ ਤੇ ਰਹੀਏ ॥ ੭੦ ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
 ਚ ਬੁਝ ਰਿਪੀਯੋ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋ ਗਰਬ ਨ ਜਾਈ ਕੀਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਭਾਈ ॥ ਇਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦਵ ਨਿਸੁਨਾਈ ॥ ੭੧ ॥
 ॥ ਸਹੀਏ ਕ੍ਰੋਧ ਸਾਧ ਕੋ ਜਾਂ ਨਿ ॥ ਗਾਰਿ ਦੇਇ ਉਠਿ ਮਾਰੈ ਅ
 ਨਿ ॥ ਸਹੀਏ ਕ੍ਰੋਧ ਸਾਧ ਕੋ ਘੋਨੀ ॥ ਤਾਹਿ ਨ ਹੋ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਗ
 ਨੀ ॥ ੭੨ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹੈ ਜੇ ਚਾਹੈ ਸੋ ॥ ਸਥਤਾ ਜੇ ਸਾਧਾ ਰਿਪੁ
 ਜੈ ਸੋ ॥ ਯਾ ਕਹਿ ਨ ਘੁਖ ਸੁਰਗ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ਗਜ ਕੋ ਮ

ਨਿਆਨਿਦਭਯੋ॥੭੩॥ਬੇਸੀਪਾਇਨੋਬਾਚ॥ਮੇਸਬਕਹੀਪਾ
 ਛਲੀਕਥਾ॥ਗਜਾਕਹੀਨਪੁਖਸੇਜਥਾ॥ਜੋਜਾਕਥਾ
 ਸੁਨੋਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਾਕੋਸਕਲਪਾਪਝਰਿਜਾਇ॥੭੪॥
 ਸੁਨਿਤਾਖਾਥਰਨਯੋਇਤਹਾਸਾ॥ਗੰਮਚੇਰੁਥਾਛਲ
 ਲਾਦਾਸੁ॥ਇਤਿਸੀਮਗਰਬੇਇਤਿਹਾਸਸਾਰਸ
 ਮੁਚਯੋਓਨਤੀਸਮੋਧਯਾਇ॥੭੫॥ਚੁਪਈ॥੭੬॥
 ॥ਯੁਧੀਸਰੋਬਾਚ॥ਸਤਜਥਚਨਬੋਲੇਛਲਹੋਇ
 ਮਿਸੋਕਥਾਸੁਨਾਵੇਸੋਇ॥ਬੋਲੇਸਤਾਤਜੇਨਹਿਧਰ
 ਮਾ॥ਅਥਮੁਹਿਇਹੇਸੁਨਾਵੇਮਰਮ॥੭੭॥ਭੀਖਮੋਥਾ
 ॥ਕਹਿਸੁਨਾਂਉਚਹਲਾਕੀਕਥਾ॥ਬੋਲੇਬਚਨਸਾਧ
 ਸਿੰਘਸੇਜਥਾ॥ਮਧੁਰਾਵੇਸਮਾਧਯਾਏਕਗਾਂਊ॥ਚੜ੍ਹ

ਵਰਤੀਨਗਾਗਇਕਠੰਉ॥੩॥ਸੁਭਲਾਬ੍ਰਿਛਸੀਤਲਜਲ
 ਐਗਾਮਨਬਾਂਛੁਕਾਂਮਨੋਰਥਠੰਗਾਅਤਿਰਵਨੀਕਭੁਮ
 ਸੁਖਦੇਨਾਤਤਾਂਸਿੰਘਅਰੁਥਪੁਣਥਯੇਨ॥੩॥ਸਿਮਟਿ
 ਗਾਇਚਰਨਤਤਾਂਗਈ॥ਬਹੁਲਾਸਥਤੇਅਗੈਬੁਈ
 ਨੀਕੋਥਨਗਾਬਰਤਤਾਂਛਾਂਗਾਬਹੁਲਾਧੋਰਿਪਤੁਤੀਤਾਂ
 ॥ਮਾਜਥਾਤਿਲਿਗਾਇਗਾਯੋਤ੍ਰਿਕੋਗਾਸਿੰਘਆਇਘੋਰੀ
 ਤਿਰਿਠੰਗ॥ਪਾਆਜਛੁਧਾਕਰਿਅਤਿਰਿਸਮੋਰੀਕਹੈ
 ਸਿੰਘਨਹਿਛਾਨੋਤੋਰਿ॥ਬਹੁਲਾਰੁਦਮਨਹੀਮਨਕੀਯੋ
 ਥਾਰਥਾਗਹਿਰਦੇਤਰਿਛੀਯੋ॥੬॥ਮੋਥਨੁਪੁਤ੍ਰਨਜਵੈ
 ਭਾਈ॥ਬਹੁਲਾਸੋਗਕੀਯੋਆਪੀਕਾਈ॥ਮੀਚਹਮਾ
 ਰੀਪਤੁਚੀਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਹਿਦੇਖਕਯੁਕਰਿਜਾਂਈ॥

੨੭

॥ ਸਿੰਘ ਤੇਰੇ ਇਕ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉ ॥ ਬਛਰਿ ਦੇਖਿ ਬਹੁ ਗਿਠ
 ਰਿਆਉ ॥ ਬਛਰਿ ਦੇਖਿ ਉਂਗਲਿ ਰਹੁ ॥ ਤੇ ਸੋ ਸਤ ਅਬਰ
 ਨਹੁ ਕਹੁ ॥ ੮ ॥ ਸਿੰਘ ਉਥਾਚਾ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਮੋਪਾਰਿ ਛੂਟਾਪਾ
 ਵੇ ॥ ਤੇ ਪਰਜਾ ਇਥ ਪੁਰਿ ਕਾਤੀ ਆਵੇ ॥ ਸਤ ਅਬਚਨ ਬੋ
 ਲੇ ਨਿਰਥਾ ॥ ਐਸੇ ਗਜਾਨਕ ਹਾਂਤੁ ਰਿਆਹੀ ॥ ੯ ॥ ਬ
 ਹੁਣਾ ਉਥਾਚਾ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਾਨੈ ਸਬ ਗਾਵਾ ॥ ਬਹੁ ਲੰਘੇ
 ਨਿਹਮਾ ਰੋਨਾਵਾ ॥ ਸੋ ਨਿਜ ਗਵਾਹ ਚਗਵੇ ਸੋਚੀ ॥ ਮਿਥਾ
 ਬਚਨ ਬੋਲੇ ਤੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਮੇਧੈ ਸੋਹਣੇ ਹੁਜੇ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋ
 ਤੁਮਾਰੇ ਬਚਨਿ ਸਿਆਲੈ ॥ ਤੇ ਸੋ ਛਕ ਰਿਸਹੈ ਗੇਹਾ ॥ ਸਿੰ
 ਘ ਸੋਹਮੇਰੀ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਖੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਪਰਜੈ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਕੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਕਰੇ ॥ ਹਤ ਜਾਬੂ ਹਮਵੇਖ ਸੋਹ

ੲੲ। ਜਿੰਨਾ ਠੀਕੀ ਏਹਾਨਾ ਆਉ ਸੋਈ ॥ ੧੩ ॥ ਵੈਰਾਗਾ ਪਪਾ ੲੲ
 ਏਕ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ਏਕਾਰਿ ਤਜੈ ਏਕ ਸੰਗੁ ਜੋ ॥ ਵਕੈ ਪਾਪ ਦੇ
 ਖਤੁ ਪਾਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਿੰਘ ਠੇਹਿ ਤੁਆਂ ਉ ॥ ਜੀਵਨ ਤੇ
 ਅਤੇ ਰੈ ਏਗਾ ॥ ਅਰਮ ਛੇਫ ਕੈ ਰਹੈ ਜੁ ਸੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਪਾਪ
 ਦੇਖੁ ਤੁਪਾਂ ਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਿੰਘ ਬੋਗੀ ਨਹੀ ਆਉ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ
 ਸੋਕ ਪਟਮ ਸਕਰੀ ਖੇਲਾ ॥ ਟਹੈ ਗਉ ਪਗ ਨਿਸੋਠੇ ਲਾਪੇ
 ਗਹ ਬਜਾਰ ਤਾਂ ਬੇਢੈ ਗਾਈ ॥ ਚਾਮੌ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਤ
 ਹਾਂ ਜਾਂਈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਨ ਕੋ ਪਾਪ ਦੇਖੁ ਤੁਪਾਂ ਉ ॥ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਿੰਘ
 ਬੋਗੀ ਨਹੀ ਆਉ ॥ ਸਾਸਤਰੀ ਬਪ੍ਰੀਤ ਨਹਿ ਕਰੇ ॥ ਸੁ
 ਠੀ ਸਾਂਖ ਸਭਾਂ ਮੇਰੈ ॥ ੧੬ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਪਾਪ ਦੇਖੁ ਤੁਪਾਂ ਉ ॥
 ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸਿੰਘ ਬੋਗੀ ਨਹੀ ਆਉ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਿਤਾ ਕੀ ਨਾ

ਏਦੇਈ॥ ਫਿਰਿ ਦੁਸਰੇ ਐਰੇ ਦੇਈ॥ ੧੭॥ ਤਕੋ ਪਾਪ
 ਦੇਖੁ ਤੁਧਾਉ॥ ਜੇ ਤੁਸਿ ਪਬੋ ਗਿਨਹਿ ਆਉ॥ ਥਾਤੀ
 ਏਪ ਜੋ ਰੋਪ ਗਈ॥ ਆਉ ਬਿਸਾਸ ਪਾਤਮਾ ਤਿਆਈ॥ ੧੮॥
 ਅਪਨੇ ਸਾਂਮੀ ਜਾਨਤ ਤਜੋ॥ ਬਾਸ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਐਰਿ
 ਤਜੋ॥ ਤਕੋ ਪਾਪ ਦੇਖੁ ਤੁਧਾਉ॥ ਜੇ ਤੁਸਿ ਪਬੋ ਗਿਨਹਿ
 ਆਉ॥ ੧੯॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੋ ਬੈਰ ਜੁਠਨੇ॥ ਬਿਦਯਾਂ ਦੇਇ
 ਸੁਗੁਹ ਹਿਨਮਾਨੇ॥ ਤੀਰਥ ਪਾਪ ਕਰੇ ਜੋ ਜਾਈ॥ ਏਕਾਏ
 ਕੀ ਮਨਿ ਏਰਿ ਗਈ॥ ੨੦॥ ਚਿਤ ਭਿਛਾਖਾ ਕਾ ਮਥੁਰ
 ਹੈ॥ ਦੁਸਥ ਚਲਕ ਹਿਸਥ ਕੋ ਦੇਹੇ॥ ਤਿਲੋ ਪਾਪ ਦੇਖੁ ਤੁਧਾਉ॥
 ਜੇ ਤੁਸਿ ਪਬੋ ਗਿਨਹਿ ਆਉ॥ ੨੧॥ ਐਸੀ ਸੋ ਹਥ
 ਨਜਬ ਦੇਯੋ॥ ਚਥਾਤੀ ਨਿਜਾਨ ਗਉ ਸੋ ਕਹਯੋ॥ ਤੁਮ ਸਥ

ਪਰਮਸਯਾਂਗੀਗਾਂਤ। ਚਲਤਸਿੰਘਸਮਝਾਈਥਾਤ। ੨੨
 ਛਲਕਰਿਐਗਹਿਰੁਕੇਜਾਈ। ਸੋਸਥਾਂਨਿਆਪਕੋ
 ਆਈ। ਪਰਮਸਮਾਂਨਜੀਨਿਧਿਕੋਈ। ਅੰਨਕੁਮਿਦਲਾਂਦਿ
 ਕੋਸੋਈ। ੨੩। ਸਤਯਬਚਨਦੇਤੇਪਰਮਨਜਾਂਪਾ। ਸੁਠਤੇ
 ੨੪। ਐਹੰਗੀਕਛੁਪਾਪਾ। ਉਰਿਧਰਿਅਪਨੋਬਚਨਸੁਭਾਵਾ। ਅ
 ਬਤੁੰਜਾਇਥਛਮਿਏਆਵਾ। ੨੫। ਥਪੁਲਾਤਬਪਰ
 ਹੀਕੋਚਲੀ। ਕਰਤਬਚੇਤਬੁਧਮਾਤਿਭਲੀ। ਮਨਕ
 ਰਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰੇਮਕਾਰਿਧਾਂਈ। ਬਨਪੇਸਵਤਤਹਾਂਸੋਆਈ।
 ੨੬। ਥਛਦੇਖਿਮਨੁਭਯੋਸਨੇਹ। ਅਸਤਨਪਾਂਨਪੁਤ੍ਰਕ
 ਰਿਲੇਹ। ਦੇਖਿਨੈਨਤਰਿਆਏਨੀਗ। ਦਲਭਪੁਤ੍ਰਭਯੋ
 ਇਤਖੀਗ। ੨੭। ਬਿਨਸਪੁਤ੍ਰਧਨਜਸਨਰਿਬਢੇ। ਬਿਨ

ਸਪੁਰਕੁਲਸੋਤਨਚਫੇ। ਜੋਸਪੁਰਕੁਲਉਪਜੈਜੋਈ। ਸੁੰ
 ਤੇਪ੍ਰੀਤਿਪੁਰਪਾਰਿਜੋਈ॥੨੭॥ ਬਛਉਥਾਚ॥। ਸੀਗੀਤਮ
 ਰੈਂਦੋਆਇਉ॥। ਮਾਤਸੇਵਤਜਸਪਾਇਉ॥। ਕੋਲਤਮਾਏ
 ਜੇਉਜੋਈ॥। ਮਾਤਹਿਪੁਰਉਰਿਣਤਥਜੋਈ॥੨੮॥ ਭਯ
 ਬੰਧਕਟਿਥਸਥਸੁਖੀ॥। ਮਾਤਾਬੰਨਥਾਛਕਪਾਰਿਦੁਖੀ॥
 ਮਾਤਉਥਾਚ॥। ਥਾਛਕਥਛਦੁਖਾਜੀਨਿਕਰੇ॥। ਤੁਮੇਗੀ
 ਆਈਕਯੁਮਰੇ॥੨੯॥ ਜੋਸੇਕਗਮਜੁਪ੍ਰਾਂਤੀਠਵੇ॥। ਤੇਸੈਸੁ
 ਖਦੁਖਾਸਥਭੋਗਵੇ॥। ਜਲਥਲਪੁਰਪ੍ਰਮਾਦਨਕਰੀਐ॥
 ਮੁਰਖਅਗਮਛੇਛਤੇਰੁਗੀਐ॥੩੦॥। ਇਨਸੋਪੁਰਪ੍ਰੀਤਿ
 ਨਹਿਕਰੀਐ॥। ਨਦੀਨਗਰਸਿੰਗਪਾਰਿਹਰੀਐ॥। ਧੀਰਜ
 ਧਰਮਗਜਾਂਨਮਨਗਤੋ॥। ਅਬਤੁਮਪੁਰਾਛਿਮਾਂਕਰਿ

ੴ॥੩੧॥ਤਬਬਹੁਲਮਾਤਾਪੇਗਈ॥ਪੁਤ੍ਰਹਿਲੋਵਾਗਿ ੧੦੦
 ਠਾਂਵੀਭਈ॥ਕਹੇਬਚਨਮਾਤਾਸੋਜਾਂ॥ਪ੍ਰੇਮਾਰਿਦੇਭਾਰਿ
 ਆਯੋਤਹ॥੩੨॥ਜਨੁਮੇਰੈਕੀਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਤਜੁੰਯਾਬ
 ਫਤਨੀਸਿਫਲਾ॥ਦੁਪਪਾਨਯਾਂਕੋਤਮਦੀਜਯੋ॥ਬਾਰਬ
 ਰਯਾਂਕੀਸੁਧਿਲੀਜਯੋ॥੩੩॥ਮਾਤਉਬਚਾ॥ਬਾਰਬਾ
 ਰਸੋਪਾਤਿਰੈਯਾਂਹੀ॥ਛਾਨ੍ਹੇਪੁਤ੍ਰਕਹਾਂਤੁੰਜਾਂਹੀ॥ਬਹੁਲ
 ਮੋਸੋਕਹੋਬਿਚਾਗ॥ਕਹਾਂਜਾਹਿਦੀਯੋਯਾਭਾਗ॥੩੪॥
 ॥ਬਹੁਲਾਬਾਚਾ॥ਤੁੰਬਨਚਰਨਗਈਜਬਜਾਂਹਾਂ॥
 ॥ਸਿੰਘਆਇਘੇਰੀਤੁਤਹਾਂ॥ਤਾਂਸੋਬਚਨਬੋਲਿਤੁ
 ਆਈ॥ਸਤਛਾਨ੍ਹੇਜੀਵਨਗਤਮਾਈ॥੩੫॥ਮਾਤਉ
 ਬਾਚਾ॥ਪੀਤ੍ਰਤਬਚਨਕਹੋ॥ਸਿਰਮੋਗ॥ਧੂਠਬੋਲੇਏ

ਸਾਤੋਠੋਗਾ। ਖਾਯੋਗਾ। ਇਨਕੀਏਤਗਾ। ਸਿਕੰਪਰੇਪ੍ਰਾਂਕੋਜ
 ਗਾ। ੩੬। ਕਾਂਜੀ। ਬਿਵੰਤ੍ਰਿ। ਆਸੋਥਾਤਾ। ਸਰਥਸਰਗਤਾ।
 ਪ੍ਰਮੁਖਲਾਤਾ। ਕਾਹੇਕੋਦੁਖਮੇਰੋਲੀਏ। ਇਤਨੀਠੋਰ
 ਸੁਠਬੋਲੀਏ। ੩੭। ਥੁਲਾਉਥਾਚਾ। ਸੁਠੋਥਚਨਬੋ
 ਲੀਏਤਗਾ। ਪ੍ਰਾਂਪਗਯੋਥਰੋਜਗਾ। ਅਪਨੈਕਾਜੀਸਤ
 ਬੋਲੀਏ। ਧਰਮਮਰਜਾਦਨਤਜਿਰੋਲੀਏ। ੩੮। ਜਨੋਤੇ
 ਜੀਵਤੀਮਰੋ। ਜੀਨਕੈਸਤਜਥਚਨਨੀਪਰੋ। ਸਤਾਪ
 ਰਮਗੁਰਗਜੰਨਾਬਿਚਾਰਾ। ਸਤਜਥਚਨਜੀਵੈਸਿਸਾਰਾ। ੩੯
 ਥੁਲਾਸਾਚੋਉਤਰਦੀਯੋ। ਨਮਸਕਾਰਸੁਖਕਾਂਗੁਰੀ
 ਯੋ। ਥੁਲਾਨਿਕਟੀਸਿੰਘਕੈਗਈ। ਸਿੰਘਰਿਕੁਲੀ
 ਬੁਧਿਤਗਾਂਢਈ। ੪੦। ਥੁਲਾਕੇਦਰਸਨਗਜੋਪਾਪਾ।

ਜਾਂ ਲੋਧਿ ਬਮਕੋ ਨੁਸਰਾਪਾ ਤਬਾਰਿ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਤਰਾ ॥੧੦੧॥
 ਹੈ। ਮਧੁਰ ਬਚਨ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਮਾਂਕਹੈ। ॥੧੦੨॥ ਸਿੰਘ ਉਬਲਾ।
 ਸਬ ਪਰਿਕਾਮ ਪੋਸਿ ਮੈ ਸੁਨੀ। ਤੁਮ ਜਗਉ ਪਰਿ ਸਤੁ ਜਬ
 ਦਨੀ। ਦਰਸਾਇਆ ਪਰਮਾਰੇ ਗਯੋ। ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਆਚੈ
 ਰਜ ਸੋਭਯੋ। ॥੧੦੩॥ ਪੀਤਲ ਸੁਦੇ ਸਜਾਤੁ ਰਹੈ। ਪੀਤਲ ਸੁਪ
 ਜਾ ਦਰਸਤੋ ਲਹੈ। ਪੀਤਲ ਸੁਠੈ ਰਚੈ ਜੁਗੇ ਰੇਨੁ। ਸਬਾਧਿ
 ਪਿਪੀਤਲ ਪੀਤਲ ਤੁਧੋਨ। ॥੧੦੪॥ ਬਹੁ ਬਾਤੋਂ ਹਿਕੜੀ ਸੀਤਾ
 ਪਾਅ ਬਲੈ ਬਹੁਤ ਕੀਜੈ ਮੈ ਪਾਪਾ। ਬਹੁਤ ਜੀਵੇ ਮੇਧਾ
 ਲੇਖਾਈ। ਕੋਨ ਨਗ ਕਿਉ ਪਾਰਿਉ ਜਾਈ। ॥੧੦੫॥ ਕੋਉ ਪ
 ਰਬ ਤਤੇ ਗੀਰਿ ਪਰੁ। ਕੋਉ ਅਗਾਨਿ ਮਧਿ ਜਾਇ ਜਹੂੰ ਕਿ
 ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਾਗੁ ਕਰੈ। ਬਹੁਤ ਕੋਨ ਕਾਂਤਿ ਸਿਤੈ।

॥ ५॥ ਸਤ ਜੁਗ ਸਤ ਤੇਤਾ ਮਖਸਾਗਾ ਵਾਪਰ ਪੁਜਾ ਬਿਧਿ
 ਬਯੋਤਾਗਾ ਕਾਇ ਜੁਗ ਜੀਵਦਯਾ ਹਰਿਨਾਮਾ ਜਾਂਤੈ ਬ੍ਰ
 ਮਲੋਕਾ ਬਿਸੰਘਾ ॥ ੪੬ ॥ ਊਪਸ ਦੇਹ ਸੰਪਤਿ ਰਯੋ ਤੁਮਰੀ
 ਸਗਨਿਯ ਜੰਸ ਸਮਾਗਯੋ ਕੀਨੈ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੋਗ ਅਭਯਾਸਾ ॥
 ॥ ਅਥ ਮੋਕੋ ਠਿਰਿ ਰਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੪੭ ॥ ਬਤੁਲਾ ਸਤ ਸਿਗ
 ਤਿ ਕੀਰੀਤੀ ॥ ਮੋਰੇ ਮਨ ਮੋਰਈ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ॥ ਤਬ ਠਿਰਿ ਜੋ
 ਗਗਨਾਂ ਮਾਨਿ ਰਈ ॥ ਫੁਟੈ ਸੰਪਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਈ ॥
 ॥ ੪੮ ॥ ਬਤੁਲਾ ਮੋਰੀ ਬੀਧਿ ਠਿਰਿ ਆਈ ॥ ਗੋਪ ਗਾਇ
 ਸਬ ਕਰੈ ਬਧਾਈ ॥ ਵਹਿਨਿ ਸੁਟਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਖ ਲਯੋ ॥ ਬਾਲ
 ਕ ਸਤਿ ਜਬ ਚਲਨ ਲਗਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ਤੀਖ ਮੋਰਾਗਾ ॥
 ਗਜਾ ਤੇਰੇ ਸਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਮੋਕੀ ਸਤਿ ਜਬ ਚਲਨ ਕੀ

ਗੀਤੀ। ਕਰੈ ਸੁਨੈ ਸਰਪਾਸੋਂ ਜੋਈ। ਸੁਖਾਸਿ ਪਾਤਿ ਸੁਖਪਾਂ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਹੈ ਸੋਈ। ॥ ੫ ॥ ਪਰਮ ਬਚਨ ਬਹੁ ਲਖੇ ਜਥਾ। ਸੋ ਜਾਂਗੀ
 ਯੋਤੀ ਸਈ ਕਥਾ। ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤੰਗ ਬੋਧੀ ਤ੍ਰਿਗੰਸ
 ਸਾਹਸਾ ਮੁਚਏਤੀ ਸਮੋਪਿ ਜਾਈ। ॥ ੩ ॥ ਚੌਪਈ। ॥ ੮੨ ॥
 ॥ ਯੁਪਿ ਸਰੋਬਾਚ। ॥ ਪਰਤਿਤ ਬਚਨ ਜੁ ਬੋਲੈ ਅੰਧੀ
 ॥ ਜੀਵ ਕਸਤੇ ਲੋਇ ਫੁਰਾਈ। ॥ ਗੁਣ ਕਰੇ ਸਾਪਕੀ
 ਕੋਈ। ॥ ਤਾਕੋ ਪਿਤਾ ਕਹਾਯੋ ਜਈ। ॥ ੧ ॥ ਭੀਖਮੋ ਬਾਚ
 ॥ ਬਿਪ੍ਰਏ ਕਸਤ ਸਤਾਸਾਸਾ। ॥ ਤ੍ਰਿਯਾਸਤਿ ਤਰੈ ਅਪ
 ਨੈ ਪਰਮ। ॥ ਕਰੇ ਜਤਨ ਸੰਤਾਤਿ ਕੋ ਸੋਈ। ॥ ਬਿਪ੍ਰਯੋ ਪੁਨਿ
 ਪੁਨਿ ਜੋਈ। ॥ ੨ ॥ ਯੁਨਿ ਪਾਛੈ ਕਲਾਇ ਕਭਈ। ॥ ਬਾਂ
 ਨ ਪ੍ਰਸਥਾਤੈ ਮਾਤਿ ਦਈ। ॥ ਬਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਏ ਸੋ ਬਨ ਗਯੋ

ਕਿਨਾਤਰਤਥਰੀਏਅੰਈ।ਦੇਖਪਿਤਰਕੇਮਨੇਆਈ।

॥ ਅਸਤੀਸਹਤਿਜਾਇਤਪਕੀਯੋ। ੩॥ ਮਾਤਾਪਿਤਾਪ੍ਰੀਤ
ਆਧਿਕਾਈ। ਕੀਨਾਥਰੇਦੀਜੋਭਾਈ। ੪॥ ਕਛੁਕਾਦੇ
ਨਤਸੋਚਤਤਯੋ। ਪਿਥਮਪਿਤਾਕੀਨਾਮਾਹਿਗਏ। ੫॥
ਕੀਨਾਸੋਕਕਰੇਮਾਨਿਹੈ। ਮੇਰੇਕੋਈਨਹੀਇਤਜੋਵੈ।
॥ ਬਾਗਬਾਗਸੋਕਰੇਪੁਕਾਗ। ਤੂੰਅਨਾਥਭਈਬਨਹਿਮਯ
ਗ। ੬॥ ਕਹਾਂਪਾਪਕੀਨੇਆਧਿਕਾਈ। ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋਈਨ
ਸਹਾਈ। ਛਿਨਹੈਛਿਨਾਛਿਨਾਗੀਰਜਾਈ। ਬਨਮੇਥੀ
ਕਲਭਈ। ਬਿਛਲਾਈ। ਕੀਨਾਤਰਤਾਆਧਿਕਦੁਖਪ
ਯੋ। ਜਮਤਬਾਥਪ੍ਰਗੁਪਕਰਿਆਯੋ। ਥੀਪ੍ਰਥੀਥਾਚ।
॥ ਅਪਨੈਦੁਖਅਪਨਪੈਛਿਜੇ। ਸੁਨੋਸੁਭੀਤਸੋਗਨਕੀ
ਜੇ। ੭॥ ਸੁਖਦੁਖਕਾਤੂੰਮੋਹਨਈਯੋ। ਸਥਕੇਉਪਾਵੇਅ

ਪਨਕੀਯੋ ਅਪਨਪਾਪ ਅਪਭਰਿਏਹੁ ਤਾਤੈਐ ਹਰਿ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਵੇਸਨ ਦੇਹੁ ॥ ੧੦੪ ॥ ਅਬ ਮੁਖਤਾਕਰੈ ਮਨਧੀਗ ਕਤੁ ਬਚ
 ਨਤੋ ਸੋ ਗੀਤੀਗ ਤੇਗੇ ਪ੍ਰਥਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਸੁਖਤਾ
 ਕਹੁੰਦੁ ਜਬ ॥ ੧੦੫ ॥ ਤੂੰ ਗਾਨਿਕਾ ਸਗੁਪ ਸੁਖ ਦੇਨੀ ॥ ਰਹਤੀ
 ਪ੍ਰਥਮ ਨਗਰ ਉਜੇਨੀ ॥ ਤੇਗੇ ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਜਾਇ ਨਗਰਿ
 ਸੁੰਦਰਤਾ ਸਥਗੁਨ ਮੋਹਨੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਤਿਹਿ ਪੁਰਏ ਕਾਥੀ ਪ੍ਰ
 ਮਨੁ ਗਾਮਨਿ ॥ ਤਾਕੇ ਪੁਰਏ ਕਸੇ ਕਾਮੀ ॥ ਤੇ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾ
 ਰਿਅ ਪੀਕਾਈ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੋਈ ਨ ਸੁਯਾਈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਬਿ
 ਦਯਾ ਛਾਡੈ ਆਬਿਦਯਾ ਗਯੋ ॥ ਗਤਿ ਦੇਨ ਤੇਗੇ ਮਨਿ ਰਹੈ
 ਤੇ ਪੋਗੀ ਬੀਪੁ ਪੁਰਜ ਬਗਯੋ ॥ ਤਾਕੇ ਸੋ ਕਛਹ ਪਰਸ
 ਪਰਭੁ ਜੋ ॥ ੧੦੮ ॥ ਉਪਜੈ ਕੋ ਪਨਸ ਕਯੋ ਮਹਾਗੀਗ ਜ

ਪੁਤ੍ਰਾਪੁਤ੍ਰਿਹਿਗਯੋਮਾਗਿਤਾਕੈਮਾਤਪਿਤਾਤ੍ਰਿਯੋਨੇਯਾਗੈ
 ਤਾਏਤੋਰੇਗੇਯਾ॥੧੪॥ਤਿਨੋਸੋਗਕੀਯੋਮਾਤਿਦਾਯਾ
 ॥ਤਬਤੋਕੋਉਨਿਦੀਯੋਸਹਾਯਾ॥ਤੁਜਯੋਮਾਤਪਿਤਾਬੀਨਦੀ
 ਨਾ॥ਅਗੁਤੁਜਯੋਤਰਤਾਕਰਿਹੀਨਾ॥੧੫॥ਐਸੋਸਪਤਬਾਰਿ
 ਤੀਨੀਦੀਯੋ॥ਤਾਤੋਤੋਕੋਇਹਦੁਖਭਯੋ॥ਸੁਖਤਉਥਾ
 ਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਨੁਦਾਇਦੁਸੋਗਵਾ॥ਤੁਮਕੋਅੰਗਿਕਤੋਸਾਤਿ
 ਭਵਾ॥੧੬॥ਮੇਰੋਸੋਗਮੋਹਸਥਗਯੋ॥ਤੁਮਰੇਥਚਨਸੁ
 ਤਸੁਖਭਯੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਨੋਥਾਚਾ॥ਧਰਮਗਾਜਾਜਿਜਸਤ
 ਮੋਹਿ॥ਤੁਸਮਝਾਵਨਾਯੋਤੋਹਿ॥੧੭॥ਤਿਹੋਪ੍ਰਥਮ
 ਧਰਮਮਨਭਯੋ॥ਤਾਤੋਥਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੈਅਯੋ॥ਸੁਖਤ
 ਉਥਾਚਾ॥ਧਰਮਗਾਜਤੁਮਜਾਨਹੁਏਯਾ॥ਮੇਰੇਮਾਨੀ

ਪਜਯੋਸੀਦੋਹ॥੧੮॥ਗਾਨਿਕਾਪਾਪਦੇਖਕੀਖਾਂਨਿ॥ਕਯੁਐਤ॥੧੦੮
 ਗੀਬ੍ਰਹਮਕਾਇਅੰਗਨਿ॥ਅਗੁਮੇਕਹਾਧਰਮਤਪਕੀਯੋ॥
 ਪੁਰਖਅਨੇਕਤਹਾਂਤਨਦੀਯੋ॥੧੯॥ਧਰਮਗਾਜਸੋਕਰੋਬ
 ਖਾਂਨਿ॥ਮੇਰੇਮਨਕੀਜਾਇਗਛਾਂਨਿ॥ਅਥਧਰਮਕਰਤਾ
 ਪਾਹਿਚਾਂਨੋ॥ਤੁਮਤੇਦੁਰਯੋਨਹੀਸਬਜਾਂਨੋ॥੨੦॥ਧਰਮ
 ਗਜੋਬਾਚਾ॥ਜਾਂਤੇਗਜਾਂਕੁਯੋਤੋਗਾਤਾ॥ਸੁਨਿਸੁਬਤਾ
 ਕਹੁਸੋਬਾਤਾ॥ਕਾਤੁਕੇਉਪਜਯੋਤੋਗਜਾਂਨਾਤੀਹਿੰ
 ਥੀਦਾਤਿਅਰਧਯੋਧ੍ਰਾਨ॥੨੧॥ਜਿਹਾਹਿਚਗਨਕਮ
 ਲਮਨਦਯੋ॥ਸਕਲਸੁਖਨਿਤੇਨਿਸਪ੍ਰੰਭਯੋ॥ਦੁਖ
 ਸਰੂਪਜਾਨਯੋਸੀਸਾਹ॥ਤਬੋਮੇਆਨਿਦਯੋਐਤਾਹ॥
 ੨੨॥ਤਬਾਤੀਤਿਗਜਾਂਨਉਪਜਯੋਅਪਾਗਾਨਿਕਾਸਿਕੀਯੋ

ਤਿਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਬੰਚਾਗ। ਤੀਰਥਕੁਪਾਬਿਸਨ ਅਰਾਧਾ। ਤਪੁ
 ਰਮੇ ਆਯੋਸੋ ਸਾਧਾ। ੨੩॥ ਭਾਗਉਦੈਉ ਜਾਂਸੋ ਆਯੋ। ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਸਿ ਜੋਗ ਬਨਾਯੋ। ਤਹਾਂ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲਿ ਸੋ ਰਹਿਯੋ।
 ਕਾਉ ਸੋ ਕਛੁ ਬਚਨ ਨ ਕਯੋ। ੨੪॥ ਗੁਤਿ ਪਰ ਰਹੇ ਦ
 ਗਈ ਜਹਾਂ। ਕੋਤ ਵਾਗ ਠੀਰ ਆਯੋ ਜਹਾਂ। ਦੁਸਾਨੀ ਸਾ
 ਧਆਰੀ ਦੀਯੋ। ਤਬ ਤੇ ਸਾਧਾ ਛਿਰੁ ਇਹ ਲੀਯੋ। ੨੫॥
 ਇਹ ਛਲਕਾ ਤਕੋ ਨ ਪੇ ਆਵੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਗਨਤ ਪਾਗਨ
 ਯਾਵੈ। ਮਿਸ ਬਚਨ ਤੈ ਤਸੇ ਕਹੇ। ਤੁਮਾਹੁ ਮੀਕਤ ਦੁਸ
 ਨਿਗਹੇ। ੨੬॥ ਆਵੈ ਸੁਮੀਆ ਦੁਰਕੀਯੋ। ਅਪਨੇ
 ਬਿਅੰਗਾ ਝੁਗੀਯੋ। ਤਬ ਸੋ ਤੁਮ ਪ੍ਰਜੀਕ ਬੇਸਾਯੋ। ਸੇਵਾ
 ਬਹੁਤ ਕਰੀ ਮਨੁ ਹਾਯੋ। ੨੭॥ ਜੋ ਤੁਮ ਹੀ ਇਹੁ ਸੋਨੇਗ।

॥ ਜੋਈ ਮੋਕੋ ਆਗਯਾ ਦੇ ॥ ਚੁਪਕਰਿ ਰਹੇ ਮੋਨ ਕੀ ਨਾਈ ॥ ਕੁ ੧੦੫
 ਛ ਆਗਯਾ ਜੋ ਦੇਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਆਤਿ ਬਉ ਬਾਚਾ ॥
 ॥ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਚਾਹਿਏ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਖ ਅਰੁ ਭੋਗਾ ਬੀਬਾਸ ਬਾਹੀ
 ਹਿ ॥ ਉਛੁ ਮੇਰੇ ਅੰਨਭਗੈ ਜੇ ਜੋਈ ॥ ਈਝੀ ਨਕੋ ਸੁਖ ਮੇ
 ਜੋਈ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਂਨ ਗੁਮਾਂਨ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਂਤ ਸਦਾਸ
 ਮਾਂਨ ॥ ੨੬ ॥ ਉਚ ਨਿਚ ਪਾਟਿ ਬਾਧਿ ਨ ਲੇਖੀ ॥ ਬਾਸ ਦੇਵ
 ਸਬ ਹੀ ਮੈ ਦੇਖੀ ॥ ੨੭ ॥ ਜਾਂਨਤ ਗੁਜਾਂਨ ਮੋਨ ਵੈਰੁ ਜੋ ॥ ਸ
 ਰਯਾ ਜਾਂਨੇ ਤੋ ਸੋ ਕਰੁ ਜੋ ॥ ਧਰਮ ਰੂਪ ਤੇ ਗੀਆਤਿ ਸਾਹ ॥
 ਤੇਰੇ ਮਨ ਪਰ ਭਾਗ ਜਉ ਦਾਹ ॥ ੨੮ ॥ ਗਛੀ ਆਖ
 ਜਸਾਧ ਕੀ ਕਹੀ ॥ ਨਿਜ ਸੀਸਾਹ ਦੇਖ ਤੇਤ ਗੀ ॥ ਦੇਖੀ
 ਆਤਿ ਮੈ ਤੇਰੀ ਤਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮਾਗੁ ਸਾਧਾ ਨਿਕੇਚਲੀ ॥

॥ ३३ ॥ ਪਰਸੁਖਦਾਤਾ ਪਰਉਪਗਾਗਾ ਸੋਈ ਭੁਲੋਯਾਹਿ ਸੀਸਾ
 ॥ ਸੁਖਤਾ ਉਥਾਚਾ ॥ ਚਰਨ ਪਕਾਰ ਪੁਛੇ ਸਿਦੇਹਾ ਜੋਤੁ ਮਾਂ
 ਮੀ ਕਰੋ ਸਨੇਹਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤੁਮਹੋ ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾ ਨੁ ਉਦਾਗਾ ਭੈਸਾ
 ਦੁਨੋ ਕਾਸੀ ਸਾਗਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਿਤੁ ਨਾ ਤਿਕੋਈ ॥ ਤੁਮਹੀ
 ਤੇਜੀ ਵਸੁ ਕਾ ਤਿਨੁ ਹੋਈ ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਮਨ ਪਰੀ
 ਏ ॥ ਕਯੁ ਸੀਸਾ ਹੁਖ ਤੇ ਤਿਰੀਏ ॥ ਕਿਯੁ ਕਰਿ ਜਾਇ ਪਾ
 ਅਰਦੇਖਾ ॥ ਕਯੁ ਮਨ ਰਹੇ ਜੀਵ ਸਿਤੋਖਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਤਿ ਸ
 ਉਥਾਚਾ ॥ ਦਿਭ ਛਾਹਿ ਪਰਮਾਹਿ ਆਚਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਗੰਏ ਨ ਮਨ ਪਰੇ ॥ ਸਮਤਾਂਦਯਾਂ ਛਮਾਂ ਸਿਤੋਖਾ ॥ ਇਨ
 ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਇ ਹੈ ਮੋਖਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸਾਧਾ ਨਿਕੀ ਸੀਗਾ ਤਿਮਾ
 ਦੀਜੈ ॥ ਗਬੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਿਸਬ ਸੋ ਹਿਤੁ ਕੀਜੈ ॥ ਨਿਸਚੈ

ਨਗੋਬੰਦਸੋਕਰੇ। ਜੋਸੀਸਾਰਦੇਖਤੇਤਰੇ। ਤਗਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਲਧੋਈ। ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਉਦਾਗ੍ਰਹਿਚਿਤਹੋਈ।
 ਤਾਜੀਬਿਕਾਰਪਰਸੰਨਮਨਕਰੇ। ਜੋਸੀਸਾਰਦੇਖਤੇਤਰੇ।
 ੩੮। ਆਤਿਗੀਤੀਗਹਿਰਦੈਜੋਹੋਈ। ਲੀਨੋਯਾਬਲਾ
 ਵੈਕੋਈ। ਵਿਭਕ੍ਰੋਧਲੋਭੋਵਿਜਗਾਏਰਿਪਥੁਰੀਮਰੇਸੋ
 ਤਗਾ। ੩੯। ਐਸਾਨਿਕੀਸਿਗਤਿਨਹੀਕਿਜੇ। ਤਬਸਿਸਾ
 ਹਦੇਖਤੇਜੀਜੇ। ਯਾਕਹਿਮਯੰਪੁਰਖਚਾਇਭਯੋ। ਤੇ
 ਪਰਾਮਰਮਾਦ੍ਰਿਪਾਕਹਿਗਯੋ। ੪੦। ਸਾਧੁਮਿਓਤਮਾਇ
 ਨਤਾਗਈ। ਤਾਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਗੁਪਕੁਲਰਈ। ੪੧। ਸੁਖੀ
 ਸੁਖੁਤਾਆਪਨੀਥਾਤਾ। ਅਥੇਮੇਤੋਹਿਕਹੀਯਾਗਾਥਾ
 ਸਾਪਸਮਾਂਗਮਆਤਿਛਲਤਯੋ। ਰਾਂਹੀਪੁਨਦਰਸਨ

੧੦੬

੨੩

ਮੈਦਯੋ॥੨॥ਮੇਰੇਬਚਨਸਾਤਿਕਰਿਮਾਂਨਾ॥ਅਬਤੇਰੇਜੀਯ
 ਉਪਜਯੋਗਜਾਂਨਾ॥ਬਰਦੈਜਮਗਯੋਅਪਨੈਏਕਾ॥ਤਬਸੁ
 ਬ੍ਰਤਾਭਈ॥ਜਿਸੇਕਾ॥੨੩॥ਉਪਜਯੋਤਿਰਦੈਗਜਾਂਨਾ
 ਗਾ॥ਅਤਿਤਪਤੇਜਬੁਧਜਬਰੁਤਾਨਾ॥ਗਯੋਮੇਰਸ
 ਮਤਮਾਇਆਈ॥ਤਬਸੁਬ੍ਰਤਾਪਰਮਗਾਤਿਭਈ॥੨੪॥
 ਦੈਖਯੋਸਾਧਾਨਿਚਰਨਪਤਾਪਾ॥ਜਿਗਿਕੀਰੇਨੁਕਰਤਿ
 ਰਪਾਧਾ॥ਜੋਯਕਥਾਸੁਨੋਚੰਤਲਾਈ॥ਤਕੋਧਾਪਦੈ
 ਖਸਬਜਾਈ॥੨੫॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਹਾਭਗਬੋਇਤੁੰ
 ਸਸਾਗਸਮੁੰਯੇਇਕਤੀਸਮੋਧਿਜਾਈ॥੩੧॥ਚੌਪਈ
 ॥੨੬॥ਯੁਧਿਦਰੋਬਾਚ॥ਕੋਉਜਗਜਬ੍ਰਤਸਿੰਜ
 ਮਕਰੋ॥ਕੋਉਬੇਦਅਰਥਮਾਪਰੋ॥ਕਾਠਿਨਗਜਾਂਨਾਬੁ

ਧਨ ਬੇਗਾਗ। ਕੋ ਉਕਰੈ ਮੋਛ ਜੋਭਾਗਾ॥१॥ ਕੋ ਉਬਤੁ ਅਗਾਏ ७੦
 ਦੇਵ। ਕੋ ਉਕਰੈ ਬਿਸਨਕੀ ਸੇਵ। ਕੋ ਉਗੁਨ ਬਿਦਯਾ ਕਰਿ
 ਸਾਧ। ਕੋ ਉਜੈਤੁ ਮੰਤਰ ਅਗਾਧਾ॥੨॥ ਸਬਹੀ ਮੈ ਉਤਮ ਕੋ
 ਆਗੀ। ਭੀਖ ਮਪਿਤ ਕਰੇ ਅਬਤਾਗੀ। ਮੋਸੋ ਪਿਤ ਕਰ
 ਏ ਨਿਰਧਾਗ। ਸਬਹੀ ਮਧਨ ਕਰੇ ਸਾਗ। ਭੀਖ ਮੋਬਾਢਾ
 ॥ ਭੁਲੀਥਾਤ ਪੁਛੀਐ ਸਾਧਾ॥ ਨਾਹਦ ਪੁੰਡਰੀਕ ਸਿਥਾ
 ਦ। ਤੇਈ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀ ਨਿਤੇ ਸਹੀ। ਪੁੰਡਰੀਕ ਨਾਹਦ ਸੋਕ
 ਹੀ॥੩॥ ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮਝੈ ਗਾਤ। ਅਬਲੁ ਨਿਪੁੰਡ
 ਰੀ ਕਕੀਥਾਤ। ਅੰਤਰ ਬੇਦ ਮੱਧਾ ਏਕ ਗਾਂਵ। ਪੁੰਡਰੀ
 ਕਤਾ ਬਿਪ੍ਰਾਨਿਵਾ॥੪॥ ਤਾਕੈ ਤਗਾਤਿ ਗਯਾਂ ਨ ਬੇਗਾਗ।

ਸਬਰੀਤੇਸ਼ੇਰਬਰੁਭਾਗਾ। ਪੁਰਬਸਿਸਾਕਾਗਮਾਤਿਸਾਗਾ।
 ਬਰੀਕੇਮਨਪਰਮਉਦਾਗ। ੬। ਪ੍ਰਿਥੀਦਹਿਨਵਰਤਦੇਆ
 ਯੋ। ਸਬਰੀਤੀਰਬਦੇਖੋਯਲਪਾਯੋ। ਸਮਾਇਬੈਰਾਗਦੇਖਿ
 ਤਤਿਤਿਲੀਯੋ। ਸਬਰੀਤੇਨਿਗਸਮਨਕੀਯੋ। ੭। ਬੀਰਕ
 ਤਵੈਮਨਕੀਯੋ। ਬੀਰਾਗ। ਦੁਖਸਮੁਦ੍ਰਦੇਖਯੋਸੀਸਾਗ। ਤ
 ਬਛੇਤ੍ਰਗੀਰੁਕਸੋਗਯੋ। ਤਹੰਜਾਇਆਸੀਬਰਮਨਭਯੋ।
 ੮। ਪੁਜਾਗੀਸਨਪਯੋਮਨਲਾਯੋ। ਨਿਜਾਨਿਓਜੇਵੈ
 ਯਰੀਜਸਗਾਯੋ। ਪੁਲਕਤਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੇਮਅਨੁਸਰੇ। ਪ੍ਰੇਮ
 ਲਛਨਾਲਛਮਨਪਰੇ। ੯। ਕਥਤ੍ਰਿਨਿਗਤਿਕਰੈਉਠਿ
 ਭਾਈ। ਕਥਤ੍ਰਿਅਨਾਦੈਮੇਰੈਸਮਾਈ। ਕਥਤ੍ਰਿਪ੍ਰੇਮਾਰੀ

ਹਦੈਗਾਂਹਿਧਰੈ॥ ਕਥਉਨੈਨਉਮਹਿਜਲਵਰੈ॥ ੧੦॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੦੮
 ਹਰਿਚਰਨਾਨਿਮਨਲਯੋ॥ ਪ੍ਰੇਮਮਗਨਆਪੋਬਿਸਗਏ
 ਯੋ॥ ਜਬਐਸਰਆਗਤਿਕੋਆਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਕੇਪੁਰਖ
 ਛਾਂਵੈ॥ ੧੧॥ ਥਾਰਥਾਰਹਿਰਦੈਤਰਿਆਵੈ॥ ਪਰਮੇਸਰਹਿ
 ਸੁਪਤਾਭਾਵੈ॥ ਜਾਂਕੇਚਰਨਰੇਨੁਅੰਸੋਕ॥ ਹੋਰਿਪਾਵਿਤਰੈ
 ਦਉਲੋਕ॥ ੧੨॥ ਸਥਾਬੀਧਿਨਿਰਮਲਜਨੈਜਹੰ॥ ਸੁਨਿ
 ਕਰਿਨਾਰਦਅਏਤਹੰ॥ ਨਰਦਬ੍ਰਹਮਾਥੀਨਉਛੰਗਾ॥ ਪ
 ਯੰਗਜਟਾਕਨਕਦੁਤੀਅੰਗੀ॥ ੧੩॥ ਕਮਲਨੈਪ੍ਰਸਨ
 ਸੁਖਨੰਮਾ॥ ਸਤ੍ਰਜਸਰੂਪਕ੍ਰਿਪਾਸਤਿਗੰਮਾ॥ ੧੪॥ ਠਿਰਤ
 ਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤ॥ ਭਾਗਉਦੈਦਰਸਨਤੇਪਾਵਤ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੩੩ ॥

॥ ਦੇਖਤ ਪੁਰੀ ਕੀ ਜਾ ਕੀ ਜੋ ॥ ਸੁਰਜ ਅਗਨਿ ॥ ਦੇਖਾ ਏਨਹਿ
ਕਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਭਾ ਮਹਿ ਦੇਖਿ ਜਥਾ ਬਿਹਸਿ ਜੋ ਗਾਤਾ ਤੁਮਕੇ
ਦੇਵ ਕੋਤਿ ਅਬਤਾਤ ॥ ੧੬ ॥ ਨਾਹ ਦੇਵਾਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ
ਤੁਨਾਹ ਦਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਪ੍ਰੀਯ ਹਰਿ ਭਾਵੇ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ
ਕੀਤ ਕਤਿ ਕਰਤ ਹੁਛੀ ਮੋਹੀ ॥ ਤਾਤੇ ਦੇਖ ਲਾਮਾ ਯੋਤੀ ॥
੧੭ ॥ ਪੁਰੀ ਕੋ ਬਾਚਾ ॥ ਅਬ ਤੁੰ ਪ੍ਰੀਯ ਗੁਸਾਈ ਕੀ ॥
ਜਬ ਤੁਮ ਮੋ ਕੋ ਦਸ ਲਵੀ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਕੋ ਪ੍ਰੀਯ ਆ
ਏ ਜਹਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਬਹੂੰ ਆਵਹਿ ਤਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ
ਤੁਮ ਕੋ ਪੁਛੈ ਇਕ ਬਾਤਾ ॥ ਕਯੁ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮਾਤ
ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਤ ਸੰਜਮ ਸਬ ਹੀ ਮੈ ਸਾਗਾ ॥ ਯਾਗੋ ਸੋ ਕਰੀ ਏਹਿ

ਧਾਗ ॥੧੮॥ ਕੋ ਨਾ ਬੰਚਾਰ ਕਰ ਕਰਿ ਰਹਿਐ। ਸੁ ਨਿਭਾ ਨਿਭੈ
 ਨਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰਿ ਰਹਿਐ। ਕੋ ਪੀਤੈ ਤਹਿ ਖਬਰ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨ। ਸਾਧ
 ਨਿਕੋ ਮਾਰਗ ਸੋ ਜਾਨ। ੧੭॥ ਸਭੇ ਕੁ।। ਤਰ ਕੋ ਪਾਤਿ ਥਾਸੁ
 ਤਯੋ ਬਿਭਨ। ਕਿ ਸੁ ਨਿਜ ਸਭ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨ। ਧਰਮ ਸਭ
 ਨਿਤੀ। ਨਿਤੀ ਗੁਣਾ। ਮਹਾ ਜਨੈ ਜੇ ਨਗਤ ਸਭ ਪੰਥ
 ॥੧੮॥ ਜੋ ਪ੍ਰਸਨ ਸੋ ਸੋ ਤੁਮ ਕਹੀ। ਸੋ ਮੈ ਬਾਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੈ
 ਲਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋ ਕਹਿਐ ਬੰਚਾਰ। ਸੋ ਅਥ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕਹੈ ਸੰਸਾਰ। ੧੯॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਗਰਿਥ ਨਿਰਧਾਰ।
 ਗੰਢਿ ਨ ਸਬਦੀ ਮਹਿ ਸਾਰ। ਸਬਤ ਜਿਨ ਗੰਢਿ ਨ ਮਨ
 ਲਾਉ।। ਬ੍ਰਿਥ ਐ ਰਕਤ ਕੋ ਉਪਾਵ। ੨੦॥ ਵਾਹੀ
 ਆਹਿ ਮਧਯਮ ਰੁਮੀਤ। ਨਾ ਗੰਢਿ ਨ ਸਬਦੁ ਪਾਮੀ

੧੦੮

ਤਾਛੁੰਬਾਤਪ੍ਰਤਿਬਾਦਤਜਾਈ॥ ਨਾਗੁੰਏਨਸਥਰੀ
 ਥੀਧੀਗਾਈ॥ ੨੪॥ ਮੋਰੋਮੰਤ੍ਰਪੁਤ੍ਰਉਗਾਂਧੀ॥ ਨਾਗੁੰਏਨ
 ਤਾਜੀਤਰਮਤਜਾਂਧੀ॥ ਅਜਆਥੀਨਾਸੀਆਈਗੁਮੰਤ
 ॥ ਸੁਨਤਪੁਤ੍ਰਨਾਗੁੰਏਨਮਤਿ॥ ੨੫॥ ਨਮੋਨਮੋਨਗੁੰਏਨ
 ਸੰਮੀ॥ ਸਤਜਸਨਾਤਨਮੰਤਰਜਾਂਮੀ॥ ਤੁਮਹੀਨਾਗੁੰਏ
 ਨਸਥਰੀਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੀਮਾਯਾਉਤਪਾਤੀ॥ ੨੬॥ ਸਰ
 ਬਕਾਂਮਨਾਂਮਧਨਾਨਿਕਾਂਮੀ॥ ਤੁਮਹੀਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰ
 ਸੰਮੀ॥ ਮੁੰਤ੍ਰਿਤਚੀਰਜਟਾਸਿਰਧਾਰੇ॥ ਕਾਰੇਕੋਬਹੁਭੇ
 ਖਜੁਕੋਗੈ॥ ੨੭॥ ਨਾਗੁੰਏਨਸੋਕੀਜੇਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਏਤੈਜੁਸ
 ਬਸਾਪਾਨਿਗੀਤੀ॥ ਨਾਗੁੰਏਨਪਗੁੰਏਨਕੋਈ॥ ਸਥਤੈਉਤ
 ਮਜਾਨੋਸੋਈ॥ ੨੮॥ ਯਹਸੁਨਿਏਕਏਕੀਭਯੋ॥ ਨਾਗੁੰਏ

ਨਹੀਸੈਮਨਦਯੋ।ਪੁੰਡਰੀਕਸੋਕਹਿਸਬਭੇਵ।ਅੰਤਰਯਾ ੧੧੦
 ਨਭਏਹਿਖਦੇਵ।੧੮੭।ਤਬਗੋਬੰਦਪ੍ਰਗਟਭਏਅੰਗਿ
 ਗਰਫਾਸਨਾਨਿਭੈਸੁਖਦੰਨੀ।ਸਯਾਂਮਸੁਜਨਤਸੁਭਿਤ
 ਮਅੰਗ।ਪੀਤਥਸਨਾਬੰਗਦੰਮਨਸੰਗ।੩੦।ਭਾਚੰਗਬੰ
 ਲਾਸਕਮਲਦਲਨੈਨ।ਮੰਦਿਗੰਸਿਪਰਸਨਸੁਖਬੈਨ।
 ਚਲਤਸਵਨਕੁੰਡਲਗਲਗੰਡ।ਸੋਭਿਤਕੁਜਗੰਭ
 ਗਭੁਵੰਡ।੩੧।ਬਾਨਿਮਾਲਾਕਟਿਪਟਨਗੰਗ।ਦੇਖ
 ਤਲਾਜਿਤਕੋਟਿਅੰਗਿ।ਚਗਨਕਮਲਨਖਚੰਦ੍ਰਨੀ
 ਵਾਸ।ਪਸੰਯੋਦਸਤੁਦਿਸਾਪ੍ਰਕਾਸ।੩੨।ਅਵਤ
 ਕਵਲਾਠਿਗਵਤਗੰਭੀ।ਸਿਪਸਾਧਕਸਥਸੁਗੰਭੀ
 ਸਾਥ।ਸੁਗਤਿਪ੍ਰਕਾਸਕਛੁਜਾਈਨਕਹੰਯੋ।ਅੰਜੁਗੰ

ਜੋਰਿਥਾਕਿਤਦੇਹਯੋ॥੩੩॥ਹੋਖਪੁਲਕਤਆਨਿਦਾਤਿਕੁਰੇ
 ਵਿਰਪ੍ਰਨਾਮਭੋਮਪਰਪਰੇ॥ਤਬਹਰਿਬਚਨਕਯੋਗੀਭੀਗਿਓ
 ਤੁਸਤਯੋਤੋਥੀਗ॥੩੪॥ਪੁਰੀਕਿਤੇਰੋਬਰੁਭਾਗਾਜੋਤੇਰੀ
 ਯਏਫਾਸੇਮਾਂਗਾ॥ਮੋਤੇਮਯਤ੍ਰਐਗਨੀਕ੍ਰਾਤਾ॥ਹੋਬਰਕਾਂਮ
 ਦਾਮਸੁਖਦਾਤਾ॥੩੫॥ਹੋਨਾਰਿਜਾਨਤਅੰਤਰਜਾਂਮੀ॥ਤੁ
 ਮਹੀਕਰੋਪ੍ਰਾਪਤਿਦਾਂਮੀ॥ਪੁਰੀਕਿਥਾਚਾ॥ਸੁਕਾਇ
 ਬਚਨਪ੍ਰਭੁਯੋਕਯੋ॥ਤੁਮਹੀਮਿਏਮਾਂਗੀਬੋਰਯੋ॥੩੬॥
 ਤੁਮਹੀਮਾਯਾਅਜਤੁਰੋ॥ਤੁਮਤੇਬਹੁਗਿਬਛਾਹੀਮ
 ਤਿਪਰੋ॥ਸ਼੍ਰੀਤਗਵਾਨੋਥਾਚਾ॥ਆਗੇਤੇਜੁਫੀਪਾਕਰਿ
 ਕਯੋ॥ਤੈਨਿਜਭੁਪਹਮਾਰੋਛਯੋ॥੩੭॥ਇਹਕਰਿ
 ਗਰਗਮਾਨਿਥੇਸਾਹੀ॥ਸਤਯਪਾਂਮਏਚਏਮੁਗਾਹੀ

ਦਿਖਾਇ ਦੁਇ ਥੀਥ ਜਾਵੇ ॥ ੨੪ ॥ ਤਪੁਤਪੁਤਪਾਮਾ ਲਪਤਾ
 ਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਜੇ ਸਥਦ ਸੁਰਗਾ ਪੁਰਗਾਵੇ ॥ ਪੁੰਡਰੀਕ ਕੋ ਦ
 ਰਸਨਾ ਪਾਵੇ ॥ ਜੇ ਜਾ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਕਹੈ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗ
 ਤੀ ਮਨ ਹੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਪਾਮਨ ਸੋ ਜਾ ਬੀਚ ਸੈ ਕੋਈ ॥ ਸਕ
 ਲ ਪਰਮਾਣੁ ਲਤਾ ਕੋ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਭਾਖੈ ਭਾਖੈ ॥ ਦਿਖਤ ਕ੍ਰੀਪਾ ਕ
 ਰੀ ਬੁਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਚਗਨ ਕਮਲ ਬਾਇਲ ਲਾਵਾਸੁ ॥
 ॥ ੨੮ ॥ ਈਤਿ ਸ੍ਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਈਤਿ ਜਾਸਾਗ ਸਮੁਚ
 ਏ ਬਤੀ ਸਮੇਧਿ ਜਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਟੇ ॥ ਜੇ ਹਰਾ ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਹਰਿ ਭਕਤ ਸੋ ਕਹੁ ਨਾ ਸਿਧਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਾ ॥ ਪਰਮਾ ਸਿਰੋਮ
 ਨੀ ਤੇ ॥ ਤਿਧੈ ਉਗਠਾ ਲਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋ ਬਾਚ ॥ ਸਾਵਧਾਨ
 ਨੈ ਸੁਨੀ ਈਤਿ ਬਾਤ ॥ ਅਥ ਤੁਤਾ ਫਰਤ ਤੁਪ੍ਰਤਾ ॥ ਅ

੭੧੧

ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਮ

ਤਿਹੀਸਭਾਰਥਉਪਗਾਗਾ। ਸੰਤਪਰਬਮਧਜਜੇਹੈਸਾਗਾ।
 ੧੨। ਧਰਮਸਾਹਿਤਮਨਬੁਧਜਸੰਦੇਹ। ਤਬਾਇਤਹਸਸਾਰ
 ਸੁਨਿਓਹ। ਸਾਵਧਾਨ੍ਹੈਸਮਝੈਥੀਗਾ। ਤੁਮਸੋਕਥਾਕਉ
 ਗੀਥੀਗਾ। ੩। ਪੁਰਖਏਕਹਸਤੀਰਪਟਾਯੋ। ਭਾਜਿਮੇਮ
 ਤਸੁਬਨਮੇਆਯੋ। ਬਨਮਾਹਿਉਠੈਸਜੀਘਗੁਜਾਹੀ।
 ਯੋਗਦੇਸਾਤਬਭਜਯੋਪੁਕਾਰੀ। ੪। ਜਬਉਹਦੇਸਿਉਠਿ
 ਆਗਿਲਗਾਈ। ਤਹਾਂਸੋਚਕੀਨੋਅਕੁਲਾਈ। ਕੀਜਾ
 ਏਕਖੜਗਲੀਏਤਹਾਂ। ਕਾਂਟੇਸੀਸਜਾਹੈਭਾਜਿਕਹਾਂ
 ੫। ਆਇਤਉਤਚਉਹਦੇਸਾਭੇਭਯੋ। ਤਬਅਕੁਲਾਈ
 ਕੁਪਮੇਪਯੋ। ਪਰਤਬੋਲਿਤਹਾਂਪਕਰੀਧਾਇ। ਤਾ
 ਸੋਅਗੁਣਿਹਯੋਲਪਟਾਈ। ੬। ਸੇਤਸਜਾਂਮੰਭੁਸੇ

ਵੈਜਾਨੀ। ਤਾਬੋ ਲੀਕੋਕਾਟੇਅੰਨੀ। ਅਰਤਹਾਂਸਰਪਰ
 ਹੋਮੁਹਥਾਇ। ਟੁਟਤਬੇਲਾਗੀਰਤਜੋਖਾਇ। ੭। ਤਾਮ
 ਹਿਕਾਟੇਮਾਛਰਗਾਂਸਾਜਾਗੋਪਹੋਚਤੁਪਾਸਾ। ਦੇ
 ਹਦੇਖਿਬੁਧਿਆਤਿਅਕੁਲਾਂਨੀ। ਫ਼ੀਮਦੁਗੀਧਕਲ
 ਹਕੀਖਾਂਲੀ। ੮। ਤਹਾਂਸਪਬੰਦਆਨਿਮੁਖਪਗੀ। ਚ
 ਟਤਜੀਭਬਤੁਤਹਾਚੇਕਰਨੀ। ਐਜੋਵਖਨਮਨਮੇਧਰੈ
 ਐਰਬੁੰਦਮੁਖਮੇਕਬਪਰੈ। ੯। ਇਤੇਕਲੇਸਦੁਖਸ
 ਬਸਰੈ। ਤਾਮਪਬੁੰਦਮਯਜਮਨਗੈ। ਦੇਖੋਅਤਿਅ
 ਚਿਰਜਆਧਿਕਾਈ। ਯਾਦੁਖਮੇਲੁਖਚਾਹਤਭਾਈ
 ੧੦। ਯਾਨਹਿਕਥਾਸਮਾਝਿਏਗਾਤ। ਬਿਦਮਾਂਸਬਜੰ
 ਨੋਤਾਤ। ਤੁਮਮਾਨਿਕਫੂਐਗਨਾਰਿਆਨੋ। ਸਬਜੀਵ

੧੧੩

ਨਿਕੀਏਗਤਿਜਾਨੈ॥੧੧॥ਗੁਜਓਥਾਚ॥ਕੋਨਪੁੰਡਖ
 ਕੋਹਸਤੀਭਯੋ॥ਕਾਬਨਕਹਾਂਸਿੰਘਾਨਿਰਮਯੋ॥ਕਹਾਂਅ
 ਗਨਿਦੋਕੋਨਜੰਕੁਪਾ॥ਕਹਾਂਬੇਏਕੋਮੁਸਾਨੁਪਾ॥੧੨॥
 ਕਹਾਂਕ੍ਰਿਮਜਾਗਨਿਕੋਦਾਪਾ॥ਮਾਛਰਨਾਂਸਕਹਾਂਸੋਸਾਂਪਾ
 ॥੧੩॥ਕਹਾਂਮਧਬੁੰਦਜਹਾਂਮਨਰਹੈ॥ਜਾਕੋਕਾਜਸਬੇਦੁ
 ਖਸਰਹੈ॥ਬਾਰਬਾਰਹਮਧਰਜੈਪਾਇ॥ਤੀਖਮਾਪਿਤਕ
 ਤੋਸਮਾਝਾਇ॥੧੪॥ਤੀਖਮੋਥਾਚ॥ਪੁਰਖਸਮਾਂਨਿ
 ਜੀਵਸਥਾਮਾਂਹਿ॥ਸਿਸੈਜਗਪਟਾਯੋਤਾਂਹਿ॥ਸਿੰਘਰੋ
 ਗਤਹਾਂਬਨਸਿਸਾਰਾ॥ਇਦ੍ਰੀਬਿਖੈਤੋਗਾਅਹਾਰਾ॥੧੫॥
 ਚਿਤਸੋਗਾਅਗਨਿਤਹਾਂਬਰੈ॥ਜਗਨਿਗਤਿਦੇਨਕ
 ਲਨਹਿਪਰੈ॥ਕੀਨ੍ਯਾਖੜਗਲੀਏਸਿਗਧਾਵੈ॥

ਹਜਰਾਸਥਾਹਿਕੋਅੰਦੈ॥੧੬॥ਨਹੀਆਸਿਰੋਨਾਹਿਕੋਮਤਿ॥
 ਏਭਮੋਹਿਕਰਿਆਤਿਭੈਭੀਤਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਂਕਾਂਮਫ਼ੋਪਭੈਰੂਹੇ॥
 ਅੰਧਕੂਪਘਰਤਮੇਪਹੇ॥੧੭॥ਬੇਇਆਵਾਹਿਏਏਥਜੇ
 ਜਹਾਂ॥ਗਤਿਦਿਵਸਾਮੁਸੇਦੋਊਤਹਾਂ॥ਸਜਾਂਸੇਤਦੋਊਦਿ
 ਨਅੰਗਹਾਂਤਿ॥ਛਿਨਾਛਿਨਾਯੁਹੀਨਕਾਰਿਜਾਤ॥੧੮॥
 ਦੋਖਜਗਕਟਿਬਾਕ੍ਰੀਮਕਹੰਯੋ॥ਕਾਏਸੁਸਰਪਬਾਇਮੁਖ
 ਰਹੰਯੋ॥ਕੀਨਜਾਂਸੁਤਕਾਏਤ੍ਰਚਤੁਪਾਸਾ॥ਇਤਹਾਂਕਾਟਤ
 ਮਾਂਛਰਚੁੰਸਾ॥੧੯॥ਦੋਸੋਛੁਧਘੋਟਪਰਜਹੈ॥ਤਕਾਰਿ
 ਬਜਾਕਏਤਾਂਮਨਕਹੈ॥ਤਹਾਂਸਿਕਯਾਅਮਿਖਦੁਰਗੀਧ
 ॥ਚਾਸਯੋਛੁਟਿਗਈਭਯੋਅੰਧਾ॥੨੦॥ਕਾਂਮਥੁੰਦਮਨ
 ਮਾਨਯੋਦੋਹਾ॥ਯਾਂਮੈਨਾਂਹਿਕਛੁਸਦੇਹਾ॥ਮੋਖਨਕਸਯੋਸ

੧੧੩

ਕਲਸੀਸਾਗ। ਤਾਣਾਹੀਸਤਤਸਕਲਦੁਖਭਾਗ। ੨੧। ਸੁਖ
 ਕਜੰਚਤਦੁਖਪਰਥਤਅੰਤੀ। ਤਉਮੁਛਾਠਿਰੰਚਾਤ
 ਤੰਤੀ। ਸੁਖਬੁੰਦਦੁਖਪਰਥਤਸਮਾਂਨਾ। ਦੇਸਪਤੰਗਤਜੈ
 ਤਹਾਂਪ੍ਰਾਂਨ। ੨੨। ਨਾਥਿਰਕੁਛਪੁਤ੍ਰਉਪਾਵਾ। ਜੇਬਨਗੁਪ
 ਨਹੀਥਿਰਆਵਾ। ਨਹੀਸੁਖਥਿਰਾਈਦੀਨਿਕੋਤੇਗਾ। ਨਹੀ
 ਥਿਰਸਜਨਮਿਤ੍ਰਸਿਜੋਗਾ। ੨੩। ਥਿਰਜਸਪਗਮਛਮਾਂ
 ਸੰਤੋਖਾ। ਥਿਰਗਰਿਨਾਂਮਹੋਈਜਿਹਰੰਮੇਖਾ। ਪ੍ਰਿਗਪ੍ਰਿਗਕਾਂ
 ਮਰਯੋਮਨਭਾਈ। ਪ੍ਰਿਗਆਪਦਾਨਟਾਹੀਜਾਈ। ੨੪।
 ਪ੍ਰਿਗਅਪਨਿਕਰਿਮਾਂਨੈਦੇਯ। ਸੋਥੰਨ੍ਹਗਿਛਨਮੇਵੈਖੇਗਾ।
 ਥਿਸਨਾਥਿਨਾਂਪ੍ਰਿਗਸਬਜੀਕਰਮਾਪਰਉਪਗਾਗਥਿਨਾਥਿ
 ਗਧ੍ਰਮੁ। ੨੫। ਜਸਕੀਗਤਿਥਿਨਾਪ੍ਰਿਗਸੀਸਾਗ। ਗਜਾਂ

ਗਯਾ॥੩੦॥ ਬਾਤਾ ਸੁਗਗਤ ਬਸ ਜੋ ਗੁਣੇ॥ ਅੰਧ ਸਕਲ
 ਜਗਦੇਖ ਨ ਕਰੇ॥ ਪੰਗ ਚੰਦ੍ਰੇ ਪਰ ਬਤ ਪਰਧਾਇ॥ ਲਲ
 ਜਾਨਕ ਹਾਰੇ ਬਨਾਇ॥੩੧॥ ਬਯਾਸ ਬਚ ਨ ਜੋ ਪਰਉ
 ਪਗਾਗ॥ ਜੋ ਪੰਨੇ ਜਸ ਸਬ ਸਿਆਗ॥ ਜੋ ਏਤੁ ਜਾਂਸਕ
 ਥਾਠ ਲਜਾਸਾ॥ ਸੁਨਤ ਹੋਇ ਕਰਮ ਨਿਕੋ ਨਾਸ॥੩੨॥ ਸ
 ਬਤ ਗਤ ਨ ਕੀਰ੍ਹਿ ਪਾਮ ਨਾਉ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕੋ ਸਿਰ
 ਸੰਭੂ॥ ਲਾਲਾ ਦਾਸ ਕਰੇ ਕਰਿ ਜੋਗੀ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗੁ
 ਰੀ ਦੇਹੁ ਜੀ ਨਿਖੋਗੀ॥੩੩॥ ਅਸ ਬਲ ਨਗਰ ਆਗੋਰ
 ਗਾਂਭੀ॥ ਉਪੋ ਦਾਸ ਪਿਤ ਕੋ ਨਾਂਉ॥ ਜਗਤ ਬਾਂਝਿ ਜੋ ਲ
 ਲਾ ਦਾਸ॥ ਭਾਖ ਕਰਿ ਬਰਨ ਜੋ ਏਤੁ ਜਾਂਸਾ॥੩੪॥ ਦੇਹ
 ਗ॥ ਲਲ ਸਗਲਾ ਏਤੁ ਜਾਂਸ ਕੋ ਬਯਾਸ ਬਚ ਨ ਪਗੀ

ਸਾ। ਪਰਮ ਬੰਦੇ ਅਰਗਜਾਂਨ ਸਸੁਨੈ ਕਥਾ ਬਤੀਸਾ। ੩੫। ੧੧੫

ਜੋ ਫਲ ਸੁਨੈ ਅਠਾਗਪੁਰਾਂਨ। ਜੋ ਫਲ ਗੋਦਾ ਵਹੀ ਗੀਰ

ਸਨਾਂਨ। ਜੋ ਫਲ ਹੋਇ ਕੇਦਾਰ ਪ੍ਰਸੰਤ। ਸੋ ਫਲ ਵੇਇਤ

ਯਸ ਸੁਨਿਤ। ੩੬। ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਭਾਗਬੋਇਤ ਯਸ

ਸਾਹਸ ਮੁਚਏ ਬਤੀਸ ਸੋਧਿਯਾਇ। ੩੩। ਚੋਪਈ॥

॥ ੧੦੨੪॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਭਾਗਬੋਬਤੀਸਾਇਤ ਯ

ਸਸ ਪੁਰੰਦਰ ਵੇਤ। ਸਿੰਥਿਤੁ। ੧੮੧੬॥ ਮਿਤੀ

ਅਸੁ ਸੁਚੀ ਅਮਾਸਿ ਅੰਗਸਿ ਅੰਗ॥ ਵਧਤਿ ਗੁਰੁ ਜੀ॥

॥ ੧ ਓ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

॥ ਕਥਾ ਸਾਤਿ ਜੁਗ ਕੀ ਪੁਰਾਤਨ॥ ਜਬ ਗਜੇ ਜਾ

ਮੇਜੇ ਕਉ ਅਠਾਗਪੁਰ ਸਟੁ ਏਥੋ॥ ਅਠਾਗ

ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੋਬੇ। ਕੁਸਟਏਤਾ ਹੋਣੇ ਕੇਤਾਂ ਈ। ਬਿਆਸੁਗੁ
ਸਾਂਈ ਲਾਗਾ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੇ। ਕਥਾ ਤੇਰ ਵੀ। ਸਤਜੁਗ
ਕੀ। ਬ੍ਰਹਮਨ ਕਾ ਬੇਟਾ ਉਦੈਆ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸੁਰਤਪ
ਸੀ। ਆਕਰਤਾ ਥਾ। ਛੁਆਸੀ ਸਹੀ ਸ਼ਵਰ ਖਤਪਾਸੀ
ਆਕਰਤੀ ਅੰਗੁਜਰੀ ਆਰਜਾ। ੧। ਤਬਾਈ ਕਾਦੇ
ਨਉ ਸਕੇ ਆਸ਼ਮ ਪਧੋ ਲੁਵਰ ਖੀ ਸਰੁਆਇਆ।
। ਤਬ ਪਧੋ ਲੁਵਰ ਖੀ ਸਰੁਕਾ ਹੋਆ। ਜੋ ਸੁਣਹੁਰ
ਖੀ ਸਰ ਉਦੈਆ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸਤਰ ਖੀ ਸੁਰਦੇਖੇ ਹੋ।
। ਤਿਨ ਕੇ ਆਸ਼ਮਾਇ ਸਤੀ ਆਪੁ ਤਰੇ। ਤਿਰੇ ਆਸ਼
ਮਕੁਛ ਨਹੀ। ਤਬ ਓਹੁ ਕਹਿ ਉਠਿਆ। ਜੋ ਮੇਰੀ
ਆਰਥ ਲਾਸਤ ਬੀਤੀ। ਅਥ ਮੇ ਬੁਢਾ ਹੋ ਅਥ

ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਬੋਟੀ ਕਉ ਦੁਵੇ ਤਾਹੈ ॥ ਛਿਰ ਉਠਿ ਕਾਰਿਆ
 ਜੋਤੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਾਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਝ ਕਉ ਕਹਿ ਦੇ
 ਵੈਗਾ ॥ ਤਬ ਉੱਤੁ ਉਦੈ ਅਲਕ ਰਖੀ ਸਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਾਸ
 ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬ੍ਰਹਤ ਆਦਰੁ ਕੀਆ ॥
 ਰੁਬ੍ਰਹਮੇ ਕਾਰਿਆ ਜੋਤੁ ਕਿਤੁ ਨ ਮਿਤਾ ਆਇਆ ॥
 ॥ ਤਬ ਆਗੇ ਤੇ ਉਦੈ ਲਕ ਕਾਰਿਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿ
 ਤਾ ਤੀ ਲੇਖੀ ॥ ਚੈ ਕੀਨਾ ॥ ਏਹ ਬਾਤ ਤੁਮ ਕਹੁ ਜੀ ॥
 ॥ ਤਬ ਆਗੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੋ ਤੇ ਰੇ ਪਾਰਿਥੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਪੀਛੋ ॥ ਏਸ ਤ੍ਰੀ ਆਵੇ ਗੀ ॥ ਗਾਪੋ
 ਗਜੇ ਕੀ ਬੋਟੀ ॥ ਤਬ ਉਦੈ ਲਕ ਕਾਰਿਆ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮੇ ਮੁੰਡ ਸਾਥਿ ਮਸਕਰੀ ਕਹੀ ॥ ਤਬ ਉਦੈ ਲ

੧੧੬

ਕਰੋਧਯੋਇਕਾਠਿਆਪਣੇਆਸਮਥੋਠੰਗਹਿਆਪਰ
ਦੇਨਸਾਤੀਚੈਤਾਇਸਤੀਯੀਕੀਕਰਤਾਰੋਹੇ॥ਚੈਤਾਕ
ਗਤਿਆਂਕਾਹੀਤੇਆਂਏਕਾਦੇਨਕਾਮੁਛਾਇਗਾਇਆ
॥ਓਂਪੁਥੀਰਜੁਕਵਲਕੇਛੁਲਮਾਹਿਪਾਇਕੋ॥ਅਰੁਗੀ
ਗਾਜੀਵਾਚੈਪਰਵਾਹਿਦੀਆ॥ਕਵਲਕਾਮੁਖੁਮੁੰ
ਦਕਾਰੀ॥ਤਬਉਹਕਵਲਚਾਇਆਚਾਇਆਰਾ
ਜੇਗਘੋਕੀਬਿਟੀਚੈਦ੍ਰਾਵਲੀਗੀਗਾਏਸਨਾਨੁਕਰ
ਤੀਥੀ॥ਤਬਾਇਹੁਛੁਲਕਵਲਕਾਆਵਤਾਰੇ
ਖਿਆ॥ਤਬਓਂਕਵਲੁਲੈਕਾਰਿਸੁੰਪਿਆਭਲਾ
ਜਾਇਕਾਰੀ॥ਤਬਨਾਸਕਾਕੇਦੁਆਰਤੇਗਰਭੁ
ਰੋਆਆਇਜਾਣਤੇ॥ਤਬਪੰਜਮਾਸਤਬਾਏਅ

११७
 ਮਾਸਕਾਗਰਭੁਭਾਇਆਤਬਰਜਪੁਤ੍ਰੀਦੇਖੀਆਂ
 ॥ ਅਰੁਮਨੁਵੇਖੇਗੀਆਨੁਕੀਆਜੋਮੇਕੁਆਰੀ
 ਕੀਨੀਆਹੋਇਹੁਕੀਸੁਪਾਪਤੇਦੁਖਨੁਤੁਆਮੇਪੁਰ
 ਖੁਅਖੀਨਹੀਦੇਖੀਆਚੈਤਾਣਾਗਿਕਰਣੇ। ਤਬ
 ਓਹੁਸਖੀਆਉਸਕੀਆਂਜਾਇਕਾਰੀਗਜੇਕੀਇਸ
 ਸਤੀਉਸਕੀਨੀਆਕੀਮਾਤਾਕਉਕਹੀਆ। ਤਬ
 ਮਾਤਾਚੈਤਾਮਾਨੁਲਾਗੀਹੋਵੇਨੇ। ਤਬਗਨੀਗਜੇਪ
 ਸਿਕਾਰੀਆਜੋਤੇਗੀਪੁਤ੍ਰੀਬੰਬੇਮਹਾਦੁਖਨੁਤੁਆ
 ਤੇ। ਤਬਾਤੀਜੀਸਮੇਸੁਣਿਕਾਰੀਉਸਬੇਟੀਕਉਬਨ
 ਬਾਸੁਦੀਆਜੋਮੇਗਜਾਹੋ। ਮੇਰਾਅਪਜਸੁਹੋਵੈ
 ਗਾ। ਤਬਉਸਕੀਨੀਆਕਉਬਨਮਾਹਿਛਾਰੀਆਏ

ਤਬ ਗਜਪੁਤੀ ਕੁਆਰੀ ਕੀ ਨਿਆਂ ਝਾਗੀ। ਰੁਦਨੁ ਕਰ
 ਏ। ਉਹਾਏ ਕਸੁ ਕਰਮੀ ਤਪਸੀ ਬਨ ਬੀਚ ਆਇ ਕਿ
 ਸਿਆ। ਤਬ ਬਨ ਬੀਚ ਏਕ ਕੀ ਨਿਆਂ ਰੁਦਨੁ ਕਰ ਤੀਏ
 ਖੀ। ਤਬ ਉਸ ਸੁਕਰਮੀ ਰੁਖੀ ਸਰਕ ਉਦਾਇ ਆਉ
 ਪਜੀ। ਤਬ ਉਨ ਪੁਛੀ ਤੁਰੇ ਕਰੀ ਬੇਟੀਯੋ। ਅਰੁ ਬਨ
 ਬੀਚ ਕਿਉ ਆਈਯੋ। ਏ ਸੁਬਨ ਮਾਰਿ ਸੰਘਨ ਮਾਰਿ
 ਤੁਝ ਕਉ। ਸਿੰਘ ਬਾਘ ਖਾਏ ਜਾਵਹਿ ਗੇ। ਤਬ ਓਹੁ
 ਕੀ ਨਿਆਂ ਬੋਲਿ ਉਠੀ। ਜੇਹੇ ਰਖੀ ਸਰੁਜੀ ਹਉ ਗਜੇ
 ਗਘੇ ਕੀ ਬੇਟੀਯੋ। ਅਪਣੇ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਿ
 ਆਇ ਸਟ ਗਰੁਤੁ ਆਯੋ। ਤਬ ਉਸ ਪਾਪ ਕਰਿ
 ਨਿਪਤਾਨੇ ਮੁਝ ਕਉ ਬਨ ਬੀਚ ਫਾਹੀ ਦੀ ਆਯੋ।

* ਤਬਉਸਰਖੀਸਰਕਾਹਿਆਜੋਤੁਮੇਰੇਆਸਮਾਉ 79c
 ਕੰਦਮੁਲਸਾਂਗਪਾਤਖਾਂਹੀ। ਮੇਤੇਰੇਸੇਵਾਕਰੰਗਪਰ
 ਮੇਸਰਾਅਗਥੀ। ਤਬਓਹੁਕੀਨਿਆਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕੈਉ
 ਠੰਚਈ। ਤਬਰਖੀਸਰਕੇਆਸਮਮਾਹਿਦਸਮਾਂਸ
 ਰਹੀ। ਤਬਉਸਰਖੀਸਰਕਉਕਹਿਆਜੋਮੁਝ
 ਕਉਆਦੇਸਟਗਰਭੁਤੁਆਹੈ। ਹਉਮਹਾਂਦੁਖੀਹੋ
 ਈਹਉ। ਤਬਓਹੁਰਖੀਸਰਕੋਇਆ। ਜੋਜਿਸ
 ਦੁਆਰੇਤੇਤੁਝਕਉਗਰਭੁਤੁਆਹੈ। ਤਿਸਹੀਦੁ
 ਆਰੇਤੇਜਨਮੇਗਾ। ਇਹਉਸਕੀਨਿਆਕਉਬਰ
 ਤੁਆ। ਤਬਾਇਕਸਮੇਨਿਛਸਾਥੀਜਨਮਿਆ।
 ਨਾਸਕਾਕੀਤਰੇਠੇ। ਤਬਉਸਰਖੀਸਰਉਸਕਾ

ਤਬਉਸਰਖੀਗਸਕੇਮਨਮਿਹਾਰਿਯਵੈਨ।

ਨਮੁਨਾਸਕੇਤੁਗਾਖਿਆਤਬਥਾਏਕਕਉਲਾਗੀ
 ਪ੍ਰਤਿਪਾਏ। ਤਬਓਹੁਥਾਏਕਜੋਗਆਰਿਆ
 ਸੀਜਨਮਿਆਜਥਨਾਸਕੇਤੁਏਕਬਗਸਕਾਭਾਇ
 ਆ। ਤਬਥਾਗਾਇਕਾਦੇਨਹੋਵਨੋ। ਪਰੁਥਹੁਤੁ
 ਹੁਦਨੁਥਾਗਾਕਹੇ। ਤਬਓਹੁਮਾਤਾਥਾਏਕ
 ਕੀਥੋਪਭਈ। ਪੁਤ੍ਰਕਉਲਾਗੀਕਹੇ। ਜੋਰੇਪਾ
 ਪੀਮੇਤੋਰੇਪਤਾਕਉਜਾਣਤੀਨਹੀ। ਅਰੁਹਉਕ
 ਆਗੀਕੀਨਿਆਤਿਸਕਾਤੁਪੁਤ੍ਰਤੁਆਰੇ। ਤੁਕਾ
 ਰੇਕਉਹੋਵਹੋਵਤਾਰੇ। ਤਬਮਾਤਾਕਾਰਿਆਜੋਮੁਖ
 ਕਉਦੁਖਦੇਤਾਰੇ। ਤਬਕੋਖਏਕਾਰਿਏਕਤੁਲਾ
 ਕਾਰਿਕੈਤੋਸੁਤੁਲਾਹੋਥੀ। ਚੰਨਾਸਕੇਤਕਉਥ

ਬਹਾਇ ਕਰਿ ਗੀਗਾ ਜੀਥੀ ਚੰਪਾਰੀ ਵਹਾਰਿ ਦੀਆਂ)
 ਤਬ ਚੰਦੁ ਬਾਲਕੁ ਬੁਝਤਾ ਬੁਝਤਾ ਰਖੀ ਸਰਕੇ
 ਆਸੁ ਮਾਯਾ ਏ ਪਾਪਾ ਤੇ ਭਾਇਆ ਚੰਦੁ ਆਸੁ ਮੁ
 ਉਦੈ ਆਲਕ ਰਖੀ ਸਰਕਾ ਬਾਉ ਸਬਾਲਕ ਕ
 ਉਦੈ ਖਿਕਾਰਿ ਉਦੈ ਆਲਕੁ ਰਖੀ ਸਰਕ ਉਦੈ
 ਆਪਣੀ। ਬਾਲਕੁ ਲੇਕਾਰਿ ਅਪਣੇ ਆਸੁ ਮਗ
 ਖਿਆ। ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣੇ। ਜਬ ਕਈ ਕ
 ਦੇ ਨ ਗੁਜਰੇ। ਤਬ ਉਸ ਬਾਲਕ ਕੀ ਮਾਤਾ ਕੋ ਪ
 ਨਿਵਹਾਰਿਆ। ਜਿਸੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ਚੰਬਹਾਇ ਦੀਆ
 ਬਾਜਬਾ ਚੀਤੈ ਆਇਆ ਅਰੁ ਕੋ ਪ੍ਰਮਿਟਿਆ
 ਤਬ ਆਤਮਾ ਸਿਉ ਕਾਰਿਆ। ਜਿਸੇ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿ

੧੧੨

ਆਕੀਆ ਜੀ ਸੁਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਲੀਏ ਮੁਕ ਉਥਨ ਬਾਸੁ ਤੁਆ
 ਥਾ ਸੋਭੀ ਮੈ ਪਰਵਾਹਿ ਦੀਆ ਤਬ ਪੀਛੇ ਹੀ ਗਾਜੀ ਕੇ
 ਕੀਨਾਰੇ ਲਾਗੀ ਢੁੰਦਣੇ। ਤਬ ਚਲਤੀ ਚਲਤੀ ਰਖੀ
 ਸਰਕੇ ਆਸਮਾਨ ਏ ਨਿਕਸੀ। ਦੇਖ ਤੇ ਦੇਖ ਤੇ ਆ
 ਇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਇਆ। ਉਦੇ ਆਲਕ ਕੇ ਆਸਮਾਨ ਥੀ ਚੰ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਦੇਖਿਆ। ਦੇਖਿ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ। ਤਬ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਪੁਛਿਆ। ਸੁਨਾਰੇ ਬਾਲਕ ਤੁਕੀ ਆਕ
 ਰਤਾ ਹੋ। ਪੁੱਛ ਬਾਲਕ ਕਾਰਿਆ। ਜੋ ਜਗਸਾ ਲਾਏ ਪ
 ਤਾ ਹੋ। ਅਹੁ ਮੇਗਾ ਪਿਤਾ ਬਨ ਤੇ ਆਵੇਗਾ ਦੁਮਹਰੀ
 ਕਉ ਤਬ ਜਗੁ ਕਰੇਗਾ। ਤਬ ਕੀ ਨਿਆ ਬੋਲੀ ਜੋ
 ਹੋ ਬਾਲਕ ਤੁਮੇਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ। ਤੁਛੇ ਪਨੁ ਛੋਕਿ ਹੋ

ੴ ਲੇਖਨੁ ਕਰਹੀ। ਤਬ ਉਸ ਬਾ ਲਕ ਲੇਖਨੁ ਛੋਰੀਆ॥
। ਤਬ ਮਾਤਾ ਬਾਗੀਜ ਗਸਾ ਲਾਈ ਪਨੇ। ਤਬ ਈ
ਭਾਂਤਿ ਈ ਪਿਆਰ ਚਰਮੇ ਲਕਾਰੀ। ਛੋਰੀ ਗੀ ਗਾਇ ਸ
ਨਾਨੁ ਕਰਨੇ ਕਉ ਗਈ। ਤਬ ਉਦੇਆ ਲਕ ਰਖੀ ਸਰ
ਉਸ ਬਨ ਤੇ ਆਸ਼ਮ ਆਇ। ਆਇ ਕਰਿ ਬਿਛਾ ਸੁੰਦ
ਰੁ ਈ ਪੀਆ ਦੇਖਿਆ। ਤਬ ਉਦੇਆ ਲਕੁ ਬੋਲੈ
ਆਗੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਝੇ ਮੈਸਾ ਆਗੇ ਸੁੰਦਰੁ ਈ ਪਨੁ ਰਖਾ
ਈ ਪਤਾ। ਇਹੁ ਲੇਖਨੁ ਕੀਰੀਆ ਹੋ। ਤਬ ਉਸ
ਬਾ ਲਕ ਕਾਰੀਆ। ਜੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਆਈ
ਹੈ। ਉਨਿ ਇਹੁ ਲੇਖਨੁ ਕੀਆ ਹੋ। ਅਬ ਗੀ ਗਾਜੀ
ਹੈ ਸਨਾਨੁ ਕਰਹੈ ਗਈ ਹੋ। ਤਬ ਉਦੇਆ ਲਕ

੧੨੦

ਰੋਜਨੁਕੀਆਯਾਅਨੁਪੁਕਕਉਕਾਹਿਯਾਜੋਤੁਅਪਸੀ
 ਮਾਤਕਉਬੁਲਾਇਏਆਉ।ਤਬਨਾਸਕੇਤੁਮਾਤਾ
 ਪਾਸਿਗਾਇਆ।ਜਾਇਕਾਰਿਕਾਹਿਯਾਜੋਮਾਤਾਜੀ
 ਤੁਮਕਉਮੇਗਪਿਤਾਬੁਲਾਵਤਾਹੈ।ਤਬਚੰਦ੍ਰਵਲੀ
 ਕਾਹਿਯਾਜੋਰੇਪੁਤ੍ਰਤੁਅਜੋਗਥਚਨਕਾਹੇਕਉਕਹ
 ਤਾਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜੋਕਥਹੁਮੇਸੀਕਈਹੈ।ਜੋਮਾਤਾ
 ਜੀਤੁਮਕਉਮੇਗਪਿਤਾਬੁਲਾਵਤਾਹੈ।ਤਬਚੰਦ੍ਰਵਲੀ
 ਕਾਹਿਯਾ।ਜੁਰੇਪੁਤ੍ਰਤੁਅਜੋਗਥਚਨਕਾਹੇਕਉਕਹ
 ਤਾਹੈ।ਕਾਹੇਤੇਜੋਕਥਹੁਮੇਸੀਕਈਹੈ।ਜੋਮਾਤਾ
 ਕਉਪਿਤਾਕਾਪੁਤ੍ਰਦਾਨੁਕਰਤਾਪਿਤਾਜੋਗੁਪਤਬਨਾ
 ਸਕੇਤੁਚੁਪਹੋਇਗਯਾ।ਉਠਉਦੈਆਲਕਪਾਸਿ

ਆਇਆ ਅਰੁ ਕਾਹਿ ਥੰਨੁ ਜੀ ਮਾਤਾ ਮੇਰੀ ਐਸਾ ਬਚ ॥ ੧੨੧ ॥
 ਨਕਹਤੀ ਜੋ ਤਬ ਉਦੈ ਆਲਕ ਕਾਹਿ ਆ ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਮੁਖ ਤੇ ਅਪਨੀ ਮਾਤਾ ਕਉ ਜਾਇ ਕਹਾ ਜੋ ਤੁਕੈ ਸਕੀ
 ਬੇਟੀ ਜੋ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਗਪੁ ਤਾ ਕੈ ਸਜੁ ਗਾਤੰਗਾਇਆ
 ਸੋਇ ਹੋ ਬਾਤ ਕਹਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਤਾ ਪਾਸਿ ਉਦੈ ਆਲ
 ਕਾਖੀ ਸਕੁ ਜਾਵੈ ਗਾਤਬਾਸ ਕੇਤੁ ਏਹੁ ਬਾਤ
 ਮਾਤਾ ਕਉ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤਬ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ ਕਹਿ ਆ
 ਨਾਸ ਕੇਤ ਕਉ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗਾਘੇ ਕੀ ਬੇਟੀ ਜੋ ਅਰੁ
 ਮੁਖ ਉਗੀ ਗਾਜੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਤੇ ਏਹੇ ਇਕਾਦਿ
 ਸਿੰਕਵਲ ਕਾ ਫੁਲ ਲੁਕਤਾ ਹੁਆ ਆਇ ਨਿਕ
 ਸਿਆ ਜਾਤਬ ਵਹੁ ਕਵਲ ਕਾ ਫੁਲੁ ਲੋਕ ਸਿਮੈ ਸੁ

ਪਿਆਰਾ ਤਿਸਤੇ ਮੁਝਕਉ ਗਰਬੁ ਤੁਆ ਮੇਕੁ ਆਰੀਖਿ
 ਨਿਆਂ ਥੀ॥ ਤਬ ਏਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਣਿ ਕਾਰਿ ਮੁਝਕਉ ਘਾ
 ਤੇ ਕਾਢੀ ਦੀਆ॥ ਅਰੁ ਬਨ ਬਾਸੁ ਦੀਆ॥ ਤਬ ਤੁਥਨ
 ਕੋ ਬੀਖੇ ਏਕਤ ਪਸੀਕੇ॥ ਸਮ ਮਾਹਿ ਜਨਮਿ ਆ॥
 ਤਬ ਏਕਾ ਦੇਨ ਤੁਲਾ ਗਾਹੁ ਦਨੁ ਕਰੇ॥ ਤਬ ਮੋਇ
 ਦੇਨ ਤੁਝਕਉ ਤੁਲੇਉ ਪਾਰਿ ਸਵਾਇ ਕਾਰਿਉ
 ਕਾਢੀ ਦੀਆ॥ ਗੀ ਗਾਜੀ ਮੇਤਬ ਪੀਛੇ ਤੇ ਮੇਪਛੁ
 ਤਾਣੀ॥ ਤਬ ਤੁਝੇ ਹਉਲਾ ਗੀ ਚੁੰਦਣੇ॥ ਤਬ ਚੁੰ
 ਦਣੇ ਚੁੰਦਣੇ ਮੇਤੁਝਕਉ ਈਹਾ ਪਾਇਆ॥ ਸੁਇ
 ਨਸ ਕੇਤ ਏਹੁ ਮੇਗਾ ਵਿਰਤਿ ਤੁਰੇ॥ ਤੁਜਾਇ ਕਰਿ
 ਪਿਤਾ ਸੇਤੀ ਏਹੁ ਵਿਰਤਿ ਤੁਕਾਰਿ ਸੁਨਾਉ॥ ਤਬ

ਸਕੇਤਸਤਾਵੇਰਤੰਤੁਪਿਤਕੇਅਗੋਕਾਹਿਸੁਨਾਇ ॥੨੨॥
 ਆਤਬਉਦਿਆਲਕੁਰਖੀਗੁਗਜੇਗਾਘੋਧਾਸ
 ਗੀਹਿਆਇਆਮਗੁਪੀਛੇਅਪਣੇਆਸਮਚੰ
 ਦ੍ਰਾਵਲੀਅਗੁਨਾਸਕੇਤਕਉਛੋਰੇਆਇਆਜਦ
 ਗਜੇਗਾਘੋਕੇਉਦਿਆਲਕੁਆਇਆਤਦਿਗ
 ਜੇਬਹੁਤੁਆਦੁਰਕਾਰਿਕੈਬੈਠਾਇਆਤਬਗਜੇ
 ਪੁਛਿਆਜੋਗੁਸਾਂਈਜੀਕੀਸਾਨੀਮਿਤਆਵਣਾ
 ਕੇਰਪਾਭਈਹੈ।ਤਬਉਦਿਆਲਕਕਾਹਿਆ
 ਜੋਗਜਾਤੁਆਪਣੀਬੇਟੀਮੁਝਕਉਦੇਹਿਗੁਜਰ
 ।ਤਬਗਜੇਕਾਹਿਆਜੋਮੇਰੇਬੇਟੀਕੋਈਨੰਦੀ
 ਏਕਬੇਟੀਬੀਜੋਮੁਈਗਈ।ਤਬਏਹਬਾਤੀ

ਸੁਣਿਕਾਰੀਉਦਿਆਲਕਬੋਲਿਆਜੋਗਜਾਓਹੁ
 ਤੇਗੀਚੇਟੀਮੁਈਨਪੀਆਥਤਾਂਈਜੀਵਤੀਐ।ਤਬ
 ਉਦਿਆਲਕਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀਕੀਥਾਤਿਕਾਰੀ
 ਸੁਣਾਈ।ਤਬਗਜਾਹਸਿਕਾਰਿਬੋਲਿਆਓਹੁਕੀ
 ਨਿਆਕਹੰਐ।ਤਬਉਦਿਆਲਕਕਾਰਿਆਚੰਦ੍ਰ
 ਵਲੀਬੇਟੇਸਮੇਤਮੇਰੇਆਸਿਮਐ।ਬ੍ਰਹਮੇਕਾਬਹੁ
 ਸਤਿਗੁਆਐ।ਬ੍ਰਹਮੇਮੁਖਕਉਕਾਰਿਆਥਾ।ਜੁਪ
 ਤਿਛੇਤੁਖਕਉਬੇਟਾਆਵੇਗਾ।ਪਾਛੇਇਸਤੀਆ
 ਵੈਗੀ।ਤਬਗਜੇਗਾਘੋਪਸੰਨਹੋਇਪ੍ਰਸੰਨਕਾਰਿਗੁ
 ਤੇਜਦੀਆ।ਚੰਦ੍ਰਵਲੀਕਉਲੇਆਉ।ਤਬਗ
 ਥਵਾਹੀਚੰਦ੍ਰਵਲੀਕਉਸਮੇਤਬੇਟੇਨਾਸਕੇਤਏ

ਆਇਆ। ਤਬ ਹਜੇ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਮਾਤ ਨੇ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ
 ਪਾਹਿ ਚੰਨੀ। ਅਰੁ ਹੁਦਨੁ ਛਾਗੀ ਕਰਨੇ। ਤਬ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਹੁਬੁਲਾਇ ਕਾਰੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੁਤੇ ਸਾਹਾ ਕਰਨਾ
 ਇਕਾਰੀ ਕੀ ਨਿਆਂ ਉਦੇਆ ਲਕ ਕਉ। ਥੀਆਂ ਹਿੰਦ
 ਨੀ। ਤਬ ਕੀ ਨਿਆ ਕਉ ਬਹੁਤ ਦੰਨੁ ਦੀਆਂ। ਹਸਤੀ
 ਘੋੜੇ ਰਥ ਭੂਮਾ ਕਪੜੇ। ਗਯੇ ਵਾਸੀਆਂ ਸਿੰਧ ਜਾ
 ਅਉਰ ਅਨੇਕ ਦੰਨ ਦੀਏ। ਤਬ ਉਦੇਆ ਲਕ
 ਬੋਲਿਓ ਆਜੇ ਗਾਜਾ ਘੋੜੇ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਦੰਨ ਮੇਰੇ
 ਕਿਸ ਕਾਂ ਮੈਂ। ਮੇਰੇ ਕਾਂ ਮਏ ਹਜੀ। ਤਬ ਉਦੇਆ
 ਲਕ ਸਭ ਵਸਤੁ ਜੋ ਗਜੇ ਦੀ ਨੀਆਂ ਥੀਆਂ ਸੋ
 ਭਛੋਰੀ ਕਾਰੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ ਅਰੁ ਬਾਲਕ ਲੋਕ

੧੨੩

ਰਿਗਬਉਪਰਿਚੜ੍ਹਾਇਕਾਰੀਆਪਣੇਆਸਮਏਆ
 ਇਆਤਬਲਗਾਸੁਖਅਦਿਸਿਉਬਸਣੇ। ਤਬ
 ਏਕਾਦੇਨਉਦੇਆਲਕਕਾਰੀਆਪੁਤਨਾਸਕੇਤਕ
 ਉ। ਜੁਰੇਪੁਤਆਜੁਤੁਸ਼ਨਬੀਖੇਜਾਂਹੀ। ਜਾਇਕਾਰਿਕੇ
 ਦਮੁਝਲੇਆਉ। ਤਬਨਾਸਕੇਤਪਿਤਾਕੀਆਗੀਅਮ
 ਮਾਨਿਕਾਰੀਉਠੰਚਾਣਿਆਬਨਕਉ। ਤਬਬਨਬੀਖੇ
 ਏਰਸਰੋਵਰੁਕਵਲਕੇਸਾਥਿਭਾਰੀਆਹੋਇਦੇਖਿਅਮ
 ਅਰੁਉਸਸਰੋਵਰੁਕੇਆਸਪਾਸਿਅਨੇਕਾਬੀਰਫ
 ਰੇ। ਅਰੁਭੁਝਾਂਸਾਥਿਸਠਲਰੇ। ਅਰੁਉਜਾਂਪਛੀ
 ਰੇ। ਅਵਰੁਕਫੁਲਾਜੀ। ਅਰੁਭਈਸੁਦਗਠਵਰ
 ਰੇ। ਮਨਸਾਰਿਆਈਕਿਈਜਾਂਹੀਥੈਠਿਕਰਿਜੋਗ

ਧਿਆਨੁ ਕਰੀਏ। ਅਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਰਾਧੀਐ। ਤਬ ਨ
 ਸਕੇ ਤੁਝੁ ਜਾਂਤੀ ਬੈਠੀ ਨਿਗਾਇਆ। ਅਰੁ ਬਗਾਜੇ ਗਾਧੀ।
 ਨੁਕਰੀਐ। ਅਰੁ ਜੋਗਾਧੀ ਆਨੁ ਕਰੀਐ ਤਾਫੀ ਲਾਗੀ ਸੋਢਿ
 ਆਮਾਜੀ ਨੇਗੁਜਾਰੀ ਹੋਏ। ਤਬ ਉਦਿਆਲ ਕਰਖੀ ਸ
 ਰਉ ਸਾਦਿ ਨਜਗੁ ਨਕੀਆ। ਅਰੁ ਨ ਆਪੀ ਕੰਢੁ ਪਾਇ
 ਆ। ਨਿਗਾਹੀ ਰਹਾ। ਅਰੁ ਤੇਢੁ ਤਤੋਂ ਏਰਹਾ।
 ਤਬ ਛਿਰਿਆ ਪਿਲਾਗਾ ਕੰਢੁ ਮੁਲਤ ਆਨਿਏ। ਤ
 ਬ ਏਕਾਦਿ ਨਾਛਿਰਿ ਤਾਛਿਰਿ ਤਾਜੇ ਦੇਖੇ ਤਾਨਾ ਸਕੇ ਤੁ
 ਸਰੇ ਵਰੁ ਉਪਰਿ ਬੈਠਾਹੈ। ਤਬ ਉਦਿਆਲ ਕਰਲਾ
 ਗਾਨਾ ਸਕੇ ਤਕ ਉਚਾ ਗਾਵੇ। ਤਬ ਨਾਸਕੇ ਤਕ ਉ
 ਤਬ ਨਾਸਕੇ ਤੁਰੇ ਖੇਤੋਂ ਪਿਤਾ ਉਦਿਆਲ ਕਰਹੈ।

੧੨੪

ਅਰੁ ਉਪਰਿ ਤਕਿ ਬਚਨੁ ਤੁਲਨਾਇ।

ਦਿਖਿਕਾਰਿਆਇਚਰਨੀਝਾਗਾ। ਤਬਉਦਿਆਲ
 ਕਦੇਖਿਕਾਰਿਸਹਾਪੁਦੀਆ। ਜੁਰੇਪੁਤੁੰਜਮਏਕ
 ਕੋਜਾਹੀ। ਤਬਨਾਸਕੋਪ੍ਰਗਦਖਣਾਦੇਕਰਿਉਠਿਚਈ
 ਆ। ਤਬਉਦਿਆਲਕੁਅਰੁਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀਝਾਗੇਰੁਦਨੁ
 ਕਰਨੇ। ਤਬਨਾਸਕੋਤੁਕਾਰਿਆ। ਜੋਪਿਤਾਕੇਬਚਨਸ
 ਤਿਕਾਰਿਕਾਰਿਜਮਏਕਕੁਦੋਖਾ। ਬਹਿਠਿਰਤੁਮਾਰੇ
 ਚਰਨੋਪਾਸਿਆਵਾਗਾ। ਤੁਮਰੁਦਨੁਮਤਕਗਹੁ। ਤਬ
 ਨਾਸਕੋਤਜੋਗਾਪੀਆਨੁਕਾਰਿਕਰਿਉਠਿਚਈਆ।
 ਜਮਏਕਕਉਗਾਇਆ। ਜਾਇਕਾਰਿਗਜੇਧਰਮਰ
 ਇਕਾਦਰਸਨੁਕੀਆ। ਤਬਗਜੇਧਰਮਰਾਇਪ੍ਰਭ
 ਆ। ਜੋਗੇਥੀਨਾਬੁਝਾਏਤੁੰਕਉਆਇਆਪੈ। ਤਬ

ਸਸਕੇਤੁਕਹਿਅਯਮੁਤਕਉਪਿਤਸਰਪੁਦੀਆਥਾਜੁ
 ਤੁਜਮਲੋਕਜਾਹਿ॥ਇਤਸਿਜੋਗਤੇਰਾਵਰਸਨੁਪਾਪਤਿ
 ਤੁਆਰੋ॥ਤਬਗਜੇਧਰਮਗਾਇਕਾਹਿਅਯਜੋਪੰਨਰੇਬ
 ਲਕੋਤੋਪਿਤਾਕੀਆਗੀਆਮਾਨੀਹੈ॥ਜਾਹਿਰੇਥਾਲ
 ਕੋਮੇਤੁਤਕਉਵਰੁਦੀਆਜੋਤੁਆਮਰੁਤੁਆਅਰੁ
 ਬੁਢਾਭੀਨਹੋਵੈਗਾ॥ਤਬਨਾਸਕੇਤੁਕਹਿਅਯਜੋਜੀ
 ਕਿਰਪਾਕਾਰਿਕੈਤੁਮਆਪਣੀਜਮਪੁਗੀਦਿਖਾਵਉ
 ਜੋਮੇਦੇਖਾਅਹਾਚੰਤਗੁਪਤਭੀਮੇਦੇਖਾਜੋਧਾ
 ਪਪੁਨਸੀਸਾਕੇਇਕਤੇਰੈ॥ਗਜੇਧਰਮਗਾਇਗ
 ਾਇਬੁਝਾਇਕਾਰਿਸਾਥੀਏ॥ਤਬਗਣਾਚੰਤ
 ਗੁਪਤਕਉਜਾਇਦਿਖਾਇਆ॥ਦਿਖਾਇਕਾਰਿਗ

੧੨੫

ਜੇਧਰਮਗਏਪਾਹਿਲੇਗਏ। ਤਬਧਰਮਗਏਪੁਛਿਅ
 । ਅਥਕੇਆਦੇਖਾਚਾਹਤਹੀ। ਤਬਨਾਸਕੇਤਕਹੀਅ
 । ਜੀਅਬਪਾਪਪੁਨਕਰੇਹਰੇਜੀਅਦੇਖਿਆਚਾਹਤ
 ਹੋ। ਤਬਰਜੇਧਰਮਗਏਗਣਾਕਊਕਹੀਅ। ਜੇਨਾਸ
 ਕੇਤਕਊਪਾਪੀਭੀਅਰੁਪੁਨਕੀਆਂਠਉਨ੍ਹਾਂਅਰੁਪਾਪਪੁ
 ਨਕਾਛਛੁਦੇਖਾਏਝੇਆਵਉ। ਤਬਨਰਕਮਠਾਂਗੰ
 ਰੁਸੁਰਗਸਤਾ। ॥ ਸਭਠਉਰਦੇਖਿਕਾਰੀ। ਅਗੁਣਿ
 ਜੋਗਾਪਿਆਨੁਕਾਰੀਕੇਆਏਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਪੈਰੀਪਾਇ
 ਆ। ਤਬਤਪਸੀਰਖੀਸਗਜੰਤਨੇਤਪਾਸੀਆਕਰਤੇਥੇ
 ਹੀਗਾਜੀਕੇਤਟਪਗਾ। ਤਨਹੁਸੁਣਿਅਜੇਨਾਸਕੇਤ
 ਜਮਪੁਰੀਦੇਖਿਕਾਰੀਆਏਆਹੈ। ਤਬਰਖੀਸਗਮਿ

ਲਏਆਏ। ਤਬਰਖੀਸਗੰਧੁਛਾਛਾਹਮਹੁਸਭਨਹੁ
 ਜਮਏਕਜਾਣਾਏ। ਸੋਪੁਨਦਾਨਧਮਹਮਕਗਹਿ। ਸਿ
 ਸਤੇਜਮਏਕਸੁਖੀਹੋਵਹਿ। ਓਹੁਧਮਕਰਮਆਸਾਨੁ
 ਬਤਾਉ। ਅਰੁਜਮਪੁਰੀਕੀ। ਥੀਧੀਕੀ। ਕੀਪਾਕਾਰਕੈ।
 ਸਾਨੁਬਤਾਉ। ਤਬਨਾਸਕੇਤੁਲਾਗਾਕਹਨੇ। ਜੋਸੁਣਿ
 ਹੋਰਖੀਸੰਗੇ। ਏਕੇਮੇਬਰਾਮਚਰਜੁਦੇਖਿਆਏ। ਸੋ
 ਮੇਤੁਮਪਾਹਿਕਾਹਿਸੁਨਾਵਤਾਏ। ਜਮਪੁਰੀਪਾਹਿਲੇਜ
 ਹਏਮੇਦੇਖੀ। ਚਾਗਸਹਿਸੁਜੇਜਨਜਮਪਰੀਕਾਥੀਸ
 ਥਾਰੁਏ। ਅਰੁਤਿਸਕੇਚਾਰਿਦੁਆਰੇਏ। ਅਰੁਦਖ
 ਣਾਇਸਾਕੋਟੁਏ। ਜੈਸੇਕਰਮਪ੍ਰਾਣੀਕੀਏਹੈਤੇਏ।
 ਤੇਜੇਤੇਸੇਦੁਆਰਿਵਾਤੀਤਾਏ। ਪ੍ਰਿਥਮੇਸੀਸਾਗਵਿ

੧੩੬

ਅਰੁਪੰਜਿਸਹਿਸੁਜੇਜਨਜਮਪਰੀਕਾਥੀਸ

ਪੋਈ ਸੁਪ੍ਰਾਣੀ ਕਉ ਜਮ ਗਣ ਲੇਣੇ ਆਵਤੇ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਜੇ
 ਜੇ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਤੇ ਸੇ ਰੂਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਮ ਗਣ
 ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਉ ਮਾਰ ਕਰਿ ਲੇ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਬੁਰੇ ਕਰਮੇ ਵਾਲੇ ਕ
 ਉਏ ਹ ਰੂਪ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਜਬਾ ਬੰਕ ਗਲ ਵੇਰੇ ਗਣ ਰੂਪ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਆਵਤੇ ਹੈ। ਇਕ ਸੁਕ ਗਾਂ ਉਪਾਰਿ ਚਾੜ੍ਹਿਆ
 ਵਤੇ ਹੈ। ਅਗੁ ਇਕਾ ਸਿੰਘਾਂ ਉਪਾਰਿ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਵਤੇ ਹੈ।
 ਅਗੁ ਇਕ ਨਕੇ ਹਥਿ ਰੰਗੁ ਗਵਰੇ। ਇਕ ਨਾ ਹਥ ਗੁਰ
 ਜਾਏ। ਇਕ ਨਾ ਕੇ ਹਥ ਫਾਸੀ ਆਂਧੇ। ਇਕ ਨਾ ਕੇ ਕੇ ਸਉ
 ਚੇ ਹੈ। ਇਕ ਨਾ ਕੀ ਆਂਦਾੜਾ ਬਰੀ ਆਂਧੇ। ਇਕ ਮਿਰ
 ਤਕ ਮਨੁਖਾ ਉਪਾਰਿ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਵਤੇ ਹੈ। ਬੁਰਿਆ ਕ
 ਰਮਾ ਵਾਲੇ ਆਂਕੇ ਤਾਈ। ਇਉਂ ਹੀ ਜਮ ਆਵਤੇ ਹੈ।

ਅਗੁਆਗੇਜੋਭਲੇਕਰਮਕਰਤੇਹੈਸਿਸਾਗਵਿਖੋਭ
 ਨਕਉਲੈਏਐਸੇਧਰਮਹਣਆਵਤੇਹੈ। ਅਗੁਤਿ
 ਨਕਾਗੁਪੁਭੀਕਤਤਾਹੈ॥ ਇਕਸੀਨਿਅੰਸੀਹੋਇਅ
 ਵਤੇਹੈ॥ ਇਕਬੈਸਨੋਕਾਗੁਪੁਭੀਇਆਵਤੇਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਏਕਪ੍ਰਾਣੀਕੋਪਿਤਾਕਾਸਗੁਪੁਭੀਇਆਵਤੇਹੈ
 ਇਕਕੀਰਤਨੁਕਰਤੇਆਵਤੇਹੈ। ਇਕਸਿਮਰਨੁਕ
 ਰਤੇਹੈ। ਇਕਐਸੇਹੈਜੋਅੰਤਿਕਾਏਪ੍ਰਾਣੀਕੋਪ
 ਹਮੇਸਰੁਸਾਤਿਗੁਗੁਕਾਨਾਪੁਸਿਮਰਤੇਹੈ। ਉਹਾਇ
 ਭਲੇਭਲਤੇਹੈਸਿਸਾਗਾਅਗੁਮਿਰਤਲੋਕਤੇਜ
 ਮਲਲੋਕਕਾਪੇਗਾਛਿਆਸੀਤਜਾਰਜੇਜਾਨਹੈ।
 ਅਗੁਤਿਸੁਧੇਰਮਾਹਿਬਾਗਤਪੁਰੀਹੈ। ਅਗੁਵ

੧੨੭

ਇਕਾਥਿਥਾਣਲੀਇਆਵਤੇਹੈ

ਸਦੇਕੀਆਂ ਠਵਰਾਏ। ਜਗਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀਏ ਜਾਇਵਸ ਤੇਏ
 ਏਕਗਤਿ ਜਥਏ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਉ ਜਾ ਲਗਾਇ ਕਰਿ ਜਾ
 ਤੇਏ। ਤਥਾ ਜੇਕ ਫੁਪਾਪ ਪੁਨ੍ਹੁ ਜੇਤਾਏ ਜੋ ਏਸ ਕੇ ਸਾਥਿ
 ਚਲਤਾਏ। ਤਥਾ ਆਤਾ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ਏਸ ਤ੍ਰੀਭਾਈ ਕ
 ਤੀਜੇ ਅਰੁ ਉਗਰ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਣਾ ਕ
 ਰਿ ਜਾਣੇ ਆਥਾ। ਅਰੁ ਪਾਪ ਪੁਨ੍ਹਿ ਕਾਰਿ ਕੈ ਖਿਲਾ
 ਵਤਥਾ। ਜੋ ਏਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਲਛਮੀ ਤਸਤੀ ਪ੍ਰੇਰੇਗ
 ਜਤੁਮ ਅੰਦਰ ਪਾਟ ਪਟੈ ਬਰਮੁਲ ਖਤੇ ਸਭੇ ਲਗੇ ਕ
 ਹੇਏ ਜੋ ਅਤੇ ਰੇਨਾਹੀ। ਜੋ ਤੈ ਪਾਪ ਪੁਨ੍ਹਿ ਕੀਏ ਤੈ ਸੋ ਤੈ
 ਰੇ ਸਾਥਿ ਚਾਈ ਰਿਗੇ। ਏਹ ਬਾਤੁ ਕਹਿ ਕੈ ਅਰੁ ਜ
 ਲਾਇ ਕਰਿ ਫਿਰਿ ਪਾਰਿ ਜਾਤੇਏ। ਤਥਾ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣੀ

१) ਸੁਇਕਾਰਿਏਹਥਾਤਪਛਤਾਵਤਹੈ। ਕਹਤਹੈਜ १੨੪
 ਹਾਇਹਾਇਮੇਕਿਛੁਨਕੀਆ। ਤਥਗਏਮਹਿਫਾਸੀ
 ਆਂਗੁਲਿਕਰਿਏਤੇਕੇਸਿਗਲਪਾਇਕਰਿਜਮਗ
 ਏਏਚਲਤੇਹੈ। ਰੂ। ਰੂ। ਆਂਮੁਗਦਗਾਂਸਾਂਥਿਮਾਰ
 ਤੇਹੈ। ਪਾਪੀਜੀਉਕਉਲੇਜਾਤੇਹੈ। ਅਰੁਪੁਰੀਅ
 ਤਮਾਜੀਆਂਕਉਸੁਖਸਹਜਆਇਸਿਉਲੇਜਾ
 ਤੇਹੈ। ਪਹਲੇਪੈਰ੍ਹੈਏਕਸਹਿਸਜੋਜਨਬਨਾਪੇਰ੍ਹਾ
 ਹੈ। ਉਸਪੈਰ੍ਹੈਸਥੀਚਿਸਿਧਹੈ। ਉਨਸਿਧਕਉ
 ਏਖਿਕਾਰਿਨਰਤਹੈ। ਆਗੇਪਾਂਚਸਹਿਸਜੋਜਨ
 ਕਾਟੇਹੈ। ਤਥਾਲੇਤੇਕੇਕਲੇਹੈ। ਵਹੁਐਸੇਧੇ
 ਰ੍ਹਾਹੈ। ਜਹਾਂਮਹਾਂਕਸਟਕਰਿਕੇਸੁੰਗੀਤਹੈ। ਅਰੁ

ਪੁਨਿਆਤਮਾਜੀਆਕਉਘੋੜੇਤਬੀਆਸੁਖਵਾਸਣਾ
 ਪਾਣਕੀਆਥੀਬਾਣਾਸਾਥੀਓਪੇਰਾਈਘਾਵਤੇਏ।
 ਧਰਮਤਮਾਜੀਆਕਉਆਪਹੇਏਹੁਕੀਏਦਾਨਾਗੇ
 ਜਾਇਖਵੇਓਤੇਏ। ਤਿਸੁਪਛਿਥਾਏਰੇਤੁਕਾਪੇਰਾਏ
 । ਵਾਇਸਹੀਸਜੋਜਨਾਵਤਾਏ। ਜੀਨਾਜੁਤੀਆਂਦਾ
 ਨੁਕੀਏਤੀਆਏ। ਨੀਤਿਨਾਏਕਾਕਉਆਏਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਓਤੀਆਏਨਿ। ਪੁਰੀਆਥਾਗਓਏਨਿ। ਤਿਸਤੇਥਾ
 ਗਯਜਾਗਜੋਜਨਾਖਰਿਕੀਧਾਗਏ। ਮਹਾਂਥੀਖਮਕਰ
 ਫੀਏ। ਤਥਘੋੜੇਅਰੁਗਉਪੁਤਾਕੇਰਬਦੇਵਣਾ
 ਰੇਏਕਮਹਾਸੁਖੀਉਪਾਏਰਾਈਘਤੇਏਨਿ। ਬੁਧ
 ਫੀਆਗੇਬੈਤਰਣੀਨਦੀਆਵਤੀਏ। ਇਕਸਹੀਸਜੋ

ਜਨਹੈ। ਚਾਹੀ ਜਾਹ ਕੋਹਾਂ ਬੈਤਰਣੀ ਗਉਆ ਦਾਂ ਨੁਕੀ
 ਤੀਆਹੈ। ਤੇ ਗਉ ਪੁਛ ਪਕੜਿ ਆਵਤੀ ਹੈ। ਓਹ
 ਦੀ ਸੁਖਾਇ ਆਇ ਪਤੈ ਹੈ। ਆਗੇ ਅਧੇਰੇ ਪੈਰਾ ਆ
 ਵਤਾ ਹੈ। ਪਚੀਸ ਜਾਹ ਜੋ ਜਨਹੈ। ਤਹਾਂ ਮਹਾਂ ਅਧੇਰ
 ਮਹਿ ਦੀ ਪਕਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹੇ ਛੋਕੇ ਦੀ ਪ
 ਰਵਾਨੁਕੀ ਆਹੋਤਾ ਹੈ। ਪੰਚ ਭੀਖ ਮਕੇ ਦੀ ਵੇਦਾਨੁਕੀ
 ਦੇਹੋਤੈ। ਤਥਾ ਨਕਰੁ ਦੁਆਰੇ ਤਥਾ ਪਰਮਾਸਾ ਲਾਤ
 ਥਾਤੀ ਰਬੇ ਕੋ ਕੀਨਾਰੇ ਤਥਾ ਗਉ ਪਾਰਿ ਜਲਾਇ ਰਖੀ
 ਏ। ਏਹ ਦਾਨ ਜਿਨ੍ਹੇ ਛੋਕੇ ਕੀਏ ਹੈ। ਤੇ ਛੋਕੇ ਚਾਵੇ ਨੇ ਮਹਿ
 ਏਹ ਪੈਰਾ ਆਇ ਪਤੈ ਹੈ। ਅਰੁ ਆਗੇ ਅਠਾਰਹ ਜਾਹ
 ਜੋ ਜਨਹੈ। ੧੮੦੦॥ ਤਹਾਂ ਸੁਰਜ ਕੀਤ ਪਤਮਹਾਂ ਬ

੧੮੦੦॥
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਾਦਕੇ ਪਾਰਿ ਤਥਾ ਗਉ ਪੁਛ ਪਕੜਿ ਆਵਤੀ ਹੈ
 ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਤਥਾ

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਦੀਸਾਏ। ਚਉਥਾਦਖਣਾਦੀਸਾਏ। ਫਿਕਜੀਅਪੁਰ
ਬਦੁਆਰੇਵੜਤੇਦੇਖੋ। ਕੀਰਤਨੁਕਰਤੇਭਗਤਜ
ਨਸਾਥੀਅਪਛਗਸਾਥੀ। ਪਗੁਜੀਨੀਇਹਪਰਮਕੀ
ਦੇਖੋ। ਜਿਜੇਠਹਾੜਕੋਵਿਖੇਜਲੁਦਾਨੁਕੀਆਹੋਤਾ
ਅਗੁਸੀਤਕਾਝਕੋਵਿਖੇਕਪੜੇਅਗੁਲਕੜੀਅ
ਦਾਂਨੁਕੀਆਤੀਆਏ। ਜਿਨ੍ਹੇਪੈਰੇਵਿਖੇਮਨੁਖਚਰ
ਇਲੀਦੇਹੀਅਸਵਾਹੀਆ। ਅਗੁਪਰਮਵਿਖੇਤ
ਘੁਰਏ। ਅਗੁਜੋਰੋਪਛੋਰਤੇਹਤੁਏ। ਜਿਹੁਮਾ
ਤਾਪਿਤਾਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਏ। ਅਗੁਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਮਨੁਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਏ। ਅਗੁਬੇਦਕੋਵਿਖੇਕੋ
ਰਤੇਏ। ਅਗੁਤੀਰਥਕੋਵਿਖੇਇਸਾਨੁਕਰਤੇ

੧੨੦

ਜਿਨ੍ਹੇਪੈਰੇਵਿਖੇਦਰਖਰਲਗਾਏਹੀ

ਤਿਆਨੁਖਪੁਰਬਕੇਦੁਆਰੇਵੜਤੇਹੋਵੇਖੋਹੋ। ਅਗਜੀ
 ਨਜੀਵਿਤੇਮਾਤਾਪਿਤਾਕੀਆਗਰੀਆਮਾਨੀਹੋ। ਅਰੁ
 ਸਚੁਬੋਲਿਆਹੋ। ਅਗੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤੀਕੰਛੁਦਾਨੁਕਰੇ
 ਹੋ। ਅਰੁਪਗਈ। ਨੀਦੀਆਤੇਰਹਤੇਹੋ। ਅਰੁਕੋਧਥੇ
 ਭਯੋਹਤੇਰਹਤੇਹੋ। ਅਰੁਪਗਈ। ਏਸਤ੍ਰੀਮਿਤਕਸਿ
 ਦੇਖਤੇਹੋ। ਅਰੁਪਗਈ। ਦਰਬਕਾਥੋਭੁਲਾਹੀਕਿਰਤੇ
 । ਏਸਨਕੇਭਗਤਹੋ। ਅਰੁਮਹਾਂਦੇਵਕੇਸੇਵਕਹੋ।
 । ਸੇਆਗੇਪਸਚਮਦੁਆਰੇਜਮਪੁਰੀਵੜਾਹੀਗੇ।
 । ਅਰੁਜਿਨਹੁਪਰਉਕਾਰਕੀ। ਨਿਮਿਤਅਪਨਾਕਾਰ
 ਜੁਛਾਯੋਕਾਰਿਅਰੁਪਗਈ। ਆਦੁਖੁਦੇਖਿਕਰਿਅਰੁ
 ਆਪਕਉਦੁਖੁਦੀਅਹੀ। ਅਰੁਉਸਕਾਦੁਖੁਦੁ

ਅਰੁਭੁਜਕਾਦੁਖਦੁਰਿਕੀਆਪੈ॥ ਅਰੁਜੇਸਾਨੁਖਦਾਇ
 ਆਮਾਨੁਪੈ॥ ਅਰੁਜੇਧਰਮਕੀਥਾਤਾਕਾਰਿਕਾਰਿਧਗੁਕ
 ਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਅਭੁਰਪਾਸਤੇਧਗੁਕਗਵਤੇਹੈ॥ ਤਿਸਾਨੁ
 ਖਭੁਤਰਦੁਆਰੇਵਫਤੇਦੇਖੇ॥ ਅਰੁਜੀਨੁਏਕਗਮਕੀ
 ਦੇਨਹੀ॥ ਗਾਇਵੇਖੇਸੰਗਏਹੈ॥ ਅਰੁਜਮਕੀਕਰਮ
 ਰਤੇਜਾਤੇਹੈ॥ ਸੇਪਾਪਵੇਖੇ॥ ਜੀਨੁਏਕਗਮਕੀਏ
 ਹੈ॥ ਜੇਦੁਸਟਹੈਦੁਗਚਾਗੀਹੈ॥ ਅਰੁਗੁਰਦੇਵਤੇਬੇਮੁਖ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਪੁਰਾਣਅਰੁਦੇਵਸਾਸਤ੍ਰਕਾਨਿਦਕਰਤੇਹੈ॥ ਆ
 ਤਪਿਤਾਕਭੁਨਾਹੀਆਨਤੇ॥ ਅਰੁਵਿਸਾਸਪਾਸੀਹੈ॥
 ਅਰੁਗਰਭਾਗੀਗਵਤੇਹੈਪਾਪਕਾਰਿਕੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਅਰੁ
 ਗਭੁਕਾਪਾਤੁਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਗਭੁਅਕੇਪਰਮਾਰਿ

੭੩੨

ਦੁਸਟੁਕਰਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਜੀਸਕਾਦੁਖਾਈਆਜੋਤਯੈ
ਤੀਸਕਉਮਾਰਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਪਗਈਇਸਤੀਸਿਉਮੇ
ਬੁਕਰਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਕੁੜੀਸਾਖਭਰਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਬੰਗਖ
ਕੁਕਾਟਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਪਗਈਸੀਵਤੀਨਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਅੰ
ਕਪਾਪਕਰਤੇਯੈ॥ ਅਗੁਉਨਕੀਧੰਤਵਨਾਪਾਪਮਤਿ
ਰਹਤੀਯੈ॥ ਸੇਜੀਵਦਖਲੈਦੁਆਰੇਜਮਪੁਰੀਕੇਹੋਏ॥
॥ ਛਿਰਿਆਗੇਨਾਸਕੇਤੁਗਜੇਧਰਮਗਾਇਕੀਸਤਾਮ
ਰਿਆਗਈਆ॥ ਤਜਾਂਧਰਮਗਾਇਕਾਦਰਸਨੁਕੀਅ
ਤਜਾਂਬਡੀਸਭਾਯੈ॥ ਤਜਾਂਧਰਮਗਾਇਕੈਠਾਯੈ॥ ਤਜਾਂ
ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਉਜਮਕੰਕਰਏਜਗਾਇਖੜਾਕਰਤੇਯੈ॥
॥ ਤਬਆਗੇਤੇਗਜੇਧਰਮਕਾਮੁਖਾਸਿਆਮਯੈ॥ ਅ

ਹੁਮਰਦੇਹਸੁਵਰਨਜੇਸੀਐ। ਤਬਗਜਾਧਰਮੁਦੁ
 ਤਾਕਉਕਹਤਾਐ। ਜੋਚੇਤ੍ਰਗੁਪਤਢੇਖਾਕਹਤੇਐ। ਅ
 ਹੁਜੋਕਿਛੁਇਸਪ੍ਰਾਣੀਪੁਨਪਾਪਕੀਏਹੋਤੇਐ। ਅਰੁ
 ਪਿਕਾਰੀਕੀਏਹੋਤੇਐ। ਅਰੁਪਤੁਕਾਰੀਕੀਏਹੋਤੇਐ।
 ਸੇਸਭਪਾਪਪੁਨਾਚੇਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਹਿਦੇਤੇਐਧਰਮਗਾਜੇ
 ਪਾਏ। ਅਰੁਧਰਮਗਾਜਾਦੇਖਿਕਾਰਿਪਾਪਅਰੁਪੁਨਇ
 ਸਕੇਵੀਚਾਰੀਕਹਤਾਐ। ਜਮਦੁਤਾਕਉਕਹਤਾਐ।
 ਜੋਇਸੁਪ੍ਰਾਣੀਕਉਪਹਢੇਪਾਪਕਾਛਛੁਨਰਕੁਤੋਗੁ
 ਅਰੁਨਰਕਅਠਾਹੁਐ। ਜੇਸੇਪਾਪਕੀਏਹੋਤੇਐ।
 ਤੇਸੇਨਰਕਕਉਚਛੀਏਤੋਐ। ਇਕਕੁਭੀਨਰਕ
 ਐ। ਜੇਕੁਭੀਨਰਕਮਾਹਿਪਾਈਤੇਐ। ਅਰੁਜਮਦੁ

੧੩੩

ਤਮਾਰਤੇਐ॥ ਅਹੁਏਜਾਤੇਐ॥ ਜੀਨਹੁਏਹਪਾਪਕੀਏ
ਐ॥ ਸੇਕਉਣਪਾਪਐ॥ ਜੀਸੁਬ੍ਰਹਮਦੁਮਾਰੀਅਹੁਏ
॥ ਅਹੁਗਭੁਮਾਰੀਹੋਵੈ॥ ਅਹੁਨਿਰਾਪਧਾਧਜੀਅਮਾਰੇ
ਹੋਵੈ॥ ਪਸੁਪਛੀਤੇਏਕਾਰੀ॥ ਸੇਮਾਨੁਖਕੁੰਭੀਨਰ
ਕਿਏਜਾਈਤੇਐ॥ ਅਹੁਕੁੰਭੀਨਰਕੁੰਭੀਸੋਐ॥ ਜੀ
ਸਕਾਮੁਖੁਪ੍ਰੇਜੈਸਾਐ॥ ਅਹੁਤਏਵਿਸਥਾਰੁਵਰੁ
ਐ॥ ਅਹੁਉਸਮਾਰੀਕੀਕੁੰਭੀ॥ ਅਹੁਪੁੰਰਕਤੁਐ॥ ਅਹੁ
ਮਹਾਂਦੁਰਗੀਪੁੰਰਕਤੁਐ॥ ਤਿਸੁਮਾਰਿਜਾਇ
ਪਾਈਤੇਐ॥ ਕਈਵਰਖਪਏਹੁਤੇਐ॥ ਜਾਪਾਪਭੇ
ਗਪਹੁਚਤੇਐਤਾਕਛੀਤੇਐ॥ ਦੁਸਰਾਅਗਮਹਾਂ
ਦੁਰਨਰਕੁਐ॥ ਜਿਥੈਪਾਪਕੀਏਹੈਸੋਤੁਈਹਾਂਭੋਗੁ

॥ ਤੰਨ ਪਾਪਾਂ ਕਾ ਵੇਰਵਾ ਜਿਨੈ ਅਗੀ ਮਜਾਹ ਗਾ ਸਿੰਗ
 ਕੀ ਆਇਓ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁ ਖੁਵਸਤੁ ਖਾਈ ਆਇਓ ॥ ਅਰੁ
 ਗਰਭ ਪਾਤਕ ਗਏ ਹਨ ॥ ਅਰੁ ਗੁਰੁ ਕਉ ਪਾਤੁ ਕੀ
 ਆਇਓ ॥ ਜਿਨੈ ਕੀ ਨਿਅੰਮਾ ਗੀ ਆਇਓ ॥ ਤੇ ਪਾਪੀ ਜੀਓ
 ਜਿਨੈ ਬੇਹਕਰ ਮਕਾਇਓ ॥ ਸੇ ਗੁਰੁ ਨ ਕਮਾਹਿ ਪੜ੍ਹ
 ਤੇਓ ॥ ਤੀਸਰਾ ਆਗੇ ਅਵਰ ਤੇ ਲਜੀ ਤਨੁ ਕੋ ਲੁ
 ਕੀ ਨਿ ਆਇਓ ॥ ਤੀਸਰਾ ਹਿਏ ਹ ਪਾਪ ਕਰਣੇ ਹਰੇਖ
 ਕੁ ਤੇਓ ॥ ਜੀਸੁ ਥੀ ਗਣੀ ਭੁਖਾ ਸਿਲੀ ਤੀਓ ॥ ਪਰ
 ਅਥਵਾ ਬੇਤੁ ॥ ਅਰੁ ਥੀ ਗਣੀ ਇਸ ਤੀਖਾ ਸਿਲੀ ਤੀ
 ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ ਚੋਗੀ ਕਾਰਿ ਕੀ ਵਾਕਗੀ ਹੋਵੈ ॥ ਅਰੁ
 ਨਿਦਿ ਆਥੀ ਗਾਨੀ ਕਰ ਤੇਓ ॥ ਤੇ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਜੀਵੈ

੧੩੪

ਲਜੰਕਨਰਕਮਾਰਿਪੜਤੇਏ॥ ਆਚੰਉਥਾਗੁਰਜੁਪਾ
 ਰਕੁਏ॥ ਅਰੁਕੜਾਏਕੀਨਿਆਈਪਾੜੀਆਖਉਲਤਾ
 ਏ॥ ਤਿਨਾਵੇਖੇਪਾਪਜੀਵਾਜੀਨਹੁਏਯਪਾਪਕੀਏਯੋਤੇ
 ਏ॥ ਸੇਉਸਮਾਰਿਪੜਤੇਏ॥ ਜੋਬਸਤਾਬਿਗਨੇਚੁਗਾ
 ਵਤੇਏ॥ ਅਰੁਜੋਗੁਰਪਾਸਤੇਏ॥ ਦਿਆਪਾੜੀਕਾਰਿਏ
 ਮੁਖਹੋਤੇਏ॥ ਅਰੁਹੋਰਸਕੇਗੁਜਗਾਮਾਰਿਬਖੀਲੀ
 ਕਰਤੇਏ॥ ਅਰੁਗਵਾਇਦੇਤੇਏ॥ ਏਹੁਪਾਪੁਜਿਸੁ
 ਗੁਰਪਾਉਤੇਲੁਲੁਚੁਗਾਇਆਏ॥ ਸੇਗੁਰ
 ਜੀਤਕੜਾਏਨਰਕਮਾਰਿਪੜਤੇਏ॥ ੪॥ ਪਜਿਵਾਨ
 ਗੋਖਰੇਕੀਧਾਰਜੇਸਾਨਰਕੁਏ॥ ਤਿਸੁਮਾਰਿਏਯਪਾ
 ਕਰਣਹਾਰੇਪੜਤੇਏ॥ ਜੀਨਹੁਬਾਣਕਾਂਕਾਤਬਾਇ

ਗੇਅਵਰੁਏ॥ਜੀਉਪੀਉਚੁਘਾਇਅਹੋਵੇ॥ਜੀਉ
 ਕੇਕੜਾਹੇਮਹਿਤਈਰਾਹੇ॥ਤੇਲਕੇਦੁਗਵਣੇਹੋਤੇ
 ਲਕੇਕੜਾਹੇਮਹਿਤਈਤੇਹੇ॥੧੩॥ਤੇਰਵਾਂਨਰਕੁਆ
 ਗੇਅਉਰੇਅਗਨਿਕਿਰਕਾ॥ਤਥਜਮਦੁਤਪ੍ਰਣੀ
 ਕਉਉਸਮਾਹਿਮੇਲਤੇਹੇ॥ਤਥਏਹੁਪ੍ਰਣੀਅਗਨ
 ਕੌਰੁਮਾਹਿਪੜਤਾਨਾਹੀ॥ਤਥਏਹੁਕਰਤਾਹੇ॥ਮੁਏਕ
 ਉਈਯੋਤ੍ਰੀਖਾਣਗਤੀਹੇ॥ਮੁਏਕਉਪਾਨੀਪੀਲ
 ਵਹੁ॥ਤਥਜਮਦੁਤਕਰਤੇਹੇ॥ਜਿਰੇਪਾਪੀਤੇਮਾਨੁ
 ਖਜਨਮਪਾਇਕਾਰਿਤੇਏਹੁਤੀਦਾਨੁਨਾਤੀਕੀਆਏ
 ਕਗ੍ਰਾਸਮਨਿਕਾਜੇਵਤੇਬੈਠਿਆਕੀਸੀਕਉਨਾਹੀ
 ਦੀਆਅਹੁਥ੍ਰਮਣਜਿਵਾਏਨਾਹੀਦੀਆਹੀ

੧੩੭

ਤਕਾਸਟੀਆਨਾਹੀ॥ ਅਨੁਨਾਮਤੀਤੁਨਾਗੁਰਤਾਈ॥ ਜੀ
ਵਾਇਆਹੈ॥ ਅਨੁਜੇਵਦੇਬੈਠੇਬੈਸਿਤਗਬਖੇਅਤੁ
ਤੀਲੀਕਗੀ॥ ਰੇਪਾਪੀਅਬਤੁਕਮਭੋਗੁ॥ ਇਕਾਇ
ਅੰਬੈਠੀਖਾਇਆਹੈ॥ ਤੁਇਸਮਾਹਿਪੜ੍ਹਸਤੁ॥ ਅਪੁ
ਨਾਕਮਭੋਗੁ॥ ੧੦॥ ਚਉਦਵਾਂਆਗੇਨਰਕਆਇਆ
॥ ਜੀਸਥੀਚੁਏਹੋਕੇਖੰਭਹੋ॥ ਅਨੁਤਪਾਇਪਰੋਹੋ॥
॥ ਜੀਨਹੁਪੁਰਖੁਹੁਪਗਾਈ॥ ਇਸਤੀਭੋਗੀਹੋ॥ ਜੋਉਜੇ
ਹੀਆਇਸਤੀਆਏਹੋਕੀਆਕਾਰੀਕੈਅਨੁਤਪਾਈ
ਤੀਹੋ॥ ਅਨੁਤਪਾਇਕਾਰਿਉਨੋਕੇਗਾਇਸਾਬਉਹ
ਪੁਰਖਛਗਾਈਤੇਹੋ॥ ਅਨੁਜੀਨਹੁਇਸਤੀਆਂਆ
ਪਣਾਪੁਰਖੁਛਾਰੀਆਹੋ॥ ਆਗੇਅਉਹਪੁਰਖੁਕਉ

ਵੈਖਿਕਾਰੀਮੋਹੀਆਹੋ॥ ਅਗੁਬੰਕਰਮੁਕੀਆਹੋ॥ ਤਿ ੧੩੮
 ਨਾਂਇਸਤੀਆਕਉਲੋਤੇਕੇਬੰਸਾਬੰਦਗਾਈਤਾਹੈ
 ਅਗੁਅਪਣੇਕਰਮਕੀਏਤੁਚਤੀਆਹੈ॥੧੫॥ ਪੰਦ੍ਰ
 ਹਵਾਆਗੇਨਰਕਹੋਹੁਹੈ॥ ਜੀਨਹੁਪੁਰਖਹੁਬ੍ਰਹਮਣ
 ਛਤੀਉਦੁਵੈਸਮਦੁਪੀਆਹੋ॥ ਅਗੁਜੀਨਤਅਪਣੇ
 ਜੀਅਕੋਨਿਮਿਤਜੀਅਮਾਰੇਹੈ॥ ਪਸੁਪਛੀਅਗੁਉ
 ਨਕਾਮਾਸੁਖਾਈਆਹੈ॥ ਤਿਨਕੇਮੁਖਮਾਹਿਸਿਕਾਗੁ
 ਇਕਾਰੀਪਾਈਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਜਲਤੇਤੁਏਕੁਕਤੇਹੈ॥
 ॥ ਆਪਮਾਰੇਕਾਮਹਾਦੇਖਾਹੈ॥ ਜੋਮੋਲਿਆਹਿਖਾਈ
 ਤੇਹੈ॥ ਤਿਨਕਉਭੀਵੇਖੁਹੈਪਰਮਾਸਕਾ॥ ਅਗੁਬੰਨਾਮ
 ਪਗਧਜੋਪੁਰਖਇਸਤੀਕਉਛੇਰਤੇਹੈ॥ ਉਨਪੁਪੁਰ

ਖਹੁਕਉ ਸਿੰਘ ਸਿਆਲ ਸੁਕਰਕਾਗ ਖਾਤੇ ਹੈ ॥੧੬॥
 ਸੋਲਵਾਨ ਰੁਏਕ ਅਉਰੁਤੀ ਅਨੇਕੀਠ ਵਰਦੇਖੀ
 ਤਹਾਂ ਅਨੇਕ ਜੀਵ ਰੋਵਤੇ ਹੈ ॥ ਰਿਉਗਾਨ ਰੁਕਉ ਸਕਾ
 ਨਾਉ ਹੈ ॥ ਅਹੁਗਾਜੇਗਾਜਾਵੇਖੇਯੋ ਏਕ ਰਿਆਧਰਮਕ
 ਰਤੇ ਹੈ ॥ ਆਨਿਆਇਤੇਜੋ ਪਰਜਾਕਉ ਬੀਨਾ ਅਪ
 ਰਾਧਤੇ ਮਾਰਤੇ ਰੂਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਹੁਜੇਬ੍ਰਹਮਣ ਬੇਦਪਾਤਿ
 ਕਾਰ ਬੇਦਕੇਕਰਮਕਰਤੇਨਾਹੀ ॥ ਮਾਯੇਅਕੇਲੀਏ
 ਪਾਖਰੁਕਰਮਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਹੁਆਗੇਜੇਖੜੀਪਤਰ
 ਕਰਮਤਥਾਵੇਦਕਰਮਤਥਾਸਿਗਧਦੁਆਦਸੀਸਿ
 ਕ੍ਰਾਤਿਉਮਾਸਿਆਵਿਤੀਪਾਤਿਇਸਨਾਨੁਚਉਕਾ
 ਸੁਚਮਜਨੇਉ ॥ ਤਿਲਕਮਾਣਾਏਹਕਰਮਨਾਹੀਕ

ਰਤੇਐ। ਗਾਇਤੀਤਰਪਣੁ। ਜਿਵੈਸਸੁਦ੍ਰਵਸਤੇਬੇਮੁਖੇ ॥੧੩੮॥
 ਅਗੁਗੁਗੁਨਾਜੀਕਰਤੇਐ। ਸੇਉਸਰਿਉਗਨਰਕਮਾਰਿ
 ਪੜਤੇਦੇਖੋ। ਰਿਉਗਨਰਕਕੈਸਾਐ। ਜਿਉਤਤੀਰੇਤੁ
 ਤੁਐ। ਜਿਉਸੁਰਜੁਤਪਾਇਕਰਿਹਤਾਐ। ਉਯੰਓ
 ਏਪੜਤੇਐ। ਅਗੁਆਜੁਜੁਯਾਇਰੋਵਤੇਐ। ਤਬਮਾਨੁ
 ਖਉਸਨਰਕਮਾਰਿਰੋਵਤੇਦੇਖੋ। ॥੧੪॥ ਸਤਗੁਰਵਾਂਸਰ
 ਕਮਾਗੇਅਉਰਐ। ਤਿਸਠਉਤ੍ਰਕੋਵੇਖੇਨਾਸਕੇਤਪਤ
 ਦੇਖਤਾਂਥਾ। ਜੋਜੀਵਰਕਸਐ। ਜਿਨਕੇਵਰੇਕੋਸ
 ਗੀਰਐ। ਜਿਨਾਕੀਆਵਰੀਆਂਆਰਜਾਐ। ਸੇਜਮ
 ਏਕੇਕਿਉਕਾਰੀਆਵਤੇਐ। ਤਬਆਗੀਆਰੇਤੀ
 ਐ। ਧਰਮਮਾਜੇਕੀਗਕਸਕਉਏਆਵਹੁ। ਤਬਜਮ

ਦੁਤਜਾਤੇਹੈ॥ ਉਨਾਸਾਥੀਜੁਪਕਰਤੇਹੈ॥ ਆਵਤੇਨਾਹੀ॥
 ॥ ਅਰੁਜਮਦੁਤਕਉਮਾਹਿਕਫਤੇਹੈ॥ ਤਬਜਮਦੁਤਰ
 ਜੇਪਾਹਿਜਾਇਪੁਕਾਰਤੇਹੈ॥ ਤਬਧਰਮਰਾਜਾਬਹੁਤੀ
 ਬਹੁਤਸੈਨਾਦੇਕਾਰਿਭੋਜਤਾਹੈ॥ ਤਬਜਾਇਕਾਰਿਕਾਇ
 ਜੁਪੁਕਰਤਾਹੈ॥ ਮੁਗਦਗਾਂਸਾਥੀਅਰੁਪਥਗਾਂਸਾਥੀਜੁ
 ਪੁਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਬਮਾਹਿਕਾਰਿਛੇਆਵਤੇਹੈ॥ ਤਬਏ
 ਭਨਰਭਜੁਹੈ॥ ਤਿਸੁਨਰਕਮਾਹਿਮੇਲਤੇਹੈ॥ ਏਹੀਏ
 ਸੁਤੇਕਾਫੰਕਾਰਿਅਗਾਨਿਕੁੰਡਮਾਹਿਮੇਲਤੇਹੈ॥ ੧੮
 ਤਬਨਾਸਕੇਤੁਕਹਤਾਹੈ॥ ਏਕਅਠਾਰਵਾਨਰਭ
 ਅਉਰੁਤੀਹੈ॥ ਏਸੁਸੀਸਾਰਮਾਹਿਭੂਮਉਪਰਿਪਰ
 ਸਿਧਹੈ॥ ਰੇਭਾਈਦੇਖਹੁਜੇਭੁਸਟੀਹੈ॥ ਆਨੁਖਤਬ

੧੪੦
 ਰੋਗੀਐ। ਤਬਾਬੀਦੀਖਿਨੇਐ। ਅਗੁਸਦਾਛਿਰਤੇਐ।
 ਪਦੇਪੇਟਰਗਣੇਕੇਲੀਏਜਤਨਕਰਤੇਐ। ਅਗੁਨਾਹੀਭਰੀ
 ਤਾ। ਏਹਥਾਤਪਗਸੀਧਐ। ਤੁਮਅਪਣੀਅਖੀਦੇਖ
 ਨਾ। ਤਬਛਿਰੀਰਖੀਸਰਕਰਤੇਐ। ਨਾਸਕੇਤਕਥੀ।
 ਜਿਹੇਨਾਸਕੇਤਜੀਸਿਸਾਗਮਾਹਿਮਾਨੁਖਕਾਵਸਨੁਕਿਸੁ
 ਭਾਂਤੀਐ। ਜੇਸੇਗਾਂਤਕੇਵੇਖੇਪਖੇਗੁਥੀਰਖਕੇਖਿਵੇ
 ਆਇਥੇਨਤਾਐ। ਤਿਉਆਵਾਗਵਨੁਸੀਸਾਹੁਐ। ਹਮ
 ਬਹੁਤਰੁਰਤੇਐ। ਜਿਉਪੈਚਲਤਾਮਾਨੁਖਜਾਇਕ
 ਰਿਛਾਂਉਥੇਨਤਾਐਬਕਾਤੁਆ। ਤਿਸਤੇਛੇਰਿਉਨਿ
 ਚਲਤਾਐ। ਤੇਸੇਹੀਸਿਸਾਕੇਵੇਖੇਮਾਨੁਖਕਾਜਨਾ

ਚੈ। ਤਬ ਰਖਿ ਸਕਾਹਿ ਆ। ਪੀਨ ਤੁਨਾ ਸਕੇ ਤਜੋ ਜਮ ਬ
ਕ ਦੇਖਿਆ ਏ ਆਹੈ। ਅਹੁ ਜਮ ਕਉ ਮੇਸਾਹੀ ਆਨੁ ਦਿ
ਤਾਇਆ। ਪਰੁ ਜੀ ਆਗੇ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਕਾ ਭੀ ਛੁਡੈ।
ਜੇ ਏਹ ਲੋਕ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ ਏਹ ਛਲ ਜੋ ਤੁ
ਦੇਖਿਆ ਏ ਆਹੈ। ਸੋ ਭੀ ਰੀਝ ਪਾਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਸੁਨਾਵਹੁ
। ਤਬ ਨਾ ਸਕੇ ਤੁਕਹਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਥੰ ਭੀ ਮੇ ਦੇਖਿਆ ਏ ਆ
ਹੈ। ਸੋ ਭੀ ਜੇ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਉਨਕਾ ਮਾਹ ਗੁਕੋ ਮਏ ਤੁ ਹੈ
। ਅਹੁ ਪੈਰੇ ਮਾਹਿ ਥੀ ਰਖੈ। ਸੇ ਸਫਲੇ ਹੈ। ਜੋ ਛਲਖ
ਏ ਕੋ ਹੈ। ਅਹੁ ਥੀ ਬਾਣੁ ਉਪਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਅਹੁ
ਜੋ ਈਹਾਂ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਮਾਤ ਲੋਕ ਦਾ ਨ ਕੀਏ ਹੋਤੇ ਹੈ।

ਸੋਦਾਨਉਂਗਾਗਵੀਚਿਆਇਪਾਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਸੋਈਖ ੧੧੧
ਤੇਹੈ। ਅਗੁਮਓਗਜੀਨਹੁਜੀਅਹੁਪੁਨਕੀਏਹੈ। ਪਿਪ੍ਰੁ
ਖੀਰਮਾਖਿਓਹੁਮੀਨੀਈ। ਸਿਠਾਂਈਆਂਵਸਤੁਗਸ
ਕਸਾਤਿਨਕਉਆਇਪਾਤਿਹੋਤੇਹੈ। ਅਗੁਇਕਸੁ
ਗਗਕੋਵੇਖੇਜੀਨਹੁਈਆਹੈ। ਉਨਕੇਅਗੋਥੀਨ
ਬਜੀਤਬਜਤੇਹੈ। ਅਗੁਨਹੁਇਕਾਗਵਤੀਹੈ। ਅਗੁ
ਅਨੇਕਗਹੇਬਸਤਸਾਥੀਪਾਤਿਗਈਐਹੈ। ਅਗੁਪਰ
ਮਾਤਮਾਜੀਆਕਉਦੇਖਿਕਾਰਉਠਿਖਤੀਆਂਹੋਤੀਆਂ
ਹੈ। ਅਗੁਕਹਤੀਆਹੈ। ਜੀਆਈਐਹਮਾਇਕਠੇਹੈ
ਹੈਗੋ। ਅਗੁਸਿੰਘਾਸਣਾਕੋਵੇਖੇਉਨਕਉਬੈਠਾਵ
ਤੀਆਹੈ। ਅਗੁਬੈਠਾਇਕਾਰਿਕਈਚੋਆਲਗਾਵ

ਤੀਆਯੋ। ਕਈ ਪਖੋ ਕਰਤੀਆਯੋ। ਕਈ ਚੋਜ ਕਰਤੀ
 ਆਯੋ। ਅਹੁ ਉਧਾ ਅਪਛਗਾਂ ਸਿਉ ਖੋਲਤੇਯੋ। ਜਿਨਹੁ
 ਏਹ ਦਾਂਤ ਕੀਏ ਹੋਤੇਯੋ। ਕਉਣ ਕਉਣ ਦਾਨਾ ਜਿਨਹੁ
 ਤਲਾਇ ਖੁਦਾਏ ਅਹੁ ਖੁਹੇ ਅਹੁ ਰਿਮ ਲਵਹੇ ਦਾ
 ਨਬਾ ਮਣਾ ਕਉਦੀਏ ਹੋਤੇਯੋ। ਅਨੁ ਅਛੇ ਕਪੜੇ
 ਗਹੇ ਭਾਂਡੇ। ਸਿਹ ਜਾਭੁ ਮਾਦਿ ਗਸੁ ਵਗਨ ਕੁਪਾਤਾਂ
 ਬਾਪੀ ਤਲ ਗੁਲੀਆ ਕਪੂਰ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ
 ਏਹ ਵਸਤੁ ਦੇਵਣ ਹਾਰੇ ਉਸ ਸੁਰਗ ਕੋ ਵੇਖੇ ਜਾਇ
 ਵਸਤੇਯੋ। ਪਾਰਿ ਲੇਧ ਰਮ ਗਜੇ ਪਾਰਿ ਲੇਜਾ ਤੇਯੋ। ਧ
 ਰਮ ਗਹੇ ਲੇਧ ਜੂਰਿ ਖੜਾ ਕਰਤੇਯੋ। ਤਬ ਗਜਾ ਪਰ
 ਮੁਆਗੀਆ ਕਰਤਾਯੋ। ਜੁਾਇ ਸਕਉ ਉਸ ਸੁਰਗ ਕੋ

ੴ ਸ੍ਰੇਣੀ ਜਾਵਤਾ। ਭਿਸਾ ਅਪਣੇ ਪੁਨਕੀਏ ਤੇ ਉਸੀ ਸੁ ੧੦੨
ਗਗਮਾਹਿ ਜਾਇ ਪਾਪਾ ਤੇ ਤੇ ਪੈ। ਅਰੁ ਸੁਗਗਕੇ ਦਿ
ਖੇ ਜੀਧਿ ਰਮਾਤਮਾ ਦੇਖੇ ਆਨਿਦਕ ਰਤੇ ਹੁਏ। ਅਰੁ ਜਿ
ਨਤਮਾਨੁਖ ਹੁਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ। ਅਰੁ ਪੁਜੀ ਕਰੀ
ਐ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਣਕੀ ਪੁਜਾ ਕਰੀਐ। ਅਰੁ ਆਪਣੇ ਮ
ਤਾਪਿਤਾ ਕੀ ਅਰੁ ਵਾਰੰ ਆਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ। ਜਥਾ
ਸਕਤ ਹੋਵੇ। ਕਿੰਦ ਮੁਝ ਛੇਤੁ ਅੰਨੁ ਆਬਿਤ ਕੁਦੀਅ
ਐ। ਅਰੁ ਜਿਵਾਇ ਆਰੇ ਹਰਖ ਸੇਤੀ। ਤਬ ਏ ਪੁਰੰ
ਨਾਥਿ ਰਧੇਯੋ। ਇਕਾ ਰੰਛੇ ਲਕਾਰਿ ਆਇ ਪਾਪਾ ਤੇ ਤੇ
ਐ। ਭਿਸਟੀ ਤਾਰੇ। ਅਗਨਿ ਹੋ ਮਜਗਕੀਏ ਤੇ ਤੇ
ਅਰੁ ਕਮਲਾ ਲਸਬ ਹੁਤ ਨੀ ਕਹਿਐ। ਅਰੁ ਸ

ਅਗੁਰੂ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ।

ਭਾਜੀਆਕੋਵੇਖੇਦਾਇਆਗਾਖੀਹੈ। ਅਗੁਰਿਤਕੁਛੁ
ਅੰਨੁਦਾਨੁਦੇਤੇਹੈ। ਅਗੁਰੁਪਰਮਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕਥਾਕੀਰਤ
ਨੁਕੰਨੀਸੁਣਤੇਹੈ। ਅਗੁਸਚੁਬੋਲਤੇਹੈ। ਅਗੁਤਪਿਸਿ
ਆਜੋਗਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਤੀਰਥਾਇਸਨਾਨੁਕਰਣੇਜਾਤੇ
ਹੈ। ਗੁਰੁਕੇਦਰਸਨਤਥਾਸਾਧਕੇਦਰਸਨਕਰਣੇਜਾਤੇ
ਹੈ। ਤੇਓਸੁਗਕੋਵੇਖੇਦਸਤੇਹੈ। ਅਗੁਵੇਦਪਾਠਪੜ੍ਹ
ਤੇਹੈ। ਅਗੁਤਪਾਸੀਆਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਸਿਧੀਆਤਰਪ
ਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀਖਤੁਕਰਮਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਏਕਾਂਕੀਰਖਿ
ਆਂਕਰਤੇਹੈ। ਅਗੁਗਉਥ੍ਰਾਮਣਕੀਸਿਵਾਕਰਤੇ
ਹੈ। ਅਗੁਸੰਗਾਸਕੋਵੇਖੇਸਨਾਮੁਖਹੋਇਕਰਿਮਰਤੇ
ਹੈ। ਅਗੁਬੁਝਤੇਹੈਸਨਾਮੁਖਹੋਇਕਰਿਮ। ਅਗੇਵੇਸੁ
ਦਿਅਗੁਜੋਖਕੀਆਪਣਾਧਰਮੁਕਰਤੇਹੈ।

ਸੁਚਿਤਸੀਲਜੋਇਗਉਕਉਚਗਵੈ। ਅਰੁਸੰਭਨ ੧੦੨
 ਕਉਨਿਵੈ। ਅਰੁਵੈਪਾਗਵਿਖੇਸਚੁਬੋਲੈ। ਅਰੁਸੁਦੁ
 ਅਪਣੇਧਰਮਾਵਿਖੇਹੋਵੈ। ਸਚੁਬੋਲੈਅਰੁਦਾਇਅ
 ਵਤੁਹੋਵੈ। ਅਰੁਗਉਬਹਮਾਕੀਗੁਰੁਅਰੁਗੁਰ
 ਰਾਈਅਰੁਮਾਥਿਤਕੀਅਤੀਤਕੀਸੇਵਾਕਰੇ। ਏਹ
 ਚਾਰਿਵਰਨਾਬੀਬਾਣਕੋਵਿਖੇਚੜ੍ਹੇਮੇਜਤੇਦੇਖੋ। ਅ
 ਰੁਪਾਂਚਜਗਕੇਕਰੇਹਾਰੇਅਰੁਪਾਚਅਗਨਿਕੇਸਾ
 ਧਣੇਹਾਰੇਯਾਤ੍ਰਿਵਿਚਿਚੁਹਾਦਿਸਿਅਰੁਪਚਵੀਸਿ
 ਰਤਏਬਾਣਿਕਾਰਿਤਪਾਸਿਆਕਰਤੇਯੋ। ਅਰੁਭੁਖਿ
 ਆਕਉਦਾਂਨੁਕਰਤੇਯੋ। ਤਿਨਾਂਜੀਆਂਕਉਆਗੇਜ
 ਤਾਵਾਸਗਥਿਪ੍ਰਾਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੇਯੋ। ਚੌਤਿਉਨਾਂਪ

ਗੰਗਾਦੀਵਸਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੀਨਪਦੁਪਮਾਪਿਉਗਸਕ
ਸਫਾਜਨਕਪਕੋਬੰਜਨਭੋਜਨਭਲੇਮਿਸਟਾਨਸੁਵਰ
ਨਕਪਕੋਰੂਪਾਮੋਤੀਮਾਣਕਪਰਵਾਏਗੁਣੀਅੰਕ
ਪੁਰਖਉਗਸਗਲਵਿਧਾਂਜੀਨਪਰਮੇਸਰਕੇਅ
ਗਬੰਦਾਨੁਕੀਲੀਆਹੈ॥ ਜੇਬੈਕੋਠਕਉਜਾਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੁਤੀਅੰਛੰਗਲਾਪ੍ਰਾਣੀਅੰ
ਭਰੀਆਹੋਈਆ॥ ਭਾਰੇਪੋਕੋਹਾਬੀਉਠਗਰੀ
ਆਪ੍ਰਾਣੀਦਾਨੁਕਰੇਹੈ॥ ਜੇਗੰਪ੍ਰਥਕਉਣਕਹੀਐਹੈ
ਇਹਜੇਸੁਰਗਕੋਵਿਖੇਗਾਵਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਠਕੁਰ
ਕਾਜਸੁਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੀਨਪਦੁਕੀਲੀਅੰਦਾਨੁਕੀ
ਲੀਆਹੈ॥ ਪਰਮੇਸਰਕੇਅਰਥਾ॥ ਅਗੁਭਲੀਅੰਦ

ਗੰਗਾਦੀਵਸਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੀਨਪਦੁਪਮਾਪਿਉਗਸਕ
ਸਫਾਜਨਕਪਕੋਬੰਜਨਭੋਜਨਭਲੇਮਿਸਟਾਨਸੁਵਰ
ਨਕਪਕੋਰੂਪਾਮੋਤੀਮਾਣਕਪਰਵਾਏਗੁਣੀਅੰਕ
ਪੁਰਖਉਗਸਗਲਵਿਧਾਂਜੀਨਪਰਮੇਸਰਕੇਅ
ਗਬੰਦਾਨੁਕੀਲੀਆਹੈ॥ ਜੇਬੈਕੋਠਕਉਜਾਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੁਤੀਅੰਛੰਗਲਾਪ੍ਰਾਣੀਅੰ
ਭਰੀਆਹੋਈਆ॥ ਭਾਰੇਪੋਕੋਹਾਬੀਉਠਗਰੀ
ਆਪ੍ਰਾਣੀਦਾਨੁਕਰੇਹੈ॥ ਜੇਗੰਪ੍ਰਥਕਉਣਕਹੀਐਹੈ
ਇਹਜੇਸੁਰਗਕੋਵਿਖੇਗਾਵਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਠਕੁਰ
ਕਾਜਸੁਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੀਨਪਦੁਕੀਲੀਅੰਦਾਨੁਕੀ
ਲੀਆਹੈ॥ ਪਰਮੇਸਰਕੇਅਰਥਾ॥ ਅਗੁਭਲੀਅੰਦ

ਸਤੁ ਜੀਨੀਧਰ ਬੇਪਗੇ ਸਰਕੇ ਅਗ ਬੀਕਾਰੀ ਪੀਛੇ ਆਪਖਾ ॥੧੩॥
ਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਪਾਤੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਬੀਨ
ਦਾਨ ਕੀਏ ਤੇ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਪਾਤੀ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਅਰੁ
ਧਰਮ ਤੇ ਜੀਨ ਹੋਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਪਾਈਤਾ
ਨਹੀ ॥ ਈਸੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਸੁਰਗੁ ਹੈ ॥ ਮਹਾਂ ਅਨੁਪ
ਹੈ ॥ ਉਹ ਜਾਂਤੀ ਗੰਗਾ ਈਸੀ ॥ ਘੋਰੀ ਮਾਨੁਖ ਨਹੀ ਕਹਤਾ
ਜਿਥੀ ਜਾਂਤੀ ਜਾਈਐ ॥ ਉਹ ਰਾਜਾ ਕਰਨੁ ਜਾਈਐ
ਪਾਤੀ ਭੁਆਇ ॥ ਅਰੁ ਮਸਤਕ ਕੋ ਵੇਖੇ ॥ ਜਿਨਾਂ ਖੀ
ਰਖੀ ਰੂਪੁ ਮਣਕ ਉਖਵਾਈਐ ॥ ਅਰੁ ਪੋਹ ਮਾਘ
ਵੀਰ ਲੋਕ ਕੀ ਆਵਾਨੁ ਕੀ ਨੀਅਤੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇਠ
ਹਾੜ ਕੋ ਵੇਖੇ ॥ ਜਿਨੁ ਪਾਣੀ ਦਾਨੁ ਕੀ ਅਤੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ

ਤਵੈਸਾਖਕੋਵਿਖੋਅੰਨੁਛਲੁਦਾਨੁਕੀਆਹੈ॥ ਅਹੁਦੁਗਭੰ
 ਖਕੋਵਿਖੋਸੁਵਗਨੁਦਾਨੁਕੀਆਹੈ॥ ਤਿਜੀਅਸੁਰਗਕੇ
 ਵਿਖੋਜਾਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਮਹੰਦੇਵਕੇਲੋਕਭਗਤਮਹੰਦੇ
 ਵਲੋਕਜਾਤੇਹੈ॥ ਅਹੁਦੁਗਭੰਕੇਭਗਤਸੁਰਜਕੇਲੋਕ
 ਜਾਤੇਹੈ॥ ਅਹੁਦੇਵੀਕੇਲੋਕਕਾਮਨਾਕੇਲੋਕਜਾਤੇਹੈ॥
 ਭ੍ਰਮਲੋਕੇਲੋਕਭ੍ਰਮਲੋਕਜਾਤੇਹੈ॥ ਜੀਸੁਜੀਸੁ
 ਦੇਵਤੇਕਉਕੋਈਅਗਧਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਹੰਦੇਵਤੇਕੇ
 ਲੋਕਮਾਹਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਠਾਕਰਕੇਲੋਕਨਾਨੁਕੇਲੋਕ
 ਕਜਾਈਪਾਪਾਤਿਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਹੁਦੇਕਾਨਦੀਹੈਸੁਰਗ
 ਕੋਵਿਖੋ॥ ਅਹੁਪੁਤਪਕਾਉਸਨਦੀਕਾਨਾਉਹੈ॥
 ਤਿਅੰਸਿਧੀਪ੍ਰਥਦੇਵਤੇਅਹੁਧਰਮਾਤਮੇਜੀਅ

ਉਹਾਂ ਬਸਤੇ ਹੈ। ਅਹੁਏ ਕਥਾਤ ਐਂ ਰੁਭੀ ਸੀਸਾ ਰਕਾਵਿਖੇ
 ਪਗਸਿਧ ਮੇਦੇ ਖੀ। ਜੋਭੀ ਮੇ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਅਹੁਏ ਪਾਪੀ
 ਜੀਅ ਹੈ ਤਿਨਾ ਪਛ ਢੇਕ ਰਮ ਕੀਏ ਹੈ। ਜਿਓ ਸਜਨਾ
 ਆਇ ਕਾਹੀ ਸੀਸਾ ਗਵੀ ਚਿਰੋ ਗਤੇ ਹੈ। ਅਹੁਏ ਜੀਨਹੁ
 ਉਆਂ ਮਾਗੀਆਂ ਹੈ। ਅਹੁਏ ਪੁਦੀਨੀ ਹੈ। ਅਹੁਏ ਜੀਨਾ
 ਗੁਰੂ ਕੋ ਗ੍ਰੰਥ ਵੇਖੇ ਬੁਧੀ ਵੀਸਟ ਕਰਿ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਤਿਓ
 ਰਾਣਕੀ ਚੁਨਿਆਵਤੇ ਹੈ। ਅਹੁਏ ਬੁਧੀ ਬੋਲਤੇ ਹੈ। ਤਿਓ
 ਰੋਗੀ ਹੋਤੇ ਹੈ ਸੀਸਾ ਰਕਾਵਿਖੇ। ਜਨਮੁ ਢੇਕ ਗੀ। ਅਹੁਏ
 ਜੀਨਹੁ ਸੁਵਗਨੁ ਗੁਏ ਅਹੁਏ। ਤਿਓ ਸਟੀ ਹੋਤੇ ਹੈ
 ਅਹੁਏ ਜੀਨਹੁ ਮਦਪੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤਸਾਵੇ ਹੋਤੇ
 ਹੈ। ਅਹੁਏ ਖਾਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਣੇ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਅਹੁਏ ਜਾਣਿ ਬੁ

੧੪੫

ਅਹੁਏ ਜੀਨਹੁ ਗਵੀ ਰਾਹਤੇ ਹੈ

੨

ਇਕਰਿਪਾਪੁਕੀਆਰੇਤੈਸਰਪਕੀਜੂਨਿਆਵਤੇਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਬ੍ਰਹਮਪੋਥੀਵਾਚਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਵਿਦਿਆਵਿਚਾਰਤੇਹੈ॥
 ਨਾਨੀ॥ ਤੇਕੀਸਰਪਕੀਜੂਨਿਆਵਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਕੀਨ
 ਆਮਾਗਤੇਹੈ॥ ਤੇਗੀਦਹੋਕੀਜੂਨਕਉਜਾਇਪਰਾਪ
 ਤੀਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਬ੍ਰਹਮਣਕਰਮਾਕ੍ਰਿਸਟਹੋਤੇਹੈ॥
 ਅਰੁਪੁਤ੍ਰਹੋਈਤੀਨਾਂਕਉਦਾਨੁਦੇਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਜੀਨ
 ਹੁਬ੍ਰਹਮਾਣਾਮਾਸੁਖਾਇਆਰੇ॥ ਸਿੰਗੀਦੜਕੀਜੂਨ
 ਆਵਹਿਗੇ॥ ਅਰੁਜੋਪ੍ਰਾਬਖਪਰਾਈ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਕਉ
 ਬੁਰੀਇਸਟਦੇਖਤੇਹੈ॥ ਤੇਪੁਰਖਸੁਕਰਕੀਜੂਨਪਾ
 ਵਹਿਗੇ॥ ਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਹੋਇਕਰਿਪਗਾਏਪੁਰਖਕੀ
 ਓਰੀਦੇਖਤੀਆਰੇ॥ ਤੀਨਾਇਸਤ੍ਰੀਆਕਉਸੁਅਰ

ਕੀਜੁਨੰਦੋਵੈਗੀ॥ ਅਗੁਜੋਦਾਨੁਕਰਦੇਵਲੋਕਉਮਾ १੨੬
 ਹਕਰਤੇਹੈ॥ ਜੋਬੋਝਾਵੇਹੈ॥ ਸੇਥਲਦਕੀਜੁਨੰਪਾ
 ਵਹਿਗੇ॥ ਅਗੁਜੋਬੋਹਾਅੰਨੁਬ੍ਰਹਮਣਕਭਿਖਵਾਵਤੇ
 ਤੇਹੈਸੋਕਾਗਹਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੋਪਗਈਆਮਾਨਤਪਰੀ
 ਹਈਮੁਕਰਪਵੈ॥ ਸੋਜਨਮਤੇਹੀਅੰਧਾਹੋਭਾਹੈ॥ ਅ
 ਗੁਜੀਨਿਖੰਖੀਕਾਕੇਪਖਕਟੇਅਗੁਬੋਹੈਹੈਤੇਬੀਸ
 ਟਾਕੇਕੀਝੇਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੀਨਤੁਕਪਝੇਚੁਗਾਏਹੈ॥
 ਤਿਧੋਬੀਕੀਜੁਨੰਆਵਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੀਨੋਗਤਨਸੋ
 ਤੀਚੁਗਾਏਹੈ॥ ਅਗੁਆਪਣੇਸਾਹਿਬਕਉਮਾਹਿਅ
 ਹੈ॥ ਸੋਪਥਰਕੋਵੇਖੇਕੀਝੇਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਜੋਵਸਤੁ
 ਸੁਣੇਅਗੁਦੇਵਣਕਉਸਮਰਥਹੈ॥ ਆਪਐਸਾਹੈ॥

ਅਗੁਰੋਗਸਕੇਦੇਵਣੇਕਉਮਨਹਕਰਤਾਹੈ॥ ਸੋਗੀਦੜਕੀ
 ਜੁਨਕਉਪਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਗੁਜੇਕੋਈਅਖੀਕੇਸਾਧੀ
 ਕਾਦੇਸਾਟੇਕਾਰਿਦੇਖਤਾਹੈ॥ ਤਿਨਕਉਅਖੀਮਾਰਿਛੇ
 ਹੋਤੇਹੈ॥ ਅਗੁਬੁਠਾਵਦਕਾਰਿਕਾਰਿਸੁਗੜਤੇਹੈ॥ ਸੋ
 ਕਛੁਕੀਜੁਨਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਜੋਪਰਾਏਦਰਬਕਉਚੁਗਾ
 ਵਤੇਹੈ॥ ਸੋਏਝੰਕੀਜੁਨਿਕਉਪਾਵਤੇਹੈ॥ ਥਹੁੜ
 ਏਕੀਜੁਨਿਛੋਰਿਕਾਰਿਥਾਦਰਕੀਜੁਨਿਪਾਵਤੇਹੈ॥
 ਅਗੁਜੀਸਬੇਟੀਆਂਹੋਤੀਆਮਾਗੀਆਹੈ॥ ਸੋਕੋਰ
 ਏਕੀਜੁਨੀਮਾਰਿਆਵਤੇਹੈ॥ ਜਿਸੁਸੁਤਚੁਗਾਇ
 ਆਹੈ॥ ਸੋਪਾਟਿਕੇਕੀਛੇਕੀਜੁਨਿਪੜਤਾਹੈ॥ ਜਿਨਕ
 ਪਾਸਗੁਲੀਆਕਪੁਰਚੁਗਾਏਹੋਤੇਹੈ॥ ਤਿਗਾਂਗਟ

ਮਛੀਕੀਜੂਨਿਪਾਵਤੇਯੋ। ਅਗੁਜੀਸੁਪਗਈਜੁਤੀ
 ਚੁਗਈਹੋਤੀਯੋ। ਸੋਜੋਕਕੀਜੂਨਿਪਾਵਤੇਯੋ। ਅਗੁ
 ਜਿਨਹੁਛਲਚੁਗਾਏਹੋਤੇਯੋ। ਸੋਜਾਬੀਕੀਜੂਨਿਪ
 ਵਤੇਯੋ। ਅਗੁਜੀਸੁਬ੍ਰਹਮਣਕੀਅੰਸੁਚੁਗਾਇਆ
 ਹੋਤਾਯੋ। ਸੋਮਾਗੁਦੋਸਕੋਵਿਖੋਸਰਪੁਹੋਤਾਯੋ। ਜੀ
 ਸੁਬ੍ਰਹਮਣ੍ਰੇਉਪੈਗਸਾਬੀਮਾਰਿਆਹੋਤਾਯੋ। ਸੋਪੈਰ
 ਤੇਮੁਰਪਿੰਗੁਲਾਹੋਤਾਯੋ। ਅਗੁਜੀਸੁਬ੍ਰਹਮਣਮ
 ਦੁਪੀਆਹੋਤਾਯੋ। ਸੋਰੁਤੇਕੇਜਨਮਪਾਵਤਾਯੋ। ਅ
 ਗੁਜੀਸੁਅੰਨੁਪਗਾਇਆਚੁਗਾਇਆਹੋਤਾਯੋ। ਸੋ
 ਰੋਗਾਹੋਤਾਯੋ। ਅਗੁਓਰਪਾਪਕੀਏਹੋਤੇਯੋ। ਸੋਕਉ
 ਣਕਉਣਪਾਪਕੀਏਹੋਤੇਯੋ। ਜੀਸੁਪਗਈਦੁਸਰੇ

੧੮

ਸਿਕਾਗਾ ਕੀ ਜੂਨ ਪਾਵਤੈ

ਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੈ। ਜੋ ਮਿਰਗਾ ਛੁੱਤ ਤਾਹੈ। ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਕਹਾਇ
ਕਾਰੀਆ ਪਿਗੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੀਆ। ਜੋ ਬਿਲੇ ਕੀ ਜੂਨਿ
ਪਾਪਾਤਿ ਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਬਿਰਖਾਂ ਕਉ ਜਾਟ ਤੇਹੈ। ਅ
ਰੁ ਲਾਂਕ ਉਚੁ ਗਵਤੈ। ਜੇ ਬਬੀ ਹੋ ਕੀ ਜੂਨਿ ਪਾਵਤੈ
ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਮਾਨੁਖਾਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਹਰਖ ਮਾਨੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ
ਅਰੁ ਕੋਧੁ ਹੀ ਕਰਤਾਹੈ। ਜੋ ਨਿਉਲੀ ਕੀ ਜੂਨਿ ਪਾਵ
ਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਪਗਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤਾਹੈ। ਜੋ ਜੋ ਕੀ
ਜੂਨਿ ਪਾਵਤਾਹੈ। ਅਰੁ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕੀ ਤੇ ਬੀਨਾ ਅੰਨ੍ਹੇ
ਵਤੈ ਹੋ। ਅਰੁ ਜੋ ਦਾਨ ਦੇ ਕਾਰਿ ਪਛੋਤਾ ਵਤੈ ਹੋ। ਜੋ ਕੋ
ਕਲਾ ਕੀ ਜੂਨਿ ਪਾਵਤੈ। ਅਰੁ ਸੀਨੁ ਮਾਨੁਖੁ
ਕੁਲੀਆ ਵਸਤੁ ਮੰਦਾਰਿ ਬਹਿਕਾਰਿ ਖਾਇ ਕਾਰਿ

ੴ ਕਾਇਆ ਮਾਪਾਇਆ ਏਕਾਂਤੋ ਫੁਪਾਇ ਕਰਿ ॥ ੧੮ ॥
 ਖਾਤੇ ਹੈ। ਤੇ ਬਹੁ ਏਕੀ ਜੁ ਨਿਪਾਵਤੈ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਅ
 ਏਹੋ ਵੀ ਲਝਾਈ ਕਰੇ ਬੇਅਨਾ ਹੀ ਕਾ। ਸੇ ਬਨ ਜੀ ਗਲ
 ਕੀ ਮਖੀ ਚਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਇਸ ਤੀਰ ਰਤੇ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਹੀ ਕਰਤੀ। ਸੋ ਜਲ ਵਤ ਕੀ ਜੁ ਨ ਪਾਵਤੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ
 ਗੁਰੁ ਕੀ ਅੰਸੁ ਚੁਗਾਵਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਕਾਲਾ ਸਰਪੁ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਪਰ ਬਤ ਕੋ ਵਿਖੋ। ਅਰੁ ਜੋ ਸੁਮਨੁ ਖਮਾਂ ਦੇਵਨ
 ਹੀ ਅਗਪਿਆ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਅਗਪਿਆ। ਅ
 ਗੁਰੁ ਸਨੁ ਨਹੀਂ ਅਗਪਿਆ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰੀ। ਅਤੇ ਨਾ ਦੁਰਗਾ ਪੂਜੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਤੀ
 ਰ ਬੁਕੀਏ ਹੈ। ਅਰੁ ਨਾ ਕੁਛੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੋਰ

ਕੀਆਹੈ। ਅਰੁ ਨਾ ਕੀਛੁ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਕਾਨਾ ਮੁਲੀਆ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਨਾ ਕੀਛੁ ਪਰਸੇ ਸਰਕਾਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਲੀਆਹੈ।
 ਨਾ ਭਲੀ ਵਸਤੁ ਦੀਨੀ ਹੈ। ਨਾ ਅਗਸਤ ਕਉ ਨ ਸੁਰਜ
 ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਹੁ ਕੀਆਹੈ। ਅਰੁ ਨਾ ਸਚੁ ਬੋਲਿਆ
 ਹੈ। ਨਾ ਈਦ੍ਰੀਆਂ ਵਾਸਿ ਕੀਤੀਆਹੈ। ਜੀਨਹੁ ਮਾਨੁ
 ਖਹੁ ਏਹ ਕਮਲਾ ਕੀਏ। ਸਿਨਰ ਕਜਾ ਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ
 ਜੀਨਹੁ ਮਾਨੁ ਖਹੁ ਏਨਾ ਵੇਵਾਤਿਆ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਏਹ ਦੰਨ ਕੀਏ ਹੈ। ਸੋਨਾ ਸਕੇਤੁ ਕਰਤ ਹੈ।
 ਸੇ ਮਾਨੁ ਖਅਮਰ ਕਉ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਬੇਕੁੰਠ ਕਉ ਜਾਤੇ
 ਮੇਵੇ ਖੇ ਹੈ। ਅਗੁ ਚੰਦ੍ਰਗੁਪਤੁ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਕਰਮਾ ਵਿਚ
 ਰਿਕੇ ਜੀਆ ਕਉ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਉ ਭੇਜਤੇ ਹੈ।

ਤਬ ਏਕਾਦਿ ਨਾਸਕੇਤੁ ਕਹਤਾਹੈ ॥ ਜੇਮੈ ਜਮ ਪੁਰੀ
 ਮਾਹਿ ਮਛਾਧਾ ਅਰੁ ਨਾਰਦੁ ਗੁਸਾਂਈ ਆਇ ਗਾਇ
 ਆ ॥ ਆਇ ਪਰਮ ਗਜੇ ਕਉ ਪੁਛਿਆ ॥ ਜੋ ਪਰ
 ਮਗਾਇ ਤੇਗਸੁ ਖੁਸਿਆ ਆਕਉ ਤੈ ॥ ਅਰੁ ਅਉਰ
 ਸਾਗਸਗੀਰੁ ਕੰਚਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੈ ॥ ਸੋਏ ਹਥਾਤ
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਤੈ ॥ ਤਬ ਪਰਮ ਗਾਇ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੋ ਸੁ
 ਨਹੈ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ਜਿਨਹੁ ਮਾਨੁਖੁ ਭਵੈ ਦਾਨਕੀ
 ਏਤੈ ॥ ਅਰੁ ਜਿਨਹੁ ਮਾਪਣਾ ਮਾਤਮਾ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ
 ਆਵਾਸਿ ਕੀਤੀਆ ਤੈ ॥ ਅਰੁ ਗੁਰੁ ਕੇ ਰਗਤੈ ॥
 ਅਰੁ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤੈ ॥ ਅਰੁ ਸੇਵ
 ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਤੈ ॥ ਅਰੁ ਸਾਤਿ ਵਾਦੀ ਤੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁ

੧੮੮

ਖਸੁਖਥਗਾਬਾਰੰਦੇਖਭੇਰੇ॥ਜੀਸਨੇਤੀਰਬਕੀਏਰੇ॥
 ਅਰੁਪਰਮੇਸਰੁਅਗਧੀਆਰੇ॥ਅਗੁਜੀਨਤੁਪੰਚ
 ਜਗਕੀਏਰੇ॥ਸੇਜਗਕਉਣਾ॥ਇਕਸੰਕ੍ਰਾਦਾ॥ਇਕ
 ਉਮਾਸੀਆ॥ਇਕਦੁਆਦਸੀ॥ਇਕਵਿਤੀਪਾਤਾ
 ॥ਇਕਪੁਰਨਮਾਸੀ॥ਇਨਾਵੇਖੇਜੋਬ੍ਰਹਮਣਜੇਵਾਏ
 ਰੇ॥ਅਗੁਨਿਸ਼ਾਵੇਮਣਸੇਰੇ॥ਅਗੁਜੋਕਿਛੁਰੇ॥ਇ
 ਆਵੇਸੋਪੁਨੁਕਰੇ॥ਅਗੁਜੀਨਤੁਪੰਚਅਗਨਸਾ
 ਧੀਰੇ॥ਗਫਕੋਵੇਖੇਚੋਰੀਦੇਸੀਅਗਨੀਬਾਲੀ
 ਰੇ॥ਪਜਵੀਸਿਰਤਲੇਬਾਇਕਰਿਉਰਧਤਪੁਕੀ
 ਆਰੇ॥ਅਰੁਪਰਮੇਸਰਨਾਇਕਾਧੀਆਨੁਲਗਾਇਆ
 ਰੇ॥ਖਜਵਾਂਸੁਰਚੁਸਿਰਿਉਪਾਰਿਤਧੇਰੇ॥ਐਸੇਜੋ

ਭਗਤ ਹੈ। ਜਿਜਮਪੁਰੀ ਪਾਸ ਦੇ ਹੀ ਜਾਤੇ ਹੈ। ਤਿਨ
 ਕਉ ਮੈ ਦੇਖਤਾ ਹੋ। ਉਨ ਕੇ ਤੇਜ ਕਾ ਰਿਕ ਰਿਮੇ ਗਮੁ
 ਕਾ ਲਾਹੇ ਤਾ ਹੈ। ਉਨਾ ਕੀ ਤਰਫ ਜੋ ਮੈ ਦੇਖਤਾ ਹੋ।
 ਤਬ ਨਾਹ ਦਗੁ ਸਾਂਈ ਵਾਹ ਵਾਹ ਧਰਮ ਗਾਜੇ ਕਉ
 ਪੁਛਿਆ। ਤਬ ਧਰਮ ਗਾਜੇ ਏਹ ਬਾਤ ਵਾਹ ਵਾਹ
 ਕਹੀ। ਅਗੁ ਦੇਹੀ ਕਬਾ ਥੀਆ ਸਗੁ ਸਾਂਈ ਗਾਜੇ ਜਨ
 ਮੇਜੇ ਕਉ ਕਹੀ ਥੀ। ਸਟ ਉਤਾਰ ਦੇ ਕੋਨੀ ਮਿਤੀ
 । ਗਾਜੇ ਜਨ ਮੇਜੇ ਕਾ ਕੁਸਟੁ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਗਾਇਆ।
 ਛੇ ਰਿਨਾ ਸਕੇਤੁ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਜਿਨ ਹੁਜੀ ਅਹੁਇ ਹੁ
 ਨ ਕੀ ਦੇਹ ਤੇ ਹੈ। ਗਉ ਕੁਮਹੋ ਮੁਤਿ ਬਚਾਵ ਬ
 ਚਣੇ ਮਸੁਗਾ ਹਮੇਠ ਮੁਗ ਕਪਾਹਿ ਪਿਉ ਤੇ ਬੁਦੁਪ

ਮਾਖਿਉ। ਏਹ ਵਸੁ ਤੁਧਾ ਨੁ ਦੇਵੇ ਵੇਵਾ ਲੋਯੋ ਇਨ ਕੀ ਪੁਰੀ
 ਹੈ ਸੁਰਗ ਕੋ ਵੇਖੇ ਉਹ ਜਾਇ ਬਸਤੇ ਹੈ। ਜੀਉ ਸਭਨਾ
 ਦੇਵਾ ਤਿਅੰਕਾ ਵਰਸਨੁ ਰੀਠੀਆ ਪੁਨ੍ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜੀ
 ਉਸਭਨਾ ਤੀਰਥਾਂ ਨਾਤਿ ਆਕਾ ਪੁਨ੍ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ
 ਇਸਕ ਬਾਕ ਉਸੁਣੇ ਤੀਸਕ ਉਮਾ ਪੁਨ੍ਹੋਤਾ ਹੈ।
 ਅਰੁ ਜੋ ਸੁਣਿ ਕਾਰਿਕ ਮਾਵੇ ਹਤ ਹੋ। ਤੀਸਕ ਉ
 ਪਾਪੁ ਨਿਕਾਟਿ ਨ ਆਵੈ। ਅਰੁ ਨਰਕ ਕੀ ਅਚਤੰਨ ਲਾ
 ਗੈ। ਆਗੀਅੰਦੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜੋਨ
 ਸਕੇਤ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਹਿ ਤੁਝਾ ਇਕੈ। ਅਰੁ ਜੀਤੁ ਨਿ
 ਮਿਤਿ ਸੁਣੇ ਸੋਯ ਲੁਪਾ ਪਾਤਿ ਹੋਵੈ। ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਨਿਮਿ
 ਤਿ ਸੁਣੇ ਸੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਲੁਪਾਵੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਧਰਮ ਕੀ ਨਿ

ਮਿਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸ ਕਉ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਅਹੁ ਜੋ ਮੁਹ ੧੫੧
 ਖੁਵੈ ਏਅੰਕੀ ਨਿਮਿਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸ ਕਉ ਵਿਦਿਅੰ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕੋਈ ਸੁਣੈ ਜਿਤਾ ਕੀਤਾ ਨਿਮਿਤਓ
 ਹੁਸ ਗਲ ਪਾਪ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ਗਜੇ ਜਨ ਮੇਜੇ ਕ
 ਉਏ ਹੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਬੀ ਬੀ ਅਸ ਗੁਸਾਂਈ ਕੁਸ
 ਟਉਤਾ ਹੁਣੇ ਕੋ ਨਿਮਿਤਿ ਤਿਸ ਕਾ ਕੁਸਟਉਤਾਰਿ
 ਆ ਕਥਾ ਤੇ ਰਿਵੀਸ ਪੁਰਣ ਹੋਈ ਬੋਲਹੁ
 ਭਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੀਰੰ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥ ਕਥਾ ਏਕਾਦ
 ਸੀ ਕੀ ॥ ਰਤਾ ॥ ਜਾਨਕੀ ਨਾਥ ਕੀ ਸਹੀਰ ਪੁਨਾਥ ਹੋ ॥ ਸਿ
 ਧਾ ਅਹੁ ਸਾਧ ਸਕੁ ਤੇ ਪਧਿ ਆਵੈ ਪਰਸ ਆਤਿ ਗੰਮੁ ਸੁਖ

ਖਧਾਮਘਨਸਾਂਮਕੋਧੀਆਰੁਇਕੋਸਿਧਨਵਨਿਪਧਾਵੇ॥
 ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਸਿਮਗਇਹਰਿਕਾਕੀਜੋਧੀਆਨੁਗੰਮਨ
 ਗੰਏਨਗੁਰੁਕੋਪ੍ਰਥਮਕਰੋਪਰਨਾਮ॥੧॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ਇਕੋ
 ਠਕੁਰਸਿਮਗਇਜੀਨਿਸ਼ਿਸਾਟਿਉਪਾਈ॥ਪਾਗਵਾਰੁ
 ਨਪਾਈਏਰਚਨਾਜੁਥਨਾਈ॥ਸਭਨਾਦੋਵਿਚਿਗਵਿਰ
 ਤਿਆਏਕੋਰਪੁਗਈ॥ਕਿਰਪਾਕਰੈਦਯਾਲਜੀਤ
 ਸਭੁਬੁਖਜਾਈ॥ਮੁਕਤਪਤੁਚੇਜਾਇਕੋਜਿਨਾਭਗ
 ਤਿਕਮਾਈ॥ਤਗਾਤਿਰੁਏਰੁਗਵਿਤਕੇਹਾਰਿਪਦਵੀ
 ਪਾਈ॥ਚੇਰੀਜਾਕੀਲਛਮੀਪਰਵਾਹਨਕਾਈ॥ਤੰ
 ਤੇਸਤਨਛੁਛਾਡਿਕੋਹਾਰਿਤਜੀਏਰੁਈ॥੨॥ਮਹਾਂ
 ਗਜਕੋਬਰਤਏਕਾਦਸੀਜੰਗਹਿਮਹਿਮਾਬੇਦਗਈ॥

१५६
 ਸਗਲ ਸੀਸਾਰ ਕੇਤਰ ਨੂ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਪ ਕੇ ਹਰਨ
 ਕੀ ਨਾਵ ਆਈ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕਛੁ ਮਹੀ ਮਾ ਕਰੇ ਉਧਰੇ ਸਤ
 ਸੀਸਾਰ ॥ ਲਾਨਿ ਕੈ ਬਰਤ ਜੁ ਕਰੈ ਸਕੈ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ
 ਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੀ ਗਾਗਯਾ ਬਨ ਰਸੀ ॥ ਏਸ ਦੇਸ
 ਮਨਾਹੀ ॥ ਜਮ ਕਾ ਦਰਸ ਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨੁ ਜੋ ਵਰਤੁ ਰਖਾਹਿ
 ॥ ਦਸ ਸਤਿਸ ਅੰਸੁ ਮੇਧ ਜੋਗਾ ਏਸ ਤੁਲਿ ਨ ਆਹੀ ॥ ਸ
 ਗਲੇ ਪਿਤਰੀ ਸੰਗਲੇ ਬੈਰੰਠਾ ਸਿਧਾਹੀ ॥ ਧਾਰਚਤਰਿ
 ਭੁਜ ਭੁਪ ਕੇ ਗਰਬ ਤੋ ਚਕਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਬਰਤ ਨ ਧਰਿ
 ਕੈ ਸੀਧੰਦ ਵੀ ਪਾਹੀ ॥ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੇਸਾ ਪਨੁ ਬੈਕੰਠ
 ਸਦਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਪਗੇ ਛਿਰਿ ਅਵਨ
 ਯੀ ॥ ਮਾਰੇ ਰੂ ॥ ਮਾਨ ਪਾਤਾ ਏਕ ਧਰਨਿ ਰੂਪ ਤਿਭਏ

ਜੀਨਿਬਸਿਸਾਠਿ ਸੌ ਪੰਨ ਕੀਨੀ॥ ਕਹੋਇ ਕਾਵਸੀ ਕੋ
 ਮਹਾਂਤੁਮੁਤੀ॥ ਨਿਗੁਲੋਕ ਮਾਹਿਨਾ ਹਿਛੀਨੀ॥ ਲੁਨਿਬਸਿ
 ਸਠਤੁ ਮਥੁਹ ਮਸੁਤ ਸਗਲਾ ਰਿਖਿ ਨਿਕੇਗਈ॥ ਜੁਮਹਤ
 ਮੁਏ ਕਾਵਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ॥ ਪਾਪ ਉਤ੍ਰੀ॥ ਤਬ
 ਬੋਲੇ ਬਾਸਿਸਠ ਮੁਨ ਸੁਣ ਗਜਾਨਿਗਈ॥ ਧੀਨਿਤੁ ਮਾਹ
 ਜਨ ਮੁਰੋਇ ਪੁਪਸਨ ਚਲਾਈ॥ ਕੀਜੇ ਬਹਤੁ ਇਕਾ
 ਵਸੀ ਸਭ ਪਾਪ ਹਿਗਈ॥ ਪਾਪ ਨਾਮ ਜੋ ਕਾਸੋ ਤਿਸੁ
 ਅਗਨਿ ਬਨਾਈ॥ ਭਵ ਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤ੍ਰ ਗਕੋ ਪ੍ਰਭ
 ਜੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ ਜਗਦਾਨਤ ਪਸਿਜ ਮਾਇ ਸਤੁ ਲਿਨ
 ਕਾਈ॥ ਸਉ ਜਨ ਮਾਦਾ ਪਾਪੁ ਜੋ ਜੋ ਛੇਨ ਮਾਹਿ ਜਾਈ
 ਦੇਹ ਛੁਟੇ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ॥ ਇਉ ਬੋਧਾ ਗਾਈ॥ ੬॥

॥ ਰੰਡ ॥ ਧਰਮ ਪੁਰਾਣਿ ਗਾਯਾ ਜੁ ਕੁਸਾਂਗ ਦਾਜੀ ਨਿਕੋ
 ਇਕਾਦਸੀ ਬਰਤੁ ਭਾਇਆ ਤੋਰੀ ਜਮ ਦੇਰੁ ਕੋਲਿ ॥ ੧੪੩ ॥
 ਤਕੋ ਖੰਡ ਕਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾਗੁ ਮਾਧੇ ਚਲਾਇਆ ॥
 ਪੁਜਾਕ ਗੀਗੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗਮ
 ਨਗਾਇ ਨਗਾਈ ਏਨੇ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗਹਿ ਆਸ ਮਾਂਇ
 ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੁਕ ਸਾਂਗ ਦੁਹਾ ਜਾਜਾ ਗੀਤਾਇਆ ਜੀ
 ਨਿਧਿ ਮੁਦਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਪਰਜਾ ਕੋ ਬੁਝਾਇ
 ਕੈ ਏਹੁ ਬਰਤੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਬਜੇ ਨਗਾਹਾ ਸਤਿ ਪਰ
 ਜਗ ਬੀਚ ਛਿਗਾਇਆ ॥ ਵਰਤੁ ਕਰਹੁ ਏਕਾਦਸੀਇ
 ਭਿਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਜੇਕੋ ਬਰਤੁ ਨ ਰਖ ਸੀ ਤੇ ਸਦਾ
 ਖਉ ਮਾਇਆ ॥ ਭੰਨੈ ਬਰਤੁ ਇਕਾਦਸੀ ਜੋ ਪਕਾ ਰੂਪ

ਗੁਣਿਆ ਸਾਹੀ ਪਰ ਜਾਸੇ ਵਕੈ ਇਉ ਬਰਤੁ ਰਖਾਇਆ
 ਸਗਲ ਜਾਹਿ ਬੈਕੈ ਠਨੁ ਠਿਰਿ ਜਨਮੁ ਨ ਪਾਇਆ
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੁਰਗ ਅਨੁਰਕ ਕੋ ਛੋਰੈ ਕੈ ਬੈਕੈ ਠਨੁ ਮੁਕ
 ਤਿਹੁ ਇਹਾਏ ਤੇ ਲੋਕ ਸਾਹੇ ॥ ਸੁਰਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗਚਿ
 ਤਹੁ ਪਤੋ ਸਗਲ ਬੈਨਿਯੋ ਗਹਿਯੋ ਨਰਮ ਮਾਹਿ ॥ ਲੋਖੇ
 ਸਗਲਿ ਉਛੋਕਿ ਕੈ ਗਏ ਬੈਕੈ ਠਨੁ ਮਾਹਿ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰ
 ਗੁਖਾਈ ਪਰੇ ਉਪਰੇ ਉਸਰ ਸੀਸਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ॥ ਜਮਕਾ ਮਾਰ ਗੁਭੀ ਨਿਆਰੁ ਕਸਾਗਾ ਵਰਾਜੇ ॥ ਚਢੈ
 ਜਾਇ ਬੈਕੈ ਠਨੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੁ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗਗਨੁ ਤੋ ਨਿਆਸ
 ਵਹੀ ਅੰਪੀਤਾਂ ਬਰਸਾਜੇ ॥ ਕਰਦੇ ਵਰਤੁ ਇਕਾਂਦ
 ਸੀ ਅਪਸਗਲੇ ਭਾਜੇ ॥ ਹੁਪਚਤੁਰ ਭੁਜ ਪਾਹਿ ਕੈ

ਰਿਆਪਾਥੀਗਜੇ। ਭਿਰੀਸਿਖਅਨਾਦਾਬਜੀਤਰਬਾਜੇ॥
 ਆਪੇਠਾਕਰਬਾਇਰਹੇਕਛੁਨਾਰਿਮੁਹਤਾਜੇ॥ ਇਤਨੇ
 ਅੰਦਾਰਿਨਾਰਦਾਆਇਜਮਪੁਰਿਗਾਜੇ॥ ੧੭੧ ਰੇਗੁ॥ ਜ
 ਮਪੁਰੀਜਾਇਗੀਖਿਗਈ॥ ਨਾਰਦਕਹੀਕਹੋਜਮਗ
 ਇਇਹੁਕਹਾਂਤੁਆ॥ ਜੀਵਕੋਨਾਰਿਪੁਰੁਸਕਲਹੀ
 ਸੁਨਹੈਬੈਠੀਤੁਮਹੇਜਿਭਿਖੋਲਿਜੁਆ॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁ
 ਪਤੁਇਉਹੁਇਰਹੇਕਾਗਦਸਗਲਉਛੇਕਾ॥ ਕਾਰਨੁ
 ਕਹੋਸੋਕੀਆਤੁਯਾਪ੍ਰਾਨੀਗਹਿਠੈਕਹੈਸੁਇਹੋਗਹਿ
 ਆਪਾਗ। ਤੁਮ੍ਹਰੇਆਗੇਮੈਕਹਾਂਬੀਰਤੀਤੁ॥ ਜੁਸਾਗ
 ਨੁਰੁਕਮਾਗਦਗਜਾਤਯਾਂਜੀਨੀਇਹੁਪ੍ਰਣਯਾਗ॥
 ਕੀਜੈਬਰਤੁਇਕਾਦਸੀਜੋਇਘਾਰਿਉਤਾਗਾਵੇਹੁ

੧੫੪
 ਨੈਕਾਮੁਖਾਪਥਿਤ੍ਰੀਨਾਰਦਜਨੁਜਮਾਇਓ

ਛੰਛੋਰਸਗਤਾਵੀਚੀਏਹਬਚਨੁਓਚਾਗਾਜਿਕੋਬਰਤੁ
ਨਰੋਖਦਾਸੋਪਕਾਰੀਪਛਾਗਾਕਾਰਿਕਹਿਬਰਤੁਇਕਦਾ
ਸੀਉਧਾਰਿਓਸੀਸਾਗਾਮੇਰਾਵਰਤੁਜੁਭੰਨਸੀਓਹਦੁਸ
ਮਨੁਤਾਗਾ॥੧੨॥ਰੋਗ॥ ਤਿਜਸੋਹੀਨਾਅਤਿਮਹਾਂਇਕ
ਦੀਨਹੁਇਚਾਇਓਥੈਕੋਨੁਕੋਧਰਮਗਈ॥ਸਿੰਗਲੇ
ਨਰਦਾਹਿਅਗਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕੋਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਾਜਾਇਪੇ
ਆਧਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਬੈਠੇਤਹਾਂਸੇਵੈਸਗਲਸੁਰੇਸਾ
ਜਿਸਗਜੇਪੁਕਾਰੀਆਕਾਰਿਕੈਭਗਵੇਭੇਸਾ॥੧੩॥ਪਉ
੩॥ਅਤਗਜਸੁਇਬੇਨਤੀਮੇਸਰਣੀਆਇਆਮੇ
ਬੈਠਾਜਾਹਗਾਆਪਣੀਤੁਮਗਾਬੈਠਾਇਆਮੇਰਾਵੇਗੀ
ਉਪਾਜੀਆਰੁਕਮਾਂਗਦੁਗਾਇਆਵਰਤੁਕਰਹੁਇਕ

ਵਸੀਏਹੁਧਗੁਦਿੜਾਇਆਵੇਦੰਦੋਗਜਗਤ
 ਵਿਚਿਉਨਿਏਹੁਪ੍ਰੇਰਾਇਆਹੋਹੁਧਗਸਤਛੰਡ
~~ਭੀਖੀ~~ ਗੁਬਤਾਇਆਜਿਤਨਾਪਾਪੀਪਕਾਤ੍ਰਕੈ
 ਮੇਨਰਕੀਪਾਇਆਤਿਤਨਾਉਨਿਬੈਰਨਨੁਸਭੁਲੋਕ
 ਚਲਾਇਆ॥੧੪॥ ਹੇਠਾਗੋਠੀਆਦਜਮਗੁਇਜਮ
 ਪੁਗੀਲੋਹੇਮਹਾਂਗਜਦੁਖੁਸੁਨਹੁਮੇਗਾਨਰਕਅਰੁਸੁਰ
 ਗਕਿਸਰਬਦਛਤਗਜੇਤੇਛੋਰੀਮੇਕਰੋਬੈਛੰਠਰੋਗਾ॥
 ਵਿਸਪਿਤਰੀਜੋਮਾਤਕੀਵਸਪਿਤਰੀਸਭੁਗਾਰੀ॥
 ਵਿਸਪੁਰਖਾਜੋਪਿਤਕੇਪਾਵਹਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੀ॥
 ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਸਗਾਤਿਨੁਨਹਿਧਾਇਦੇਜੋਜੋਗ
 ਕਰਾਂਹੀ॥ ਗੀਗਾਗਜਾਬਨਰਸੀਬਹੁਤੀਬਨਾਹੀ॥

194

ਪਿਆਜੇ ਬਹੁਤ ਪੁਕਰਨਿ ਅਰੁ ਦੇਹ ਸੁਕਾਹੀ। ਖੋਲ੍ਹ ਸ
 ਦੇਵਾਰਿ ਮਹਾਂਦਾਂ ਨਾਇਕੀ ਨਾਹਿ ਜਾਹੀ। ਚਿਮਕਰਨਿ
 ਨਿਤ ਬਹੁ ਮਣਾ ਅਰੁ ਬੇਦ ਪੜਾਹੀ। ਗਣਿ ਵੀਚੇ
 ਬੁਝਨਿ ਖਤਰੀ ਬਹੁ ਸੁਰਸਦਾਹੀ। ਮਨ ਵਸਿਕਰ
 ਦੇ ਜੋਗੀ ਅੰਬੁ ਜੋਗਕ ਮਾਹੀ। ਤਿਸ ਗਤਿ ਨੂਨ ਹਿ
 ਧਾਇ ਦੇ ਕਰਿ ਵਰਤੁ ਯਾਹੀ॥੧੬॥ ਅੰਗੁ ਮਹਾਂਉ
 ਕਦੀ ਨਿਸੇ ਬਚਨ ਮਗੁ ਏ ਪਾਤਿ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਸੁਨੈ ਧਰਮ ਗੁਣਿ ਆਕਰਹਿ ਏਕਾਦਸੀ ਜਾਹਿ ਬੈ
 ਕੰਠ ਸਰਤੇ ਨੇਉ। ਏਤਾ ਮਹਾਂਦੁਖ ਪਾਇ ਆਸ
 ਤਕਾ ਲਿਖਵੁ ਸੁਧੀ ਨੀਕਾ ਸਿਜਾਇ ਹਰਿ ਨਾ
 ਮੁ। ਸੋ ਪ੍ਰਣੀਤ ਤਕਾਲ ਤੀਧਾਵੈ ਹਰਿ ਕੋ ਧਾਮੁ॥

॥੧੭॥ ਮਓੜੀ ॥ ਥੁਹਾ ਜੀਜਮ ਗਾਇਨੁ ਏਤੁ ਬਚਨੁ
 ਸੁਣਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਰੁਪਿ ਆਹਿ ਮਹਿ ਸਮਾਇ
 ਭਗਤ ਭਏ ਭਗਵਿਤ ਕੇ ਜਸੰ ਰੰਗੁ ਲਖਾਇ ॥ ਨਰਕ
 ਸੁਰਗ ਸਭ ਛਾਡਿ ਕੈ ਬੈਠੈ ਨਾ ਸਿਧਾਇ ॥ ਭਲਾਹ
 ਏ ਆਜੇ ਸੁਖ ਨਾ ਲਿਖੈ ਏਹੇ ਮੇਥੇ ਆਇ ॥ ਤੇਗ ਸਿਰ
 ਨਾਹਿ ਭੀ ਨਾ ਆਹਿ ਬੀਨਿ ਚਲਾਇ ॥ ਪੀਨਿ ਉਨਾ ਦੇ
 ਭਾਗਾ ਨਿਓ ਬੇਦੀ ਗਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਠੇਗ ॥ ਕਹਤ
 ਤਬ ਬਚਨ ਜਮ ਗਾਇ ਬੈਠਿ ਕੋ ਕੁਲੀ ਪੁਕਾਰੈ
 ਸੁਨੀ ਮੇਰੀ ॥ ਲੇਤਾ ਏਤੁ ਰੰਗੁ ਅਗੁ ਲਿਖਤਾ ਏਹ
 ਆਪਨਾ ਮੇਰੀ ਕਰੋ ਆਗੀ ਆਜੁ ਤੇਰੀ ॥ ਚਗਨ ਤਮਾ
 ਦਿਓ ਖਿਕੈ ਪਾਇ ਆਸਤ ਸੁਖ ਦੇਵਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰਿ

੧੪੬
 ਚਾਕਰਿ ਸਾਜੇ ਸਮਾਏ ਕੇ ਉਨਿ ਨਾਹਿ ਮਰਿ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮਾਸੁ ਭਾਖਾ ਭਾਖਾ

ਨਿਜਾਉ, ਗਾਕਰੋ ਨਤ ਮਾਗੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ
 ਮੇਰਾ ਮਾਗੀ ਐਤਾਂ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਵਾਂ ॥ ਪਾਪੀ ਸਗਲੇ ਥੀ ॥
 ਕੈਨਰ ਕਾਂਵੀ ਚੰ ਪਾਂਵਾਂ ॥ ਪੁੰਨ ਕਰਨਿ ਜੋ ਜੀਵੇ ਤੇ ॥
 ਸੁਗੰਧ ਠਾਵਾਂ ॥ ਜੋ ਕੁਛੁ ਕੀਤਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸੋ ਮੁਖ ॥
 ਬਕਾਵਾਂ ॥ ਸਹੇ ਸਾਢੇ ਆਸੀ ਜੋ ਜਨਾ ਛਿਰਿ ਗੁਰ ॥
 ਲਾਵਾਂ ॥ ਬਾਹੁ ਸੁਰਜ ਆਉ ਕੈ ਛਿਰਿ ਗੁਰ ਤਪਾਵਾਂ ॥
 ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਣਵੁ ਟੇਗਾ ਇਦਾ ਤਾਂ ਗੀ ਗਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਰ
 ॥ ਸੁਣੇ ॥ ਇਹ ਬਚਨ ਜਮ ਗਾਇ ਜੇ ਤੇ ਕਹੇ ਤਬੈ ਥੈ ॥
 ਕਛੁ ਧੀ ਆਨੁ ਕੀਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨ ਪਾਰਿ ਅਰੁ ਥੁ ॥
 ਤਬੀ ਚਾਰ ਕੈ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕੁਚੁ ਪਕਾਜੁ ਥੀਆ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀਤਤ ਕਾਲ ਤੇ ਲਿਖਿ ਨਿਮਨ ਸਾਧਾ ਗੀ ॥

ਸਗਲ ਜਗਤ ਕੋ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰਗਟੁ ਏਈ ਇਕ ਨਾਹੀ ॥
 ੨੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਣਿ ਚੰਗਾ ਏਖ
 ਲੋਏ ॥ ਬੈਠੀ ਥੀ ਜਿਤ ਨਿਸਭਾ ਸਭ ਮੁਰਹਿਤ ਹੋਈ
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਅਖੀ ਮੀਟੀ ਆਂਦੇ ਖਿਦਰ ਸਨੁ ਜੋਈ ॥ ਸੁ
 ਦਰਿ ਭੁਪੁਨਿ ਯਾਰਿ ਕੈ ਸੁਯੋ ਸਭ ਨਾਖੋਈ ॥ ਪੁੰਤਲੀ
 ਆਂ ਲਿਖਿ ਛੇਰੀ ਆਂ ਉਠਿ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ
 ਮੁਰਛਾਹੁ ਏਗਏ ਕੋ ਲੋਏ ॥ ਚੰਬੇ ਦ੍ਰਿਸੁਟੀ
 ਉਥੇ ਜਣੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬੋਈ ॥ ਨਾਹੀ ਜੋ ਲੋਏ ਸੁਬਰਖੀ
 ਏਈ ਏਉ ਆਈ ਖਲੋਈ ॥ ੨੨ ॥ ਰੋਗ ॥ ਸਿਦਹੀ ਕ
 ਰੈ ਬੈਠਿ ਚਕੋ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੋ ਕਛੁ ਮੇ ਕਰੋ ਨਾਨੁ ਤੇ
 ਤੀਨੁ ਲੋਕੀ ਮੇ ਕਉ ਜਨ ਨੀਜਾ ਨਿਯੋ ਜੀਏਨ

੧੫੭

ਜੀਏਖਿਗੁਮੇਗਾ। ਜੋਗੀਤਪੀਆਸੁਗਮਾਮੋਕਉਦੇਹੁ
 ਬਤਾਈ। ਪਰਬਤਕੋਪਾਨੀਕੋਰੋਧੀਰਜੁਦੇਹੁਚਲਾਇ
 ॥੨੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਥ੍ਰਾਮਾਜੀਬੋਲੈਤਹਾਂਸੁਹਿਬਾਤਹ
 ਮਾਗੀ। ਤੀਨਿਲੋਕਮੇਨਹੀਤੁਪੁਜੇਹੀਨਾਗੀ। ਮੁਗਛਿ
 ਹੋਈਹੈਸਭਾਤੁਹੀਦੇਖਤਸਾਗੀ। ਨਾਉਤੁਸਾਗਮੋਹ
 ਣੀਜੁਗਮੋਹਹੁਗੀ। ਜੀਸਕਾਗਣਿਤੁਸਿਰਜੀਅ
 ਹੀਸੋਕਗੀਏਪਿਆਗੀ। ਗੁਕਮਾਂਗਦਾਇਕੁਨਾਮੁਹੈ
 ਠਾਜਾਪ੍ਰਣਯਾਗੀ। ਕਰਿਕਾਰਵਰਤਾਇਕਾਦਸੀਉਨਿ
 ਸ੍ਰੀਸਾਟਿਉਯਾਗੀ। ਜੀਉਉਸਦਾਪ੍ਰਣਖੰਡੀਏਤਿਉ
 ਸੁਣੁਭਾਮਾਗੀ॥੨੪॥ ਰੰਗ॥ ਏਕੁਮਦਾਗੀਗਨਾਮੁਪ
 ਰਬਤੁਮਹਾਂਤਹਾਂਤੁਮਜਾਇਕੇਬਾਸੁਕੀਜੋ। ਅੰਸੁਪ

੧੪੮
 ਹਰਿਚਰਣ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰਾ ਸਿਰਧਾਰਿ ਪਰਿਤ੍ਰਿਤਾਂ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਏਕੈ
 ਰਸੁ ਦਿਜੈ ॥ ਗਾਜਾਸੈ ਤਬ ਭੇਟੀ ਓਲੇ ਕਰਿ ਬਚਨੁ
 ਏਹੁ ॥ ਮੇਰੁ ਮਕੈ ਤਬ ਹੀ ਬਰਜੇ ਮਾਂਗੇ ਜੇ ਦੇਹੁ ॥ ੧੫ ॥
 ॥ ੫ ਉਤ੍ਰੀ ॥ ਜਾਂਬਤੁ ਤੇਟੀ ਨਹੀ ਗੇਵਾ ਸਿਹੈ ਵੈ ਗਣ
 ਏਉ ਕਹੀ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਜੇ ਵਚਨੁ ਸੁਖਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀ
 ਰਤਾ ਏਕਾਦਸੀ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਣਾ ਜੇ ਉਹ ਵਰਤ
 ਛੇਰੁ ਏਨਾਂ ਮਾਰਿ ਵਢਾਣਾ ਜੇ ਉਹ ਵਰਤ ਸਭੁ ਏ
 ਪੁਤਰ ਦਾ ਸਿਰੁ ਵਾਢਿ ਦੇਇ ਤਾਂ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਉਸਿਨ ਮਾਰਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਉਸ ਦਾ ਜਾਣਾ ਜਮ ਪੁਰੁ ਸਭੁ
 ਉਜਾੜਿ ਓਨੁ ਕਾਰਿ ਵੈਰੁ ਸਭਾਣਾ ਇਹਿ ਅਸਾਂ ਮਨਿ ਤਾਂ
 ਵਢੀ ਕਾਰਿ ਗਾਂਧਕਾਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ਰੰਗ ॥ ਕਰਿਨ ਮਸਕਾ

ਅਰੁ ਸਗਲ ਮਨਿ ਪਾਸ ਕੇ ਚਲੀ ਮੰਦਰ ਨੀਗੇ ਬੇਗੀਧ
 ਈ। ਖਟ ਪੜੀ ਮਾਹਿਤ ਬਛਤ ਅਸਾ ਬਿਤਤ ਈ
 ਬੈਠਿਤ ਤਕਾ ਲਕਛੁ ਪੁਨਿ ਉਠਾਈ। ਗੀਧਰ ਚਾਂਅ
 ਕੁਕਿਨਾਂ ਸੁਪਿ ਬੁਧਿ ਰਾਜਿ ਕਾਇ। ਪਾਹੁ ਪਾਣੀ
 ਹੁਇ ਚਲੇ ਬੀਰ ਛਰੇ ਲਪਟਾਈ। ੨੦। ਪਉੜੀ
 ਗਾਜਾ ਰੁਕ ਮਾਂਗਵਤ ਜਾਂਗਾ ਬੇਟਕਾ ਆਇ। ਰਹਣਗ
 ਯਾਂਇ ਕੁਪਾਸਦੋ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਪਾਇ। ਆਸੁ ਮੁਥਾ ਬਾ
 ਸਦੇ ਵਦਾ ਤਿਸ ਮਾਹਿਤ ਜਾਇ। ਆਗੇ ਬੈਠਾਂ ਬਾਸਦੇ
 ਉਬਹਾ ਸਿਖ ਪੜਾਇ। ਘੋੜੇ ਉਤਹੁ ਉਤਾਰਿ ਕੇ ਜਾਇ
 ਵਰਸਨੁ ਪਾਇ। ਆਸਣੁ ਦਿਤਾ ਗੁਣਿ ਨੀਗੇ ਖਿਕੁ ਸਭ
 ਪੁਛਾਇ। ਗੀਧਿ ਆਗੇ ਕਰ ਜੋਰ ਕੇ ਗੁਣਿ ਬਚਨ ਸੁਣਾ

ਸਕਤੀਅਗੇਤਾਰਿਆਕਿਆਕੈਵੇਚਾਰਾਗਾਂਮਾਰਗੀ ॥ ੧੬੧ ॥
 ਏਨਾਰਬੋਪ੍ਰਤੁਕਰੈਉਥਾਗਾ ॥ ੩੬ ॥ ਠੰਡਾ ॥ ਦੀਓਜਬਬਚ
 ਨੁਤੁਜਗਹੀਨ੍ਰਿਪਕੁਇਰਿਕੀਨਗੀਲੀਲਾਂਜੁਮਨਮਾਂਹਿ
 ਮਾਨੀ ॥ ਸੰਗਲੇਚਲੇਗਲਮਾਂਹਿਭੁਜਨੁਰਕੈਜਹਾਂਘੋੜਾ
 ਖੜਾਤਹਾਂਆਨੀ ॥ ਖੁਰਸੋਘੜਾਖੋਦਿਕੈਨਿਕਸੀਏਕਸ
 ਗੋਤਾਘੋੜੇਨੇਘਾਇਓਕਗੀਗਜੇਦੇਖੀਓ ॥ ੩੭ ॥ ਘੋੜਾ
 ਉੜੀ ॥ ਗਜਾਤਿਸਨੁਦੋਖਿਕੈਉਠਿਧਾਇਆਪਾਨੀ ॥
 ਖੁਰਦੇਵਿਚਹੁੰਕਾਦਿਕੈਲੇਬਾਹਾਰਿਆਣੀ ॥ ਗਜਾਕ
 ਰਿਕੈਹਾਰਿਹਾਰਿਭਾਇਬੋਲੇਬਾਣੀ ॥ ਹੋਰੋਕਾਇਰਿਬਿ
 ਰਿਚਕੀਭਗਿਲਿਆਵਹੁਪਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿਕੈਬੋਲਿਆਗ
 ਹਿਦਾਰਰਹੈਨੁਪਾਣੀ ॥ ਝਾਗੀਭਗਿਕੈਲੇਚਲੀਓਹੁ

ਮੇਰੀ ਗੁਣੀ ਮੁਹੰਦੀ ਚੰਘਾਣੀ ਪਾਇਆ ਗਇਵੇ ਖਿਨੀਆ
 ਣੀ। ਝੇਲੇ ਲੇਕੈ ਪੜਾਗਾਇ ਵਰਾਸੁ ਜਲੁਣੀ। ਗਾਮਾਉ ਤੁਨ
 ਰਧੀਨੇ। ਨਿਜੀਨਾ ਵਯਾਸਮਾਣੀ॥੩੮॥ ਰੰਗ॥ ਜਬੈ ਚੇਤਨ
 ਭਈ ਦੇਹ ਕੀ ਸੁਧਿ ਲਈ ਤਬ ਕਛੁ ਬਚਨ ਗੋਪਾਉ ਚਰੇ
 ਪੀਛੁ ਲੇਜਨ ਮਜੇ ਧਾਧੇ ਮੇਨੇ ਕੀਏ ਪਗਾਇ ਸਜੁ ਨਿਸੇ ਸੁ
 ਣਿਓ ਪਿਆਰੇ॥ ਸੁਦਗਇ ਰੁਥਾ ਮਨੁ ਰੋਸਾ ਕਲਨ ਗੀ
 ਮਾਂਗੀ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਗੀ ਮੇਰਈ ਮੁਝ ਪਾਰੀ ਝੈਨਾਂ ਜਿ॥੩੯॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਖੀ ਆਵੇ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਕੈ ਮੇਥਾ ਤਚਲਾ
 ਈ॥ ਭਰਤ ਮੇਰੇ ਵਸਿਨੀ ਕਿਆ ਕਰਉ ਪਾਈ॥ ਕਾਮਣ
 ਕਰਈ ਜੋਗਣੀ ਓਨਾ ਮੁਝੈ ਬਤਾਈ॥ ਇਕ ਸਹੇਲੀ ਨਾ
 ਣਿ ਲੈ ਜੋਗਣਿ ਬੇਆਈ॥ ਅਗੈ ਬੈਠੀ ਜੋਗਣੀ ਕੀਨੀ ਮੁ

ਦਾਪਾਈ।।ਹ।ਬਿਮਾਲਾਉਦਾਛਟੀ।।ਰਿਜਟਾਵਪਾਈ
 ।।ਰਗਵੇਬਸਤਰੇਪੇਨਿਕੈ।।ਗਤਸਮਥਗਾਈ।।ਹਬੇ
 ਛਾਪਉਤਾਰਕੈਮੇਭੋਟਚੜਾਈ।।੪੦।।ਰੋਗ।।ਚਗਨਰੋਗ
 ਉਤਨਰਿਬੈਨ।।ਇਕਠਉਰਪਾਗਿਥਨਾਪੁਛਾਬ੍ਰਿਥਾਠੀ
 ਜਾਨੀ।।ਕਾਛੇਚੁਗਨੁਅਵਰੁਨਸਮ।।ਮੁਝਕੋਦੰਦੀਜੋਗੀ
 ਹਸੀਕਾਰਿਮਧੁਰਥਾਨੀ।।ਚੁਗਨੁਦੇਵੇਪੇਟੇਮੇਭਸਮਥ
 ਗਵਾਹੁਅੰਗ।।ਰਗਤਾਵਸਿਤ।।ਇਜਾਈਗਾਜਿਸਦੀਤੁ
 ਅਰਧੀਗਾ।।੪੧।।ਪਉੜੀ।।ਏਕੈਚੁਗਨਉਠਿਚਲੀਮੇ
 ਆਨਿਦੁਪਾਈਆ।।ਅਧੀਗੰਤੀਦੁਪਾਈਚਿਉਤੁਘੋਲਿ
 ਪੀਲਾਈਆ।।ਜਾਂਚੰਹੁਸੁਤਾਸੇਜਤੋਗਲਿਭਸਮੁਲਗ
 ਹਈਆ।।ਉਸਨੁਹੋਇਆਖਈਗੋਗੁਮੇਗਕਰਵਾਈਆ।

੭੬੨

॥ ਦੇ ਨੂ ਦੇ ਨੂ ਪਟ ਦਾ ਚਾ ਛਿਆ ਮ ਰੁਣੇ ਤੇ ਆਇਆ ਵੀਵਾਂ
 ਲਗਾਂ ਵੇ ਸਵਾਣੇ ਉਨਿ ਬਚਨੁ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜੀਵਾਂ
 ਤਾਂ ਕਰਤੇ ਗਮਨ ਭਾਇਆ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਬਹੁਤ ਮੇਤਾਂ ਮ
 ਨਿਪ ਛੁਤਾਇਆ ॥ ੪੨ ॥ ਗੰਗਾ ॥ ਸੁਣਾਇ ਜਬ ਚਨ ਤਬ
 ਤਉ ਉਠੀ ਬੇਗਾਨੀ ਜੋ ਗਣੀ ਪਾਹਿ ਜਾਇ ਕਹਿ ਸੁਨਾਇਓ
 ਸੁਨੋ ਜੋ ਗਨਿਕਾਂ ਤੇ ਵੀਆ ਗਿਆਇ ਭਰਤਾਮ ਗਨਿਪ
 ਰਿਆਇਓ ਜੋ ਗਨਿ ਬੋਲੀ ਬਹੁਤੀ ਜੀਇ ਜ ਅਉਖਦੁ
 ਲੇਜਾਇ ॥ ਭਰਤਾ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ਗਾਥੇ ਗਾਯਾਇ ਪੈਲਾਇ
 ॥ ੪੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਗਾਇ ਅਉਖਦੁ ਆਇ ਕੇ ਛਿਰਿ ਚੰਗੁ
 ਖਵਾਇਆ ਪਜਿ ਸਤਾਇ ਨਾਵਿ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ਆਇ
 ਆ ਭਰਤਾ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਯਾ ਕਰੇ ਮਨ ਭਾਇਆ ਦੇਹੁ

ਛੁਟੀ ਮੈਂ ਗਇਜੀ ਏਨਰਥ ਜੁਪਾਇਆ ਤਿਉ ਤਿਉ ੧੬੩
 ਕਾਰਿ ਕੈ ਸੁਟੀ ਐ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਗੁਣਿ ਆਭਿਰਾਮਿ ਦੇਵਿ ਚ
 ਪਾਇ ਕੈ ਜਮਿ ਬਹੁ ਸੇਤਾਇਆ ਬਰਖਤ ਜਾਹਾਂ ਦਸੰਦੁਰੀ
 ਜੁਹੁ ਬਾਇਆ ਪਾਪ ਜੋ ਬੋਲੁ ਆਇ ਗਤਿ ਆਨੁ ਨਿਇਸ
 ਰੁਮਾਇਆ ਗੁਮਾਂ ਸੋਈ ਪਾਇ ਐ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਮਾਇਆ
 ॥੪੪॥ ਰੇ ਰੂ॥ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਤੂੰ ਬਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਾਪ ਕੀਜੋ
 ਨਿਤੇ ਕਾਰਿ ਉਧਾਰਾ ਭਾਗ ਮੇਰੇ ਰੁਮਾਇ ਠਾਢੇ ਰਏ ਦੇ
 ਪਾਇ ਕਾਦਸੀ ਕਾ ਬਰਤੁ ਸਾਗਾਇ ਹਿਉ ਨਿਬੋਲੀ ਮੋਹੀ
 ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਮਾਨਿ ਮਾਰੀ ਗਾਜਾਇ ਪਾਪ ਮਿਤਾਇ ਨ
 ਕੋਈ ਜੋਨਾਹੀ ॥੪੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਹੁਕਮਾਂਗ
 ਦਾਸੁ ਤਿਸੇ ਹੋਈ ਪਿਆਰੀ ਪੀਨੁ ਤਿਨ ਜੋਨੁ ਮੁਹੇ ਜੋ ਪਾਹਿ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੀ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ਬਿਚਾਰੀ

ਉਪਕਾਰੀ॥ ਇਸਨੂੰ ਨਦੀ ਜੀਏ॥ ਇਹ ਕਹਾਉ ਚਾਹੀ॥ ਏਅ
ਦੁਖੀ ਪਾਰਿਕੀ ਜੀਏ॥ ਏਹੋ ਚੁਕਮ ਕਮਾਹੀ॥ ਚੁਪਕਾਰਿ ਰਹੀ ਜੁ
ਮੋਹਣੀ ਗਜਾਧਰ ਮਧਾਹੀ॥ ਏਤਾ ਵਰਤ ਸਿਕ ਲਖਿ ਕੇ ਗਾਇ
ਬੇਗ ਉਧਾਰੀ॥ ਏਹੋ ਛੁਟੀ ਸਗੋਹ ਏਨੀ ਸੁਦਰਿਨਾਰੀ॥
ਸੋ ਸੁਰਜ ਦੇ ਤੋਝੇ॥ ਏਹੋ ਏ ਬੇਕੁਨੀ ਸਿਧਾਹੀ॥ ੪੬॥ ਰੰਗ॥
ਮੁਕਤਿ ਕਾਰਿ ਗੋਰ ਕੋਰ ਗਿਖਿ॥ ਹਿਰਦੇ ਭਯੋ ਮੋਹਣੀ ਕੋ ਕਹੀ
ਮਧੁਰ ਬਾਂਸੀ॥ ਬੋਹੀ ਜੀਅੰਦ ਪਾਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਆ
ਜੁਤੀ ਨਾਗਿ ਕੋਚ ਲੋਗਨੀ॥ ਮੋਹਨਿ ਤਾਖੇ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਚਲੇ
ਏਕਿ ਪਰਕਾਰੀ॥ ਸੰਧਾ ਵਲਿ ਤੇਰੁ ਰਤੋ ਮਤੁ ਮੁਝਰਾ
ਰੇ ਮਾਹੀ॥ ੪੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਜਾ ਆਖੇ ਕਾਇ ਰਿਨੁ ਓਹੁ
ਏਤੀ ਨਾਰੀ॥ ਪਤਿ ਥਰਤਾ ਸੋਧੀਆ ਵਲੀ ਕਹੀਏ ਜ

ਗਮਾਂਹੀ ਜੋ ਕੋਛੁਆਗੀਆ ਕੋਗੀਸੋ ਓਹੁ ਕਗਾਂਹੀ।
 ਤੇਨੁ ਦੇਖਿ ਜੁ ਮੋਹੀ ਓਹੁ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਧੁੰਨੁ ਸੁਤ
 ਵਾਗਸੁ ਤੈਆਇ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਈ। ਦਿਨੁ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੀਤ
 ਵਾਉ ਠੀਪਾ ਯੋਗੀ। ਹੁਣਿ ਲੈ ਚਲਿ ਆਗਮ ਜੀ ਦੁਖ
 ਬਹੁ ਤਾਪਾਈ। ੪੫੦੨॥ ਚਾੜ੍ਹ ਕੈ ਤੁਰਗ ਪਰਿ ਲੇਚ
 ਲੇ ਮੋਹੀਆਇ ਪੈਠੇ ਤੀਸੀ ਨਗਰਮਾਂਹੀ। ਦੁਰਤੇ ਦੇ
 ਖਿਕੇ ਉਠੇ ਪਰਮਾਂਗ ਦਾ ਅਉਰ ਉਮਰ ਉਗਲੇ ਜੁਆਰੀ।
 ਮਤਾ ਰਾਜ ਪਰਮਾਂਗ ਦਾ ਪਾਇ ਪਰਤਾਂ ਜਾਇ। ਚਰਨ
 ਉਪਰਿ ਸੀਸੁ ਪਰਿ ਗਲ ਜੋ ਲੇਖ ਗਾਇਆ। ੪੫੦੩॥ ਪਉੜੀ
 ਰਾਜਾ ਆਖੇ ਪਨੁ ਪਨੁ ਪਰਮਾਂਗ ਦਗਈ। ਪੁਤ੍ਰ ਵਿਰਲੇ ਹੋ
 ਨਿਗੇ ਮੇਗ ਮੁਦੁਗਈ। ਪਿਆਦੀ ਸੇਵਾ ਜਗਤਾ ਵਿਚਿ ਭਾ

੧੬੮

॥ ਇਤੋਰੇ ਗਈ ॥ ਤੁੰਤਾਂ ਸਰਵਣੁ ਜਮਿ ਓਧੰਨੁ ਮੋਹਿਕ ਮਾਈ ॥
 ॥ ਗਜੁਲੀ ਯੋਸਤ ਦੀ ਪਦਾਉ ਚੁਲਾਈ ॥ ਸੋਈ ਪੁਤ ਸਤ
 ॥ ਰੈ ਪਿਉ ਕਰੈ ਬਰਾਈ ॥ ਤੇ ਗੋਊ ਸਤ ਤਿਕੀ ਆਕ ਗਕ ਛੁਕੀ
 ॥ ਨਜਾਈ ॥ ਪਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੈ ਕੇਤੁ ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥
 ॥ ਯੁਕੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ਦੀ ਗਮਾਹੁ ਛਿਪਾਈ ॥ ੫੦ ॥ ਰੰਗ ॥ ਸੁਣੇ
 ॥ ਜਬ ਬਚਨਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪੁਕਾਰੇ ਚਰਨ ਪਾਖਾ ॥ ਏਜ ਲੁਸੀਸ
 ॥ ਧਾਗਾ ॥ ਆਪਰਿ ਚੜੀ ਤਬ ਦੇਖਿ ਕੇ ਮੋਹਨੀ ਪਿਤਾ ਕੇ ਬਚਨੁ
 ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਉਚਾਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ਤੁਮ ਗਵਾਸੁ ਹੋਤੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਾਜੀ
 ॥ ਵਣੁ ਜਗਮੇ ਸਯ ਲੁਤਿ ਸੁਜੋ ਕਰੈ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ॥ ੫੧ ॥ ਪਿਉ
 ॥ ਵੀ ॥ ਪਿਤਾ ਤੁਹੀ ਗੁੰਗ ਦੇਵੈ ਸੇਵਕੁ ਤੇਗੁ ॥ ਪਿਰੂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਸ
 ॥ ਕਤੈ ਦੀਏ ਤੁੰਠਾ ਕਰੁ ਮੇਗਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਜੇ ਪਿਤਾ ਕੀ ਸੋ ਪੁਤੁ

ਚੰਗੇਗਾਹਿਉਚੁਸਗਛੇਦਾਸਹਾਨਿਤਿਉਜਾਣਹੁਚੇਗੇ॥
 ਵਾਸੁਹੋਇਪਨੁਖਰਚੀਏਪਨੁਛਰੇਵਧੇਗਾ॥ਜਾਂਤੁਜਾਂਦ
 ਦੁਰਿਹੋਜਾਗਿਕਰਦਾਛੇਗਾ॥ਅਖੀਅਗੇਗਾਇਜੀਮੇਂਹੋ
 ਾਇਅਧੇਗਾ॥ਤ੍ਰਿਗਜਾਸਭਜਗਤਦਾਸਾਂਝਾਂਸਕਕੇਗਾ
 ॥੫੨॥ਹੋਗਾ॥ਕਰੀਜਬਬੇਨਤੀਪਿਤਾਪਤਿਪੁਤ੍ਰਨੇਬ
 ਹੁਕਿਨਾਬਚਨੁਕਾਰਿਕੈਸੁਨਾਇਓ॥ਨਾਗੀਅੰਸਹਿ
 ਾਇਹਸੁਦਗੀਰੋਰਤਨੁਕਹਾਂਤੇਪ੍ਰਤੁਜੀਤਮੋਧਾਇਓ॥
 ਕਹਾਂਪਈਏ॥ਇਹਸੁਦਗੀਸੁਰਜਸਹੰਸਸਮਾਨ॥ਦੇਖਤ
 ਹੀਅਨੰਦਭਯਾਪਾਏਪਰਮਾਨਿਆਨ॥੫੩॥ਪਉਫੀ॥
 ਮਹਾਗਜਕਿਹਠਉਰਤੇਇਹਨਾਗੀਪਾਈ॥ਮੇਰੇਭਾਣੇ
 ਛੰਛਮੀਆਪੇਚਾਛਿਯਾਈ॥ਇਕੇਤੋਪੈਦੈਤਨਾਮ

੧੬੫

ੴ ਆਨੁ ਬਣਾਈ ॥ ਵਾਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਜੀ ਨਿਰਚੀ ॥ ਇਹੁ ਤੁੰਦ
 ਰਤਾਈ ॥ ਇਸਨੋ ਕੀ ਜੈ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਜੇ ਤੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਧੰਨੁ
 ਹਮਾਰੇ ਭਾਗਿ ॥ ਜਿਹੋ ਹੋਵੈ ਮਾਈ ॥ ੫੪ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸੁਣੇ ਪਰਮਾ
 ਗਦਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਕਹੇ ਤਬ ਕਛੁ ਕਹਿ ਸਿਰ ॥ ਇਨੇ ਕਹੀ ਬਾਂਸੀ ॥
 ॥ ਮੰਦਿ ਗਾਨੁ ਮੁਏ ਏਕ ਪਰਬਤੁ ਮਹਾਂਤਾ ॥ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਇਹੁ ਮੁਏ
 ਆਨੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਇਹੁ ਬੰਚਕੀ ਨਾਗੀ ॥ ਨਾਮ ਸਮਾਨਾ ਹੀ ॥ ਮੇਰੇ
 ਭਰਤਾਂ ਚਿਤਾਵੈ ਕੈ ਆਈ ਪਰਬਤ ਮਹਾਂਤੀ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥
 ਗਛਾਵੈ ਚਿਮਾਣਾ ॥ ਏਕੈ ਏਸ ਨੂ ਮੇਵ ਰਿਆਂ ॥ ਸਿ
 ਵਗਾਗੀ ਦੇਖੈ ਕੈ ਚਿਤੁੰ ਸੁਭੰ ਰਿਆ ॥ ਬਾਣੁ ਲਗੇ ਜਾਕਾਂ
 ਮਦੇ ਮੁਹੁ ਛੋੜੈ ॥ ਇਧਾ ਰਿਆ ॥ ਪਾਣੀ ਲੈ ਕੈ ਮੋਹਣੀ ਮੁਹੁ
 ਕੀਤਾ ॥ ਰਿਆਂ ਜੋ ਮੰਗਾ ਤਿਸੇ ਦੇਉ ਗਾਇ ॥ ਬਚਨੁ ਉਚ

॥ ਹੀਆ ॥ १० ਭੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦਾ ॥ १० ਤਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿਆ ॥
 ॥ ਇਸਗਈ ਨੁਪਾਇ ਕੈ ਚਿਤੁ ਸਾਰਾ ਠਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸਨੂੰ
 ਖੇਗਮਜੀ ਸੋਭਵਜ ਚੁਤਰਿਆ ॥ ੫੬ ॥ ਰੇਰਾ ॥ ਜਾਇ ਬੰਦ
 ਨਕਰੋ ਚਰਨ ਮਾਥੇ ਪਰੋ ਜਗਿ ਸੀਧਿਆ ਵਲੀ ਕੇ ਸਮਾਨਾ ॥
 ॥ ਜਿਸੀ ਸਾਂਧਿਆ ਵਲੀ ॥ ਤਿਸੀ ਹੀ ਮੋਹਣੀ ਏਕੀ ॥ ਇਸ
 ਟਿਕਰਿ ਦੇਖਿ ਜਾਨਾ ॥ ਇਹ ਭੋਤੇ ਗਧਗਮੁ ਹੈ ਜੇਤੁ ਹਿਮਾ
 ਤ ਹੋਇ ॥ ਇਸਾਇ ਏਕੀ ਕੀ ਜੀਵੈ ਖੁਨੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ੫੭
 ॥ ੫੮ ॥ ਭੀ ॥ ੫੯ ॥ ਪਰਮਾਂਗਦ ਭੀ ਬੋਗੀ ਦਰਸਨ ਨੁ ਆਇਆ
 ਮਾਤਾ ਅਪਣੀ ਜਣ ਕੇ ਜਾਇ ਸੀ ਸੁਨਿ ਵਾਇਆ ॥ ੬੦ ॥
 ਪਕਾਇ ਸੋ ਮੋਹਣੀ ਪਾਰਿ ਹੋ ਭੁਭਿ ਠਾਇਆ ॥ ਬਹਿ ਕੇ ਕਰ
 ਦਾ ਬੇਨਤੀ ਪਰਮਾਂਗਦ ਗਇਆ ॥ ਆਗਿਆ ਪਾਈ ਗਇ

੧੬੬

ਦੀਪਰਯੰਦਗਿਓਇਆਥਸਤਰਾਂਦੇਕੀਮਤੀਤ
 ਨਨੁਪਹਿਗਇਆਹੋਛੀਜੇਜਾਵਿਛਾਇਕੈਉਪਰਿਬੈਠਾ
 ਇਆਚਰਨਪਖਾਲੇਮਾਤਦੇਜਲੁਸਿਰਤੇਪਾਇਆ॥
 ॥੫੮॥ਗੰਗ॥ਦੋਇਕੈਬਚਨਸੋਟਹਲਬਹੁਤੀਕਰੈਜਾਂ
 ਨਿਧਰਮਾਂਗਦਾਮਾਤਗਨੀ॥ਬਹੁਤੁਥਸਤਰਾਂਯੋਗਬਹੁਤ
 ਭੁਖਨਦੀਇਸਾਧਿਆਵਲੀਅਤੇਆਧਿਕਜਾਂਨੀ॥ਆਪਰਿ
 ਜਾਂਨੈਬਾਢਕਾਮਾਤਾਜਾਨੈਬੀਧਾਕਾਂਮੁਜਿਨੋਹੈਜੀਤਿਆ
 ਤਏਜਗਤਪਰਿਸਿਧਾ॥੫੯॥ਪਉੜੀ॥ਪਾਇਖੀਰਸਮੁੰਦ
 ਤੇਰੰਰਲਪਹਿਗਏ॥ਮੋਤੀਖਕਰੰਕੀਦੇਗਾਇਗਰਬ
 ਣਾਏ॥ਜਲਤਜਲਾਈਧੁਖਧੁਖੀਗੁਸੁਸੋਤਾਪਾਏ॥ਕੰਝ
 ਣਬਹੁਦੇਏਅਨੁਪਨੁਪਰਝਣਾਏ॥ਕਾਟਿਸੁਤਰ

ਮੈਦੇਤਨੁਜੋਮਾਗਿਲਿਆਏ॥ਜੋਤੀਇਤਸੁਮੇਗਣੀਧਰਮਾ
 ਗਦਗਾਏ॥ਕਰਨਭੁਲਬੇਸਾਰਿਬਣੀਅਨੁਤਿਲਕਸੁਗ
 ਏ॥ਝੰਡੀਏਤੇਕਪਕੁਜੋਦੇਗਾਦਖਾਏ॥ਕਸਤੂਰੀਅ
 ਰੁਕੇਵੜਚੰਦਨਚਰਚਾਏ॥ਤਿਸਦੇਪਿਛਿਗੰਮਜੀਸਰ
 ਭੋਗਭੁਗਾਏ॥੬੦॥ਰੋਗ॥ਕਰੋਸੋਧੀਅਵਲੀਸਕਲ
 ਕੋਜਨਪਨੇਖਾਨਅਰੁਪਾਨਾਮੀਮਿਤਥਨਾਏ॥ਸਹਿਸਹੀ
 ਜਾਂਗਅਰੁਜੀਸਹੀਪਾਕਸਰੁਆਪਣਿਹਾਥਕਰਿਕੈਖਲ
 ਏ॥ਤਬਬੋਲੇਧਰਮਾਂਗਵਾਮਾਤਾਅਪਣੀਦੇਖਿ॥
 ਰਾਜੇਪਿਆਰੀਸੋਹਣੀਤੇਤੇਏਹਬਸੇਖਾ॥੬੧॥ਘਉੜੀ
 ਜੋਪਿਆਰੀਘਉੜੀਤੇਸੁਦਖੁਨਦੀਜੇ॥ਸੁਇਮਾ
 ਤਸੋਧੀਆਵਲੀਜੋਕਰੋਸੁਕੀਜੇ॥ਨੇਹੁੰਦਧਾਏਪੀਅ

੧੬੭

ਜੋ ਜੀਉ ਜੀਉ ਮਨੁ ਰੀਜੈ ॥ ਜੀਉ ਤਰਤਾ ਸੁਖ ਮੋਹੀ ਏਤਿ ਉ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਆਗਿਆ ਉਸਦੀ ਨਾ ਕਰੇ ਕੁਛੁ ਆਪਣੁ
 ਛੁਡੀਐ ॥ ਪਾਤਿ ਬਰਤ ਵਾਧਾ ਮੁਜੇ ਸੁਣਿ ਮੇ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਬੁਟੀ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਹਿਓ ਵਿਹੁ ਪੀਜੈ ॥ ਬਰਤ ਜਾਣਿ ਗੰਮਜੀ
 ਸੋ ਸਤੀ ਕਹੀ ਜੈ ॥ ੬੨ ॥ ਰੰਗੁ ॥ ਸਗਲ ਸੰਜੋਗ ਸਰਬ ਕ
 ਕੋ ਜੀ ਨਿਕੀ ਏਕ ਨਾਹਾ ਸੋਈ ॥ ਏਥਿ ਪਾਤਾ ਏਹੀ ਜੀਅ
 ਜਾਨਿ ਕੈ ਛਾਡਿ ਆਭਿਮਾਨ ਅਥਕ ਧਾਇ ਕਰ ਜੋ ਤੁਮ ਸੁ
 ਨੋ ਮਾਤਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਏਕੁ ਏਹੀ ਰਹੇ ਪਾਤਿ ਬਰਤ ਜਨਾਹਿ ॥ ਤ
 ਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁਸਤ ਕਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ੬੩ ॥ ਪੈਰੀ
 ਬਰਤ ਜਾਣਿ ਗੁਬਿੰਦੁ ਹੈ ॥ ਏਉ ਕਾ ਰਿਕੈ ਗਣੀ ॥ ਪਾਤਿ
 ਬਰਤਾ ਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਏਹ ਬੇਸਾ ਮਾਣੀ ॥ ਪਾਤਿ ਬਰਤਾ ਦੇ

ਸਿਰਿਧਰੀਜੋਰਤੋਰਣੀ। ਜੋਰਛੁਆਖੈਬੇਸੈਕਰੇਸੇਵਾ
 ਣੀ। ਪੇਰਉਨਾਦੇਧੋ। ਇਕੈ। ਸਿਰਿਧਾਇਪਾਣੀ। ਭੂਠਿਉਨਾਦੀ
 ਜੋਰੇਸੇਈਉਨਖਾਣੀ। ਭਾਇਉਪਾਰੀਸਾਵੇਰੇਉਨਿਜੇ
 ਜਸੁਖਾਣੀ। ਵਗਜੇਰੇਸੇਬੇਸੁਵਾਮਨਿਨਾਹਿਨਆਣੀ। ਵੇ
 ਗੁਣਾਂਸੀਜੋਇਕੈਪਾਤਿਬਰਤੁਕਮਾਣੀ। ਐਹੀਜੇਹੀਸਤੀਤਿ
 ਗੰਮਜੀਕੁਰਬਾਂਣੀ॥ ੬੪॥ ਰੋਗ॥ ਐਸੀਏਗੰਤਿਜਬਬਹੁ
 ਤਹੀਬਰਖਲਾਗੀਕਰੀਬਹੁਜੇਵਪਾਤਿਬ੍ਰਤਾਨੁਕਸੁਹੁਰੀ
 ਧਰਿਅਗੀ। ਕੋਈਇਕੁਪੁਰਬਲਾਕਰਮੁਆਇਛੀਗੀ
 ਆਜਬਪੀਅਕੋਭਯਾਇਕੁਰੋਗੁਗਾਗੀ। ਕਛੁਅਪੰਬੁ
 ਉਨਿਖਾਇਆਕੁਯਾਭੀਗਰੋਗੁ॥ ਗ੍ਰਿਹਪਨੁਸਗਲਸ
 ਮਾਇਕੈਬੇਸੁਵਾਕੀਓਂਬੰਧੰਗੁ॥ ੬੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਛੋਰੇ

੬੮

ਸਿਧਾਈ ਬੇਸਵਾਪੀ ਅਬਤੁਤਰ ਵੈ ॥ ਕੇਉ ਜੋਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚ
 ਗਈ ਏ ਜੋ ਅਤਿ ਵੇਗੋ ਵੈ ॥ ਦੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁਰਗ ਦਾ ਸੁਖ
 ਨਿਦਨ ਸੋ ਵੈ ॥ ਪਾਤਿਬਰਤਾ ਦੇ ਨਗਤਿ ਹੀ ਏਤਿ ਸੁਖੈ ਠੀਯੋ ਵੈ ॥
 ਐਕਦਖਾ ਵੈ ਬਤੁਤਰੀ ਦੁਖ ਨਾ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਮਿਟਦੀ ਨਾ ਹੀ
 ਗੰਮਜੀ ਹੋਈ ਸੋ ਜੋ ਵੈ ॥ ੬੬ ॥ ਰੰਗ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਪੁਨੁ ਅਰੁਪਾ
 ਪੁਜੀ ਨਿਚੈ ਕੀਆਂ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੋਗ ਕਾ ਕਰਨਾ ਗਾਇ ਹੀ
 ਬੀਚਾਰਿ ਕੈ ਕਰੈ ਸਾਤਿ ਆਵਤੀ ਸੁਨੋ ਜੋ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
 ਹਮਾਗਾ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਈ ਐ ਆਪਣਾ ਨਿਚੈ ਜਾਣੁ ਹੋਇ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਸੋਗੁ ਨ ਕੀਜੀ ਐ ਕਰਮ ਰਚੀ ਏ ਜੋ ਵੈ ॥ ੬੭ ॥ ਪ
 ਉੜੀ ॥ ਪੀੜ ਪਾਇ ਕੈ ਕੋਤਰੀ ਉਹ ਸੇਵਕ ਗੋਵੈ ॥ ਬਿਰ
 ਛਬ ਜੋ ਕੈ ਪਤਗਾ ਸੁਕੁਟਿ ਕਛਾ ਵੈ ॥ ਛੀ ਆਵਾਗੀ ਵਿ

ਨਗਤਿਵਿਚਿਉਤਬਾਇਲਗਾਵੇ। ਥੰਬਤਕੀਲੇਕੰ
 ਾਵੇਕੈਬਤਸੁਖੁਉਪਜਾਵੇ। ਏਕੈਉਸਨੁਮੋਹਪਰੁਨਿ
 ਨਿਤਬਧਾਵੇ। ਾਵੇਹੁਗਤੀਤਿਸੁਨਹਿਨੁਨਿੰਦ੍ਰਾਨੀਆ
 ਵੇ। ਭਰਤਾਦੁਖੀਆਵੇਖਿਕੈਜਾਨਿਗਤੁਲਜਾਵੇ।
 ਬਿਠਕੈਜੋਇਇਕੰਲੀਬਤਸਗਣਮਾਵੇ। ੬੫। ਹੰਗੁ
 ਾਧੀਆਇਕੈਦੇਵਾਗੁਪਿਤਗਮਰਚੀਰੁਕਾਬੇਨਤੀਕ
 ਰੇਮਨਸੰਗਹਿਦੇਵੀਜੋਰਵਾਨੀਅੰਜੋਚੀਰੁਕਾਈਸੁਗੀਜੋ
 ਗਮਾਇਆਤੁਹੀਸਗਲਸੇਵੀ। ਭਰਤੇਕੋਚੀਗਾਕਗੁ
 ਰੇਗਖੀਨੁਤੁਇਜਾਇ। ਪਾਤਿਬਰਤਾਇਉਕੰਗੇਦੇਅ
 ਕਾਲੁਪਤੁਤਾਆਇ। ੬੬। ਧੋੜੀ। ਭਰਤੇਨੁਸੰਨ੍ਹੋਇ
 ਆਆਰਥੀਪੰਟੀ। ਤਿਉਸਭੋਹੀਜਾਇਗਯਾਗਹਿਗ

੧੬੨

ਈ ਨੁਵੇਟੀ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟਾ ਸੁਕ ਮਲਾਇਆ ਪ੍ਰਾਭਿਏ ਜੀਠੇਟੀ॥
 ਦਿਵੈ ਜੀਵੰਦ ਮਿਲਿ ਗਏ ਉਨਿ ਉਗਾ ਲਿਕੇਟੀ॥ ਪ੍ਰਾਂਤੁ ਹਿ
 ਛੁਨੇ ਪੀਅਵੇ ਜਾਂਆਉ ਨਿਖੁਟੀ॥ ਉਪਰਿਅ ਬੁਦੀ ਸੇਜ
 ਦੇ ਜੀਵੁ ਉਸਟੀ ਛੁਟੀ॥ ਭਗਤਾ ਮੁਇਆ ਜੁਦੇ ਖਿਕੈ ਉ
 ਨ ਸੇਜ ਪਲੇਟੀ॥ ੧੭੪ ॥ ਕੰਝਣ ਲਾਹਿਕੇ ਵੇਚਣ ਗਈ
 ਜੇਟੀ॥ ੧੭੫ ॥ ਰੰਗ॥ ਵੇਚਿਕੈ ਕੰਝਣ ਗਾਂਠੀ ਮੈਥਾਂ ਧਿਕੈ
 ਬੇਗੀ ਚਿਖਾਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਈ॥ ਪਤਿ ਰਿਬ ਸਤ ਰਾਵ
 ਰ ਪਾਰਿ ਬੁਖਣ ਸਗਲ ਅਗਾਨਿ ਮੇਜ ਲਣ ਕੋ ਸਤੀਆ
 ਈ॥ ਚਿਖਾਂ ਜਿਨੇ ਨਾ ਰਿਕੈ ਭਗਤਾ ਗਖਿ ਥੰਬੀ ਚੀ॥ ਅ
 ਗਾਨਿ ਲਗਾਈ ਪਾਉ ਜੋ ਪੁਣ ਕੋ ਗਖਿ ਥੰਬੀ ਚੀ॥ ੧੭੬ ॥ ਪੁੰਥ
 ਝੀ॥ ਪਤਿ ਬਗਤਾ ਉਤਾਰਿ ਚਿਤ੍ਰੀ ਤਰਤੋ ਸੁਖ ਦਾਈ

॥ ਸਿਰਿ ਸੋਸੀ ਸੁਲਗਾਇ ਕੈ ਕੁਛੁ ਮਾਧਿਕ ਸੁਯਾਈ ॥ ਭਰਤੋ
 ਵੇ ਸਿਰਿ ਰੇਠ ਨੁ ਉਨਿ ਬਾਂਹ ਵਿਛਾਂਈ ॥ ਛਾਤੀ ਸੋਢਾ ਤੀਲ
 ਗੀ ਬਰਨੀ ਨਾਤਿ ਜਾਈ ॥ ਭਰਤੋ ਨੁ ਉਨਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ਰੀ
 ਜੁ ਦੇਹ ਜਲਾਈ ॥ ਓੜੀ ਕੰਠ ਤੋੜੀ ਨਿਥਾਰੀ ॥ ਅਜੇਹੀ ਉਨਿ
 ਚਾਈ ॥ ਭਰਤ ਨਰਕ ਪੁਕਾਰੈ ਕੈ ਬੇਕੁਠਾ ਲਿਆਈ ॥
 ॥ ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਸੋਗਾਂ ਮੁਜੀ ॥ ਜੇ ਨਿਸਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੭੨ ॥ ਰੋ
 ਭਾ ॥ ਸੁਣੁ ਪੁੰਜ ਧਿਆਵਈ ਛਾਰੈ ਕੈ ਭੋਗ ਸੁਖ ਕਮ
 ਸੇਵਾ ਮਿਸਟ ਪੀਆ ਪਿਆਗੀ ॥ ਕੰਤ ਸੁਖ ਸੋ ਸੁਖੀ ਜੇਹ
 ॥ ਏਹੈ ਸੁਰਗ ਕੈ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚੰਦਨਾਗੀ ॥ ਸੁਣੈ ਬਚਨ
 ਸੋਧਿਆ ਵਲੀ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਆਨਿਦੁ ॥ ਸੁਤ ਕੈ ਕੰਠਿ ਲ
 ਗਾਇ ਓੜ ਬਚਨੁ ਕਾਰਿ ਓੜ ਬਿਗਸਿਤਾ ॥ ੭੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੭੦

ਤਿਹਕਾਰਾਅਮੇਕਗਸੁਇਪਾਣਪਿਆਗੇ।ਸਉਪੁਤੀਤਿ
 ਵਾਧੀਰੈਤੁੰਇਕੁਹਮਾਗੇ।ਮਾਤਪਿਤਾਕੁਲਬੰਧਵਾਸੁਖਦੇ
 ਵਣਹਾਗੇ।ਤੁਪੁਜੇਤਜਗਿਕਉਣਹੈਜੋਇਹਬੀਚਾਗੇ।
 ਪੁਰੁਅਵੇਹਾਚਾਹੀਏਜੋਪਿਤਾਰਿਤਾਗੇ।ਮਨੁਮੇਰਾਪਰ
 ਸਨੈਸੁਇਬਚਨਤੁਮਾਗੇ।ਠਕੁਰੁਜੇਦੀਵਾਂਏਹੈਸਭ
 ਕਾਰਜਸਾਗੇ।ਆਪਹੀਮਿਟਿਜਾਨੀਗੇਜੇਦੁਸਮਣਬ
 ਹੇ।੨੭।ਰੰਗੁ।ਆਇਸੋਧੀਆਵਣੀਬਹੁਤੁਇਕ
 ਪ੍ਰੀਤਿਸੋਮਾਏਗ।ਏਲਾਗੇਮੋਹਣੀਗਨੀ।ਦੇਖਿ
 ਸੋਧੀਵਣੀਮੋਹਣੀਨੇਕਹੀਤਾਬਕੀਓਰਹਮੇਤੁਹੀਜ
 ਨੀ।ਧਰਮਾਂਗਦਬੋਲੇਬਹੁਤੁਮਾਤਹਮਥੀਏਗ।ਇਸ
 ਤੇਉਖਰੰਤੁੰਨਹੀਜਿਨਉਪਾਜੀਦੇਹ।੨੮।ਪਉੜੀ।

1
 ਭੋਜਨੁਕੀਤਮੋਹਣੀਬਹੁਆਨਿਦੁਪਾਈਯਗਮਾਂਗਦ
 ਤੇਆਹਣਿਕੋਤਿਸੁਪਾਂਨਖਵਾਈ।ਗਜਾਸੇਦਕੁਰੋਇ
 ਕੈਸਿਹਿਚਉਰੁਦੁਲਾਈ॥ਤਿਸਨੁਮੋਹਣੀਦੇਖਿਕੈਬ
 ਤੁਤਾਥੀਸਮਾਈ।ਏਹੇਜਾਪੁਸੀਤਨੁਕੋਣੁਮਾਰਿਵਵਾਈ
 ॥ਕੈਆਜਾਣਾਕੈਆਹੋਇਸੀ।ਇਸਨੁਦੁਖਲਾਈ।ਕਿਤੇ
 ਮੇਨੁਚਾਹੀ।ਆਨਿਬ੍ਰਹਮੇਮਨਿਗਈ॥ਮਨਵਿਚਾਥੀਰਥਾ
 ਜੇਹੇਸੋਕਹੀਨਜਾਈ।ਹੋਵਣਹਾਗੀਗਮਜੀ।ਚਿਤਨੁਭਾ
 ਮਾਈ॥੭੬॥ਰੰਗ॥ਬਹੁਕੈਬੋਲੀਕਾਇਗਮੋਹਣੀਰੇਭ
 ਯਾਗਾਇਕੋਬੋਗੀ।ਇਆਵੋ।ਸੁਨਤਹੀਜਾਇਯਗਮਾਂਗ
 ਦਾਯਉਕਹੀਹੋਮਹਾਗਜਾਗ੍ਰਿਹਮਾਂਗਹੀਆਵੋ।ਤੁਮੇਚਾ
 ਤਿਹੈਮੋਹਣੀਚਲੀਏਤਕੈਪਾਸਾ।ਇਕਾਛਿਨਤੀਜੋਜਾਤ

੧੭੧

ਹੈਵਹਜਾਨਤਰੇਖਾਸਾ॥੨੭॥੫ਉੜੀ॥ਸੁਣਦਾਹੀਰੁਕ
 ਮਾਂਗਦਾਥੈਵੈਉਠਿਧਾਇਆ॥ਮਨਵਿਚਖੁਸੀਅੰਮਾ
 ਣਦਾਪਰਿਅੰਤਰਿਆਇਆ॥ਬਾਤਾਂਕਾਰਕੈਮੋਹਣੀ
 ਰਜਾਰਖਾਇਆ॥ਤੈਬਿਨੁਮੋਕਉਕਾਰਿਗਹਾਇਉ
 ਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਵਗਨਾਰੀਦਾਜੋਤੁਇਹਾਬਿਧਿ
 ਆਪਿਬਣਾਇਆ॥ਉਦਗਨਾਰੀਜਾਣੀਏਪ੍ਰਤਦੀਰੈ
 ਮਾਇਆ॥ਐਸੀਮਾਇਆਮੋਹਣੀ॥ਜਿਨਿਜਗੁਭਰ
 ਮਾਇਆ॥ਤੇਈਫੁਟੇਗੰਮਜੀ॥ਜੀਨਾਗੰਮੁਧੀਆਇ
 ਆ॥੨੮॥ਰੰਗ॥ਕੁਇਰਿਯੋਕਰੇ॥ਇਹੁਗਜੁਤੁਮਪੁ
 ਤ੍ਰਕੇਦੇਹੁਅਗੁਸੁਨਹਾਬਿਰੰਤੁਸਾਸਾ॥ਸਗਲਧਨੁਥੰ
 ਟਿਕੈਦੇਹੁਤੁਮਗਨੀਅੰਰਿਆਪਤੁੰਗਾਇਜੀਹੋਹੁਨਿ

ਆਗਾ ਤਬ ਮੇਰੀ ਸੰਗਾ ਤਬ ਨੇ ਚੰਤਾ ਹੋ ਨ ਕਾਈ। ਗੁਰਮ
 ਲੁਪਤੁ ਬਾਂਟੈ ਕੈ ਹੋਵੁ ਸਾਜ ਸੁਰਾਈ॥੨੮॥ ਘੋੜੀ
 ਮੋਹਿ ਗਈ ਜੋ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜੇ ਮਾਨਿਤਾਈ ਆਗਾ ਧਰਮਾਂ
 ਗਦੁ ਜੋ ਪੁੰਤ੍ਰ ਸੀ ਉਨਿ ਬੋਲੀ ਬੁਝਾਈ ਆਗਾ ਸਿੰਘਾ ਸਾਇ
 ਬੈਠਾਈ ਕੈ ਗਜਾ ਤਿਲਕੁ ਚੜ੍ਹਾਈ ਆਗਾ ਮੇਥੈ ਮੁਕਟੁ ਬੀ
 ਧਾਈ ਕੈ ਸਿਰਿ ਛੜ੍ਹਪਗਾਈ ਆਗਾ ਮੰਗਲ ਗਾਵਨਿ ਨਾਮੀ
 ਆਹੋ ਹੁਚੈ ਹੁਛੁ ਲਾਂਗਾਈ ਆਗਾ ਸਗਲੋ ਬੀਪ ਬੁਝਾਈ
 ਕੈ ਗਈ ਬੇਦੁ ਪੜ੍ਹਾਈ ਆਗਾ ਵਜਾ ਤਿਨ ਗਾਰੇ ਕੇਰੀ ਆਗਾ
 ਤਿ ਆਧਿਕ ਸੁਰਾਈ ਆਗਾ ਇਸਦੇ ਪਿਛੇ ਮਾਜੀ ਗਈ
 ਬਚਨੁ ਸੁਣਾਈ ਆਗਾ॥੮੦॥ ਹਿੰਗਾ॥ ਗਜ ਕੀ ਗੀਤ ਤੁਮ
 ਸੁਨਹੁ ਸੋਭੁ ਯਾਸਮਾਇ ਬੀਚਾਰਿ ਚਿਤ ਪਾਰਿ ਲੀਜੈ॥

ਖੜਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਕੁਸਨਾ ਲਿਖਿ ਦਾਇ ੧੭੨
 ਆਗਾ

ਛੁੜੀਅਨਧਗਮੁਅਹੁਕਰਮੁਅਪਨਾਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਮਾਰਿ
 ਨਿਤਿਨੇਮੁਕੀਜੇ। ਤੁੰਡੇਅਬਗਜਾਕੁਯਾਜਾਨਤਹੋਸਭਲੋ
 ਗਾਥਗਾਤਿਕਰਹੁਕਰਵਿਤਕੀਹੋਵਹੁਉਸਤਤਿਜੋਗਾ।
 ੮੧। ਪਉੜੀ। ਜਾਗਨੁਮੰਡਿਨਿਖਤਗੀਤੈਨਾਹੀਰਹਣਾ।
 ਪਿਠਿਨਦੇਈਖੇਤਵਿਚਿਹੋਇਸਨਮੁਖੁਲਰਣਾਜੇਸਉ
 ਵਾਰਿਆਂਜੀਵਣਾਠਿਰਿਛੰਕਾਕਿਮਾਣਾ। ਸੁਖਦੁਖਾਤਿ
 ਨਹੋਵਣਾਸਭਾਅੰਦਰਿਜਰਣਾ। ਇਕਾਦਸੀਦੇਵਰਤਦਾ
 ਮਨਿਨਿਚਾਧਰਣਾ। ਵਜੈਨਗਾਗਾਹਸਤਪੁਰਿਏਹੋਪ੍ਰਣੁ
 ਕਰਣਾ। ਪਰਜਾਸਭਬੁਲਾਇਕੈ। ਇਹੁਬਚਨੁਉਚਰ
 ਣਾ। ਗੰਮਨਗਾਇਨੁਛੁਟੀਐਹਰਿਜੀਕੀਸਰਣਾ। ੮੨।
 ॥ ਰੰਗਾ॥ ਏਹੁਸਿਦੇਸੁਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਪਿਤਾਕਾਸਗਲਧ

ਗਾਂਗਾਦਾਮਾਨਿਤੀਨਾਸੀਸੁਧਾਰਿਚਰਨਪੁਇਸਹਨਿਜਗਦੀ ੧੭੩
 ਸਕੀਪਿਤਾਕਾਬਚਨੁਤਤਕਾਏਕੀਨਾਸਾਧੁਪਾਣੀਪੁਇਰ
 ਹਿਆਏਜਾਵੈਚੰਤਾਤਿਤੁਕਦੇਨਾਭਿਜੈਗਾਇਜੀਪੇਥਰ
 ਨਰਦਾਰਚਿਤੁ)੨੩।ਪਉੜੀ)।ਗਜਸਭਾਵੈਚੰਨਾਇਕੈ
 ਪਰਜਾਜੁਬੁਝਈਜੋਰੁਕਮਾਂਗਾਦੇਆਖਿਅਸੋਆਖਿ
 ਸੁਣਾਈ।ਵਰਤੁਕਰਹੁਏਕਾਦਸੀਨਿਹਚੈਸੋਰਾਈ।ਪੁਰ
 ਥਕੀਤੇਪੁਨਦਾਨਤਾਂਦੇਹੀਪਾਈ।ਇਹਯੋਸਰੁਦੁਰਲੇਭੁ
 ਰੈ।ਬਿਰਥਾਮਤੁਜਾਈ।ਨਿਹਚੈਕਰਿਕੈਜਾਣੀਏ।ਧਿਰਹੋ
 ਰਬਿਨਾਮਾਈ।ਸਿਮਰਣੁਗਜੇਗਾਮਦਾਸਨਕਰਹੁਭੁਕਾ
 ਏ।ਗਜਾਅਪਿਜੋਕੁਲੀਸੋਕੀਚੈਮਾਈ।ਵਿਰਲੇਗਜੇ
 ਤੇ।ਗੋਪਰਜਾਸੁਖਦਾਈ।ਸਾਹੀਪਰਜਾਗੰਮਜੀਜਿਨਿਮੁ

ਕਾਤਿਪਠਾਈ॥੮੫॥ਰੇਰੁ॥ਤਸਤਪਾਰਿਗਥਿਕੈਦੋਲਧ
 ਗਾਗਵਾਂਜਗਤਮੋਠੀਗੀਤਕੀਦੁਆਈ॥ਓਹੁਹਰਿ
 ਨਾਮੁਅਭੁਕਹੁਏਕਾਦਸੀਪ੍ਰਗਟਸਭਜਗਤਅਹਿਕ
 ਤਿਸੁਨਾਈ॥ਧਗਾਂਗਵਾਠਿਰਿਆਇਕੈਕਤੀਪਿਤਕੈ
 ਪਾਸਾ॥ਅਥਕਛੁਆਗਠੀਅਕੀਜੀਏਤਸਤਤੁਰੇ
 ਦਾਸਾ॥੮੫॥ਪੋੜੀ॥ਗਜੇਰੀਉਸਿਆਧਿਆਸਭਇਆ
 ਵਹੁਗਈ॥ਦੇਖਾਦਿਆਤੀਮੋਹਣੀਮਨਿਬਹੁਖਿਸਿਆ
 ਣੀ॥ਧਗਾਂਗਵਾਸਮਸ੍ਰਾਇਕੈਗਜੇਬੋਆਣੀ॥ਵਿਤ
 ਪੰਨੁਸਭੁਵੀਰੁਕੈਗਇਵਰਾਸੁਜਾਣੀ॥ਤਿਰੇਲਲਾ
 ਵਾਹਗਕੰਚਨਦੀਆਂਖਾਣੀ॥ਹਾਥੀਪੋੜੇਦਾਸੀਆ
 ਸੁਖਪਾਲਸੁਹਾਣੀ॥ਬਾਗਥੀਚੋਬੈਠਕਾਸੁਧੀਸਾਹਿ
 ਗੀ

ਰਾਣੀ॥ ਸਦੇਸਾਭਿ ਦਿਤੇ ਵਾਂਗੁ ਕੈਸਰ ਪਏ ਅਘਾਣੀ॥ ਸ
 ਕਾ ਵਿਚ ਹਮੇ ਹੁਣੀ ਗਜੇ ਮਨਿ ਤਾਣੀ॥ ੮੬॥ ਰੰਗ॥ ਸਗ
 ਲ ਧੰਨੁ ਬਾਂਟਿ ਕੈ ਗਣੀ ਅੰਕੋ ਦੀਆ ਰੁਯਾਂਗਿ ਹਾਓ ਤਸਰ
 ਗਜੁ ਸੋਈ॥ ਮੋਹਣੀ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਕੀ ਲਗਾ ਲਿਖੀ ਬਹੁ
 ਜੁਧੀ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਤਿਸਿ ਗਲ ਖੋਈ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਤੀ ਗਤਿ
 ਵਿਨੁ ਕੋਣੁ ਹੁਰਿ ਅਰੁ ਮਾਸਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਾਗੀ ਮੋਹਿ ਆਕਰਿ
 ਕੈ ਤੋਗਾ ਬਿਲਾਸਾ॥ ੮੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਣ ਲਗੇ ਜਾਂਕਾਂ ਮ
 ਦੇਵਾ ਸਿਹੋਇ ਮਾਗਣਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਉਸ
 ਹੰਥੀ ਵਿਨਾਣਾ॥ ਹੰਗੁ ਮਾਸ ਦੀ ਪੁਤਲੀ ਗਇਰ ਗੀ ਮਭੁ
 ਲਾਣਾ॥ ਹੰਤਾ ਕਾ ਮਕਲੋ ਲਵਾਨਾ ਗੀ ਲਪਟਾਣਾ ਅੰਗੁ
 ਬਰਸ ਬੀਤੇ ਗਏ ਚਿਤੁ ਨਾਹਿ ਅਘਾਣਾ॥ ਜੋ ਕੁਛੁ ਆ

੧੭੪

ਖੇਸੋਕਰੈਮੋਹਣਿਮਾਨਿਭਾਣਾ॥ਕਿਤਵਾਲਿਸੁਹਜੁਓਗਵੇਸੁਧੇ
 ਰਹੀਨਵਾਣਾ॥ਕਿਸਨੂਕੁਕਿਸੁਣਾਈਐਸਕੁਜਗੁਰਗਮਾਣ
 ॥੧੫॥ਰੰਗ॥ਅਬਕਰੋਗਜੁਪਗਮਾਂਗਵੇਜੋਕੀਆਚਿ
 ਤਮਾਹਿਧਾਰਿਤੁਮਸੁਨਤੁਭਾਈ॥ਕਥਾਇਹਸੁਣੈਅਹੁ
 ਕਰੈਏਕਾਵਸੀਬੋਦਕੇਥਚਨਵਤਮੁਕਤਿਜਾਈ॥ਧਰਮ
 ਰੂਪਧਰਮਾਗਦਾਪ੍ਰਗਟੈਓਜਗਤਮੇਚੰਦ੍ਰਾਜੋਗੰਠਗ
 ਦੁਖਮਿਟੈਗਏਪਰਜਾਭਯਾਅਨੰਦੁ॥੧੬॥ਪਉੜੀ॥
 ॥ਇਹਗਜਾਚਲਾਇਅਪਰਮਾਗਵਿਪਿਅਗੇ॥ਦਿਨ
 ਗਤੀਖੁਭੋਰਹੈਨਿਸਭਨਾਵੇਦੁਆਗੇ॥ਬਿਨੁਹੀਖੇਤੀਬੀ
 ਜਿਆਜਾਇਕੰਟਹੁਗੈ॥ਚਾਰਿਪਰਿਆਵਨਿਗਾਂਈ
 ਅੰਮੀਹਵਸਾਨਿਭਾਗੇ॥ਪੜਾਪੜਾਭਾਰਿਦੇਧਦਾਓ

ਭੁਏ ਨਿਸਵਗੇ। ਚੋਰ ਕਰ ਦੇ ਚੋਰੀਆਂ। ਭੁਏ ਗਿਯੇ। ਆਗੇ
 । ਏਸ ਮੀਢੇ। ਦਿਹਿਗੁ। ਏਢੇ। ਏਭੁ। ਵਜਾਹਿ। ਨਗਾਗੇ। ਕਰਿ
 ਕਾਰਿ। ਵਰਤਾ। ਇਕਾ। ਵਸੀ। ਸਭ। ਲੋਕ। ਉਪਾਗੇ। ॥ ੮੭ ॥ ਆਗੇ
 । ਪਾਂਚਗਾਂਧਰਥ। ਆਗੇ। ਵਰਨਕੋਜੀ। ਤਿਕੈ। ਪਰਮਾਂਗ। ਵਾਂਧ
 ਤਾਪ। ਸਿਆਈਆ। ਪਾਂਚਮ। ਣੀਏ। ਮਵਰੁ। ਏਕਕੀਨਿ
 ਆਂਭ। ਲੀਸਹੀ। ਸਦਸ। ਆਂਸੁ। ਇਕਰੀਗ। ਲਿਆਈਆਂ।
 । ਤਿਨਮਣੀਆਂ। ਕੇਗੁ। ਵਕਰੇ। ਇਕੁ। ਤੇਲਾ। ਭੁਏ। ਤੇਲਾ।
 । ਐਸੀ। ਰਚਨਾ। ਵਹੁ। ਨਗਰਿ। ਨਿਸਿ। ਦਿਨੁ। ਹੋ। ਨਿਕਲੇ।
 । ੮੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ । ਇਕਮ। ਦਿਨੇ। ਐਸੀ। ਹੋ। ਕਛੁ। ਕਹੀ
 ਲਾਵੈ। । ਜਿਤਨ। ਸੁਇਨ। ਮੰਗੀ। ਏਸ। ਭੁਏ। ਸਤੇ। ਪਾਵੈ।
 । ਦੁਜੇ। ਬਸਤਰ। ਚਾਹੀ। ਆਨਿ। ਸੋਚੇ। ਹੁ। ਦਿਲਾਵੈ। । ਹੋਗੁ।

੧੭੫

ਮਣੀਅੰਤੀਸਰੀਅਮਿਕੁਬੋਲਾਵੇ)।ਚੋਥੀਮਾਣਪਾਰਿ
 ਬੈਠਕਾਂਠੰਯੁਆਣਿਬਣਾਵੇ)।ਪਿਛੋਰੀਜੁਪੰਜਵੀ
 ਅਕਾਸਿਉਗਾਵੇ)।ਮਨੁਚਪੈਜਿਸਠਉਗਨੁਤਬੋਥੈਜਾ
 ਵੇ)।ਗਜੇਦੇਪਾਰਿਗਮਜੀਇਤਵਸਤੁਸਮਾਵੇ)।੨੨।
 ।।ਗੰਗੁ)।।ਪਿਤਕੋਪਾਸਤਬਜਾਇਧਰਮਾਂਗਦਘਰਨ
 ਪਰਿਸੀਸੁਬੰਦਨਕੀਨ)।ਪਾਸਅਰੁਜਾਇਕੈਖੜਗਾਂਸੋਧ
 ਰਕੈਪ੍ਰੀਤਿਕੇਅੰਗਰਸਮਾਂਗਤਭੀਨਾ)।ਪਾਂਚੋਮਣੀਏਆ
 ਇਕੈਧਰੇਪਿਤਾਕੋਪਾਸ)।ਬਹੁਡਿਕਰੈਕਛੁਬੋਨਤੀਧਰ
 ਨਛਗਿਕੈਦਾਸ)।੨੩।ਪਉੜੀ)।ਦੇਵੈਹੀਕਰਜੋਤਿ
 ਕੋਇਤੁਬਚਨੁਅਛਾਇਆ)।ਪਰਬਾਂਨੁਜੀਤਕੈਮੇ
 ਮਣੀਏਇਆਇਆ)।ਜੁਮਾਨੀਜੋਇਬਿਗਧਿਤਚ

ੴ ਕੇਹੂ ਸਵਾਇਆ ਦਸਸਤੀ ਸਧੇ ਕੇ ਲਏ ਜੰਦਗਨੁ ਹਰ ੧੭੫
 ਇਆਂ ਬਰਸਾਇ ਨਾਵੀ ਚੰਗਾ ਮਜੀ ਮੇਵ ਗੁਨਿਵਾਇਆ
 ਉਨਿਦੰਤੀ ਇਤਕ ਨਿਅੰਸੋ ਕੁਲੇਆਇਆ ਰਵੈ ਨਾਗ
 ਵਗਨਦੀ ਮੇਲਾ ਹਿਮਗਾਇਆ ਇਤੁ ਭੀ ਵੇਵੁ ਮੋਹੁਣੀ ਜੋ
 ਅਸਾਂਕ ਮਾਂਇਆਂ ੮੫। ਰੰਗ। ਪੁੰਤ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਿਗਾਇ
 ਮਾਂਨਿ ਲੇਵੈ ਸਭ ਮੋਹੁਣੀ ਕੋ ਜੁਗਯੋ। ਵਗਨ ਕੀ ਕੀਨਿਆ ਪੁ
 ਤ੍ਰੀ ਕੋ ਵਈ ਭਯੋ ਅਨਿਧ ਬਾਜੀ ਤ੍ਰਬਾਜੋ। ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਪਨੇ
 ਕੋ ਕਾਰਿਆ ਮੰਗ ਲੈ ਗਨੁ ਬੀਚਗੀ। ਬੀਆਤੁ ਕਗਵਹੁ
 ਬੀਪ ਜੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਵਹੁ ਨਾਗੀ। ੮੫। ਪਉੜੀ। ਭਲ
 ਮਹੁਗਤ ਸੋਧੈ ਕੇਉ ਨਿਵੈ ਆਤੁ ਕਗਾਇਆ। ਮਾਤਪਿ
 ਤਾ ਪਾਹਿ ਜਾਇ ਕੇਉ ਨਿਸੀ ਸੁਨਿਵਾਇਆ। ਸੁੰਦਰੁ ਨਾਗ

ੴ ਅਗਰਿ ਕੈ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗੁ ਗਿਆ ਏਕੇਗ
 ਇਦੀ ॥ ਫਿਰਿ ਗਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਗਣੀ ਭੀਉ ਸਿਮੋਹਣੀ
 ਗਇ ਬਤੁਤੁ ਗਇਆ ॥ ਜਿਸ ਜਾਹ ਗਨੂ ਚੇਤੁ ਧਰੈ ਸੋ ਜੇਤੁ
 ਏਕੇ ਆਇਆ ॥ ਥਾਗਾਂ ਨਦੀ ਆਪਰ ਬਤਾਤਿ ਸਮਾਂ ਹਿਸਮ
 ਆਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਹਨਿ ਅਕਾਸਾ ਵਿਚਿ ॥ ਇਤੁ ਥੇ ਬੁਝਣਾਇ
 ਆਇ ॥ ੮੬ ॥ ਠੰਡਾ ॥ ਜੀਅ ਕੇ ਭੋਗ ਕੋ ਸਿਰੀਸਾ ॥ ਗਜਾ ਅ
 ਸਤੀ ॥ ਸਿੰਘ ਨਵਾਨਿ ਪਸਾਸੀ ॥ ਕਹਤੁ ਥੀ ਚਾਰ ਅਰੁ ਏਤੁ
 ਚੇਤੁ ॥ ਪਾਗਿ ਕੈ ਬਿਨਾ ॥ ਹਿਤ ਜਨ ਸਭ ਬੂਠ ਬਾਜੀ ॥ ਮ
 ਣੀ ਆਂਕੀ ॥ ਰਚਨਾ ਕੋ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਏਕੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕੇ ਮ
 ਦਰ ਕਹਿ ॥ ਪਰ ਬਤਨ ਦੀ ਆਂ ਮਾਂਹਿ ॥ ੮੭ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ॥ ਗਜਾ ਬਾਣ ਕੁਹੋਇ ਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੁਪਿ ਲਾਇ ॥ ਜੇਹੇ ਬ

ਸਤਗੁਰਚਾਹੀਅਨਿਤੋਪਾਰਿਗਾਏ। ਛਿਤੀਹਿਭੋਜਨਾ ੧੭੬
 ਇਕੈਗਜਾਹਰਖਾਏ। ਜਿਤਾਕੰਚਨੁਮੰਗੀਐਸਰਬੰਧਇ
 ਆਏ। ਤਿਸਦੇਮੰਦਰਜੋਕਰੈਮਣੀਆਮਨੁਰਾਏ॥ ਬਿਨੁ
 ਹਰਿਦਿਨੁਏਕਦਾਸੀਹੋਕੁਸਰਾਬਿਸਗਾਏ॥ ਇਤਨੇਅੰਦ
 ਰਿਗੰਮਜੀਦਿਨਕਾਂਤਿਕਾਏ॥ ਪੁੰਨਸਹੀਨਾਵੇਖਿਕੈਗ
 ਯਇਬਚਨਸੁਣਾਏ॥ ੮੮॥ ਗੋਰਾਸੁਨਹੋਮੋਹਨੀਸੁਤਾ
 ਬੈਰੰਚਕੀਭੋਗਤੀਕਰਤਪੁਰਿਬਰਸਬੀਤੋ॥ ਮਤੁਬੁਰਾ
 ਮਾਨਿਜਾਵੈਸੁਮਹਾਨਿਮੋਹਨੀਇਹੀਮੇਸਮਾਇਕਾਤਿਕ
 ਜੁਕੀਤੋ॥ ਅਬਤੁਆਗਿਆਕਰਹਿਜੇਗਪੋਕਾਤਕੀਮਾ
 ਸੁ॥ ਕਾਤਿਕੁਆਇਆਵੇਖਿਕੈਮਨਮੇਭਯਾਹੁਭਾਸੁ॥
 ੮੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਿਇਗਣੀਗਾਇਨੁਕਛੁਆਖਿਸੁ

ਫੁਵੈ। ਗਜਾਤੁੰਦਰਿਹੋਇਆਮੇਨੁਨਹਿਭਾਵੈ॥ ਜਿਉਪਾਣੀ
 ਾਵੈਚਿਮੰਛੁਭਿਭੁਭੈਮਹਿਜਾਵੈ॥ ਓਸੇਵੰਧੁਗਾਇਜੀਮੇ
 ਮਹਸਾਹਵੈ॥ ਨਾਹਿਐਸੀਚਾਹੀਏਜੇਨੇਤੁਪੁਜਾਵੈ॥ ਇਕ
 ਪਲੁਤੇਰੇਬਾਹੁਗੇਮੇਕੁਸੈਵਾਹਿਗੰਦਿਹਵੈ॥ ਵਰਤੁਕਗਹਿ
 ਜੇਹੁਇਜੀਮੇਥਿਹੁਸਿਤਾਵੈ॥ ਜਤਨਕਗੇਥਹੁਤੁਹੀ
 ਪਹੁਨਿਦਨਾਵੈ॥ ੧੦੦॥ ਹੰਗ॥ ਜਹਾਂਕਛੁਵਰਤੁਤਮਕ
 ਰਤੋਗਹਇਜੀਤਹਾਂਅਥਾਬਿਪੰਤੋਜਨਨੁਟੀਜੇ॥ ਇਕੈ
 ਤਾਵਰਤੁਇਹੁਕਰੇਸਾਂਧੀਅਵਲੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਇਮਾਹਿਕ
 ਹੀਸੁਕੀਜੇ॥ ਮੇਹਾਂਨੀਜੇਕਹਿਅਕੀਨਾਗਹਿਨਸੁਜਨੁ
 ਕਾਤਿਕਬ੍ਰਤਸਿੰਧ^{ਗੁਸੀ}ਅਵਲੀਸਿਰਿਪਹਿਲੀਨਾਮਾਨਿ॥ ੧੦
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੇਗਾਣੀਪਾਸਤੇਗਹਿਵਰਤੁਕਗਇ

ਆਵੇਖਿਕਰਹੀਮੋਤਣੀਮਨਿਆਨਿਦੁਪਾਇਆਹੋਵੈ
 ਤਾਂਕਛੁਕੀਜੀਏਬ੍ਰਹਮੋਮਾਨਿਭਾਇਆਜਾਂਦੇਨਥੀਤੇ
 ਹਰਭੀਤਾਂਐਸਰੁਆਇਆਗਾਜਾਂਤਥੇਜਤੇਸਿਗਿਮੇ
 ਹੁਇਆਇਆਪਗਮਾਂਗਏਨੇਮਦਾਓਹੁਛੇਲੁਪਗਾਇਆ
 ਹਾਥੀਉਤੇਗੋਖਿਕੈਜਗਾਵਿਚਾਛਿਗਾਇਆਤਿਸਦੇਪਿ
 ਛੇਛੀਕੀਇਕਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ(੧੦੨) ਹੋਰੁਆ
 ਜੁਸਿਜਮੁਕਰਹੁਕਾਛਏਕਾਦਸੀਸੁਣਹੁਸਕੁਲੋਕਮ
 ਤੁਜਾਤੁਕੁਲੀ। ਭੂਮਿਪਰਿਸਵੇਸਿਗੁਨਾਰਿਕਾਛਾਰਿਕੈ
 ਕੇਰੇਨਾਹੀਤਿਜੇਦੇਉਜੁਲੀ। ਇਹਕਾਤਿਕਏਕਾਦਸੀ
 ਹਥਿਠਥੇਪਨਿਨਾਮੁ। ਵਰਤੁਕੋਰਤੁਮਰੇਰਯਾਪਾਵੇਹਰਿਸਾਂ
 ਧਾਂਮੁ। (੧੦੩)। ਪਉੜੀ। ਇਹਿਛੇਛੇਗੁਣਇਦਜਾਂਦ

੧੦੨

ਜਦ ਆਇਆ ਫੁਕ ਮਾਂਗ ਦਭੀ ਆਪਣੀ ਕੋਟੀ ਸੁਇਧਾ
 ਆਇਆ ਸੋ ਜਸੁ ਖਾਣੀ ਛਾਂਡੈ ਕੈ ਧਰਤੀ ਨੁਧਾਇਆ ਮੁ
 ਹਤੋ ਪੁਰਖ ਬੀਛਾ ਪਾਨ ਦਾਉ ਨਤ ਰਤ ਸੁਟਾਇਆ ਮੋਹਿ
 ਗਾਨੀ ਨੁਕੰਹੁ ਮਾਂਗ ਦੁਗਾਇਆ ਗਰੀਬ ਨੁਕੰਹੁ ਬੀਛਾਇਕਾ
 ਵਸੀ ਜੀਨੀ ਪਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਰਤੁ ਕੀਆ ਜੀ ਸੁਮੋਹ
 ਣੀ ਜੋ ਮੁਕਤਿ ਸਿਧਾਇਆ ਗਤਿ ਆਖਾ ਵਗਾਵਾਇਤੇ
 ਖੇਰਿ ਗਗਨ ਭਿਨਾਇਆ ਗਮਨਾ ਗਇਨੁ ਮਿਲੈ ਪ
 ਦਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦੪॥ ਰੋਡਾ ਕਰਪੁ ਸਿਜ ਮੁਆਜੁ
 ਕਾਣੁ ਏਕਾ ਦਸੀ ਉਪਰਨਾ ਦੁਆ ਦਸੀ ਮਾਹਿ ਕੀਜੇ
 ਭੁਮਿ ਪਰਿ ਸੈਨੁ ਅਰੁ ਪਿਆ ਅਥਕ ਰਹਤੁ ਮਤੀ ਨਾਇਨ
 ਦਾਨੁ ਇਹੁ ਮੁਏ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ਏਥੋ ਬੀਛੀ ਗਇਨੁ ਕਰਿ

ਅਧਿਕ ਸਨੇਤੁ ॥ ਅੰਦਗੁਰੀ ਰਿਕੀਆ ਸੋ ਬਚਨੁ ਤਮਾਗਦੇ ॥ ੧੦੫ ॥ ਧੋੜੀ ॥ ਗੰਜਾ ਆਖੇ ਮੋਹਣੀ ਮਸਾ ਤੇ ਰੇਚੇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਧੋੜੀ ॥ ਗੰਜਾ ਆਖੇ ਮੋਹਣੀ ਮਸਾ ਤੇ ਰੇਚੇ ॥
 ਜੋ ਬਹੁ ਤੇ ਨੁਚਾਹੀਏ ਸੋ ਮੰਗੁ ਸਵੇਰੇ ॥ ਗੰਜੁ ਮਾਝੁ ਪਨੁ ॥
 ਲੈ ਸਕੁ ਮਗੇ ਤੇਰੇ ॥ ਗੰਢਾ ਬਤੁਤੁ ਵਧਾਇ ਕੈ ਵਿਆਕ ॥
 ਹਵਧੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਮਗੇ ਪੈ ਨਿਕੀਇਤ ਪ੍ਰਣਤੁ ਮੇਰੇ ॥ ਛੁਟ ॥
 ਟੁਮ ਭੁਖਿ ਮੋਹਣੀਆ ਜਾਂ ਆਇਆ ਘੇਰੇ ॥ ੧੦੬ ॥ ਧੋੜੀ ॥
 ਗਇ ਕੈ ਪਾਸ ਜਿ ਦੇਵੇ ਮੋਹਣੀ ਹੋ ਮਗੰਗਾ ਜਾਇਤ ਬਰ ॥
 ਤੁਛਾਨ੍ਹੇ ॥ ਤੇ ਬਿਨਾਇ ਕਛਿ ਨੁਤੀ ਨੀਗਤਿ ਸਕੋਇ ॥ ਚ ॥
 ਤਪਾਗਿ ਮਿਟੈ ਬਚਨੁ ਬੰਨ੍ਹੇ ॥ ਮੇਰਾ ਕਹਿਓ ਆਸਾ ਕਰੁ ਬਚਨੁ ॥
 ਤੁਮਾਗੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਣਤੁ ਨ ਕਰੁ ਪਾਸੇ ਨਹਿ ਨਗਿ ॥
 ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਧੋੜੀ ॥ ਗੰਜਾ ਆਖੇ ਕੁਇਰੀ ਨੁਹੇ ॥

ਝਰੁਲੀਆਖੀ। ਤੁਪੁਰੀਥੈਰਿਚਕੀ। ਕਿਆਧਗੁਗਵੰ
 ਯੀ। ਜੇਬਨਾਵਿਚਿਨਕੀਤੀ। ਆਪੁ। ਇਥਿਗਧਿਸਦਾਯੀ।
 ਆਇਸਯੋਸਗਕਿਉਜੁਣਉਤੇਬੁਤਤੇਗੁਕਗਾਯੀ। ਥਾਝਾ
 ਪਣਤੇਝਗਇਕੈਅਸੀਥਗਤੁਗਯੀ। ਤੁਪੁਨੁਏਗਨਚਾ
 ਯੀਏਜੋਅਸਾਬੁਝਾਂਯੀ। ਇਉਵੇਝਾਛਾ। ਇਜਾਇਗਾ
 ਪਿਛੈਪਛੁਤਯੀ। ਆਤ੍ਰਿਉਲੋਅੰਦਾਪਾਂਪੁਜੋਤਿਸੁਕਿਉ
 ਕਰਿਯਾਯੀ। ੧੦੮। ਗੰਗਾ। ਬਰਤਕਾਰੀਗੁਜਬਮੋਤੀ
 ਨੇਕਗਤਥੈ। ਇਹਥਾਤਗਜੇਨਮਾਨੀ। ਪ੍ਰੀਤਿਕੋਛਾਭਿ
 ਕੈ। ਬਿਨੁਖੁਸੀ। ਤੁਇਗੀਥਪੁਕੁਕਛੁਮੋਤੀਕਰੈਥਾਨੀ
 ਆਤਿਗੀਆਚਾਰੈਸੋਕਰੈਤੀਗੀਆਨਹਿਸਨੇਤੁ। ਆਠਅ
 ਪਨੈਸੋਗਮਜੀਆਹਗਿਜਝਾਵੇਵੇਤੁ। ੧੦੯। ਪਉੜੀ

॥ ਹੋਰ ਜਾਗੁ ਕਮਾਂਗਦਾ ਸੁਇ ਬਚਨੁ ਮਾਗਾ ਚਿਦ ਸੁਰੁ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਪਰਤੀਟਿ ਕੈ ਸਭ ਸੇਚ ਅਧਾਗਾ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਪਉ ਬੁਝੀ
 ਸਭੁ ਸਚੁ ਸਵਾਗਾ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰੀਏ ਸਚੁ ਸਿ
 ਗਜਿਣਾਗਾ ਸਭੁ ਸਚੇ ਦੇਆ ਸਰੇਬ੍ਰਹਮੰ ਰੁਪਾ ਸਾਗਾ ॥
 ਸਚ ਗਏ ਹੁਇ ਜਾਹਿ ਗਾਤ੍ਰਿ ਨਰਕ ਮਝਾਗਾ ॥ ੧੦੯ ॥
 ॥ ਬਹੁ ਬਿਬੇ ਥੇਤ ਬੈਗਾ ਜਗੁ ਕਮਾਂਗਦਾ ਬਹੁ ਕਾਭਿਰੁ
 ਮੇਕਰੇ ਨਾਨਾ ਸਗਲ ਜੀਵੇਟ ਅਹੁ ਬਿਪਾਸ ਭਕਤ ਭੈ
 ਬਹੁ ਤਕੋ ਕਹਿ ਸੋ ਮੁਕਤੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤਬ ਹਾਸਿ ਬੈਠੀ ਮੋਹ
 ਨੀਚੇ ਗੀਤੁ ਮਾਜਾਇ ॥ ਜੋ ਪੀਰੁ ਤਈ ਜਾਂਹੇ ਸਗਲੇ
 ਲੇਹੁ ਬੁਝਾਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਇ ਕੈ ਚੇਗੀ ਭੀ
 ਚਲੀ ਸਭ ਬਿਪ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਠੀ ਮੋਹਣੀ ਤਿ

ਕੈਚਾਇਆਇ। ਸੁਣੁਹਾਜੇ ਉਸਮੇਂ ਹੁਣੀ ਜਾਇਸੀ ਸੁਨਿਵਾ
 ਏ। ਕਹਿਕੇ ਭਾਗੀ ਭਾਉ ਤਿਸੁ ਆਸਾਇ ਬੇਠਾਏ। ਗੋਤਮ
 ਚੀਦਿ ਮੁਨੀ ਸਗੋਈ ਹਥ ਚਲ ਸੁਣਾਏ। ਹੋਹੋ ਗੁਣੀ ਮੇਂ ਹੁਣੀ
 ਅਸੀ ਪੁਸਤਕਾਇਆਇ। ਸਤਿਸੇ ਹੋਵਨਿ ਧਰਮਾਇ ਚ
 ਸਭ ਅਸਾਂਗਵਾਏ। ਲੋਭਾ ਵਿਗੁਤਾ ਥੀ ਪਜੀ ਕਿਆ
 ਹੁਥਤਾਏ। ੧੧੨। ਹੰਗੁ। ਮੇਂ ਹੁਣੀ ਕਰੇ ਤੁਮ ਭੁਨਤੋ ਤੋ ਥੀ
 ਪਜੀ ਥਰਤ ਕਾਂਥੀ ਹੁਗ ਜੇ ਨੋ ਭਾਵੈ। ਬੇਦ ਕੇ ਮਾਹਿਤੁ ਮਾਸ
 ਗਲਪਨੀ ਨਹੀ ਗਾਇ ਕੋ ਕੋ ਤੂੰ ਮੰਨੁ ਖਾਵੈ। ਜਾਇਨੁ
 ਹੋਇ ਇਕਾਦਸੀ ਗਾਜਾ ਮੰਨੁ ਲਖਾਈ। ਬਾਤ ਕਰੇ ਜੇ
 ਧਰਮ ਕੀ ਫਿਰਕੈ ਤੇ ਸਤਿਸਮਾਹਿ। ੧੧੩। ਪਉੜੀ।
 ਲੁਏ ਪਿਤਰ ਭੀ ਤੇ ਖੀਆ ਨਿਮੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਹੀ।

ਥਾਵਰਜੀਗਮਅੰਨਦੇਆਧਾਰਿਅਪਾਹੀ॥ਅੰਨੈਚਾਹੀ॥
 ਦੇਵਤੇਜੀਓਮਕਰੰਧੀ॥ਅੰਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਣੀਏਜਿਸਨੁਸਭ
 ਚਾਹੀ॥ਚਾਹੀਅੰਨੁਪਪੀਲੀਅਜੇਦੇਧਰੁਹੀ॥ਚਵ
 ਬੁਧੁਹੀਵੀਚਪਾਇਕੈਆਵਹਿਬਣਮਾਂਹੀ॥ਜਗਵਿ
 ਰਚਿਐਜੇਕੋਣੁਹੀਜੇਅੰਨੁਨਖਾਹੀ॥ਗਜੇਨੁਮੇਕਹਿਹੀ
 ਓਹੁਸਮਝੈਨਾਹੀ॥੧੧੪॥ਰੋਗੁ॥ਸੁਣੋਇਹਬਚਨਸਰੁਕ
 ਰੇਜੋਬ੍ਰਹਮਾਣੁਤੁਮੇਤਰੋਇਕੋਭਣੀਭਾਖੀ॥ਬਰਤਕੋਯੋ
 ਮੁਜੇਤੁਮਹੀਆਗਾਇਜੀਬੇਦਮਿਰਜਾਵਾਇਹਨਹੀ॥
 ਗਜਾਕੋਕਬਹੁਨਹੀਬਰਤੁਸੁਕਹੋਜੋਗੁ॥ਗਜਾਜੋਬ
 ਰਤੀਹੋਕਓਨੁਕਹੋਸੁਖਭੋਗੁ॥੧੧੫॥ਪਉਡੀ॥ਗਜੇਨੁਇ
 ਹਚਾਹੀਇਜੋਪਰਜਾਪਾਈ॥ਨਿਮੁਜੁਕੀਤਵਰਤਦਤੁਸੀ॥

੧੮੦

॥ਏਸਸਭਾਉਤਪਤਿਉਨਿਸਮਝੈ॥
 ॥ਜਿਉਪੰਗਜਸੁਖਪਦਈ॥

ਕੁਝਿਰਵਾਏ॥ਵਿਤੇਅਸਾਆਛਿਦੁਰੀਤੁਸੀਹੋਹੁਸੁਖਾ
 ਏ॥ਭੋਇਪਯਾਸੇਵਸੁਜੀਹੋਹੁਵਰਤਾਵਾਏ॥ਭੋਜ
 ਨੁਨੀਜੇਗਇਜੀਸਭਾਬਿਪਾਂਨਾਏ॥ਥਿਧਵਹੋਵੈਈਸਤੀ
 ਸੋਇਗਥੀਧਿਘਾਏ॥ਸੰਆਸੀਵਾਪਗਮੁਇਹੁਜੇਥੈਠੇ
 ਪਾਏ॥੧੧੬॥ਰੇਗ॥ਸੁਣੇਜਥਬਚਨਹੁਕਮਾਂਗਾਦਿਜੈ
 ਨਕੇਦੈਦਿਜਨਉਪਾਰਿਮਹਾਂਕੋਪੁਖਾਇਆ॥ਧਰਮਉਪਦੇ
 ਸੁਤਮਜਗਤਕੋਕਹਤਹੋਤੁਮੋਕੀਧਰਮੁਅਪਨਾਗਵਾਇ
 ਆ॥ਜੋਪੁਛੈਤਿਸੁਧਰਮਕੀਕਹੀਏਨਿਸਚੈਬਾਤ॥ਥਹਤੁ
 ਨਛਾਨੋਬੰਧਜੋਕਹੈਹਮਾਰੋਤਾਤ॥੧੧੭॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੇ
 ਹੀਹਰਿਆਹੁਇਕੈਜੋਅਸਾਂਤੁਲਵੈ॥ਬਾਤਕਹੈਬ੍ਰਹ
 ਮੰਗਦਜਿਸਿੰਧੁਸਦਾਵੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਅਵੈਚਾਲਿਕੈਗੋ

१८१

ੲੜ੍ਹ ਕੋਹਤਕਤਕੋਬੈਦੁ॥੧੧ੲ॥੧੫ਉਤ੍ਰੀ॥
॥ਗੁਲਾਕੀਅਤੈਗਾਦਿਜੀ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਚਨਿ ਵਿਗੋਇਆ ॥ ੧੨੦ ॥ ਠੇਰਾ ॥ ਸਿਰੀਏਓਥ
 ਪਤਥਉਠਚਝੀਬੋਗਾਯੀਨਿਕਸੀਕੈਵ੍ਹਾਗੇਭਈਠਾਢੀ ॥
 ਕਰੇਦੁਰਬਚਨਾਧਿਗੁਗਾਇਕੈਸੋਯਨੀਮਾਸਸਾਵਨਨਦੀਅ
 ਯਕਿਥਾਛੀ ॥ ਤਬਆਏਧਰਮਾਂਗਦਾਚਏਪਿਤਕੇਪਾਸ
 ਦੁਆਰੇਠਾਢੇਵੇਖਿਕੈਆਤਿਤੀਭਏਉਦਾਸਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਪਥ
 ਛੀ ॥ ਚਿਯੋਗਣੀਸੋਯਣੀਯੋਪਿਤਾਪਿਆਰੀ ॥ ਪਿਤਾਯਾ
 ਗਛੋਭੈਕੈਯੋਇਰਹੀਨਿਆਰੀ ॥ ਤਾਦਿਬੋਲੀਓਤੁਮੋਹ
 ਣੀਕਿਆਕਗਵਿਚੰਗੀ ॥ ਪਿਤਾਂਤੁਸਾਂਗਾਬਚਨਕਰਿਆ
 ਪਿਗਯਾਜੁਗਾਨੀ ॥ ਟੋਰਿਕਯੀਧਰਮਾਂਗਵੇਸੁਣਿਬ੍ਰਹਮ
 ਕਮਾਨੀ ॥ ਤੁਹਨੁਏਯਨਾਚਾਯੀਏਸੇਵੇਵਹਿਗਾਰੀ ॥ ਮੁਰਿ
 ਜੀਵਤਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦੀਗਜਾਪਨਪਾਰੀ ॥ ਤੇਗਕਰਿਆਮੇਕ

॥ ਇਆਸੁਇਧਰਮਾਂਗਦਕੇਬਚਨਗਜਾਬਿਸਮਾਇ
 ਆਮਨਾਇਚਿਬਤੁਤਬੀਚਾਰਿਕੇਭਾਇਖੜਗੁਭ
 ਠਾਇਆਂ॥ ੧੩੪॥ ਰੰਗ॥ ਦੇਖਿਕੇਖੜਗਕੋਪਤੁਕੇ
 ਤਾਬਮੇਧਰਮਾਂਗਦੈਨਮਸਕਾਰਕੀਨੋ॥ ਆਤਮਾਤੁਤੁ
 ਅੰਸਿਗੀਰਘੁਨਾਬੁਕੇਚਰਨਾਤਿਤਸਾਥਾਚਿਤਧਰਿ
 ਝੰਨੀਨੋ॥ ਮੁਪੁੰਕਮਲਾਣੇਜੇਨੀਧਰਤੀਧਰਿਓਸੀਸ
 ਜਬਲਾਗੀਮਾਰੇਖੜਗਕੀਪਕਾਕਿਲੀਓਜਗਦੀਸ
 ॥ ੧੩੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਉਸਤਤਿਤੇਰੀਕਿਆਕੁੰਭੁਭੁ
 ਵਉਚਾਗੇ॥ ਗਣੇਜਾਨੀਸਾਹਿਬਾਤੇਰੇਅਵਤਾਰੇ॥ ਮੇ
 ਛਰੁਪਤੇਧਾਰਿਕੇਸਿਖਾਸਰਸਾਰੇ॥ ਦਿਤੇਥੇਦਾਬਿਰੰਚ
 ਨੁਜਲੁਗਾਵਣੁਗੇ॥ ਕੇਛਰੁਪੁਜਾਂਤੀਇਓਮਦਿਗਰਿ

੧੮੫

ਰਿਧਾਗੇ॥ ਆਖਿ ਕੈਖੀ ਗਸਮੁੰਦੁ ਨੁਤੇਰ ਤਨਾ ਕਿਰੇ॥ ਹੁਮੁਧਾ
 ਰਿਵੈਗਾਦਾ ਮੁਰਿਸੇ ਸੰਘਾਗੇ॥ ਟਾਕਾਉ ਪਰਿਧਾਗੀ ਆਧ
 ਰਤੀ ਮੇਰੇ ਪਾਥਾਗੇ॥ ਭੇਖੁ ਕੀਓਂ ਨਗ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਾਤਿਲ
 ਵਉਥਾਗੇ॥ ਯਹੁ ਟਾਕਾ ਸਪਜੇ ਤੇ ਬਲੀ ਤੇ ਨਖੀ ਬਿਰਾ
 ਗੇ॥ ਬਾਇਗ ਜੇ ਦੇ ਜਾਇ ਕੈ ਭੁਏ ਬਿਖਾਭਿਥਾਗੇ॥ ਬਾ
 ਵਨ ਭੁਪੀ ਬਲ ਛਾਇਓਂ ਪੈ ਆਇ ਉਤਾਗੇ॥ ੧੩੬॥
 ਗਾਜੇ ਹੋਏ ਖੰਡੀ ਦੇ ਸਾਥਿ ਭੁਭਾਗੇ॥ ਪਰਸਗਾਂ ਮਤੇ ਹੋਏ
 ਕੈ ਸਗਲੇ ਚੁਣਿ ਮਾਗੇ॥ ਜਾਓਂ ਹੁਦਾਤਿ ਸਿਰੁ ਪਗਟਿ
 ਆਹੋ ਰੁਗਾਨ ਸਾਗੇ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਘੁਨਾ ਬਜੀ ਜੀਨਿ
 ਮਾਰਿ ਪਛਾਗੇ॥ ਹ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਹੋਇ ਸਿਵ ਰਿਓਂ ਤਾਗੀ ਦੇ
 ਦੁਆਗੇ॥ ਜਨੁ ਗਾਂ ਮਤੇ ਹੋਨਾ ਮਤੇ ਜੰਦਾ ਬਾਇਹਾਗੇ॥

॥१३७॥ सभाजुअंदादिपतीति सुखजनिवधो ॥ १८६
 तिगायेछुअपाहुयेकहुअंनुनपागे ॥ जगानाष
 जगदीसजीतेषेयमुगरो ॥ निजकलंकगए
 हासत्रयापकतगे ॥ गंभनगएहृपदाकहुअं
 तनपागे ॥ भगतंकारुडिरेषपरिसभकारजसा
 गे ॥ १३८॥ गंरु ॥ सिगीषेकुठकेनाषरपुनषते
 भगत्रकीबुजातषयकाडिनी ॥ वडिउंभग
 वंनतुंयंनुयेरेबजागेसीएभगतिरितुंन
 नीनीमेतुमयाडियगंनुयेजाभतिजजंसाताति
 चडैसदेजीमुकातिकेमत्रुभगमंजगामंति
 ॥ १३९॥ पडिनी ॥ ॥ एषुमेअदरिदेउतेसग

ਥੋਰੀਆਏ। ਪੁਤਪਾਂਦੀ ਵਰਖਾ ਭਈ ਹੁਕਮਾਂਗ ਵਰਏ
 । ਸੁਗਗਿਦਮਾਮੇ ਵਜਦੇ ਕੁਛੁ ਆਧੀ ਕਜੁਯਾਏ। ਗਿਪ੍ਰਬ
 ਰਾਮਗੁਕੀਨਗਾ ਆਇ ਸਿੰਗਲਗਾਏ। ਨਿਗਤਿ ਕਗਨਿ
 ਦੇਵਾਂਗਲ ਕੁਛੁ ਕਹੀ ਨਜਾਏ। ਪਿਤਾਪੁੰਤ੍ਰ ਸਾਂਧਿਆ ਵ
 ਲੀ ਸਭ ਮੁਕਤਿ ਚਲਾਏ। ਤਿਨੇਗਾ ਗਣਿ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ
 ਬੈਰੰਠ ਲਿਆਏ। ਪਨੁ ਵਿਚਾਰੇ ਗਾਂਮਜੀ ਜੋਤੀ ਮਨਿ
 ਭਾਏ। ॥੧੪॥ ਰੋਡੁ॥ ਤਿਜ ਸੋਤੀ ਨਗਤਿ ਗਈ ਮੋਤ
 ਨੀ ਸਗਲ ਲੋਗੋ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੁਕੀ ਆ। ਤੋਇ ਕੈ ਹੀ
 ਨਤ ਥਾ ਆਪੀ ਕੋਕ ਹੀਯਾਇ ਮੈਗਾਇ ਕੋਦੁ ਖੁਜੁਈ
 ਆ। ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਗਾ ਤੈਜੀ ਵਨ ਮੋਸਮ ਪਾਪਾਂ ਵਿਨਾਹੀ।
 । ਰਗਤਾਂ ਕੋਦੁ ਖੁਦੋਇ ਕੈ ਆਪੇ ਹੀ ਪਛਤਾਹੀ। ॥੧੫॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੰਤਰ

ਗਾਇਸਭਨੇਜੁਕੀਨੀ। ਬਤਹਿਚਲੀਧੇਆਲਕੋਸੋਚ
 ਨਗੀਆਨਿਮਾਹਿ। ਸਭਨੇਜੀਨੇਯਉਕੀਠਉਗਤੁਮਾਰੀ
 ਨਾਹਿ। ੧੪੩। ਪਉੜੀ॥ ਗਛਿਰਿਕੈਆਈਮੋਤਣੀਜਾਂ
 ਲਾਜੀਨਦੋਈ। ਬ੍ਰਹਮੇਤੇਜਮਗਾਇਦੇਆਇਅੰਗੋਰ
 ਈ। ਬਚਨਕਤੈਬੈਰਚਨੁਮੇਪਥਾਣੋਈ। ਸੁਰਗਨਰ
 ਕਸਭਮੇਠਿਗੀਝੁਲੈਨਾਜੀਕੋਈ। ਮਹਾਂਪੁਰੁਏਕਾਦ
 ਸੀਮੇਪਾਵਾਂਸੋਈ। ਤੇਗਕਾਤਿਆਮੇਕੀਆਸੁਇਕੈ
 ਸੁਾਧਿਖੋਈ। ਮੇਲੁਜੁਚਿਕਟੇਪਟਵੀਨਾਜੀਜਾਂਦੀਧੋ
 ਈ। ੧੪੪। ਗੰਡ॥ ਕਹੇਬੈਰਚਥੀਚਹਰਿਕੈਮੋਤਣੀ
 ਬਸਤਾਇਉਦੀਥੀਮੋਪਾਰਿਨਾਈ। ਤੁਮੇਤੋਕਾਜੁਜਮ
 ਗਇਕਾਕੀਆਤੈਪੁੰਨਕੈਮਾਰੀਗਾਤਿਨਾਤਿਪਾਈ॥

ਦਸਮੀ ਬੇਧਾਇਕਾ ਦਸਮੀ ਬਰਤੁ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਇ ॥ ਤਸਕਾ ੧੮੮
 ਛੁਕਰੁ ਮੋਹੀ ਤੁਝੇ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਪਉ,
 ਫੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਇਸ ਨਾਗਿ ਨੁਇਠ ਚੁੜ ਬਤਾਈ ॥
 ਜਾਂਵਹੁ ਛੀਭਾਂ ਮੋਹੀ ਉਸ ਨਾਗਿ ਆਈ ॥ ਦਸਮੀ
 ਵੇਧਾ ਜੋ ਕਰੇ ਛੁਕਰੁ ਮੋਹੀ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਇ
 ਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਿ ਪਾਰਿ ਗਈ ॥ ਛੁਕਾਈ ॥ ਜਮ ਰਜੇ
 ਭੀ ਆਇ ਕੇ ਜਮ ਪੁਰੀ ਵਸਾਈ ॥ ਵਹੁਤੁ ਸੁਕਰੇ ਹੋ
 ਤਿ ਗਈ ॥ ਇਸ ਦੀ ਰੁਗਮਾਈ ॥ ਪਾਪਾਇ ਜਗਾਇ
 ਤਉ ਆਇ ਕੇ ਸਗਾਇ ਸਾਟਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਜੋਗ ਜੋਈ
 ਆਂਗੁਣੀ ਆਂਗੁਤੀ ਨਾਚਿ ਖਾਬਣਾਈ ॥ ਸਤੀ ਆਂਗੁਣੀ
 ਕੈ ਗੰਮਜੀ ਬੈਠਾ ਸਿਧਾਈ ॥ ੧੪੬ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥

॥ ਨਿਉਂ ਕੈ ਕੈ ਜਾਣੀ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਥਾ ਅਪਾਗਾ ਕਹੁ
 ਕਾ ਅਛਰ ਜਾ ਕੈ ਕੈ ਕਰੀ ਗੰਮ ਜੀਵਾਗਾ ਯਾ ਕੋ ਤਿਉ
 ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕੈ ਪੁਰਖੁ ਪੈ ਕੈ ਕੋਇ ਆਖੀ ਤਿਉ ਬੰਦੇ
 ਭਗਵੰਤ ਸੋਇ ਨਾਇ ਨਾਇ ਤਤਾ ਜੋਇ ॥ ਰਾਖ ਪਾਇ
 ਸਭੁ ਧੋਇ ਕੈ ਪੈ ਕੈ ਜੁਯਾ ਕੋ ਨਿਤਾ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟ
 ਜਾਵੀ ਗਰੀਆਵੈ ਤਿਸੁ ਚਿੰਤਾ ॥ ੧੪੭ ॥
 ਬਿਲਤੁ ਰਾਈ ਗੰਮੁ ਗੰਮੁ ਗੰਮੁ ਆਪੀ ਨਿਗੰਮੁ ਸਾਤਿ ਮੰ
 ਮੁਜੀਯ ॥ ਦਿਗੁ ਬਾਈ ਕਾ ਲਿਖਿਓ ॥ ਜਾਣ ਬੁਝਿ ॥
 ਜਾਣਾਇ ਲਿਖਿ ॥ ॥ ਮਿਰਚਾ ਗਿ ॥ ॥ ਸੋਠੀ ਸਤ
 ਵਾਗਿ ॥ ॥ ਪਿਪਿਲੀਆ ਗਿ ॥ ॥ ਤੇਜ ਬੁਝਾ ਗਿ ॥
 ॥ ਪਿਪਿਲੀਆ ਗੁਝਾ ਗਿ ॥ ॥ ਮਿਠਾ ਤੇਲੀਆ ਆਧਾ ਗਿ

